

ECCLESIASTICUM OFFICIUM
JUXTA RITUM
SACRI ORDINIS PRÆDICATORUM
AUCTORITATE APOSTOLICA APPROBATUM
TRIDUO ANTE PASCHA
ET
DOMINICA RESURRECTIONIS

AGENDUM
REVERENDISSIMI IN CHRISTO PATRIS
FRATRIS BONAVENTURÆ GARCIA PAREDES

EJUSDEM ORDINIS MAGISTRI GENERALIS JUSSU

ANNO DOMINI MCMXXVII

EDITUM

ROMÆ
IN HOSPITIO REVERENDISSIMI MAGISTRI ORDINIS
VIA S. VITALIS, 15

MUSIC
SEMINAR

M

2177.42

.L4

1927

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS
AN. MCMXXVII

IN DEI FILIO SIBI DILECTIS

UNIVERSIS AC SINGULIS PRÆDICATORUM ORDINIS
PATRIBUS, FRATRIBUS AC SORORIBUS

FR. BONAVENTURA GARCIA PAREDES

S. THEOLOGIÆ PROFESSOR TOTIUSQUE EJUSDEM ORDINIS
HUMILIS MAGISTER GENERALIS ET SERVUS

Ecclesiasticum Officium tribus ante Pascha diebus et in ipsa Resurrectionis Dominicæ solemnitate recitandum, canendum et agendum, ex libris Ordinis Prædicatorum liturgicis jussu Prædecessoris Nostri Fr. Hyacinthi M. Cormier fideliter descriptum ac primum typis excusum, nunc vero denuo editum, tenore Præsentium, Nostrique auctoritate officii approbamus, et in omnibus Ecclesiis Ordinis nostri adhiberi mandamus.

In quorum fidem his officiis Nostri sigillo munitis propria manu subscrispsimus.

Datum Romæ in Festo S. Gregorii Magni, die 12 Martii 1927.

Fr. BONAVENTURA G. PAREDES,
Magister Generalis.

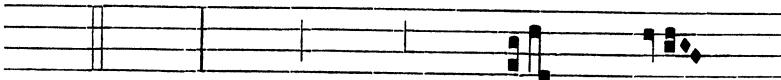
L. ✠ S.

Reg., pag. 392.

Fr. EMMANUEL MONTOTO,
a Secretis.

DE SIGNORUM USU

A B C D E F

1. Binæ virgulæ A alternas cantantium vices, intonationum fines, Versuum initia, vel cantus conclusionem indicant.
2. Virgula B respirationem majorem,
3. Virgula C respirationem minorem,
4. Virgula D moram vocis, vel post partes longiores respirationem minimam significant.
5. Spatium unius notæ E distinctionis signum est.
6. Ubi occurrit notula caudata F, quam excipit aliqua neuma sibi subjecta, locus datur ampliori quidem moræ, nulli vero respirationi.
7. Signum ♯ notam Si uno semitonio usque ad lineæ finem deprimit, nisi prius signo ♯ evictum fuerit.

FERIA V IN CENA DOMINI

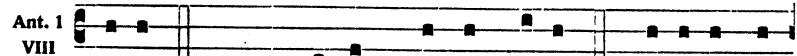
Officium celebratur ad modum Festi Duplicis

AD MATUTINUM

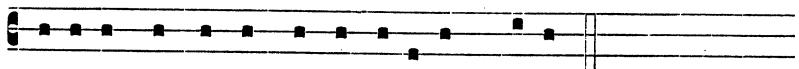
Feria V in Cena Domini et duabus sequentibus, Prior (ex choro dextro) faciat Officium ad Horas in quibus in festis solemnibus est notatum. In Matutinis quindecim candelæ coram altari præparentur et ante Matutinum accendantur; quarum singulæ ad inceptionem cuiuslibet Psalmi, una hinc et alia inde, a Sacrista extinguantur. Similiter fiat in Feria sexta et Sabbato.

Hoc triduo ante Matutinum non dicatur Dómine, lábia mea apéries, nec Deus, in adjutórium, neque Invitatorium, neque Hymnus; sed dicto Pater noster, et Credo in Deum, postquam versis vultibus ad altare signaverint se Fratres, statim ex choro dextro incipiatur:

IN I NOCTURNO

Ze-lus. Ps. 68. Salvum me fac, De-us: * quóni-am in-

tra-vé-runt aquæ usque ad ániam me-am.

Infíxus sum in limo profún-di: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * te tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, & rauçæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápití mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui perse-cúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delfcta mea a te non sunt abscónrita.

Non erubéscant in me qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me* qui querunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui opprórium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátri-bus meis, * et peregrinus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbia exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in opprórium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilíciúm: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsus me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in

me psallébant qui bibébant vi-num.

Ego vero oratiórem meam ad te, Dómine: * tempus bene-pláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, ⁊ neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat su-per me púteos os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem misera-tiónum tuárum résponce in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam trí-bulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et re-veréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropé-rium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contri-starétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retrí-butiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitatio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percus-sísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justíiam tuam.

Deleántur de libro vivén-

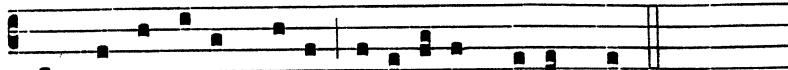
¶ Non dicatur Glória Patri, in fine Psalmorum et Canticorum.

¶ Ultimí Versus Psalmorum et Canticorum secundum tonorum differentias terminentur sicut et alii.

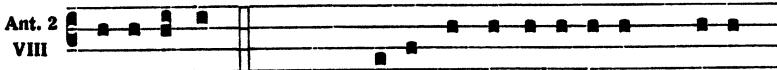
Antiphona

Ze-lus domus tu- æ comédit me: et oppróbri- a

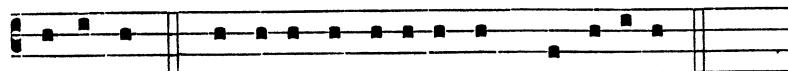
FERIA V IN CENA DOMINI

exprobrán-ti- um ti-bi, ce-ci-dérunt su-per me.

Avertántur. Ps. 69. De-us, in adju-tó-ri- um me-um

intén-de: * Dó-mi-ne, ad adjuvándum me festí-na.

Confundántur et revereán-tur, * qui quærunt ánimam meam.

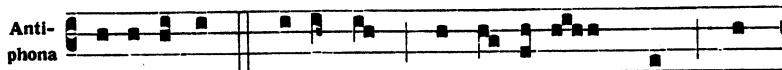
Avertántur retrórsum, et eru-béscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

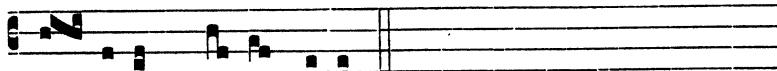
Exsúltent et læténtur in te om-nes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, áduva me.

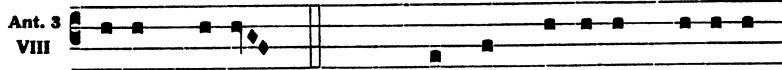
Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne morérис.

Avertántur retrór-sum, et e-ru-bé-scant, qui

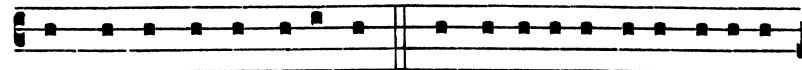

có-gi-tant mi-hi ma-la.

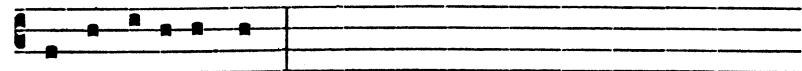

De-us me-us. Ps. 70. In te, Dómi-ne, spe-rá-vi,

FERIA V IN CENA DOMINI

non confún-dar in ætér-num: * in ju-stí-ti- a tu-a lí-be-ra

me, et é-ri-pe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protec-tórem, ⁊ et in locum muní-tum: * ut salvum me fáciás,

Quóniam firmaméntum me-um, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iniqui:

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátiō mea semper: * tamquam prodígum factus sum multis: et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit vir-tus mea, ne derelíquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, ⁊ persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum respice.

Confundántur, et defícient detrahéntes ánimæ meæ: * ope-riántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adjícam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justi-tiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi lit-te-ratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justitiæ tuæ solíus.

Deus, docuisti me a juvenitate mea: * et usque nunc proununtiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam et senium: * Deus, ne derelinquas me,

Donec annuntiem brachium tuum * generationi omni, quae ventura est:

Potentiam tuam et justitiam tuam, Deus, usque in altissima, quae fecisti magnalia: * Deus, quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas: * et conversus vivificasti me: * et

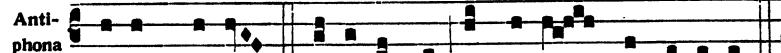
de abyssis terrae iterum reduxisti me:

Multiplicasti magnificentiam tuam: * et conversus consolatus es me.

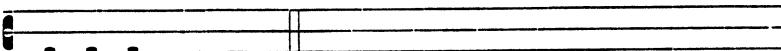
Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam: * Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israël.

Exsultabunt labia mea cum cantavero tibi: * et anima mea, quam redemisti.

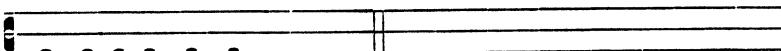
Sed et lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam: * cum confusi et reveriti fuerint qui querunt mala mihi.

De-us me-us, é-ri-pe me de manu pecca-tó-ris.

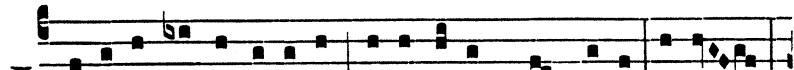
¶. Exsúrge, Dómi-ne.

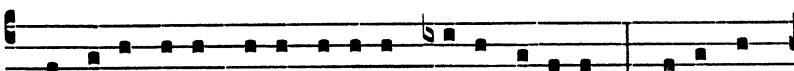
R. Et júdi-ca causam me- am.

Dicto Pater noster, secreto, non pronuntietur Et ne nos, sed facto signo a Prælato, Lector incipiat legere; et hoc etiam fiat ante quartam et septimam Lectionem. Jube, domine, et Tu autem, non dicantur, sed finita Lectione sive Lamentatione, immediate inchoëtur Responsorium.

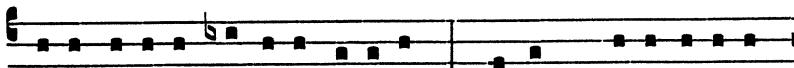
Lectio I

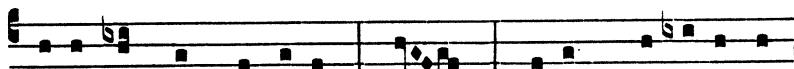
n-ci-pit lamentáti-o Je-remí-æ Pro-phé-tæ. A-leph.

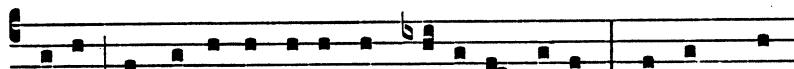
Quómodo sedet so-la ci-vi-tas plena pópu-lo: facta est

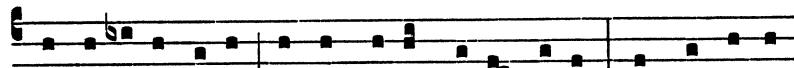
qua-si ví-du- a Dómi-na génti- um: Princeps pro-vinci-á-rum

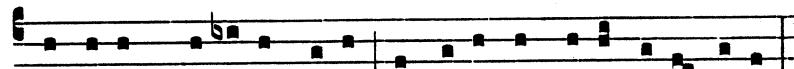
facta est sub tri-bú-to. Beth. Plo-rans plo-rávit in

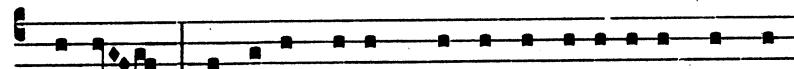
nocte, et lácrimæ e-jus in ma-xí-lis e-jus. Non est qui

conso-lé-tur e-am ex ómni-bus ca-ris ej-us. Omnes amí-

ci e-jus spre-vé-runt e-am, et facti sunt e-i in-i-mí-ci.

Ghimel. Mi-grá-vit Judas propter afflictionem et mul-

FERIA V IN CENA DOMINI

ti-tú-di-nem servi-tú-tis: ha-bi-tá-vit inter gentes, nec invé-
nit réqui-em. Omnes persecu-tó-res e-jus apprehendérunt
e-am inter an-gú-sti-as. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem convér-
tere ad Dómi-num De-um tu-um.

¶ Et ita usque ad Sabbatum sanctum inclusive, terminentur Lectiones Jeremiacæ.

Responsorium I

viii.

In mon-te O-li-vé- ti orá- vit
ad Pa-trem: Pa-ter, si fí-e-ri po- test,
tránse-at a me ca-lix i-ste: Spí-ri-tus qui-dem
promptus est, ca-ro autem in- fir- ma:

FERIA V IN CENA DOMINI

* Fi- at vo-lún- tas tu- a. ¶ Ve-rúm-tamen
non si-cut ego vo- lo, sed si-cut tu vis.
* Fi- at.

Lectio II

D a-leth. Vi-æ Si- on lugent, e-o quod non sint qui
vé-ni- ant ad so-lemní- tás: omnes portæ e-jus destrú-
ctæ, sacerdó-tes e-jus geméntes: vírgines e-jus squá- li-dæ,
et ipsa oppréssa ama-ri- tú-dine. He. Facti sunt
hostes e-jus in cá-pi-te, i-ni-mí-ci e-jus locuple-tá-ti sunt:

qui- a Dóminus locú-tus est super e- am, propter multi- tú-
di-nem in-i-qui-tá-tum e-jus: párvu- li e-jus ducti sunt in
capti- vi- tám, ante fá-ci- em tri- bu- lántis. Va- u. Et
egréssus est a fí- li- a Si- on omnis de- cor e-jus: facti
sunt prínci- pes e-jus ve- lut a- rí- e- tes non inveni- éntes pá-
scu- a: et a- bi- é- runt absque forti- tú- di- ne ante fá- ci- em
subsequéntis. Je- rú- sa- lem, Je- rú- sa- lem....

Responsorium II

VIII

Tristis est á- nima me- a us- que ad

mor- tem: su-sti- né- te hic, et vi- gi- lá- te me- cum:
nunc vi- dé- bi- tis turbam, quæ circúmda- bit me:
* Vos fu- gam ca- pi- é- tis, et e- go va-
dam immo- lá- ri pro vo- bis. ¶ Ec-
ce appro- pín- quat ho- ra, et Fí- li- us hómi- nis
tradé- tur in manus pec- ca- tó- rum. * Vos
fu- gam.

Lectio III

Z a- in. Re- cordá- ta est Je- rú- sa- lem di- é- rum affli-

cti- ónis su-æ, et præva-ri-ca-ti- ónis ómni- um de-si-dera-
tí- li- um su-ó-rum, quæ habú- e-rat a di- ébus antíquis,
cum cáde-ret pópu-lus e-jus in manu hostí-li, et non esset
auxi- li- á-tor: vi-dé-runt e- am hostes, et de-ri-sé-runt sáb-
ba-ta e-jus. Heth. Peccá-tum peccá-vit Jerú-sa-lem,
propté-re- a instá-bi-lis facta est: omnes qui glo-ri- fi-cá-
bant e- am, sprevé-runt il-lam, qui-a vi-dé-runt ignomí-ni- am
e-jus: ipsa autem gemens convérsa est retrórsum.

Teth. Sordes e-jus in pé-di-bus e-jus; nec recordá-ta est
fi-nis su-i: depó-si-ta est veheménter, non ha-bens con-
so-la- tó-rem: vi-de, Dómi-ne, afflicti- ónem me- am, quó-
ni- am e-réctus est in-i-mí-cus. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem...

Responsorium III

v Ecce ví-di-mus e- um non habéntem
spé-ci- em, ne-que de- có- rem: aspé- ctus
e-jus in e- o non est. Hic peccá-ta
nostra portá- vit, et pro no- bis do- let:

ipse au- tem vulne-rá- tus est propter in- i-
qui- tá-tes no- stras: * Cu-jus li-vó- re saná-
ti su- mus ý. Vere languóres no-
stros ipse tu- lit, et do-ló-res nostros i- pse portá-
vit. * Cu-jus. R. Ecce.

Finita repetitione Cujus libóre, post Versum, reincipiatur ab eo, qui cantaverit R. Ecce vidimus. Et interim stent Fratres donec totum fuerit percantatum. Et hoc generaliter observetur, quandocumque Responsoriū reincipitur. Alias autem sedeat conventus dum Responsoria in Matutinis cantantur.

IN II NOCTURNO

Ant. 4
VII

Li-be-rá- vit. Ps. 71. De- us, ju-dí-ci- um tu- um regi-
da: * et justí- ti- am tu- am fi- li- o regis:

Judicáre pópulum tuum in justitia, * et páuperes tuos in judicio.

Suscípiant montes pacem pó-
pulo: * et colles justitiam.

Judicábit páuperes pópuli, ⁊ et salvos fáciet filios páupe-
rum: * et humiliábit calumnia-
tórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióinem.

Descéndet sicut plúvia in vel-
lus: * et sicut stillicídia stillán-
tia super terram.

Oriétur in diébus ejus justi-
tia, et abundántia pacis: * do-
nec auferátur luna.

Et dominábitur a mari us-
que ad mare: * et a flúmine usque ad térmilos orbis ter-
rárum.

Coram illo prócient Æthío-
pes: * et inimíci ejus terram lin-
gent.

Reges Tharsis, et ínsulæ mú-
nera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a

poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fá-
ciet.

Ex usúris et iniquitaté rédi-
met ánimas eórum: * et hon-
orábilis nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, ⁊ et adorábunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, ⁊ superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sǽcula: * ante solem pér-
manet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus:

Et benedictum nomen maje-
statis ejus in æténum: ⁊ et re-
plébitur majestáte ejus omnis terra: * fiat, fiat.

Anti-phona

Li-be-rá-vit Dómi-nus páu-perem a po-ténte: et
íno-pem, cu-i non e-rat ad-jú-tor.

Ant. 5 VIII

Co-gi-ta-vé-runt. Ps. 72. Quam bonus Isra-él De-us *

his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccátorum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur:

Ideo tenuit eos supérbia, * opérta sunt iniquitáte et impie-táte sua.

Pródiit quasi ex ádipe in-quitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélo locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum trans-ívit in terra.

Ideo convertétur póplus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélo?

Ecce ipsi peccatóres, et abundáentes in sǽculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: ? Ergo sine causa justificávi cor meum, * et

lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónen filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimi eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in deso-latiónen, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

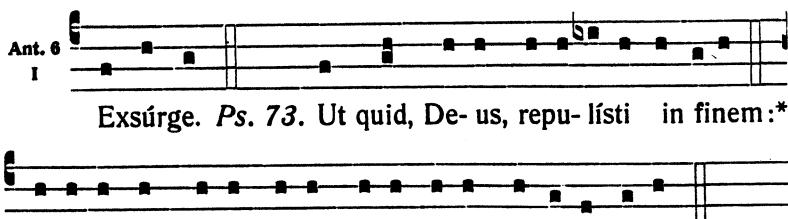
Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor

Anti-phona

Co-gi-ta-vé-runt ímpi-i, et locúti sunt ne-quí-

ti-am: in-iqui-tá-tem in excélo lo-cu-ti sunt.

Exsúrge. Ps. 73. Ut quid, De- us, repu- lísti in finem:*

i-rá-tus est fur-or tu-us super oves páscu-æ tu-æ?

Memor esto congregatiónis tuæ: * quam possedísti ab initio.

Redemísti virgam hereditatís tuæ: * mons Sion, in quo habítasti in eo.

Leva manus tuas in supérias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitatis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignórum se-cúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra pollué-runt tabernáculum nómínis tui.

Dixérunt in corde suo co-gnáto eórum simul: * Quié-scere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, q- jam non est prophéta: * et nos non cognósctet amplius.

Usquequo, Deus, imprope-rábit inimícus: * irritat adver-sárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sécula: * operátus est salútem in médio terræ..

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pólulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et tor-rentes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

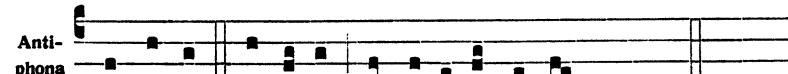
Tu fecísti omnes térmilos

terræ: * æstátem et ver tu plas-másti ea.

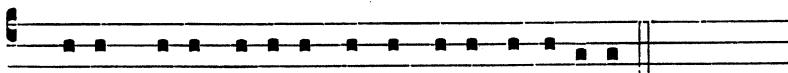
Memor esto hujus, inimícus impropéravit Dómino: * et pól-pulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiiás ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliscáris in finem.

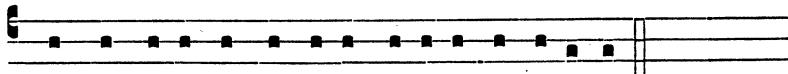
Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui

Exsúrge, Dómi-ne, et jú-di-ca causam me-am.

¶. De- us me- us, é-ri-pe me de manu peccató-ris.

¶. Et de manu contrá le-gem agéntis et in-iqui.

Pater noster, *secreto*.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 7, de Passione

I nciéntes, dilectíssimi, de Passióne Dómini tractáre divíno intellígimus dispósitum fuísse consílio q- ut sacrílegi Judæórum príncipes, et ímpii sacerdótes, qui sæviéndi in Christum occasiónes sæpe quæsíverant: nonnisi in solemnitáte Pascháli exercéndi furóris sui accíperent potestátem. Oportébat enim ut

manifesto implerentur effectu & quae diu fuerant figurato promissa mysterio: et uno expleretur sacrificio variarum differentia victimarum. Ut ergo umbræ cederent corpori & et cessarent imagines sub praesentia veritatis: antiqua observantia novo excluditur sacramento. Hostia in hostiam transit & et sanguine sanguis aufertur: et legalis festivitas, dum mutatur, impletur.

Responsorium IV

viii

Amí- cùs me- us óscu- li me trá-di-
dit si- gno. Quem oscu- lá-tus fú- e- ro, ipse
est, tené- te e- um. Hoc ma-
lum fe- cit si- gnum, qui per óscu-lum ad-implé-
vit ho- mi- cí- di- um. * Infé- lix præ- termí-
sit pré- ti- um sán- guini- nis, et in fi- ne láque- o se

sus- pén- dit. ¶ Fí- li- us quidem hómi-nis
va- dit, si-cut scriptum est de il- lo: vae autem hómini
il- li, per quem tradé- tur. * Infé- lix.

Lectio V

Incipiente enim festivitate Paschali & qui ornare templum, I vasa mundare, victimas providere debuerant, in unum facinus conjurant: ut et nova mysteria non apprehenderent, et antiqua violarent. Providentibus ergo ne in die sancto tumultus oriretur: non festivitati, sed facinori studebatur. Metuebantque, non ut populus non peccaret: sed ne Christus evaderet. At Jesus consilii sui certus, vetus testamētum consummabat: et novum Pascha condébat. Et cum in Cáiphæ átrio tractaretur, quomodo Christus debéret occidi: ille Corporis et Sanguinis sui ordinans sacramētum, docébat qualis Deo hostia debéret offérri & nec traditore submoto: ut ostenderetur nulla injuria exasperatus.

Responsorium V

viii

Unus ex vo- bis tradet me hódi- e:
vae il- li, per quem tra- dar e- go:

FERIA V IN CENA DOMINI

* Mé-li- us il-li e- rat, si na- tus non fu- ís-
set. ¶ Qui intíngit mecum manum in paró-
psi- de, hic me tra-di-tú-rus est in manus pecca-
tó- rum. * Mé-li- us.

Lectio VI

Dicens quoque, Unus vestrum me tradíturus est, notam sibi tradítoris ac proditoris consciéntiam demonstrávit: non áspera, nec apérta ímpium increpatiōne confúndens ⁊ sed leni ac tácita admonitiōne convéniens: ut facilius corrígeret pœnitúdo, quem nulla deformásset abjéctio. Cur, infélix Juda, tanta benignitatē non úteris? Ecce parcit áusibus tuis Dóminus, et nulli te, nisi tibi, índicat Christus ⁊ nec nomen tuum, nec persóna detégitur: sed veritatis et misericordiæ verbo, cordis tui tantum arcána tangúntur. Non Apostólici órdinis honor, non sacramentórum tibi commúnio denegátur. Redi in íntegrum, et depósito furóre resipiſce: ⁊ cleméntia invítat, salus pulsat: ad vitam te Vita révocat.

Responsorium VI

vii
E- ram qua- si a- gnu s ínno- cens:

FERIA V IN CENA DOMINI

du- ctus sum ad im- mo- lán- dum, et ne- sci- é-
bam: consí- li- um fe-cé- runt in- imí-ci. me- i
advérsu m me, di-céntes: * Ve-ní-te, mit-támu s lignu m in
panem e- jus, et e-radá- mu s e- um de
ter- ra vi- vénti- um. ¶ Om-nes in-imí-
ci me- i advérsu m cogi- tá-bant ma-la mi- hi:
ver- bum in-íquu m mandavé-runt advérsu m me, di-
cén- tes. * Ve-ní-te. ¶ E- ram.

IN III NOCTURNO

Ant. 7
VII

Di-xi. Ps. 74. Confi-té-bimur ti-bi, De-us: * confi-té-

bimur, et invocá-bimus nomen tu-um.

Narrábimus mirabília tua: * sértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humílat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc:

verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sǽculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cor-nu vestrum: * nolíte loqui ad-vérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, ne-que ab Occidénte, neque a de-

Ant -
phona

Dixi iní quis: No-lí-te loqui ad-vérsus De-um

in-i qui-tá-tem.

Ant 8
VIII

Terra trému-it. Ps. 75. No-tus in Judæ-a De-us: *

in Isra-él magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in máribus suis.

Ab increpatiōne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbili es, et quis résistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti ju-díciū: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judíciū Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatió hóminis confitébitur tibi: * et reliquiae cogitatióni diem festum agent tibi.

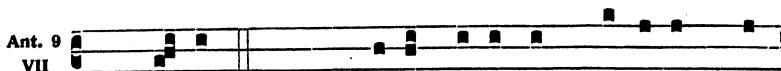
Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

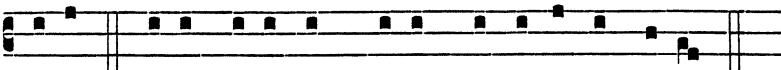
Antiphona

Terra trému-it et qui-é-vit, dum resúrge-ret

in ju-dí-ci-um De-us.

In di- e. Ps. 76. Voce me- a ad Dómi-num cla-

má-vi: * vo-ce me- a ad De- um, et inténdit mi-hi.

In die tribulatiónis meæ
Deum exquisívi, máni bus meis
nocte contra eum: * et non sum
decéptus.

Rénuit consolári áнима mea: ?
memor fui Dei, et delectátus
sum, et exercitátus sum: * et
defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi
mei: * turbátus sum, et non sum
locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et
annos ætérmnos in mente há-
bui.

Et meditátus sum nocte cum
corde meo, * et exercitábar, et
scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérmnum proj-
ciet Deus: * aut non appónet
ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam
suam abscíndet, * a generatióne
in generatióne?

Aut obliscétur miseréri
Deus? * aut continébit in ira
sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc coepi: * hæc
mutatio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: *
quia memor ero ab initio mira-
bílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opé-
ribus tuis: * et in adinventióni-
bus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: ?
quis Deus magnus sicut Deus
noster? * tu es Deus qui facis
mirabília.

Notam fecísti in pôpulis
virtútem tuam: * redemísti in
bráchio tuo pôpulum tuum,
filios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, ?
vidérunt te aquæ: * et timu-
erunt, et turbátæ sunt abýssi.

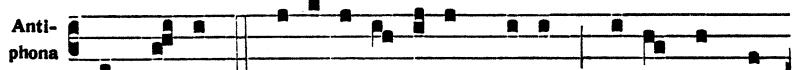
Multitúdo sónitus aquárum: *
vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tráns-
eunt: * vox tonítrui tui in rota.

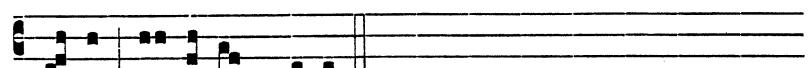
Illuxérunt coruscationes tuæ
orbi terræ: * commóta est, et
contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ
in aquis multis: * et vestí-
gia tua non cognoscéntur.

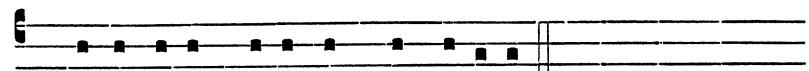
Deduxísti sicut oves pôpu-
lum tuum, * in manu Móysi
et Aaron.

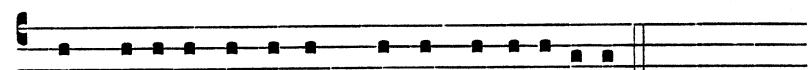
In di- e tribu- la-ti- ónis me- æ De- um exqui-

sí- vi má- ni-bus me- is.

¶. Homo pacis me- æ, in quo sperá-vi.

¶. Ampli- ávit advérsum me supplanta- ti- ónem.

Pater noster, *secreto*.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. de proditione Judæ

Tunc ábiit, inquit. Non invitátus a princípibus: sponte pro-
céssit. Unus de duódecim. Septuaginta discípulis: non tam
interiora commíssa sunt. Hæc erat catérvia regális. De hoc choro
Judas egréssus est. Judas, inquit, Iscariótes. Quid mihi ejus
pátriam dicis? Utinam ipsum quoque nescíre licuísset. Et dixit
eis. Quid vultis mihi dare ? et ego eum vobis tradam? O pu-
niéndæ vocis temeritatèm. Ideo Magíster te divítias debére con-
témnere prædicábat? O crudelitatèm. Dic quæ causa proditionis.
Fórsitan quod tibi dáemonum trádidi potestatèm ? quod fecit
languéntibus subvenire: quod mórtuos suscitare didicisti. O

verbum totius supérbiæ. Tradis eum, qui cuncta consérvat, qui dæmónibus ímperat & cui obtémperant mária: cui omnes súb-jacent potestátes.

Responsorium VII

vii Una ho- ra non po-tu- í- stis vi-gi-
lá- re me- cum, qui exhortabámi- ni
mori pro me? * Vel Ju- dam non vi- dé- tis,
quómo-do non dor-mit, sed festí- nat trá-de-re
me Ju- dæ- is? ¶. Dormí- te jam, et requi-
ésci- te: ec- ce appropínquat, qui me tra-
det. * Vel Ju- dam.

Lectio VIII

Quando Judas de traditióne tractábat: dicunt discípuli. Ubi vis parémus tibi Pascha manducáre? Vide discípulos: vide discípulum. Isti sunt de præparatióne sollíciti: ille Domíni sanguinis mercátor exsístit. Et illud quidem Pascha Judæórum discípuli præparábant: istud autem, quod nostrum est, ipse Christus constituit. Et dixit. Hoc est Corpus meum: quod pro vobis tradétur. Hic est Sanguis meus: qui pro multis effundétur. O Christi misericórdia. O Judæ deméntia. Ille eum paciscebátur, ut vénderet: Christus ei sanguinem, quem véndidit, offerébat & ut habéret remissióne peccatórum: si tamen ímpius exsistere noluisset. Nam sacrificii communicatióne méritus & et pedes ejus lavit Christus: ut excusatióne suæ malitiæ non habéret.

Responsorium VIII

Se- ni- ó- res pó- pu- li consí- li- um fe-cé-
runt, * Ut Je- sum do-lo tené- rent, et occí- de-
rent: cum glá-di- is, et fústi- bus ex- i- é- runt
tamquam ad latró- nem. ¶. Colle-gé-runt ergo Pon-
tí- fi- ces et Pha-ri-sæ- i concí- li- um. * Ut Je- sum.

Lectio IX

Sed jam terribilem mensam cum débita reveréntia, cum cóngrua vigilántia: opportúnun tempus invítat. Nullus ibi Judas reperiáatur ⁊ nullus malignus accédat: nec insídiæ mente condántur. Nullus fictus accédat: nullus fucató ánimo. Pura ígitur sit mens, pura cogitatio: quia et sacrificium purum est. Dóminus quidem noster, corpus assúmptum ablatúrus ex óculis nostris, et sidéribus illatúrus ⁊ in hac die sacraméntum Córporis et Sánguinis sui consecrávit: ut perénnis illa víctima víveret in memória, et semper præsens esset in grátia. Cum ígitur ad reveréndum altáre ascéndis: sacrum Dei tui Corpus et Sán-ginem fide respíce ⁊ honóre miráre, mente contínge: cordis manu súscipe, et gustu interíori assúme.

Responsorium IX

Re-ve-lábunt cæ- li in-iqui-tá-tem Ju- dæ, et
terra advér-sus e- um con- súr- get: et ma-ni-fé-
stum e- rit peccá-tum il-lí- us in di- e fu-róris Dó-
mi- ni: * Cum e- is, qui di-xé-runt Dó-mino

De- o: Recé- de a no- bis, sci- én-ti- am
vi- á-rum tu- á-rum nó- lu- mus. ¶ In di- em
perdi- ti- ó-nis servábi- tur, et ad di- em ulti- ó- nis
du- cé- tur. * Cum e- is. ¶ Re-ve-lábunt.

Hoc triduo, finito IX R., non dicatur v. ante Laudes, sed statim inchoëtur in Laudibus Antiphona prima.

AD LAUDES

Ant. I VIII

Justi- fi-cé-ris. Ps. 50. Mi-se-ré-re me- i, De- us, * se-

cúndum magnam mi-se-ri-córdi- am tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele | Amplius lava me ab iniquité mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam
ego cognósco: * et peccátum
meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum
coram te feci: * ut justificérис
in sermóibus tuis, et vincas
cum judicáris.

Ecce enim in iniquitáibus
concéptus sum: * et in peccátis
concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexi-
sti: * incérta et occulta sapién-
tiæ tuæ manifestásti mihi.

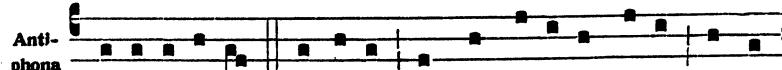
Aspérges me hyssópo, et
mundábor: * lavábis me, et
super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium
et lèftíam: * et exsultábunt
ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a pec-
cátis meis: * et omnes iniqui-
tates meas dele.

Cor mundum crea in me,
Deus: * et spíritum rectum
innova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: *

Justi-fi-cé-ris, Dómi-ne, in sermóni-bus tu- is, et vin-
cas cum ju-di-cá-ris.

et spíritum sanctum tuum ne
áuferas a me.

Redde mihi lèftíam salutáris
tui: * et spíritu principáli con-
firma me.

Docébo iníquos vias tuas: *
et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, De-
us, Deus salútis meæ: * et exsul-
tábit lingua mea justíam tuam.

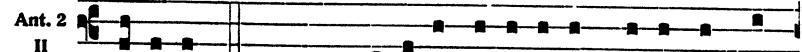
Dómine, lábia mea apéries: *
et os meum annuntiábit laudem
tuam.

Quóniam si voluisses sacri-
fíciúm, dedísssem útique: * hol-
locáustis non delectáberis.

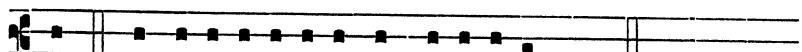
Sacrífíciúm Deo spíritus con-
tribulátus: * cor contrítum, et
humiliátum Deus non despicies.

Benigne fac, Dómine, in
bona voluntáte tua Sion: * ut
ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificíum
justíiae, oblatiōnes et holocáusta: * tunc impónent super
altáre tuum vítulos.

Dóminus. Ps. 89. Dómine, refú-gi- um factus es no-

bis: * a gene-ra-ti- óne in gene-ra-ti- ónem.

Priúsqam montes fierent, aut
formaréntur terra et orbis: * a
sáculo et usque in sáculum tu
es, Deus.

Ne avértas hóminem in hu-
militátem: * et dixísti: Conver-
tímini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante ócu-
los tuos, * tamquam dies hestér-
na quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ
pro níhilo habéntur, eórum anni
erunt.

Mane sicut herba tránseat, ⁊
mane flóreat, et tránseat: * vé-
spere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, *
et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in
conspéctu tuo: * sáculum no-
strum in illuminatióne vultus
tui.

Quóniam omnes dies nostri
defecérunt: * et in ira tua de-
fécimus.

Anni nostri sicut aránea me-
ditabúntur: * dies annórum no-
strórum in ipsis, septuagínta
anni.

Si autem in potentáibus,
octogínta anni: * et amplius
eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansue-
túdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ
tuæ: * et præ timóre tuo iram
tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam
fac: * et erudítos corde in sa-
piéntia.

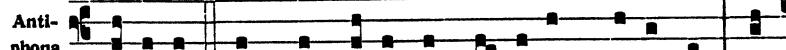
Convrétere, Dómine, úsque-
quo? * et deprecábilis esto su-
per servos tuos.

Repléti sumus mane miseri-
códia tua: * et exsultávimus,
et delectáti sumus ómnibus dié-
bus nostris.

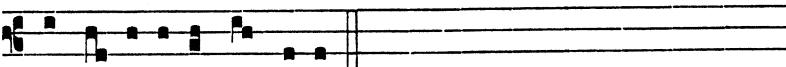
Lætáti sumus pro diébus, qui-
bus nos humiliásti: * annis, qui-
bus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige filios eórum.

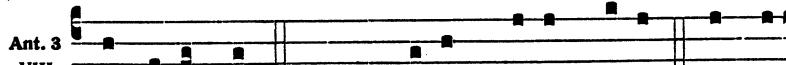
Et sit splendor Dómini Dei

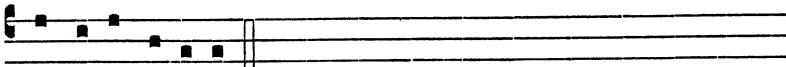
Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et

non a-péru-it os su-um.

Contrí-tum est. Ps. 62. De-us, De-us me-us, * ad te

de lu-ce ví-gi-lo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ívia, et inaquósa: ? sic in sancto appá-rui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est miseri-córdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

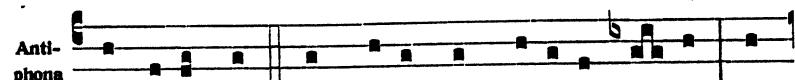
Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine re-

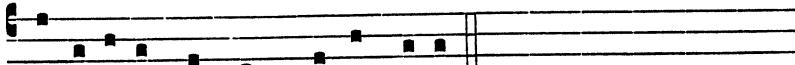
nostri super nos, et ópera mánum nostrárum dírige super nos: * et opus mánum nostrárum dírige.

35
FERIA V IN CENA DOMINI

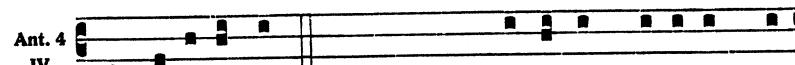
déntur in manus gláddii, partes laudabúntur omnes qui jurant in vúlpium erunt.
eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

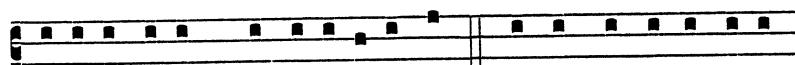
Contri-tum est cor me-um in médi-o me- i: con-

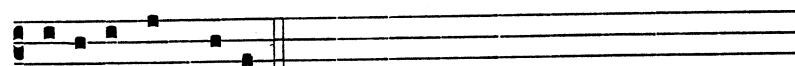
tremu-é-runt ómni- a ossa me- a.

Exhortá-tus es. Cant. Moysis. Cantémus Dómino: glo-

ri- ó-se enim magni-fi-cá-tus est, * equum et ascensórem

de-jé-cit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glorifi-cábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum..

Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Cur-rus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare:

Elécti príncipes ejus submérisi sunt in Mari rubro. ? Abýssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, ma-gnificáta est in fortitúdine: ? déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misisti iram tuam, quæ devoravit eos sicut stipulam. * Et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregatae sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus: Persequar et comprehendam eum dívidam spolia, * implébitur anima mea:

Evaginabo gladium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et operuit eos mare: * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fórtibus, Dómine? * quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia?

Extendisti manum tuam, et devoravit eos terra. * Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti.

Et portasti eum in fortitudine tua, * ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, et irati

sunt: * dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.

Tunc conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor: * obriguérunt omnes habitatores Chánaan.

Irruat super eos formido et pavor, * in magnitudine brachii tui:

Fiant immobiles quasi lapis, et donec pertranseat populus tuus, Dómine: * donec pertranseat populus tuus iste, quem possidisti.

Introdices eos, et plantabis in monte hereditatis tuæ, * firmissimo habitaculo tuo, quod operatus es, Dómine:

Sanctuarium tuum, Dómine, quod firmaverunt manus tuæ. * Dóminus regnabit in æternum et ultra.

Ingressus est enim equus Phárao cum curribus et equitibus ejus in mare: * et reduxit super eos Dóminus aquas maris:

Filii autem Israël ambulaverunt per siccum * in medio ejus.

Anti-phona

Exhortatus es in virtute tua, et in refecti-

6-ne sancta tu-a, Dómine.

Ant. 5 II Oblá-tus est. Ps. 148. Laudá-te Dóminum de cælis: *

laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtutes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælorum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandavit, et creata sunt.

Statuit ea in æternum, et in sæculum sæculi: * præcepit posuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Igitur, grando, nix, glacies,

spíritus procellarum: * quæ faciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructifera, et omnes cedri.

Bestiæ, et universa pectora: * serpentes, et vòlucres pennatæ:

Reges terræ, et omnes populi: * príncipes, et omnes júdices terræ.

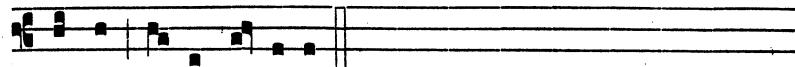
Júvenes et vírgines: senes cum junioribus laudent nomen Dómini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cælum et terram: * et exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis ejus: * filiis Israël, populo appropinquanti sibi.

Anti-phona

Oblá-tus est, qui a ipse vé-hu-it: et peccáta

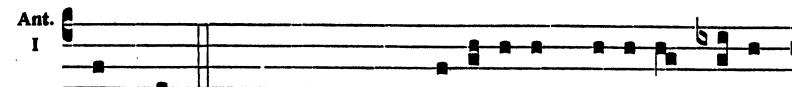

nostra ipse por-tá-vit.

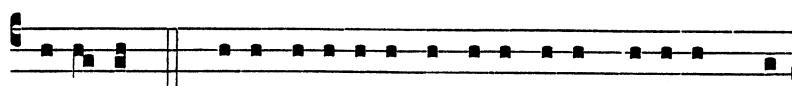
Capitulum non dicatur, neque Hymnus, neque Versiculus; sed dum Psalmus Laudáte, dicitur, lumen, ubi videri nequeat, abscondatur; et lampades, quæ sunt per Ecclesiam, extinguantur.

Finita quinta Antiphona post Laudáte, mox Antiphona ad Benedictus, ab eo, qui præest, incipiatur; et cereus, qui usque tunc solus ardens remansit, extinguitur, sicut Benedictus, et omnia, quæ sequuntur, in tenebris dicantur.

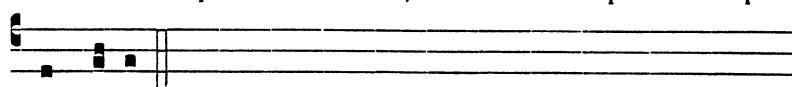
Ad Benedictus

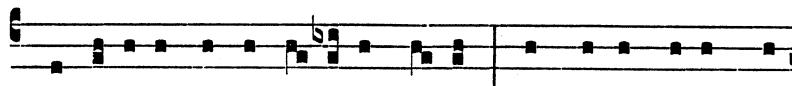
Trádi-tor. Cant. Zachariæ. Be-ne-dictus Dóminus De-us

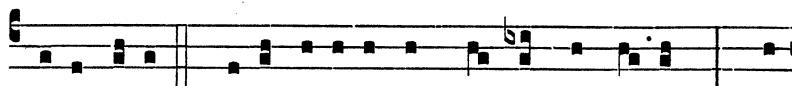
Isra-el: * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem ple-

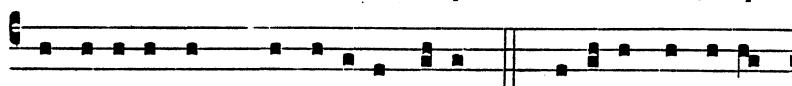
bis su-æ:

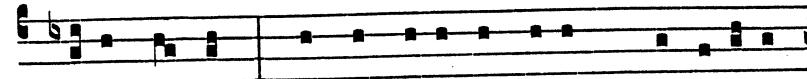
2. Et e-re-xit cornu sa-lú-tis no-bis: * in domo Da-vid, pú-

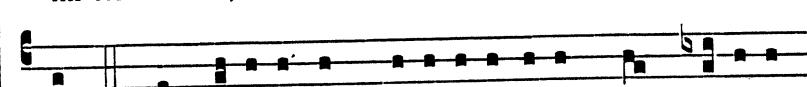
eri su-i. 3. Si-cut locú-tus est per os sanctó-rum, * qui

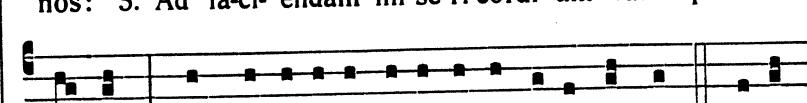
a sécu-lo sunt, prophe-tá-rum e-jus: 4. Sa-lú-tem ex i-ni-

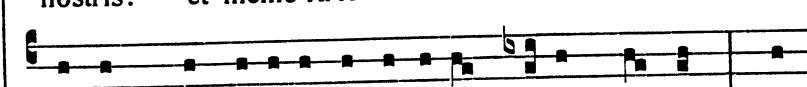
mí-cis no-stris, * et de manu ómni-um, qui odé-runt

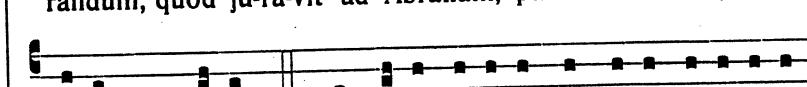
nos: 5. Ad fa-ci-éndam mi-se-ri-córdi-am cum pátri-bus

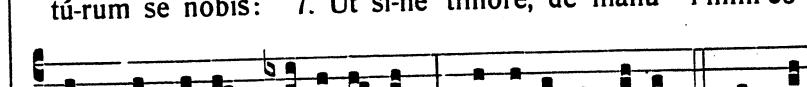
nostris: * et memo-rá-ri testaménti su-i sancti. 6. Jusju-

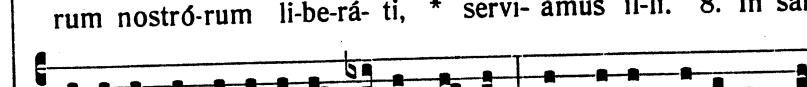
randum, quod ju-rá-vit ad Abraham, patrem nostrum, * da-

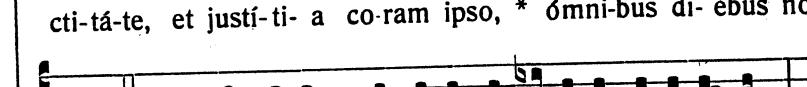
tú-rum se nobis: 7. Ut si-ne timóre, de manu i-nimi-có-

rum nostró-rum li-be-rá-ti, * servi-ámus il-li. 8. In san-

cti-tá-te, et justi-ti-a co-ram ipso, * ómni-bus di-ébus no-

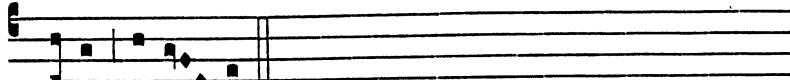
stris. 9. Et tu, pu-er, Prophé-ta Al-tíssimi vocá-be-ris: *

FERIA V IN CENA DOMINI

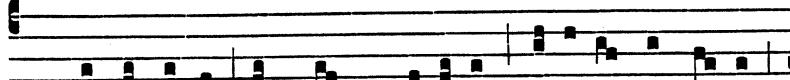
præ- i-bis e-nim ante fá-ci- em Dómi-ni pará-re vi- as e-jus:
 10. Ad dandam sci- énti- am sa-lú-tis ple-bi e- jus: * in re-
 missi- ónem pecca-tó-rum e- ó-rum: 11. Per víscera mi-se-ri-
 córdi-æ De- i no-stri: * in qui-bus vi-si-tá-vit nos, ó-ri-ens
 ex alto: 12. Il-luminá-re his, qui in ténebris, et in umbra
 mortis se- dent: * ad di-ri-géndos pedes nostros in vi- am
 pa-cis.
 Antiphona
 Trá-di-tor autem dedit e- is signum di-cens: Quem

FERIA V IN CENA DOMINI

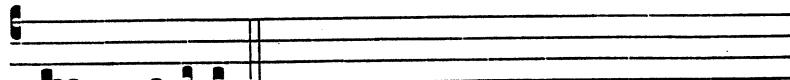
oscu-lá-tus fú-e-ro, ipse est, te-né-te e- um.
Finita Antiphona post Benedictus, duo Fratres stantes ante gradus Altaris cantent:
 IV
 Ký-ri- e, e-léi- son.
Et Choro respondente:
 Ký-ri- e, e-léi- son.
iterum illi duo Fratres cantent:
 Ký-ri- e, e-léi- son.
Deinde alii duo Fratres stantes in medio Chori cantent:
 Dómine, mi-se-ré-re.
Et Chorus respondeat:
 Christus Dóminus factus est o-bé-di- ens usque ad mortem.
Fratres ante gradus cantent:
 ¶. Qui passúrus adve- nísti propter nos.

Chorus:

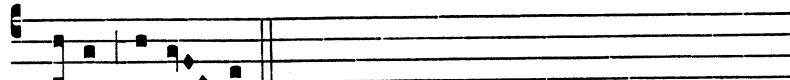
Christe, e-léi- son.

Fratres ante gradus:

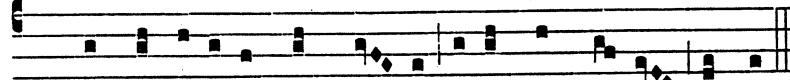
¶. Qui expánsis in cru-ce má-nibus, tra-xísti ómni- a

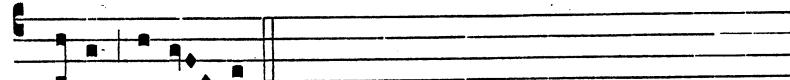
ad te sácu-la.

Chorus:

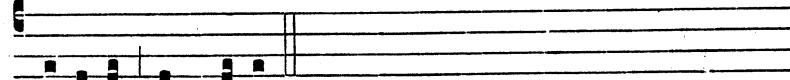
Christe, e-léi- son.

Fratres ante gradus:

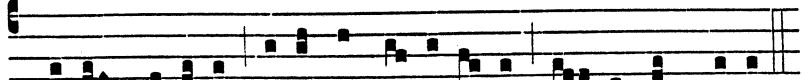
¶. Qui prophé-ti-ce prompsí- sti: Ero mors tu- a, o mors.

Chorus:

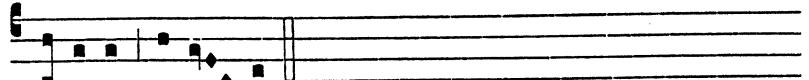
Christe, e-léi- son.

Deinde duo Fratres in medio Chori cantent:

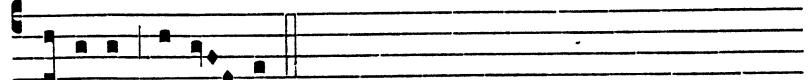
Dómine, mi-se-ré-re.

Et Chorus respondeat:

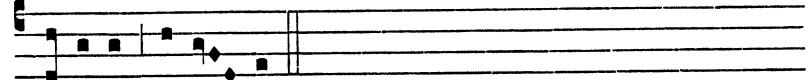
Christus Dóminus factus est o-bédi- ens usque ad mortem.

Item Fratres ante gradus cantent:

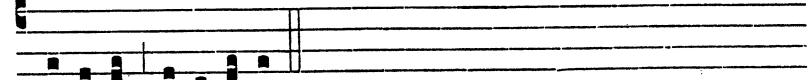
Ký-ri- e, e-léi- son.

Et Chorus respondeat:

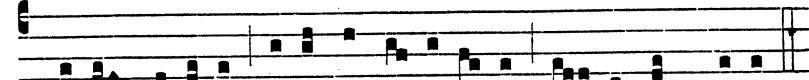
Ký-ri- e, e-léi- son.

Et Fratres ante gradus:

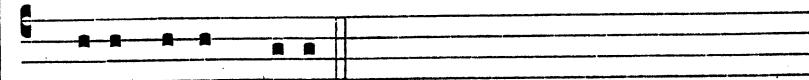
Ký-ri- e, e-léi- son.

Deinde duo Fratres in medio Chori cantent:

Dómine, mi-se-ré-re.

Et Chorus respondeat:

Christus Dóminus factus est o-bédi- ens usque ad mortem.

Denique duo Fratres ante gradus alta voce cantent:

¶. Mortem autem cru cis.

*Interim dum hæc cantantur, Fratres stent versi ad Altare.
Finito Versu Mortem autem crucis, prosternant se omnes super
formas, et dicant Pater noster, secreto, et facto signo a Prælato dicant
mediocri voce alternatim Psalmum 50 Miserére mei Deus, pag: 31 et 32.*

Deinde, absque Dóminus vobiscum, et absque Orémus, dicatur:

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam ȝ
pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit
mánibus tradi nocéntium: et crucis subire torméntum.

*Non dicatur Qui tecum, neque Amen, neque Benedicámus Dómino, neque
Fidélium, sed dicto post Orationem Pater noster, facto signo a Prælato,
surgent omnes, et lumen a Sacrista proferatur. Et sic hoc triduo Matu-
tinum terminetur.*

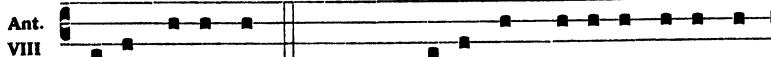
*¶ Hac die non fiant prostrations ad Horas, propter solemnitatem
Cenæ, nisi in hac Hora Laudum tantum.*

*¶ Usque ad Completorium Sabbati exclusive, non dicatur Deus, in
adjudtórium, in principio Horarum; nec Convérte nos, ad Completorium;
nec Glória Patri, in fine Psalmorum et Canticorum, nisi in Vesperis Sab-
bati; nec Capitulum, nec Hymnus, nec R., nec Versiculus, nec Dóminus
vobiscum, nec Orémus, nec Qui tecum vivit, nec Benedicámus Dómino, nec
Fidélium, post Horas. More tamen solito dicatur Pater noster.*

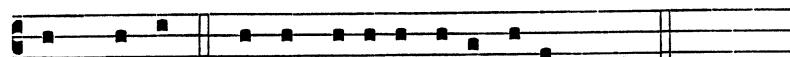
*¶ Antiphonæ vero Salve Regína, et Pie Pater Domínice, cum Versiculis
et Orationibus in terminazione Horarum dici solitis omittantur usque
ad Pascha exclusive.*

AD PRIMAM

*Dicto Pater noster, et Credo in Deum, postquam versis vultibus ad
Altare Fratres se signaverint, inchoëtur:*

Christus factus est. Ps. 53. De-us, in nōmine tu-o sal-

vum me fac: * et in virtú-te tu-a júdi-ca me.

Deus, exáudi oratióne me-
am: * áuribus pérçipe verba
oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt
advérsum me, et fortes quæsié-
runt ánimam meam: * et non
proposuérunt Deum ante con-
spéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: *
et Dóminus suscéptor est áni-
mæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: *
et in veritatē tua dispérde illos.

Voluntarie sacrificábo tibi, *
et confitébor nómini tuo, Dó-
mine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne
eripuísti me: * et super inimícos
meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118, i
Béati immaculáti in via: * qui
ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimó-
nia ejus: * in toto corde exqui-
runt eum.

Non enim qui operántur ini-
quitátem, * in viis ejus ambula-
vérunt.

Tu mandásti * mandáta tua
custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, *
ad custodiéndas justificatiónes
tuas!

Tunc non confúndar, * cum
perspéxero in ómnibus man-
dátis tuis.

Confitébor tibi in directiōne
cordis: * in eo quod dídici
judícia justitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custó-
diam: * non me derelíquas
usquequaque.

In quo córrigit adolescéntior
viam suam? * in custodiéndo
sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi
te: * ne repéllas me a mandátis
tuis.

In corde meo abscondi el-
quia tua: * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine: *
doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi
ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum
delectátus sum, * sicut in ómni-
bus divítiiis.

In mandátis tuis exercébor: *
et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis me-
ditábor: * non oblíviscar ser-
mónes tuos.

Psalmus 118, ij
Retríbue servo tuo, vivífica
me: * et custódiam ser-
mónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

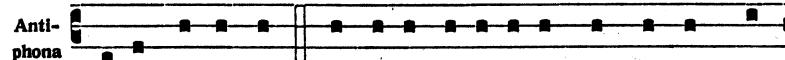
Concupívit áнима mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

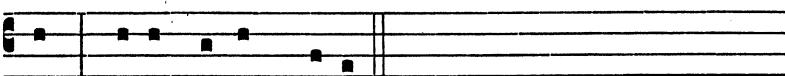
Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, ⁊ et advérsus me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est: * et consilium meum justificatiónes tuæ.

Christus factus est pro nobis obé-di-ens usque ad mor-

tem, mortem autem crucis.

Dicta post Psalmos Antiphona, absque Kýrie, élison, et Precibus, et sine Psalmo Miserére, dicatur Oratio:

Réspice, quássumus, Dómine, super hanc famíliam tuam ⁊ pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium: et crucis subíre torméntum. ⁊

Adhésit paviménto áнима mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit áнима mea prætædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritatis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhési testimóniis tuis, Dómine: * noli me confundere.

Viam mandatórum tuórum cùrri, * cum dilatásti cor meum.

Confiteor, non dicatur usque ad Completorium Sabbati exclusive.

AD PRETIOSA

Pronuntiatis Luna et quæ de Kalendario et Martyrologio pronuntianda sunt, et responso Deo grátiis, dicatur Pretiosa, hoc modo:

¶. Pretiosa est in conspéctu Dómini ⁊

¶. Mors sanctórum ejus ⁊

Oratio absque Orémus

Sancta María et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut mereámur adjuvári ab eo, qui vivit et regnat per ómnia sǽcula sǽculórum ⁊

¶. Amen.

¶. Deus, in adjutórium meum inténde ⁊

¶. Dómine, ad adjuvándum me festína ⁊

Hic ¶. Deus, in adjutórium, cum ¶. Dómine, ad adjuvándum, ter dicatur.

Deinde, omisso Glória Patri, subjugatur:

Kýrie, éléison. Christe, éléison. Kýrie, éléison.

Pater noster ... Et ne nos indúcas in tentatióne ⁊

¶. Sed líbera nos a malo ⁊

¶. Réspice, Dómine, in servos tuos, et in ópera tua, et dírige filios eórum ⁊

¶. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: et opus mánuum nostrárum dírige ⁊

Oratio absque Orémus

Dirígere et sanctificare dignérís, Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus, hódie corda et còrpora nostra in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum ⁊ ut hic, et in aetérnum, te auxiliánte, semper salvi esse mereámur: Per Christum Dóminum nostrum ⁊

¶. Amen.

Jube, domne, benedícere.

Benedictio Divinum auxilium et maneat semper nobiscum et
R. Amen.

Evangelium

Secundum Joannem. Cap. 13

Ante diem festum Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Tu autem, Dómine et miserere nostri.

R. Deo grátiás.

Commemoratio Fratrum, Sororum, Familiarium, Benefactorum defunctorum: Ordinis nostri.

Requiescant in pace et

R. Amen.

Psalmus 116

Laudáte Dóminum omnes gentes et * laudáte eum omnes populi et

Quóniam confirmata est super nos misericordia ejus et * et véritas Dómini manet in æternum et

Deinde, omissa Glória Patri, sequitur:

V. Osténde nobis, Dómine, misericordiam tuam et

R. Et salutare tuum da nobis et

V. Dóminus vobíscum et

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus et

Oratio

Actiones nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni et adjuvando proséquere: ut cuncta nostra operatio a te semper incípiat et per te coepita finiatur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

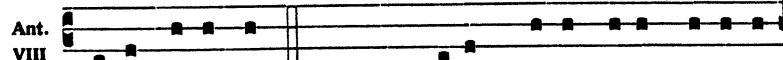
V. Adjutorium nostrum in nōmine Dómini et

R. Qui fecit cælum et terram et

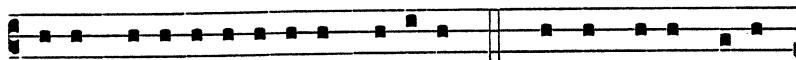
Non dicatur Fidélium animæ.

AD TERTIAM

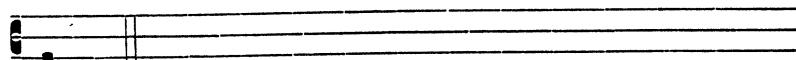
Dicto Pater noster, postquam versis vultibus ad Altare Fratres se signaverint, inchoetur:

Christus factus est. Ps. 118, iij. Legem pone mihi, Dómine,

vi-am justi-fi-ca-ti-ónum tu-á-rum: * et exqui-ram e-am

semper.

Da mihi intellectum, et scrútabor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam volui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitatem: * in via tua vivifica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timore tuo.

Amputa opprórium meum quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivifica me.

Et véniat super me misericordia tua, Dómine: * salutare tuum secundum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrantibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritatis usquequaque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sǽculum et in sǽculum sǽculi.

Et ambulábam in latitudine: * quia mandata tua exquisivi.

Et loquébar in testimoniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercebar in justificatióibus tuis.

Psalmus 118, iv

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a século, Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio tenuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nōminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodire legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * mise-

rére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convertéti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confitendum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Psalmus 118, v

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et scíentiam doce me: * quia mandátis tuis créddi.

Priúsqam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me ini-
quitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor
eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti
me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super mília auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me,
et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æqui-
tas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

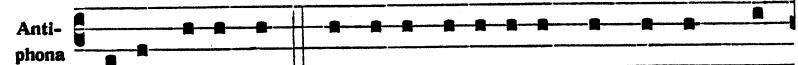
Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatió mea est.

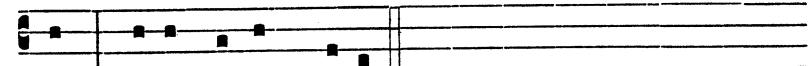
Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatióibus tuis, * ut non confúndar.

Christus factus est pro nobis obé-di-ens usque ad mó-

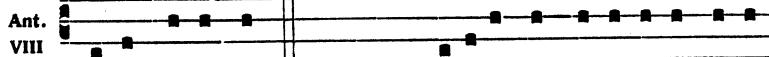
tem: mortem autem crucis.

Oratio

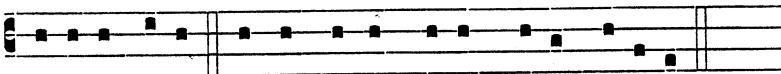
Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, q
pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit
mánibus tradi nocéntium: et crucis subíre torméntum q

AD SEXTAM

Dicto Pater noster, postquam versis vultibus ad Altare Fratres se signaverint, inchoëtur:

Christus factus est. Ps. 118, vj. Defé-cit in sa-lu-tá-re tu-um

ánima me-a: * et in verbum tu-um superspe-rá-vi.

Defecérunt óculi mei in eló-
quium tuum, * dicentes: Quando
consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in
pruína: * justificatiónes tuas non
sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? *
quando fácies de persequénti-
bus me judíciúm?

Narravérunt mihi iníqui fabu-
latiônes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: *
iníque persecuti sunt me, áduja-
me.

Paulo minus consummavé-
runt me in terra: * ego autem
non dereliqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam
tuam vivífica me: * et custó-
diam testimóniaoris tui.

In ætérnum, Dómine, * ver-
bum tuum pérmanet in cælo.

In generatióne et genera-
tióne véritas tua: * fundásti
terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat
dies: * quóniam ómnia sér-
viunt tibi.

Nisi quod lex tua meditá-
tio mea est: * tunc forte periísem
in humilitáte mea.

In ætérnum non oblívscar
justificatiónes tuas: * quia in
ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me
fac: * quóniam justificatiónes
tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres
ut pérderent me: * testimónia
tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi
finem: * latum mandátum tuum
nimis.

Psalmus 118, vij

Q uómodo diléxi legem tuam,
Dómine? * tota die me-
ditatio mea est.

Super inimícós meos prudén-
tem me fecísti mandáto tuo: *
quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me
intelléxi: * quia testimónia tua
meditatio mea est.

Super senes intelléxi: * quia
mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui
pedes meos: * ut custódiam
verba tua.

A judíciis tuis non declinávi: *
quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis e-
lóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: *
propterea odívi omnem viam
iniquitatis.

Lucérna pédibus meis verbum
tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre
judícia justitiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque,
Dómine: * vivífica me secún-
dum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplá-
cita fac, Dómine: * et judícia
tua doce me.

Ànima mea in máníbus meis

semper: * et legem tuam non
sum oblítus.

Posuérunt peccatóres lá-
queum mihi: * et de mandátis
tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimó-
nia tua in ætérnum: * quia ex-
sultatió cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad facié-
das justificatiónes tuas in ætér-
num, * propter retributióinem.

Psalmus 118, viii

I niquos ódio hábui: * et legem
tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es
tu: * et in verbum tuum super-
sperávi.

Declináte a me, maligni: *
et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum eló-
quium tuum, et vivam: * et
non confúndas me ab exspe-
ctatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero: *
et meditábor in justificatióni-
bus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes
a judíciis tuis: * quia injústa
cogitatió eórum.

Prævaricántes reputávi om-
nes peccatóres terræ: * ídeo
diléxi testimónia tua.

Configé timore tuo carnes

meas: * a judíciis enim tuis
tímui.

Feci judíciū et justítiā: *
non tradas me calumniántibus
me.

Súscipe servum tuum in bo-
num: * non calumniéntur me
supérbi.

Oculi mei defecérunt in salu-
táre tuum: * et in eloquio
justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum

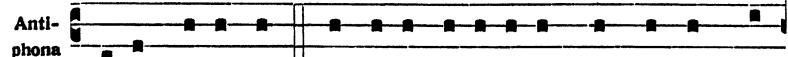
misericórdiam tuam: * et justi-
ficatiōnes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da
mihi intelléctum, ut sciam testi-
mónia tua.

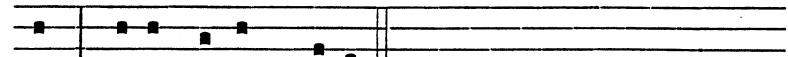
Tempus faciéndi, Dómine: *
dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, *
super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta
tua dirigébar: * omnem viam
iniquam ódio hábui.

Christus factus est pro nobis obé-di-ens usque ad mor-

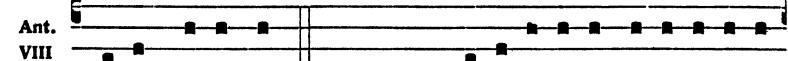
tem: mortem autem crucis.

Oratio

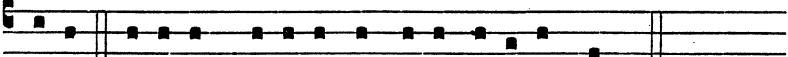
Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam: *
pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit
mánibus tradi nocéntium: et crucis subíre torméntum: *

AD NONAM

*Dicto Pater noster, postquam versis vultibus ad Altare Fratres se
signaverint, inchoétur:*

Christus factus est. Ps. 118, ix. Mi-ra-bí-li- a testimóni- a

tu-a: * í-de-o scru-tá-ta est e-a ánima me-a.

Declarátio sermónum tuó-
rum illúminat: * et intelléctum
dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi
spíritum: * quia mandáta tua
desiderábam.

Aspice in me, et miseré
mei, * secúndum judíciū dili-
géntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secún-
dum eloquio tuum: * et non
dominéntur mei omnis injustitia.

Rédime me a calúmniis hó-
minum: * ut custódiam man-
dáta tua.

Fáciem tuam illúmina super
servum tuum: * et doce me
justificatiōnes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt
óculi mei: * quia non custo-
diérunt legem tuam.

Justus es, Dómine: * et re-
ctum judíciū tuum.

Mandásti justítiā testimóni-
a tua: * et veritátem tuam
nimis.

Tabéscere me fecit zelus
meus: * quia oblíti sunt verba
tua inimíci mei.

Ignítum eloquio tuum vehe-
ménter: * et servus tuus diléxit
illud.

Adolescéntulus sum ego et

contémptus: * justificatiōnes
tuas non sum oblítus.

Justítiā tua, justítiā in æté-
num: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia in-
vénérunt me: * mandáta tua me-
ditatiō mea est.

Æquitas testimónia tua in
æténum: * intelléctum da mihi,
et vivam.

Psalmus 118, x

Clamávi in toto corde meo,
C exáudi me, Dómine: *
justificatiōnes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me
fac: * ut custódiam mandáta
tua.

Prævéni in maturitatē, et cla-
mávi: * quia in verba tua su-
persperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te
dilúculo: * ut meditárer eloquia
tua.

Vocem meam audi secúndum
misericórdiam tuam, Dómine: *
et secúndum judíciū tuum
vivífica me.

Appropinquavérunt perse-
quéntes me iniquitati: * a lege
autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et
omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de testimóniis

tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judíciū meum, et rédime me: * propter eloquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiōnes tuas non exquisiérint.

Misericórdiae tuæ multæ, Dómine: * secúndum judíciū tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimoniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia eloquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuorum, véritas: * in ætérnum ómnia judíciæ tuæ.

Psalmus 118, xj

Príncipes persecuti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super eloquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judíciæ justitiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutare tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecatio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspéctu tuo: * secúndum eloquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docueris me justificatiōnes tuas.

Pronuntiábit lingua mea eloquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupísalutáretuum, Dómine: * et lex tua meditatiō mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judíciā tua adjuvábunt me.

Antiphona

Christus factus est pro nobis o-bé-di-ens usque ad

Antiphona

mortem: mortem autem crucis.

Oratio

R espice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam & pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit manib⁹ tradi nocentium: et crucis subire tormentum &

AD PSALMOS PÆNITENTIALES

Fratres privatas Missas non celebrent, sed omnes in Missa conventuali communicent. Sacrista vero ante Nonam omnia altaria detegat, præter majus, (quod dum Vespere cantantur detegatur, una sola mappa super ipsum usque post finem Missæ relicta, qua finita removeatur) et usque ad horam Tertiam Sabbati sequentis detecta remaneant, præter majus, quod in crastino hora Officii cooperiatur.

Finita Nona, Prior cum his Ministris, scilicet Diacono et Subdiacono et Acolythis, absque sericis indumentis et cereis, ad gradus Presbyterii veniat; ibique Diacono cum uno Acolythorum a dextris, et Subdiacono cum altero Acolithorum a sinistris stantibus, incipiat sine nota Antiphonam Ne reminiscáris. Qua incepta, prosternant se omnes eo ordine, quo stabant, super aliquem pannum ibi a Sacrista præparatum, et simul dicant Psalmos Pænitentiales, terminando quemlibet Psalmum sine Glória Patri.

Similiter Cantore, ex cuius choro fuerit Hebdomada, incipiente Psalmum Dómine, ne in furore tuo, Fratres ipsum et reliquos Pænitentiales prosequantur prostrati super formas, alternatim dicendo Versus et terminando Psalmos sine Glória Patri.

Antiphona Ne reminiscáris.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo
árguas me, * neque in ira
tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me,
Dómine, quóniam conturbáta
sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est
valde: * sed tu, Dómine, ús-
quequo?

Convrétere, Dómine, et éripe
ánimam meam: * salvum me
fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte
qui memor sit tui: * in inférno
autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, la-
vábo per síngulas noctes le-
ctum meum: * lácrimis meis
stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus
meus: * inveterávi inter om-
nes inímicos meos.

Discédite a me, omnes, qui
operámini iniquitátem: * quóniam
exaudívit Dóminus vocem
fletus mei.

Exaudívit Dóminus depreca-
tióñem meam, * Dóminus ora-
tióñem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbén-
tur veheménter omnes inímici

mei: * convertántur et erubé-
scant valde velóciter.

Psalmus 31

Beáti quorum remíssæ sunt
iniquitátes: * et quorum
tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit
Dóminus peccátum, * nec est in
spíitu ejus dolus.

Quóniam tacui, inveteravé-
runt ossa mea, * dum clamárem
tota die.

Quóniam die ac nocte gra-
váta est super me manus tua: *
convérsum sum in ærúmna mea,
dum configitur spina.

Delíctum meum cóngnitum
tibi feci: * et injustítiā meam
non abscóndi.

Dixi: Confitébor adversum
me injustítiā meam Dómino: *
et tu remisisti impietátem pec-
cati mei.

Pro hac orábit ad te omnis
sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquá-
rum multárum, * ad eum non
approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribu-
latiōne, quæ circúmdedit me: *
exsultatiō mea, érue me a cir-
cumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et in-
struam te in via hac, qua gra-
diéris: * firmábo super te ócu-
los meos.

Nolíte fieri sicut equus et
mulus, * quibus non est intel-
léctus.

In camo et fræno maxíllas
eórum constringe, * qui non
appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, *
sperántem autem in Dómino
misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsul-
tate, justi, * et gloriámini, om-
nes recti corde.

Psalmus 37

Dómine, ne in furóre tuo árt-
guas me, * neque in ira
tua corrípias me.

Quóniam sagíttae tuæ infíxæ
sunt mihi: * et confirmásti su-
per me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea
a fácie iræ tuæ: * non est pax
óssibus meis a fácie peccatórum
méorum.

Quóniam iniquitátes meæ
supergréssæ sunt caput meum: *
et sicut onus grave gravátæ sunt
super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt

cicatríces meæ, * a fácie insi-
piéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus
sum usque in finem: * tota die
contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti
sunt illusióníbus: * et non est
sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus
sum nimis: * rugiébam a gé-
mitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidé-
rium meum: * et gémitus
meus a te non est abscóndi-
tus.

Cor meum conturbátum est,
derelíquit me virtus mea: * et
lumen oculórum meórum, et
ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei *
adversum me appropinquavé-
runt et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de
longe stetérunt: * et vim facié-
bant qui quærébant ániam
meam.

Et qui inquirébant mala mihi,
locúti sunt vanitátes: * et dolos
tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus
non audiébam: * et sicut mutus
non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non

audiens: * et non habens in ore suo redargutiones.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Ne quando supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella páratus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelíquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem

miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificérис in sermóribus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitáibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incépta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætitiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccáti meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in vísceribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætitiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apérias: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificíum, dedísssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrificíum Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despíces.

Benígne fac, Dómine, in bona volutáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificíum justitiæ, oblatiōnes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 101

Dómine, exáudi oratiónen meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die trí-

bular, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávere te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémum aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblitus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die reprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsus me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allísti me.

Dies mei sicut umbra declinávérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiómem et generatiónen.

Tu exsúrgens miseréberis

Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua

Respéxit in oratióne humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópolos, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélo sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret filios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópolos in unum, * et reges ut sérvant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núnctia mihi.

Ne révoces me in dimídio

diérum meórum: * in generatióne et generatióne anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánum tuárum sunt cæli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestimentum veteráscen.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fili servórum tuórum habitabunt: * et semen eórum in sǽculum dirigétur.

Psalmus 129

D e profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitätes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sus-tinébit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque

ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiosa apud eum redémpcio.

Et ipse rédimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Psalmus 142

D ómine, exaudi oratióne meam: áuribus pércepe obsecratióne meam in veritáte tua: * exaudi me in tua justitia.

Et non intres in judicium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sic-ut mórtuos sǽculi: * et anxiá-tus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in omnibus opéribus tuis: * in factis mánum tuárum meditábar.

Post Psalmos subjungatur a toto Choro Antiphona:

Ne reminicáris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindictam sumas de peccátis nostris.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómi-ne: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símiles ero descendéntibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácer voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícós meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster.

Quo finito, surgat Prior cum solo Diacono, et stans super gradus Presbyterii, versa facie ad meridiem, et dexteram manum erectam habens ad Conventum sive populum, Diacono coram eo tenente librum, dicat:

℣. Et ne nos inducas in tentatióne.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos:

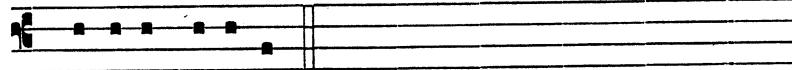
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A facie inimíci.

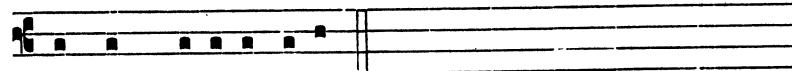
℣. Dómine, exáudi oratióne meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

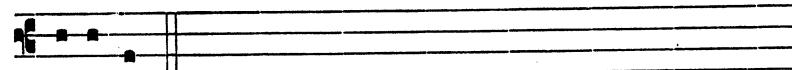
Quæ sequuntur, dicat eo modo, quo dicuntur Orationes ad Horas.

℣. Dómi-nus vobíscum.

℟. Et cum spí-ri-tu tu-o.

Orémus.

Oratio

Exáudi, Dómine, preces nostras, et confiténtium tibi parce peccátis ⁊ ut quos consciéntiae reáetus accúsat indulgéntia tuae pietatis absolvat: Per Christum Dóminum nostrum ⁊

℟. Amen.

Finita prædicta Oratione, faciat Prior Absolutionem hoc modo:

Dóminus Jesus Christus, qui beáto Petro Apóstolo suo potestátem dedit ligándi atque solvéndi, ipse vos absolvat ab omni vínculo delictórum ⁊ et quantum meae fragilitáti permittitur, sitis absóluti ante tribúnal ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi ab ómnibus peccátis et negligéntiis vestris: habeatisque vitam ætérnam, et vivátis in sǽcula sǽculórum ⁊

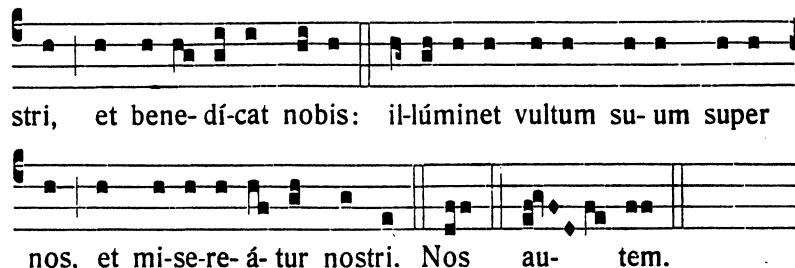
℟. Amen.

Facta Absolutione, surgant omnes, et Prior cum Ministris in Sacristiam revertatur. Et Missa inchoata a Choro (quæ sicut in festo Toto Duplici celebratur) assumptis sericis indumentis albi coloris, et cereis accensis, procedat Prior more solito ad Missam celebrandam.

AD MISSAM

Officium

IV
N os au- tem glo- ri- á- ri opór- tet in Cruce
Dó- mi-ni nostri Je- su Chri- sti: in quo est sa-lus,
vi- ta, et re-surré-cti- o no- stra: per quem salváti,
et li-be- rá- ti su- mus. ¶, De- us mi-se-re- á-tur no-

Non dicatur Glória Patri, nec Flectámus génuia, sed dicatur Glória in excélsis, et tunc pulsentur campanæ. Deinceps vero nullum signum fiat cum campanis, sed fiant omnia cum tabula, usque ad Sabbatum sanctum, dum inchoabitur Glória in excélsis.

Oratio

Deus, a quo et Judas reáetus sui pœnam, et confessiónis suæ Latro præmium sumpsit; concéde nobis tuæ propitiatiónis efféctum: ut sicut in Passióne sua Jesus Christus Dóminus noster divérsa utrísque íntulit stipéndia meritórum; ita nobis, ablato vetustatis erróre, Resurrectiōnis suæ grátiam largiátur: Qui tecum vivit et regnat.

Hæc sola Oratio dicatur.

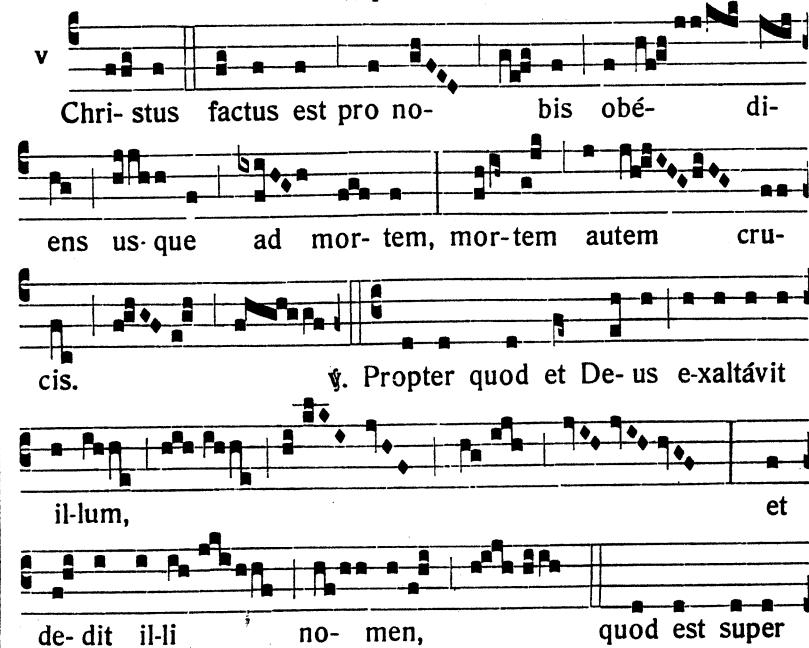
Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

I, Cor. II

Fratres: Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam Cenam manducáre. Unusquisque enim suam cenam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit: álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum, et bibéndum? Aut ecclésiam Dei contémnit, et confundit eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo. Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grárias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam

commemoratióne. Similiter et cálicem, postquam cenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sanguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióne. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. Itaque qui-cúmque manducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indigne: reus erit cörperis, et sanguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat, et bibit indigne, judícum sibi mandúcat, et bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecíllas, et dórmiant multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

Responsoriū

omne no- men.

Sequentia sancti Evangeli secundum Joannem.

Cap. 13

Ante diem festum Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus ut tránsseat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cena facta, cum diabolus jam misisset in cor ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ: sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit et ad Deum vadit, surgit a cena, et ponit vestimenta sua. Et cum accepisset línteam, præcínxit se. Deinde mittit aquam in pelvam, et coepit lavare pedes discipulórum, et extérgere línteo, quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea. Dicit ei Petrus: Non lavábis mihi pedes in æternum. Respóndit ei Jesus: Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus, et caput. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes laveat, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum: propterea dixit, Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, et accépit vestimenta sua: cum recubuisset iterum, dixit eis: Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me Magíster, et Dómine: et bene dícitis: Sum étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus, et Magíster: et vos debétis alter alterius lavare pedes. Exemplum enim dedi vobis, ut quemádmodum ego feci vobis, ita et vos faciatis.

Credo in unum Deum ...

Offertorium

Secreta

Ipse tibi, quæsumus, Dómine sancte, Pater omnípotens, æterne Deus, sacrificium nostrum reddat accéptum: qui discípulis suis in sui commemoratióne hoc fieri hodiérna traditióne monstrávit, Jesus Christus Filius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit.

Præfatio Qui salutem humani géreris.

Agnus Dei, dicatur, sed Pax non detur.

Hac die duæ Hostiæ apponantur, et consecrantur a Sacerdote, quarum unam sumat, alteram reservet pro die sequenti, in quo non conficitur Sacramentum. Poterunt etiam, si opus fuerit, aliquæ parvæ Hostiæ pro infirmis consecrari, et reservari in Pyxide.

Deinde Sacerdos sumat totum Sanguinem: quo sumpto, ante ablutionem digitorum, Hostiam in crastinum servandam ponat in Calice diverso ab eo, in quo celebratum est: quem Diaconus Patena et Palla cooperiet, et in medio Altaris collocabit, serico Velo albi coloris super eum expanso.

Deinde fiat Communio Fratrum, hoc ordine: ita ut primo communient omnes Ministri simul, (Diacono et Subdiacono habentibus Stolas super Dalmaticas, si sint Sacerdotes) simulque omnes præ manibus teneant mundam mappam ad hoc præparatam, inter Sacerdotem et ipsos communicantes extensam, illamque sub mento, dum communicant, ambabus manibus elevent. Interim dum Ministri præfati communicant, ceteri Fratres a majoribus incipiendo, (Sacerdotibus cum Stolis super Cappas) bini ac bini gravi et regulato incessu successive procedentes, ante medium Altaris accedant: quo cum pervenerint, simul infra infimum gradum inclinationem profundam faciant; et Ministris a supremo gradu recentibus, ascendentibus, in eorum locum alternatim succedant, ac iterum ibi profunde inclinent, moxque genua flectant, toto reliquo corpore stantes erecti: sicque cum debita reverentia sanctissimum Christi Corpus recipient: quo sumpto, simul se erigant, simulque etiam profunde inclinent, et descendant, versis vultibus ad invicem in latus incedendo, ne terga vertant sanctissimo Sacramento: et infra infimum gradum Altaris iterum profunde coram Sanctissimo inclinent; ac postea eodem ordine ad loca sua in Chorum revertantur; vel si Altare sit intra Chorum, prope Presbyterium in duos Choros ordinati, maneant genuflexi. Porro postquam Ministri communicaverint, Acolythi flectentes genua in supremo gradu Altaris, hinc et inde versis vultibus aa invicem, mappam supradictam inter Priorem, et Fratres communicantes teneant; Diaconus vero ad cornu Evangelii, et Subdiaconus ad cornu Epistolæ accedant ad vinum sumendum: quod ab eis recipiendum est de Calice alio, quam sit Calix, in quo celebratur; posteaque aliis illud ministrent, tenendo pedem Calicis dextera maru, et leva mundam et decentem mappulam, quacum Fratres post abiunctionem oris labia detergant; vel poterunt etiam Fratres, dum in Chorum ad sua loca revertuntur, ex se vinum seorsum a Sacrista præparatum sumere retro altare. Caveat autem Sacerdos, ne post factam Consecrationem unquam Sacramento terga vertat sed tam in communicandis Fratribus, quam in dicendo Dóminus vobiscum, et in danda Benedictione ante ultimum Evangelium, recedat paululum a medio ob reverentiam Sacramenti, et ante et post quamlibet prædictarum actionum genuflectat: quod etiam Ministri in suis functionibus observabunt.

Interim, fine communicantium approximante, cantetur Communio, et Fratres tunc cereos a Sacrista acceptos accendant et genuflexi maneant.

Communio

Dómi-nus Je-sus, postquam cená-vit cum discí-pu-lis su-is, la-vit pedes e-ó-rum, et a-it il-lis:
Sci-tis quid fé-ce-rim vo-bis ego Dómi-nus et
Ma-gí-ster? Exéplum de-di vo-bis, ut et vos i-ta-fa-ci-á-tis.

Absoluta vero omnium Fratrum Communione, Prior more solito Patena recolligat fragmenta, et si quæ super Corporale invenerit, in Calice excutiat: tumque primam Ablutionem sumat, et secundam etiam super digitos recipiat: qua sumpta, Calicem super Corporale deponat (quem Subdiaconus a se purgatum, mox præente uno Acolythorum cum Ampullis, in Sacristiam deferat) et deinde Communionem legat: qua dicta, si Missam finire voluerit, accedat ad medium Altaris, et facta genuflexione, verso vultu ad populum dicat Dóminus vobiscum. Deinde reversus ad librum, dicat more solito:

Postcommunio

Orémus.

Refécti vitálibus aliméntis, quássumus, Dómine Deus noster: Ut quod témpore nostræ mortalitatis exséquimur; immortali-tatís tuæ múnere consequámur: Per Dóminum.

Postea accedens ad medium, et genuflectens, dicat iterum Dóminus vobiscum, et deinde cantetur a Diacono Ite, Missa est, et data Benedictione a' Priore, dicatur Evangelium In principio.

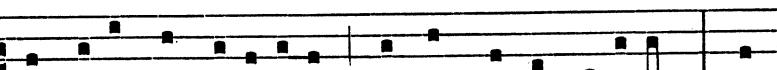
AD PROCESSIONEM

Finita Missa, aut dicta Communione, Acolythi cum Candelabris et Cereis accensis vadant in Sacristiam, Cruciferariumque inde, habentem Crucem velatam, praeente Thuriferario, comitentur, ac ante gradus Presbyterii genuflexi sistant. Interim aliquibus ex antiquioribus Patribus, aut nobilioribus secularibus, a Sacrista ad deferendum Baldachinum invitatis, Prior stans ante Altare genuflexus, thurificet Corpus Domini. Postea Diaconus imponat super humeros Prioris Velum sericum albi coloris, cuius extremitates super ejusdem manus expandat; et deinde facta genuflexione de Altari Calicem, in quo est Corpus Domini, cum Pyxide, continente alias parvas Hostias consecratas, supraposita, tradat Priori inter manus: qui statim surgens, vertat se ad populum. Tunc Cantor incipiat Hymnum, Choro prosequente:

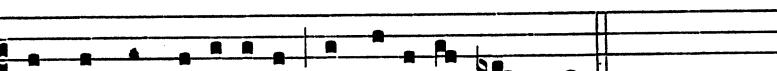
Hymnus

Pange lingua glo-ri- ó-si Córpo-ris mysté-ri- um,

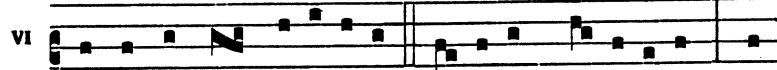

Sangui-nísque pre-ti- ó-si, Quem in mundi pré-ti- um Fru-

ctus ventris gene-ró-si Rex effúdit gén-ti- um.

Cantus alias:

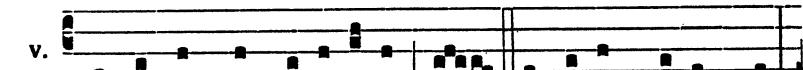

Pange lingua glo-ri- ó-si Córpo-ris my-sté-ri- um, San-

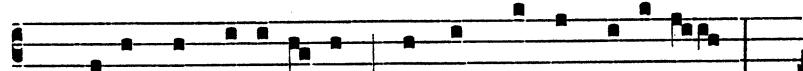
gui-nísque pre-ti- ó-si, Quem in mundi pré-ti- um Fructus

ventris gene-ró-si Rex effúdit génti- um.

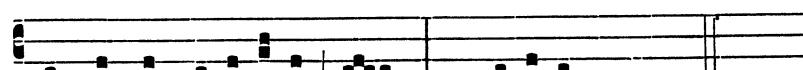
Cantus alias:

Pange lingua glo-ri- ó-si Córpo-ris mysté-ri- um,

Sangui-nísque pre-ti- ó-si, Quem in mundi pré-ti- um Fru-

ctus ventris gene-ró-si

Rex effúdit génti- um.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In supréma nocte cenæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis máni bus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit,
Fitque Sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppléméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque

Sit et benedictio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudálio. Amen.

Et fiat Processio ad locum præparatum, ubi reponendum est pro crastino Corpus Christi: Priorē incedente sub Baldachino, fulcentibus eum hinc et inde per brachia Diacono et Subdiacono; et Thuriferario a latere, semper ante eum incensante Corpus Domini. Cum pervenerint ad locum, Fratres ordinati in duos Choros hinc et inde se collocent, ac genuflectant. Interim Diaconus genuflexus a Priorē stante accipiat Calicem et Pyxidem cum Sacramento, et mox se erigens ponat illum primo super Corporale in medio Altaris, ubi a Priorē genuflexo incensetur, ut supra: deinde Diaconus reponat illum cum Pyxide in Capsula ibidem præparata.

Quo facto, Acolythi dicant:

℣. Panem de cælo præstítisti eis
℟. Omne delectaméntum in se habéntem

Et Prior subjungat:

Orémus

Oratio

D eus, qui nobis sub Sacraménto mirábili Passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerári ut redemptiōnis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas per ómnia sǽcula sǽculórum

℟. Amen.

Ac postea extinctis cereis, vel ibidem accensis depositis, si mos fuerit, Baldachino et Cruce etiam ibi relicts, revertantur omnes in Chorum, ordine quo venerunt. Prior autem, et Ministri, præeunte Thuriferario cum Cruciferario ante Acolythos, in Sacristiam revertantur.

** Si vero prius Vesperæ dicantur, antequam Missa terminetur, facta Communione, fiat Processio, ut supra; et finita Processione, Prior et Ministri ad Presbyterium, et Conventus in Chorum, eo ordine, quo exierunt, revertantur.*

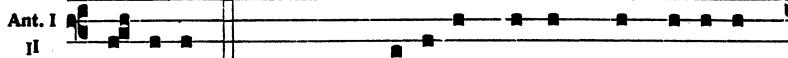
AD VESPERAS

Vesperæ hodie festive cantentur, omissis Prostrationibus.

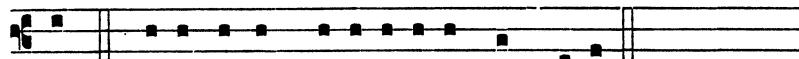
Ubi intra Missam cantari consueverint, facta Communione, fiat Processio; qua finita, Prior et Ministri ad Presbyterium et Conventus in Chorum eo ordine quo exierunt revertantur.

Dum Vesperæ a Conventu dicuntur, Prior cum Ministris in Presbyterio ad cornu Epistolæ Vesperas suas dicendo sedeat, usquequo inchoanda fuerit Antiphona ad Magnificat. Interim dum Vesperæ cantantur, Acolythi vel Sacrista denudent Altare majus, relicta una sola mappa linea super illud, quæ etiam finita Missa auferatur.

Absque Pater noster, et absque Deus, in adjutórium, incipiuntur Vesperæ per Ant. Cálicem.

Cá- li-cem. Ps. 115. Cré-di-di, propter quod locú-tus

sum: * ego autem humili- á-tus sum. nimis.

Ego dixi in excéssu meo: *
Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro
ómnibus, quæ retríbuit mihi?

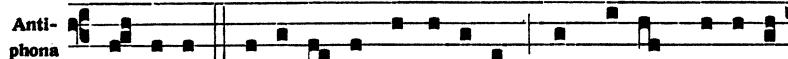
Cálicem salutáris accípiam: *
et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam
coram omni pôpulo ejus: *
pretiôsa in conspéctu Dómini
mors sanctórum ejus:

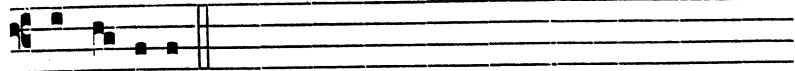
O Dómine, quia ego servus
tuus: * ego servus tuus, et filius
ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi
sacrificábo hóstiam laudis, et
nomen Dómini invocábo.

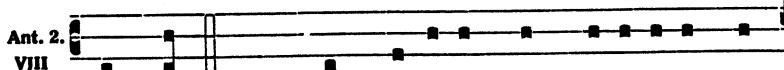
Vota mea Dómino reddam
in conspéctu omnis pôpuli
ejus: * in átriis domus Dómini,
in médio tui Jerúsalem.

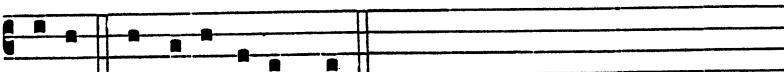
Cálicem sa-lu-tá- ris acci-pi- am: et nomen Dómini

invo- cábo.

Cum his. Ps. 119. Ad Dóminum cum tribu-lá-rer cla-

má-vi: * et exaudí-vit me.

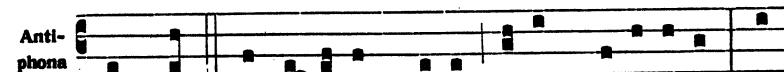
Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponáatur tibi * ad linguam dolósam?

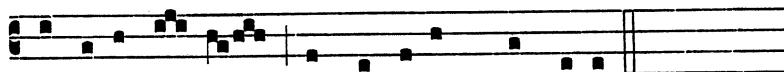
Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habítavi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

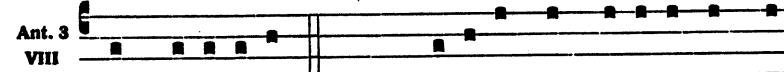
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

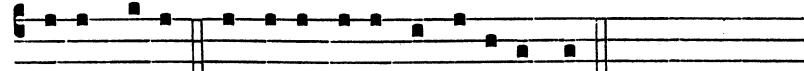
Cum his, qui o-dé-runt pa-cem, e-ram pa-cí-fi-cus: cum

loquébar il- lis, impugnábant me gra-tis.

Ab homí-nibus. Ps. 139. E-ri-pe me, Dómine, ab hó-

mine ma-lo: * a vi-ro i-níquo é-ripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

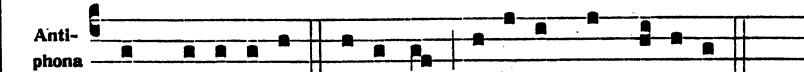
Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

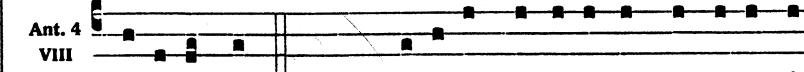
Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exaudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.

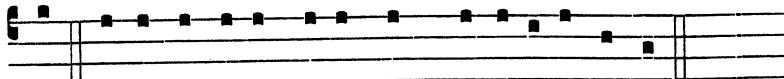
Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ab homí-nibus i-níquis lí-be-ra me, Dómine.

Custódi me. Ps. 140. Dómine, clamá-vi ad te, exaudi

me: * inténde vo-ci me-æ, cum clamáve-ro ad te.

Dirigátur orátiō mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevatiō mánuum meárum sa-crificiū vespertínum.

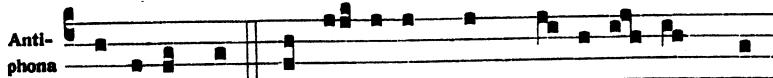
Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circum-stántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiae, * ad excusáandas excusatíones in peccatíis.

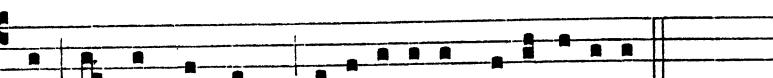
Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communi-cábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

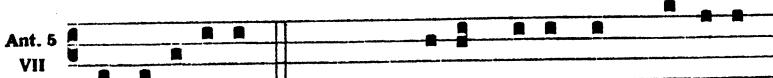
Quóniam adhuc et orátiō

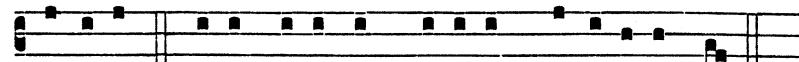
Custódi me a láque-o, quem sta-tu-é-runt mi-

hi: et a scán-da-lis ope-ránti-um i-niqui-tá-tem.

Consi-derá-bam. Ps. 141. Voce me-a ad Dóminum

clamá-vi: * voce me-a ad Dóminum depre-cá-tus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiōnem meam, * et tribula-tiōnem meam ante ipsum pro-núntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémi-tas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

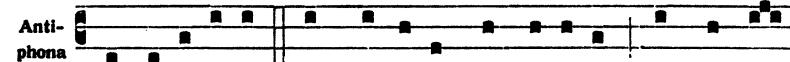
Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pótio mea in terra vivéntium.

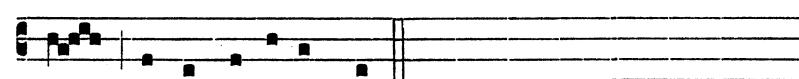
Inténde ad deprecatiōnem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt su-per me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

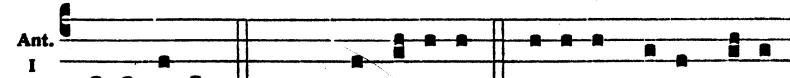
Consi-derá-bam ad déxte-ram, et vi-débam: et non e-

rat qui cognósce-ret me.

Dicta post ultimum Psalmum Antiphona Considerábam, Prior surgat, et ad Altare accedens stet in cornu Epistolæ et, Cantore ei deferente, incipiat ad Magnificat Antiphonam.

Ad Magnificat

Cenán-tibus. Cant. Magní-fi-cat * áнима me-a Dómi-

FERIA V IN CENA DOMINI

num: 2. Et exsul-távit spí-ri-tus meus * in De-o, sa-lu-
tá-ri me-o. 3. Qui-a respé-xit humi-li-tá-tem an-cíllæ
su-æ: * ecce enim ex hoc be-á-tam me di-cent omnes
gene-ra-ti-ónes. 4. Qui-a fe-cit mi-hi magna qui po-tens
est: * et sanctum nomen ejus. 5. Et mi-se-ri-córdi-a e-jus
a progé-ni-e in progé-ni-es * timénti-bus e-um. 6. Fe-
cit po-ténti-am in bráchi-o su-o: * dispérsit supér-bos
mente cordis su-i. 7 Depó-su-it po-téntes de se-de, * et

FERIA V IN CENA DOMINI

exal-tá-vit húmi-les. 8. Esu-ri-éntes implé-vit bo-nis: * et
dí-vi-tes dimí-sit i-nánes. 9. Suscé-pit Isra-él, pú-e-rum
su-um, * re-cordá-tus mi-se-ri-córdi-æ su-æ. 10. Si-cut lo-
cú-tus est ad patres nostros, * Abraham, et sémi-ni e-jus
in sáecu-la.

Anti-phona

Cenán-tibus autem il-lis, accépit Je-sus pa-nem,
et bene-dí-xit, ac fre-git, dedít-que discí-pu-lis su-is.

Finita a Choro post Canticum Antiphona, Sacerdos conversus ad Conventum seu populum dicat: Dóminus vobiscum. Deinde reversus ad librum more solito dicat:

Postcommunio

Orémus

Refécti vitálibus aliméntis, quæsumus, Dómine Deus noster: Ut quod témpeste nostræ mortalitatis exséquimur et immortali-tatis tuæ múnere consequámur: Per Dóminum.

Finita Postcommunione, iterum conversus ad Conventum seu popu-lum dicat: Dóminus vobiscum, et Diaconus Ite, Missa est, dataque ben-e-dictione, dicat Sacerdos ultimum Evangelium, sique Vesperæ cum Missa terminentur.

¶ Ubi Vesperæ extra Missam cantari consueverint, facto signo a Prælato, Fratres profunde inclinati dicant Pater noster, factoque iterum signo, se erigant, versique ad Altare, signo crucis se munitant, et statim incipiatur Antiphona Cálicem, Psalmi et Antiphonæ super Psalmos, ut supra. Non dicatur Capitulum, neque Hymnus, neque v.; sed dicta post ultimum Psalmum Antiphona Considerábam, Prior, Cantore ei deferente, incipiat ad Magnificat Antiphonam Cenántibus.

Finita a Choro post Canticum Antiphona, absque Dóminus vobiscum, et absque Orémus, dicatur sequens Oratio, Fratribus profunde inclinatis:

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam et pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium: et crucis subire torméntum et

Non dicatur Qui tecum, neque Amen, neque Dóminus vobiscum, neque Benedicámus Dómino, neque Fidélium, sed Fratres profunde inclinati dicant secreto Pater noster.

¶ Qui Vesperas privatum recitat dicat Orationem Réspice, et Pater noster, eo modo quo ad alias Horas, Psalms vero et Canticum cum suis Antiphonis ut supra.

AD ALTARIA ABLUENDA

Feria quinta in Cena Domini, post comedionem utriusque mensæ hora idonea, fiat signum cum tabula ad Altaria abluenda. Quo auditio, Prælatus præparet se ad hoc Officium cum his Ministris, scilicet: Dia-cono, et Subdiacono, et Ceroferariis, et aliis duobus, quorum unus deferat situlam cum aqua, et alter scopam, ex aliquibus ramis arborum,

et linteum, et hi omnes induantur albis: Priore et Diacono habentibus stolas, et manipulos, et Subdiacono manipulum. Quibus præparatis, fiat secundum signum; et tunc Fratres convenient in Choro, et sic præ-de-tentibus Ceroferariis, et subsequentibus post eos illis qui aquam et scopam deferunt; deinde Subdiacono eum ampulla vinaria, et Diacono cum libello, quem tenere debet coram Priore ad Orationes dicendas, Prælatus procedat ad maius Altare abluendum; cumque illuc pervenerit, Cantor voce mediocri (in qua totum hoc Officium fieri debet) incipiat. In monte Oliveti ... cum suo v. Et Conventus utrumque prosequatur, cum resumptione: quod etiam in ceteris Responsoriis tantandis ad hoc Officium observetur.

Responsorium I.

VIII

In mon-te O-li-vé- ti orá- vit ad
Pa-trem: Pa-ter, si fí- e-ri pot- est, tránse- at a
me ca- lix i- ste: Spí-ri-tus qui- dem promptus
est, ca- ro autem in- fir- ma: * Fi- at vo-lú-
tas tu- a. v. Verúm-tamen non si-cut
ego vo- lo, sed si- cut tu vis. * Fi- at.

Dum cantatur R. primum: In monte, qui situlam defert, effundat aquam super magnam mensam Altaris, si consecrata fuerit, vel super mensam Altaris portatilis, si Altare non fuerit consecratum: quo facto, Prior accipiens scopam, ea lavet Altare; deinde a Fratre deferente linteum extergatur: postmodum Prior scopam Fratri reddat, et accepta ampulla de manu Subdiaconi, in modum crucis vinum effundat super Altare. Finito Responsorio, Cantor incipiat Antiphonam de Sancto, vel Sanctis illis, in cuius vel quorum memoriam Altare constructum est, et Conventus ipsam prosequatur: qua finita, Ceroferarii (Cantore eis deferente) dicant R. de Sancto, vel Sanctis illis, et Prior Orationem ex libello, quem coram ipso tenebit Diaconus. Deinde procedatur ad cetera Altaria, quæ sunt in Ecclesia. Eodem modo fiat per singula Altaria, Cantore, post terminationem Orationis, incipiente immediate singula R. secundum ordinem ipsum, dum procedunt ad singula Altaria: deinde Antiphona de Sancto, vel Sanctis, et R. et Oratio, ut prædictum est, dicantur.

Ubi aptitudo loci permiserit, præcedente Priore cum Ministris ad Altaria, Conventus cantando Responsoria gregatim sequatur: et ad Altare, quod lavatur, seorsim R. cum Antiphona cantetur. Si vero non fuerit locus ad procedendum idoneus Prælatus cum Ministris ad Altaria procedat: et quæ cantanda sunt a Conventu, in Choro cantentur.

Responsorium II

VIII

Tristis est anima mea usque ad
mortem: sustinete hic, et vigilate mecum:
nunc videbitis turbam, quae circumdabit me:
* Vos fugam capiteatis, et ego va-

dam immo-lá-ri pro vo- bis. ¶ Ec-
ce appro-pínquat ho- ra, et Fí- li- us hómi-nis
tradé-tur in manus pec-ca-tó- rum. * Vos
fu- gam.

Responsorium III

v

Ecce ví-di-mus e-um non habéntem
spé-ci- em, ne que de- có- rem: aspé-ctus
e-jus in e- o non est. Hic peccá-ta
nostra portá-vit, et pro no- bis do- let:

ipse au- tem vulne-rá- tus est propter in- i- qui-tá-tes no- stras: * Cu-jus li-vó- re saná- ti su- mus. ¶ Vere languóres no- stros ipse tu- lit, et do-ló-res nostros i- pse portá- vit. * Cu-jus.

Responsorium IV

Amí- cus me-us óscu- li me trá- di- dit si- gno. Quem oscu- lá-tus fú- e- ro, ipse est, tené- te e- um. Hoc ma-

lum fe- cit si- gnum, qui per óscu-lum ad-implé- vit ho- mi-cí- di- um. * Infé- lix præ- termí- sit pré- ti- um sán- gui- nis, et in fi- ne láque- o se sus- pén- dit. ¶ Fí- li- us quidem hómi-nis va- dit, si-cut scriptum est de jl- lo: vae autem hómini il-li, per quem tradé- tur. * Infé- lix.

Responsorium V

Unus ex vo- bis tradet me hódi- e: vae il- li, per quem tra- dar e- go:

FERIA V IN CENA DOMINI

* Mé-li- us il-li e- rat, si na- tus non fu- ís-
set. ¶ Qui intíngit mecum manum in paró-
psi- de, hic me tra-di-tú-rus est in manus pecca-
tó- rum. * Mé-li- us.

Responsorium VI

vii
E- ram qua- si a- gnus ínno- cens:
du- ctus sum ad im- mo- lán- dum, et ne- sci- é-
bam: consí- li- um fe-cé- runt in- imí-ci me- i
advérsu me, di-céntes: * Ve-ní-te, mit-támus lignum in

FERIA V IN CENA DOMINI

panem e- jus, et e-radá- mus e- um de
ter- ra vi- vénti- um. ¶ Om-nes in-imí-
ci me- i advérsu me cogi- tá-bant ma-la mi- hi:
ver- bum in-íquu mandavé-runt advérsu me, di-
cén- tes. * Ve-ní-te.

Responsorium VII

vii
Una ho- ra non po-tu- í- stis vi-gi-
lá- re me- cum, qui exhortabámi- ni
mori pro me? * Vel Ju- dam non vi- dé- tis,

quómo-do non dor-mit, sed festí-nat trá-de-re
me Ju-dæ-is? ¶. Dormí-te jam, et requi-
éscí-te: ec-ce appro-pínquat, qui me tra-
det. * Vel Ju-dam.

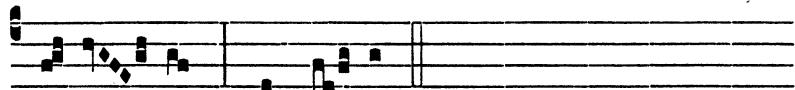
Responsorium VIII

Se-ni-ó-res pô-pu-li consí-li-um fe-cé-
runt, * Ut Je-sum do-lo tené-rent, et occí-
de-rent: cum glá-di-is, et fústi-bus ex-i-é-
runt
tamquam ad latró-nem. ¶. Colle-gé-runt ergo Pon-

tí-fi-ces et Pha-ri-sæ-i concí-li-um. * Ut Je-sum.

Responsorium IX

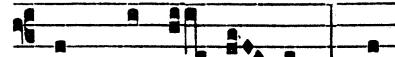
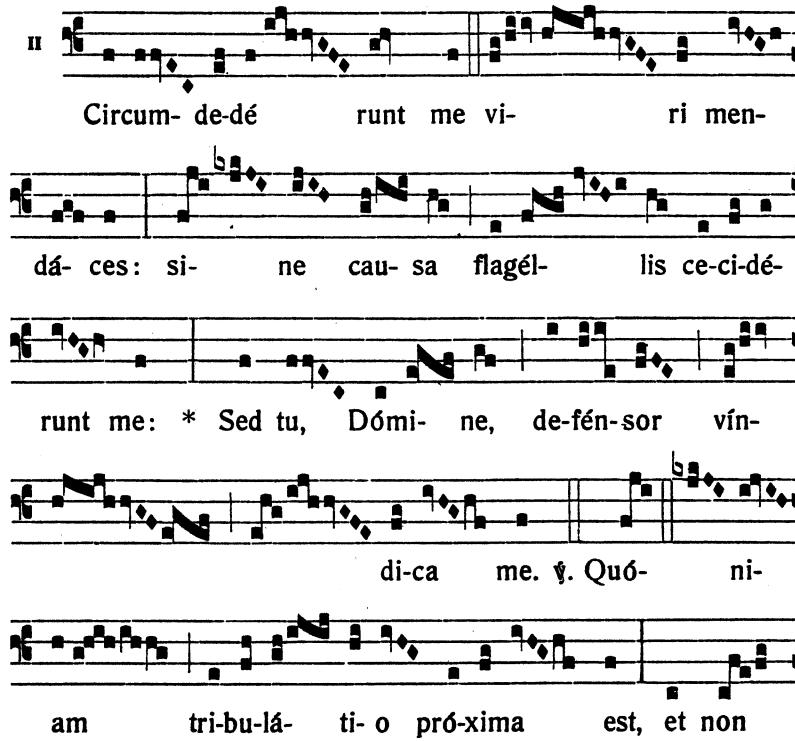
Re-ve-lábunt cæ-li in-iqui-tá-tem Ju-dæ, et
terra advér-sus e-um con-súr-get: et ma-ni-fé-
stum e-rit peccá-tum il-lí-us in di-e fu-róris Dó-
mi-ni: * Cum e-is, qui di-xé-runt Dó-mino
De-o: Recé-de a no-bis, sci-énti-am
vi-á-rum tu-á-rum nô-lu-mus. ¶. In di-em
perdi-ti-ó-nis servábi-tur, et ad di-em ulti-ó-nis

du-cé-tur. * Cum e-is.

Cum ad ultimum Altare procedendum fuerit, inchoétur R. Circumde-runt. Et si Altaria fuerint plura quam decem, dicto R. Revelábunt, resumantur de antedictis, prout necesse fuerit: et ad ultimum Altare, R. Circumdedérunt, reservetur. Si vero pauciora fuerint Altaria quam Responsoria, cantentur tot quot necessaria fuerint, reliqua intermit-tantur, et R. Circumdedérunt, ultimo cantetur:

Responsorium X

est qui á-dju-vet. * Sed.

ANTIPHONÆ, VERSICULI ET ORATIONES

In Altarium ablutione cantandæ, non eo ordine quo collocatæ sunt, sed juxta Altarium dispositionem in quolibet Conventu.

Si aliquis Conventus habet alia privata Altaria quæ hic notata non sint, poterunt pro eis accipi Antiphonæ de Communi.

Ad Altare Majus dicatur Antiphona, et Oratio Titularis Ecclesiæ.

Ad Altare Sanctissimi Crucifixi

¶. Dícite in natióibus ⁊

¶. Quia Dóminus regnávit a ligno ⁊

Orémus ⁊

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expéllere potestátem ⁊ concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiōnis grátiam consequámur: Per eúndem Christum.

FERIA V IN CENA DOMINI

*Ad Altare Sanctissimi Nominis Jesu*Ant.
VII

Sit nomen Dómi-ni be-ne-dictum in sácu-la.

¶. In nómine Jesu omne genu flectátur ♀

¶. Caeléstium, terréstrium, et infernórum ♀

Orémus ♀

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: quia nunquam tua gubernatióne destí-tuis ♀ quos in soliditáte tuæ dilectionis instituís: Per Christum.

*Ad Altare Sacratissimi Cordis Jesu*Ant.
VII

Suscé-pit nos Dómi-nus in si-num et cor su- um,

recordá-tus mi-se-ri-córdi-æ su-æ.

¶. Miserátor, et misericors Dóminus ♀

¶. Longánimis, et multum misericors

Orémus ♀

Fac nos, Dómine Jesu, sanctíssimi Cordis tui virtútibus indui, et afféctibus inflammári: ut et imágini bonitatis tuæ con-fórmes ♀ et tuæ redemptiōnis mereámur esse partícipes: Qui vivis.

*Ad Altare Sacratissimi Rosarii*Ant.
V

Spe-ci- ó- sa facta est, et su- á- vis in de-

FERIA V IN CENA DOMINI

lí- ci- is virgi-ni-tá- tis sancta De- i Gé- ni- trix:
 quam vi-déntes fí- li- æ Si- on vernántem in fló- ri-
 bus rosá- rum, et lí- li- is con- vál- li- um, be- a-tís-si-
 mam prædi- ca- vé- runt, et Re-gínæ lauda- vé- runt e- am.

¶. Regína Sacratíssimi Rosárii, ora pro nobis ♀

¶. Ut digni efficiámur promissióibus Christi ♀

Orémus ♀

Deus, cuius Unigénitus per vitam, mortem et resurrectiōnem suam nobis salútis aetérnæ præmia comparávit: concéde, quæsumus, ut hæc mystéria sanctíssimo Rosário beatæ Mariæ Vírginis recoléntes, et imitémur quod cóntent ♀ et quod promittunt assequámur: Per eúmdem Christum.

*Ad Altare Immaculatæ Conceptionis B. V. Mariæ*Ant.
VII

To-ta pulchra es, Ma-rí- a, et mácu-la o-ri-gi-ná-lis

non est in te.

¶. In Conceptiōne tua immaculāta, Dei Génitrix, Virgo ⁊
¶. Cæli et terra lætentur ⁊

Orémus ⁊

D eus, qui per Immaculatam Vírginis Conceptiōnem dignum
Fílio tuo habitaculum præparasti: quæsumus, ut qui ex
morte ejusdem Filii tui prævisa eam ab omni labe præservasti ⁊
nos quoque mundos ejus intercessiōne ad te pervenire concédas:
Per eūdem Christum.

Ad aliud Altare Beatissimæ Virginis

Ant. I

Sancta Dei Génitrix, Virgo semper Marí-a, inter-

céde pro no-bis ad Dómpum De-um nostrum.

¶. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix ⁊ etc.

Orémus ⁊

P rotége, Dómine, fámulos tuos subsidiis pacis: et beátæ Mariæ
semper Vírginis patrocínii confidéntes ⁊ a cunctis hóstibus
redde secúros: Per Christum.

Ad Altare Sanctorum Angelorum

Ant. I

Archánge-li Micha-é-lis interventi-ó-ne suf-fulti,

te, Dómine, deprecá-mur, ut quos honó-re proséquimur

contingámus et mente:
¶. Adoráte Deum ⁊
¶. Omnes Angeli ejus ⁊

Orémus ⁊

D eus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque
dispénsas ⁊ concéde propítius: ut a quibus tibi ministrán-
tibus in cælo semper assístitur ⁊ ab his in terra vita nostra
muniátur: Per Christum.

Ad Altare S. Joannis Baptista

Ant. III

Inter na-tos mu-lí-e-rum non surréxit ma-jor Jo-

ánne Ba-ptista.

¶. Fuit homo missus a Deo ⁊
¶. Cui nomen erat Joánnes ⁊

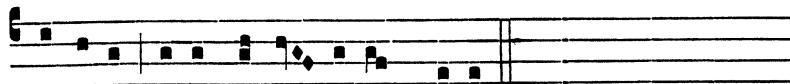
Orémus ⁊

P ræsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut família tua per viam
salutis incédat ⁊ et beáti Joánnis Præcursoris hortaménta
sectándo, ad eum, quem prædixit, secúra pervéniat: Per Chri-
stum Dóminum nostrum ⁊

Ad Altare S. Joseph, Sponsi Beatae Mariæ Virginis

Ant. III

Ecce fi-dé-lis servus et prudens quem constí-tu-it

Dóminus super famí- li- am su- am.

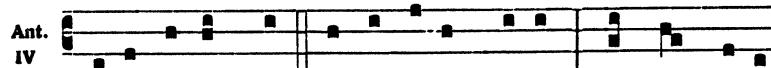
¶. Amávit eum Dóminus et ornávit eum ⁊

¶. Stolam glóriæ índuit eum ⁊

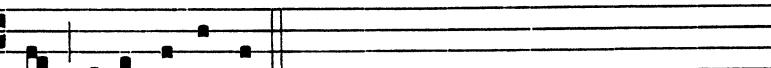
Orémus ⁊

Beáti Patriárchæ Joseph sanctíssimæ Genitricis tuæ Sponsi, quæsumus, Dómine, méritis adjuvémur: ut quod possiblitas nostra non óbtinet ⁊ ejus nobis intercessióne donéatur: Qui vivis.

Ad Altare S. Petri Apostoli

Pétre amas me? pasce oves me- as. Tu scis Dómi-

ne qui- a amo te.

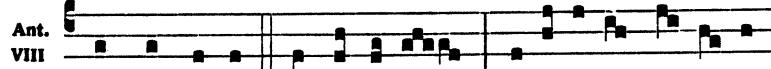
¶. Tu es Petrus ⁊

¶. Et super hanc petram ædificábo ecclésiam meam ⁊

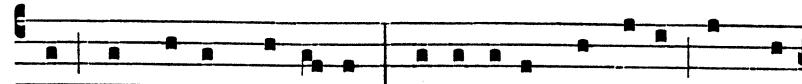
Orémus ⁊

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus Regni cælestis, ligándi atque solvéndi pontificium tradidísti: concéde ut intercessiónis ejus auxílio ⁊ a peccatórum nostrórum néxibus liberémur: Qui vivis.

Ad Altare S. Pauli Apostoli

Sancte Paule A-pósto-le, prædi-cá-tor ve- ri- tâ-

tis et Doctor Génti- um, intercéde pro no-bis ad De-

um, qui te e-lé-git.

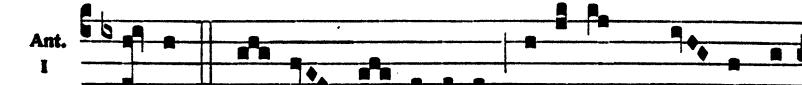
¶. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole ⁊

¶. Prædicátor veritatis in univérso mundo ⁊

Orémus ⁊

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus, ut cujus memóriam colimus ⁊ ejus apud te patrocínia sentiámus: Per Christum.

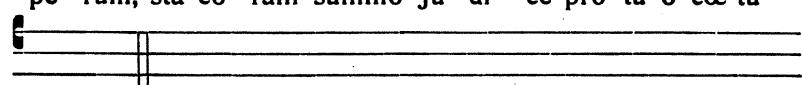
Ad Altare S. Dominici P. N.

Pi- e Pa- ter Do- mí-ni-ce, tu- órum me- mor ó-

pe- rum, sta co- ram summo Jú- di- ce pro tu- o cœ-tu

páupe-rum.

¶. Ora pro nobis, beáte Pater Domínice ⁊ etc.

Orémus ⁊

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui Patris nostri illumináre dignátus es méritis et doctrínis: concéde ut ejus intercessióne temporálibus non destituátur

auxiliis & et spirituálibus semper proficiat increméntis: Per Christum.

Ad Altare S. Petri Martyris

Ant. I

Petrus novus incola cælos laure- á- tus ascéndit,
auré- o- la tripli-ci do- tá-tus.
¶. Ora pro nobis, beáte Petre & etc.

Orémus &

P ræsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur & qui, pro ejúsdem fidei dilatatióne, martyrii palmam mérit obtinére: Per Christum.

Ad Altare SS. Joannis et Soc. Mart. Gorcomiensium

Ant. VII

Exaltá-vit Dó-mi-nus hú- mi-les servos su- os, et sus-
cé-pit e- os in ta-berná-cu-la sancta, re-cordá- tus mi-
se-ri-córdi- ae su- æ.
¶. Ora pro nobis, beáte Joánnes, cum sóciis tuis & etc.

Orémus &

D eus, qui beatórum Mártyrum tuórum Joánnis, et Sociórum ejus pro fide tua certámen æternitatis láurea decorásti: concéde propítius, ut eórum méritis et imitatióne certántes in terris & cum ipsis coronári mereámur in cælis: Per Christum.

Ad Altare S. Pii V

Ant. II

Pi- us instar fa-cis sæ-cu- lum il-lumi-nat, ut
in vi- am pa- cis pe-des nostros dí-ri- gat.
¶. Ora pro nobis, beáte Pie & etc.

Orémus &

D eus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem Máxi- mum elígere dignátus es: fac nos ipsius deféndi præsidiis, et ita tuis inhærére obséquiis & ut ómnium hóstium superáttis insidiis, perpétua pace lätémur: Per Christum.

Ad Altare S. Antonini Archiep. Florentini

Ant. VIII

Be- á-tus Anto-nínus, ad præsu-lá-tum qua-si ad cru-ci-
á-tum raptus, doctri-na et mó-ri-bus gregem su- um pa-vit.
¶. Ora pro nobis, beáte Antoníne & etc.

Orémus ♀

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut sicut te in illo mirábilem prædicámus ♀ ita in nos misericórdem fuísse gloriémur: Per Christum.

Ad Altare S. Thomæ de Aquino

Ant.

O Thoma, laus et glori-a Prædi-ca-tó- rum
di-nis, nos transfer ad cæ-lé-sti-a pro-féssor sa-cri Nú-
mi-nis.

℣. Ora pro nobis, beáte Thoma ♀ etc.

Orémus ♀

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui atque Doctóris mira eruditióne clarificas, et sancta operatióne fecúndas: da nobis, quæsumus, et quæ dócuit, intellectu consípere ♀ et quæ egit, imitatione complére: Per Christum.

Ad Altare S. Vincentii Confessoris

Ant.

Ad-sit no-bis pro-pí- ti-us in hu-jus vi-tæ vé-

spere ad Chri-stum nos Vincénti-us tu-to fe-rens i-
tí-ne-re.

℣. Ora pro nobis, beáte Vincénti ♀ etc.

Orémus ♀

Deus, qui géntium multitudinem mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne ad agnitióne tui nóminis venire tribuísti: præsta, quæsumus, ut quem ventúrum júdicem nuntiávit in terris ♀ præmiatorem habére mereámur in cælis: Christum Dóminum nostrum ♀

Ad Altare S. Hyacinthi Confessoris

Ant. II

Tu-um, Dómine, fac senti- ámus auxí- li- um,

qui be- á- ti Hyacínthi depóscimus patro-cí-ni- um.

℣. Ora pro nobis, beáte Hyacínthe ♀ etc.

Orémus ♀

Deus, qui beátum Hyacínthum Confessórem tuum in diuersis natiónum pöpulis óperum sanctitáte et miraculórum glória fecisti conspícum: da nobis ut ejus in mélius reformémur exémplis ♀ et in advérsis protegámur auxiliis: Per Christum Dóminum nostrum ♀

Ad Altare S. Raymundi Confessoris

Ant. I

Pi- is Raymún-di pré-ci-bus educ nos, Dómi- ne,
de do- mo servi-tú-tis pec-cá- ti in li-bertá-tem gló-
ri- æ fi- li- ó- rum tu- órum.

¶. Ora pro nobis, beáte Raymunde & etc.

Orémus &

D eus, qui beátum Raymúndum Pœniténtiæ sacraménti insígnem minístrum elegísti & et per maris undas mirabiliter traduxísti: concéde, ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fáceremus & et ad aëternæ salútis portum pervenire valeámus: Per Christum.

Ad Altare S. Ludovici Bertrandi Confessoris

Ant. I

Qua- si me-ri-di- á-nus fulgor consúr- get ti- bi
ad vésperam: et cum te consúmptum pu-tá-

ve-ris o-ri- é-ris ut Lú- ci-fer.
¶. Ora pro nobis, beáte Ludovice & etc.

Orémus &

D eus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum per cōporis mortificationem, et fidei præcónium, Sanctórum gloriæ coæquásti: præsta ut quod fide profitémur & pietatis opéribus júgiter impleámus: Per Christum.

Ad Altare S. Catharinæ Senensis.

Ant. IV

Ad sedes regni fá-ci- at transí-re supérsi Virgo

fovens mé-ri- tis nos Ca-tha-rína su- is.
¶. Ora pro nobis, beáta Catharína & etc.

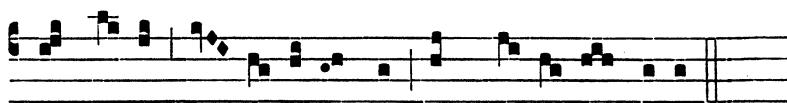
Orémus &

D eus, qui beátæ Catharínæ, virginitatis et patiéntiæ speciáli privilégio decorátæ, malignántium spirítum certámina vincere & et in amóre tui nōminis inconcússe permanére tribuísti: concéde, quæsumus, ut ejus imitatióne, calcáta mundi nequítia et ómnium hóstium superáttis insídiis & ad tuam secúre glóriam transeámus: Per Christum.

Ad Altare S. Rosæ Limensis

Ant. VIII

Rosa so- ror nostra bene sit no- bis propter te,

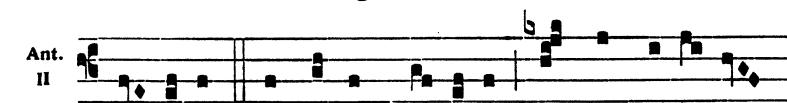
et vi- vat á- ni-ma no-stra ob grá- ti- am tu- i.

℣. Ora pro nobis, beáta Rosa ⁊ etc.

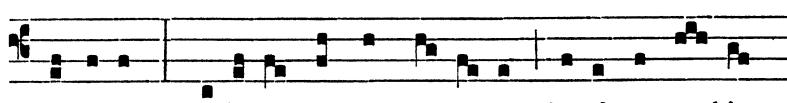
Orému-s ⁊

Bonórum ómnium largítor, omnípotens Deus, qui beátam Rosam, cælestis gratiæ rore prævén-tam, virginitatis, et patièntiæ decóre, Indis floréscere voluísti: da nobis fámulis tuis, ut in odórem suavitatis ejus curréntes ⁊ Christi bonus odor effici mereámur: Per eúmdem Christum.

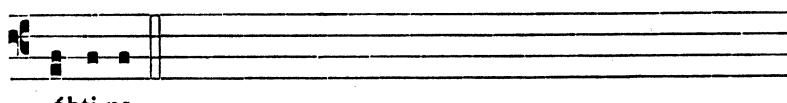
Ad Altare S. Agnetis de Monte Politiano

Tu- am laudántes gló- ri- am A-gnes be- á- ta

réspi-ce: cæ-léstis Agni grá- ti- am be-nigna no- bis

óbtine.

℣. Ora pro nobis, beáta Agnes ⁊ etc.

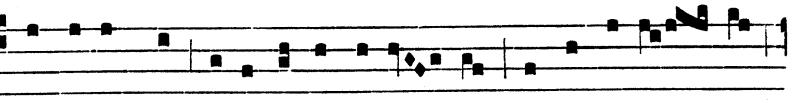
Orému-s ⁊

Deus, qui beátam Agnétem Vírginem tuam cælesti rore sæpe perfundere ⁊ et oratiónis ejus loca divérsis enátis flóribus decoráre dignátus es: concéde propítius ut ejus précibus per-pétuo tuæ benedictiōnis rore conspérsi ⁊ æternitatis fructus percípere mereámur: Per Christum.

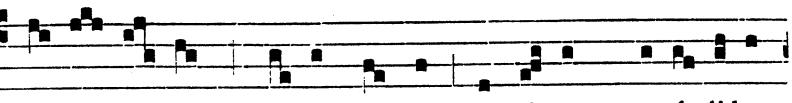
Ad Altare S. Catharinæ de Ricciis

Ant.
VIII

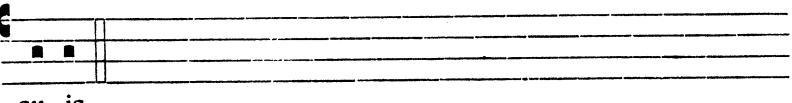
Exsultá- vit á-nima me- a in De- o me- o: qui a

índu- it me vestiménto sa-lú- tis, et indumén- to

ju-stí- ti- ae, qua- si spon-sam orná- tam moní- li-bus

su- is.

℣. Ora pro nobis, beáta Catharína ⁊ etc.

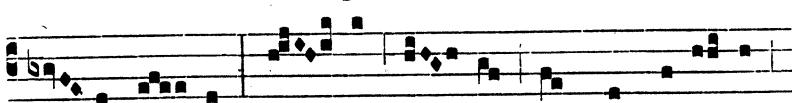
Orému-s ⁊

Dómine Jesu Christe, qui beátam Catharínam Vírginem tui amóre succénsam Passiónis contemplatióne claréscere voluísti: ejus intercessiōne concéde ut Passiónis mystéria devóte recoléntes ⁊ ejus fructum percípere mereámur: Qui vivis.

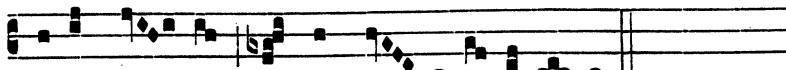
Ad Altare Omníum Sanctorum O. N.

Apt.
V

Sanctos su- os magni- fi-cá- vit Dómi- nus in salu-

tá- ri su- o: ec- ce e- nim ex hoc be- á- tos

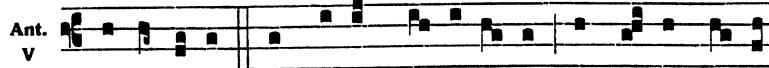

il-los di- cent omnes ge- ne-ra ti- ó- nes.
¶. Oráte pro nobis, Sancti et Sanctæ Dei ⁊ etc.

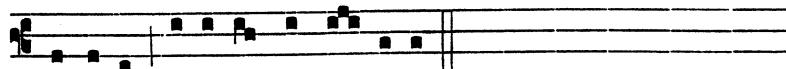
Orémus ⁊

Deus, qui Prædicatórum Ordinem copiósā Sanctórum sóbole fecundáre dignátus es, atque in ipsis heróica ómnium virtútum mérita sublímiter coronásti ⁊ da nobis illórum sequi vestígia: ut quos venerámur in terris ⁊ iis perpétua tandem festivitáte associémur in cælis: Per Christum.

Ad Altare S. Mariæ Magdalene

Intercéde súpli-cans as-síd- e pro no- bis Je-su

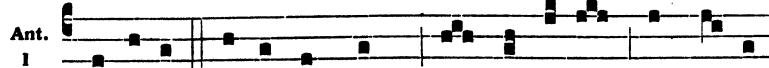

Dómino Ma-rí- a Magda- léna.
¶. Optimam partem élégit sibi María ⁊
¶. Quæ non auferétur ab ea ⁊

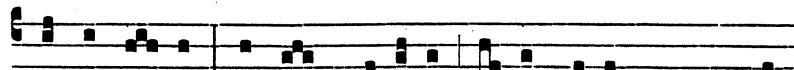
Orémus ⁊

Largíre nobis, clementíssime Pater: ut sicut beáta María Magdaléna Dóminum nostrum Jesum Christum super ómnia diligéndo suórum obtínuit véniam peccatórum ⁊ ita nobis apud misericórdiam tuam, sempitérnam ímpetret beatitúdinem: Per eúmdem Christum.

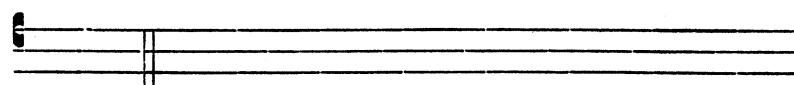
Ad Altare unius vel plurium Apostolorum

Estó-te for-tes- in bello, et pugná-te cum an-tí-

quo serpén- te, et ac-ci-pi- é-tis regnum æténum, di-cit

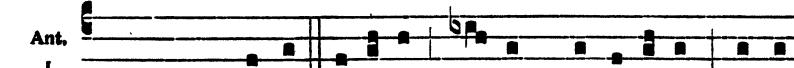
Dóminus.

¶. In omnem terram exívit sonum eórum ⁊ etc.

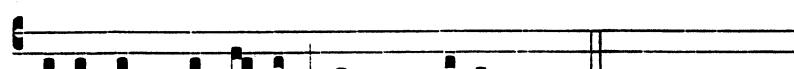
Orémus ⁊

Prótege, Dómine, pópulum tuum: et Apóstoli tui *N.* (*vel* Apóstolórum tuórum *NN.*) patrocínio (*vel* patrocíniis) confidéntem ⁊ perpétua defensióne consérva: Per Christum.

Ad Altare unius Martyris

Qui me conféssus fú- e-rit co-ram homí-nibus, confi-

tébor et ego e- um co-ram Patre me- o.

¶. Glória et honóre coronásti eum, Dómine ⁊ etc.

Orémus ⁊

Adésto, Dómine, supplicatióibus nostris: ut qui ex iniqui- tate nostra reos nos esse cognoscimus ⁊ beáti *N.* Mártyris tui (atque Pontíficis, si fuerit Pontifex) intercessióne liberémur: Per Christum Dóminum nostrum ⁊

*Ad Altare plurium Martyrum*Ant.
VII

Justorum autem animæ in manu Dei sunt, et

non tanget illos tormentum malitiæ.

¶. Lætamini in Dōmino, et exultate justi etc.

Orémus ?

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognovimus et pios apud te in nostra intercessióne sentiámus: Per Christum.

*Ad Altare unius Confessoris*Ant.
I

Similabo eum viro sapienti, qui aedi-

ficavit domum suam supra petram.

¶. Amavit eum Dōminus, et ornávit eum etc.

Orémus ?

Exaudi, Dōmine, preces nostras: et interveniente beato N. Confessore tuo (si fuerit Pontifex, atque Pontifice) et supplicationes nostras placatus intende: Per Christum.

Ad Altare unius Doctoris

Orémus ?

Deus, qui populo tuo æternæ salutis beatum N. ministrum tribuisti: præsta, quæsumus, ut quem Doctorem vitae habuimus in terris et intercessorem habere mereamur in cælis: Per Christum.

*Ad Altare unius Virginis*Ant.
VI

Veni, electa mea, et ponam in te thro-

num meum: qui a concupivit Rex speciem tuam.

¶. Diffusa est gratia in labiis tuis etc.

Si fuerit Virgo et Martyr

Orémus ?

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dōmine, beata N. Virgo et Martyr imploret: quæ tibi grata semper existit et merito castitatis, et tuae professione virtutis: Per Christum.

Si fuerit Virgo tantum

Orémus ?

Exaudi nos, Deus salutaris noster: ut sicut de beatae N. Virginis tuæ commemoratione gaudemus et ita piæ devotionis erudiámur affectu: Per Christum.

Si fuerit Vidua

Orémus ?

Tuorum corda fidelium, Deus miserator, illustra: et beatae N. precibus gloriiosis fac nos prospera mundi despídere et cœlesti semper consolatiōne gaudere: Per Christum.

AD MANDATUM PERAGENDUM

Finita Altarium ablutione, Conventu in Choro residente, Prælatus et Ministri in Sacristiam revertentes, depositis sacris vestibus, redeant ad Chorum; deinde vadant omnes ad Capitulum, Priore more solito præcedente.

Dicto Benedicite, et responso Dóminus, dicat Prior: Surgat qui debet facere sermónem. Et ille surgens veniat ante eum et flexis genibus, et inclinato capite petat benedictionem dicendo: Jube, domne, benedicere, et detur Benedictio: Dóminus sit in corde tuo et in lábilis tuis, ad pronuntiandum digne et fructuose verba sua sancta. In nōmine Patris, etc.

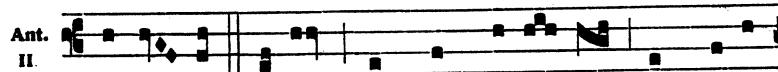
Et fiat brevis sermo.

Finito sermone, Prælatus cum Coadjutoribus sibi deputatis vadat in Sacristiam, et Fratres interim ad ablutionem pedum se præparent, providentes ne aliquid in eis tunc appareat, quod in oculis secularium, cum ibidem convenerint, reprehensibile videatur.

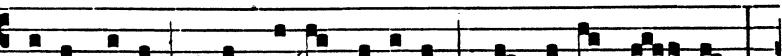
Procuratoris vero erit providere ut aqua et vasa necessaria ad Mandatum cum sufficientibus linteis hora competenti sint præparata, uti et de Fratribus Conversis, qui aquam et vasa Prælato et Coadjutoribus ejus ministrent. Prior vero induens camisiam decentem, non notabiliter brevem, præcingat se linteo a Sacrista præparato: et sic veniat in locum Capituli et coadjutores ejus in caputiis cum eo. Cumque ad medium Capituli pervenerint, Prior stans inter Coadjutores, verso vultu ad Crucifixum, dicat humili voce hanc Orationem:

Actiones nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, et adjuvando proséquere: ut cuncta nostra operatio a te semper incipiat et per te coepita finiatur: Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

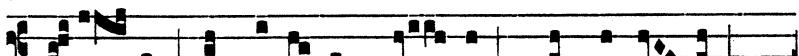
Qua Oratione terminata, Cantor incipiat Antiphonam Dóminus Jesus, et Versum Deus, misereátur nostri, et Conventus prosequatur quæ cantanda sunt, Cantore semper incipiente Antiphonas et Versus.

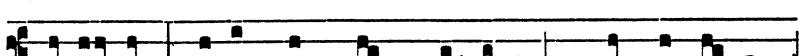
Dómi-nus Je-sus, postquam cená-vit cum discí-

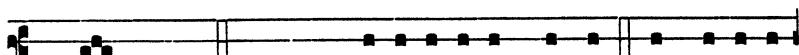
pu-lis su-is, la-vit pe-des e-ō-rum, et a-it il-lis:

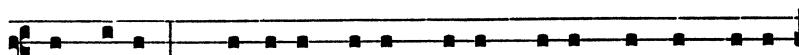
Sci-tis quid fé-ce-rim vo-bis ego Dómi-nus, et

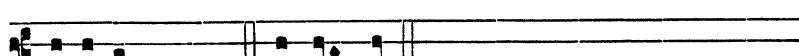
Ma-gí-ster? Exémplum de-di vo-bis, ut et vos i-ta

fa-ci-á-tis. ¶ De-us, mi-se-re-á-tur nostri et bene-dí-

cat nobis: il-lúmi-net vultum su-um super nos, et mi-se-

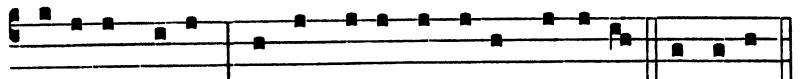

re-á-tur nostri. Dómi-nus.

Et tunc Prælatus flexis genibus incipiat lavare pedes Fratrum a superioribus ad inferiores, et primo in dextero Choro, utrosque pedes Fratrum abluendo, uno Coadjutorum ipsum præcedente, et supponente et coaptante pelvim pedibus Fratris abluendi; et altero subsequenti, et aquam cum aliquo vase idoneo superinfundente. Prior vero pedes lotos abstergat linteo quo est præcinctus, et postmodum osculetur. Ablutio autem pedum, cum necesse fuerit, projiciatur in vas aliquod ad hoc præparatum ibidem.

Ant. IV
 Postquam surrexit Dómi-nus a cena, mi-sit
 aquam in pel-vim, et cœpit lavá-re pedes di-sci-
 pu-ló-rum: hoc exémplum re-líquit e-is. ¶ Au-
 dí-te hæc, omnes gentes: áuribus percí-pi-te, qui ha-bi-tá-
 tis orbem. Postquam.
 Ant. IV
 Si ego, Dómi-nus et Ma-gí-ster ve-ster, lavi
 vobis pedes, quanto ma-gis vos de-bé-tis alter alté-
 ri-us lavá-re pedes. ¶ Exémplum e-nim de-di vo-bis,

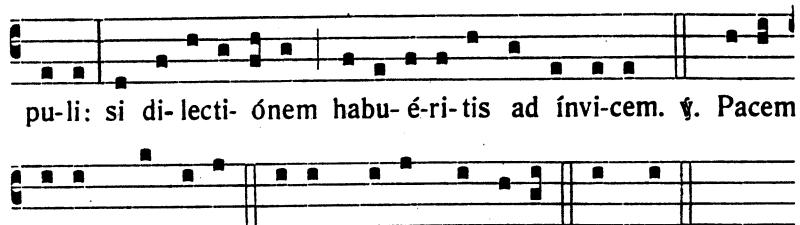
ut et vos i-ta fa-ci- á-tis. Si ego.
 Ant. II
 Vos vo-cá-tis me Ma-gíster et Dómi-ne; et be-
 ne dí-ci-tis: sum é-te-nim. Si ego la-vi pedes vestros,
 Dómi-nus et Ma-gíster: et vos debé-tis alter alté-ri-us
 la-vá-re pedes. ¶ Di-xit Jesus discí-pu-lis su-is: Vos
 vo-cá-tis me.
 Ant. III
 Mandá-tum novum do vobis: ut di-li-gá-tis ínvi-cem,
 si-cut di-lé-xi vos, di-cit Dómi-nus. ¶ Be-á-ti imma-cu-

lá-ti in vi-a: qui ámbu-lant in lege Dómi-ni. Mandá-tum.

Ant.
VII

In hoc cognóscent omnes, qui a me-i estis discí-

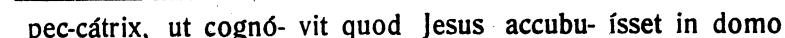

pu-li: si di-lecti- ónem habu- é-ri-tis ad ínvi-cem. ¶ Pacem

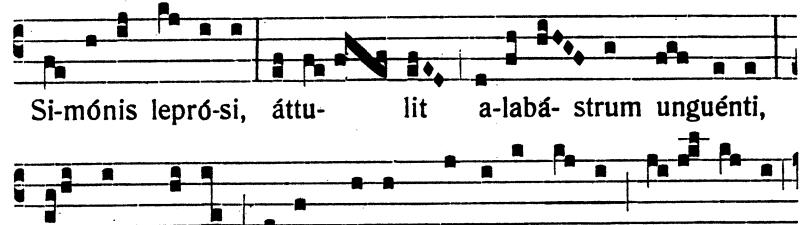
me-am do vobis, pacem re-línquo vobis. In hoc.

Ant.
VII

In di- é- bus il-lis mú-li-er, quæ e-rat in ci-vi-tá-te

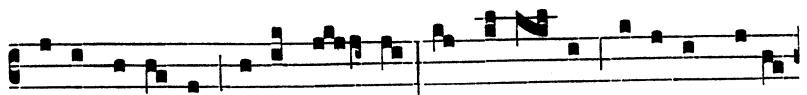

pec-cátrix, ut cognó- vit quod Jesus accubu- ísset in domo

Si-mónis lepró-si, áttu- lit a-labá- strum unguénti,

et stans retro secus pedes Dómi-ni Je-su lá- cri-mis

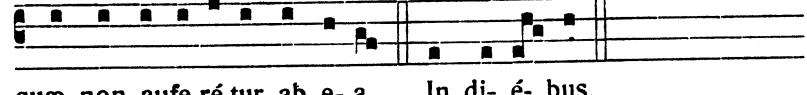
cœpit ri-gá-re pedes e- jus, et ca-píl- lis cápi- tis su-i

tergé-bat, et oscu-labá- tur pedes e- jus, et un-

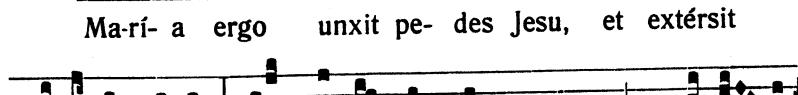

guén- to un-gébat. ¶ Ma-rí- a óptimam partem e-lé-git,

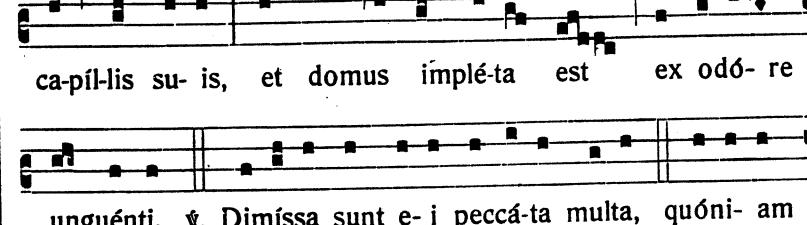

quæ non aufe-ré-tur ab e- a. In di- é- bus.

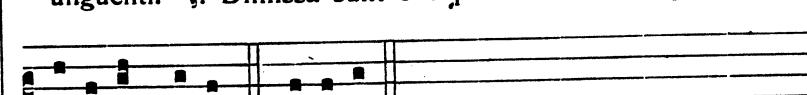
Ant.
VI

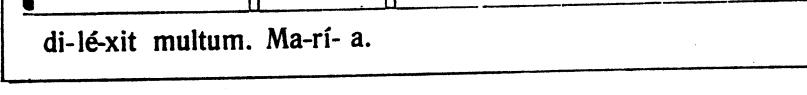
Ma-rí- a ergo unxit pe- des Jesu, et extérsit

ca-píl- lis su- is, et domus ímplé-ta est ex odó- re

unguénti. ¶ Dimissa sunt e- i peccá-ta multa, quóni- am

di-lé-xit multum. Ma-rí- a.

Ant. v
Dómi-ne, tu mi-hi lavas pedes? Respóndit Jesus,

et di-xit e-i: Si non láve-ro ti-bi pedes, non ha-

bébis partem mecum. ¶ Dómine, non tantum pedes me-

os, sed et manus et caput. Dómi-ne.

Ant. vii
Di-li-gámus nos ín-ví-cem, qui-a cá-ri-tas ex De-o

est; et qui dí-li-git fratrem su-um, ex De-o na-tus

est, et vi-det De-um. ¶ Et hoc mánda-tum habémus a

De-o, ut qui dí-li-git De-um, dí-li-gat et fratrem su-um.

Di-li-gámus.

Ant. vii
Ubi est cá-ri-tas et di-lécti-o, i-bi sanctó-rum

est con-gregá-ti-o: i-bi nec i-ra est nec indi-gná-ti-o,

sed firma cá-ri-tas in perpé-tu-um. Christus descéndit

mundum re-díme-re, ut li-be-rá-ret a morte hómi-

nem: exéplum præbu-it su-is di-scí-pu-lis, ut ín-ví-

cem pe-des la-vá-rent.

Ant. i
Congre-gávit nos in unum Christi amor: time-ámus,

et amémus Christum De- um: ubi cá-ri-tas et amor, i-bi
De-us. ¶ Ecce quam bonum et quam jucúndum: habi- tā-
re fratres in unum. Congre-gá-vit.

Ant. VII
Máne- ant in no- bis fi-des, spes, cá-ri- tas, tri-
a hæc: Ma-jor autem ho-rum est cá-ri-tas. ¶ Nunc au-
tem manent fi-des, spes, cá-ri-tas: tri- a hæc. Ma-jor.

Cantatis omnibus supra positis Antiphonis et Versibus, si Ablutio finita non fuerit, repetantur Antiphonæ et Versus, prout necesse fuerit. Si autem ante finiatur lotio quam cantata sint omnia, nihilominus cantentur.

Postquam autem Prælatus pedes omnium laverit, aquam det singulis ad abluerendas sibi manus, eo ordine quo pedes lavit, altero Coadjutorum ipsum præcedente, et pelvim ad ablutionem recipiendam tenente; et altero subsequente, et tenente manutergium (a Sacrista præparatum) ad extergendas manus.

Quo facto, Prælatus in loco suo resideat, et Coadjutores ejus qui sacerdotes fuerint, juxta eum hinc et inde. Alii vero Ministri seorsim in aliquo loco idoneo ex parte juniorum sedeant. Et tunc Supprior induitus camisia in Sacristia, et præcinctus linteo, cum Coadjutoribus suis, ut de Priore dictum est, pedes eorum lavet, et ipsis lotis, aquam manibus eorum det supradicto modo.

Expletis prædictis omnibus, Prælatus in loco suo stans, dicat humili voce Orationem sequentem, sine Orémus:

A désto, Dómine, nostræ officio servitútis: et quia tu pedes lavare dignátus es tuis Discípulis, ne despícias ópera mánum tuárum, quæ nobis retinénda mandásti ⁊ sed præsta, ut, sicut hæc exterióra abluúntur inquinaménta, sic a te ómnium nostrum interióra lavéntur peccáta: Qui vivis et regnas per ómnia sǽcula sǽculórum ⁊

¶. Amen.

Et sic Mandatum terminatur. Quo facto, Prior et Supprior in Sacristiam ad deponendum camisas et linta eunt, resumptis vestibus revertantur ad Capitulum, in quo Fratres remanserunt sedentes.

¶ Ubi multitudo Fratrum tanta fuerit, ut Prior non possit totum Mandatum peragere: Supprior cum aliis duobus Coadjutoribus sibi deputatis, vel plures, si necesse fuerit, ad illud cum Priore faciendum se præparent.

AD SERMONEM DOMINICUM

Interim, dum Mandatum lotionis pedum peragitur, Diaconus, qui Sermonem Dominicum est lecturus, cum Subdiacono, et Ceroferariis, et Thuriferario, postquam pedes eorum abluti fuerint, et manus, vadant ad Sacristiam: ibique sacris vestibus coloris albi, prout in magnis Solemnitatibus fieri solet, induti, finito Mandato, et regresso Priore ad Capitulum, veniat Diaconus cum aliis Ministris ad illud, eo modo, quo itur ad cantandum Evangelium in Solemnitatibus, sine Cruce tamen. Cumque in Capitulum venerint, Thuriferarius thus offerat Priori dicens: Benedicte, et dicto a Priore In nōmine ✕ Patris, etc. ¶. Amen, thus benedictum Thuriferarius in thuribulum ponat.

Deinde Diaconus (præmisso Jube, domne, benedicere, et data a Priore surgente Benedictione Dóminus sit in corde tuo et in lábilis tuis ad pronuntiandum sanctum Evangélium pacis. In nōmine ☧ Patris, etc. R. Amen), stans verso vultu ad Aquilonem, si Capitulum fuerit ad Orientem vel ad Occidentem situm, alias verso vultu ad Crucifixum Capituli, dicat tono cantus Evangelii: Dóminus vobiscum. Et stantibus Fratribus versa facie ad Evangelium, ac respondentibus: Et cum spíitu tuo, et ad Glória tibi, Dómine, se signantibus, legat solemniter Evangelium Ante diem festum Paschæ, Subdiacono, et Ceroferariis, et Thuriferario ordinatis, sicut ad alia Evangelia ordinari solent.

Sequēntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Cap. 13

Ante diem festum Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cena facta, cum diabolus jam misísset in cor ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ: sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exivit, et ad Deum vadit, surgit a cena, et ponit vestiménta sua. Et cum accepísset línteum: præcínxit se. Deinde mittit aquam in pelvim: et cœpit lavare pedes discipulórum, et extérgere línteo, quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus. Dómine: tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus: et dixit ei. Quod ego fácio, tu nescis modo: scies autem póstea. Dicit ei Petrus. Non lavábis mihi pedes in ætérnum. Respóndit ei Jesus. Si non lávero te: non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus. Dómine, non tantum pedes meos: sed et manus, et caput. Dicit ei Jesus. Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lavet: sed est mundus totus. Et vos mundi estis: sed non omnes. Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum: propterea dixit, Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, et accépit vestiménta sua: cum recubuisset iterum, dixit eis. Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me Magíster, et Dómine: et bene dícitis. Sum

étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus et Magíster: et vos debétis alter alterius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis: ut quemádmodum ego feci vobis; ita et vos faciátis.

Finito Evangelio, et remoto prius pulvinari, a Sacrista reportando, Diaconus ex integro prosequatur Sermonem Dominicum in tono Lectio-nis, stans versus Crucifixum, quamdiu fuerit in Capitulo, et ceteris Fratribus sedentibus ordine suo: Subdiaconus vero, et Ceroferarii, ac Thuriferarius, depositis candelabris hinc et inde ante pulpitum, in quo legitur, et thuribulo in medio, post Diaconum sedeant in sede aliqua, vel scamno ibi a Sacrista præparato, et panno decente cooperto.

Amen, amen dico vobis: et non est servus major dómino suo: neque apóstolus major est eo, qui misit illum. Si hæc scitis: beáti éritis, si feceritis ea. Non de ómnibus vobis dico. Ego scio quos élegerim. Sed ut adimpleátur Scriptúra: Qui mandúcat mecum panem, levábit contra me calcáneum suum. Amodo dico vobis, priúsqam fiat: ut cum factum fúerit, credáatis, quia ego sum. Amen, amen dico vobis: qui áccipit si quem mísero, me áccipit. Qui autem me áccipit: áccipit eum, qui me misit. Cum hæc dixísset Jesus: turbátus est spíritu: et protestátus est: et dixit. Amen, amen dico vobis: quia unus ex vobis tradet me. Aspiciébant ergo ad ínvicem discípuli: hæsi-tantes de quo díceret. Erat ergo recúrbens unus ex discípulis ejus in sinu Jesu: quem diligébat Jesus. Innuit ergo huic Simon Petrus: et dixit ei, Quis est, de quo dicit? Itaque cum recubuisset ille supra pectus Jesu: dicit ei. Dómine, quis est? Respóndit Jesu. Ille est, cui ego intíngtam panem porréxero. Et cum intinxísset panem: dedit Judæ Simónis Iscariótæ. Et post buccéllam: introívit in eum Sátanas. Et dixit ei Jesus. Quod facis: fac cítius. Hoc autem nemo scivit discumbéntium: ad quid dixerit ei. Quidam enim putábant, quia lóculos habébat Judas: et quod dixísset ei Jesus, Eme ea, quæ opus sunt nobis ad diem festum: aut egénis ut áliquid daret. Cum ergo accepísset ille buccéllam: exívit contínuo. Erat autem nox. Cum ergo exísset:

dixit Jesus. Nunc clarificatus est Filius hominis: et Deus clarificatus est in eo. Si Deus clarificatus est in eo et Deus clarificabit eum in semetipso: et continuo clarificabit eum. Filiali: adhuc modicum vobiscum sum. Quærétis me: et sicut dixi Iudeis, Quo ego vado, vos non potestis venire. Et vobis dico modo. Mandatum novum do vobis ut diligatis invicem, sicut diléxi vos: ut et vos diligatis invicem. In hoc cognoscunt omnes quia discípuli mei estis: si dilectionem habueritis ad invicem. Dicit ei Simon Petrus. Domine, quo vadis? Respondebit Jesus. Quo ego vado, non potes me modo sequi: sequeris autem postea. Dicit ei Petrus. Quare non possum te sequi modo? Animam meam pro te ponam. Respondebit ei Jesus. Animam tuam pro me pones! Amen, amen dico tibi: non cantabit gallus, donec ter me neges.

Cap. 14

Et ait discipulis suis. Non turbetur cor vestrum. Creditis in Deum: et in me creditite. In domo Patris mei: mansiones multae sunt. Si quo minus et dixisset vobis: quia vado parare vobis locum. Et si abierto, et preparavero vobis locum et iterum venio, et accipiam vos ad me ipsum: ut ubi sum ego, et vos sitis. Et quo ego vado scitis: et viam scitis. Dicit ei Thomas. Domine: nescimus quo vadis. Et quomodo possumus viam scire? Dicit ei Jesus. Ego sum via: et veritas, et vita. Nemo venit ad Patrem: nisi per me. Si cognovissetis me: et Patrem meum utique cognovissetis. Et amodo cognoscetis eum: et vidistis eum. Dicit ei Philippus. Domine, ostende nobis Patrem: et sufficit nobis. Dicit ei Jesus. Tanto tempore vobiscum sum, et non cognovistis me? Philippe: qui videt me, videt et Patrem. Quomodo tu dicis, Ostende nobis Patrem? Non creditis quia ego in Patre et Pater in me est? Verba, quae ego loquor vobis: a me ipso non loquor. Pater autem in me manens: ipse facit opera. Non creditis quia ego in Patre et Pater in me est? Alioquin: propter opera ipsa credite. Amen, amen dico

vobis: qui credit in me, opera, quae ego facio, et ipse faciet. Et majora horum faciet: quia ego ad Patrem vado. Et quocumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam: ut glorificetur Pater in Filio. Si quid petieritis me in nomine meo: hoc faciam. Si diligitis me: mandata mea servate. Et ego rogabo Patrem, et alium Paraclitum dabit vobis, ut maneat vobiscum in aeternum et Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere: quia non videt eum, nec scit eum. Vos autem cognoscetis eum: quia apud vos manebit, et in vobis erit. Non relinquam vos orphanos: veniam ad vos. Adhuc modicum: et mundus me jam non videt. Vos autem videtis me: quia ego vivo, et vos vivetis. In illo die vos cognoscetis quia ego sum in Patre meo: et vos in me, et ego in vobis. Qui habet mandata mea, et servat ea: ille est, qui diligit me. Qui autem diligit me: diligetur a Patre meo. Et ego diligam eum: et manifestabo ei me ipsum. Dicit ei Judas, non ille Iscariotes. Domine, quid factum est, quia manifestatus es nobis te ipsum, et non mundo? Respondebit Jesus: et dixit ei. Si quis diligit me: sermonem meum servabit. Et Pater meus diligit eum et ad eum veniemus: et mansionem apud eum faciemus. Qui non diligit me: sermones meos non servat. Et sermonem, quem audistis, non est meus: sed ejus, qui misit me, Patris. Haec locutus sum vobis: apud vos manens. Paracitus autem Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo et ille vos doceret omnia: et suggereret vobis omnia, quocumque dixerim vobis. Pacem relinquo vobis: pacem meam do vobis. Non quomodo mundus dat: ego do vobis. Non turbetur cor vestrum: neque formidet. Audistis quia ego dixi vobis: Vado, et venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis utique, quia vado ad Patrem: quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis priusquam fiat: ut cum factum fuerit, credatis. Jam non multa loquar vobiscum. Venit enim princeps mundi hujus: et in me non habet quidquam. Sed ut cognoscat mundus quia diligo Patrem et sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio: Surgite, eamus hinc.

Dicto Súrgite, eámus hinc, surgant omnes: et præcedentibus Diacono et Ministris ordine supradicto, vadat post eos Conventus ad Chorum, junioribus præcedentibus. Ubi collocatis ante Pulpitum (a Sacrista præparatum) Candelabris, et Thuribulo, sicut fuerant in Capitulo, sedente Subdiacono cum Ministris post Diaconum in aliqua sede præparata a Sacrista: Diaconus stans ad Pulpitum, ceteris Fratribus sedentibus in locis suis, prosequatur, ut prius, quæ de Sermone Dominicō restant.

Cap. 15

Ego sum vitis vera: et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum: tollet eum. Et omnem, qui fert fructum, purgábit eum: ut fructum plus áfferat. Jam vos mundi estis: propter sermónem quem locútus sum vobis. Manéte in me: et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite: sic nec vos, nisi in me manseritis. Ego sum vitis: vos pálmites. Qui manet in me, et ego in eo ꝑ hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit ꝑ mittétur foras, sicut palmes, et aréscet: et colligent eum, et in ignem mittent, et ardēt. Si manseritis in me, et verba mea in vobis mánserint: quodcúmque volueritis petétis, et fiet vobis. In hoc clarificátus est Pater meus, ut fructum plúrimum afferáti: et efficiámini mei discípuli. Sicut diléxit me Pater: et ego diléxi vos. Manéte in dilectione mea. Si præcépta mea servavéritis ꝑ manébitis in dilectione mea: sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectione. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit: et gáudium vestrum impleátur. Hoc est præcéptum meum: ut diligátis ívicem, sicut diléxi vos. Majórem hac dilectionem nemo habet: ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Vos amíci mei estis: si feceritis quæ ego præcipio vobis. Jam non dicam vos servos: quia servus nescit quid fáciat dómīnus ejus. Vos autem dixi amícos: quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos ut eátis, et fructum

afferáti ꝑ et fructus vester máneat: ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. Hæc mando vobis: ut diligátis ívicem. Si mundus vos odit: scítote quia me priórem vobis ódio hábuit. Si de mundo fuissétis: mundus quod suum erat diligeret. Quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo: propterea odit vos mundus. Mementóte sermónis mei, quem ego dixi vobis: Non est servus major dómīno suo. Si me persecuti sunt: et vos persequéntur. Si sermónen meum servavérunt: et vestrum servábunt. Sed hæc ómnia fácient vobis propter nomen meum: quia néscιunt eum, qui misit me. Si non veníssem, et locútus fuíssem eis: peccátum non habérent. Nunc autem: excusatiónem non habent de peccáto suo. Qui me odit: et Patrem meum odit. Si ópera non fecíssem in eis, quæ nemo álius fecit: peccátum non habérent. Nunc autem et vidérunt: et odérunt et me, et Patrem meum. Sed ut adimpleátur sermo, qui in Lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis. Cum autem vénérat Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátem, qui a Patre procédit: ille testimónium perhibébit de me. Et vos testimónium perhibébitis: quia ab initio mecum estis.

Cap. 16

Hæc locútus sum vobis: ut non scandalizémini. Absque synagógis fácient vos. Sed venit hora: ut omnis, qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstare Deo. Et hæc fácient vobis: quia non novérunt Patrem, neque me. Sed hæc locútus sum vobis ꝑ ut cum vénérat hora eórum reminiscámini: quia ego dixi vobis. Hæc autem vobis ab initio non dixi: quia vobíscum eram. Et nunc vado ad eum, qui misit me: et nemo ex vobis intérrogat me, Quo vadis. Sed quia hæc locútus sum vobis: tristitia implévit cor vestrum. Sed ego veritátem dico vobis: expedit vobis ut ego vadām. Si enim non abiero: Paráclitus non véniet ad vos. Si autem abiero: mittam eum ad vos. Et cum vénérat ille: árguet mundum de peccáto, et de justitia, et

de judício. De peccáto quidem: quia non credidérunt in me. De justitia vero: quia ad Patrem vado, et jam non vidébitis me. De judício autem: quia princeps hujus mundi jam judicátus est. Adhuc multa hábeo vobis dícere: sed non potéstis portáre modo. Cum autem vénerit ille Spíritus veritátis: docébit vos omnem veritátem. Non enim loquéatur a semetípso & sed quæcúmque audiet loquéatur: et quæ ventúra sunt annuntiábit vobis. Ille me clarificábit, quia de meo accípiet: et annuntiábit vobis. Omnia quæcúmque habet Pater: mea sunt. Propterea dixi: quia de meo accípiet, et annuntiábit vobis. Módicum, et jam non vidébitis me, et iterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Dixérunt ergo ex discípulis ejus ad ínvicem. Quid est hoc, quod dicit nobis, Módicum, et non vidébitis me, et iterum módicum, et vidébitis me, et quia vado ad Patrem? Dicébant ergo. Quid est hoc, quod dicit, Módicum? Nescímus quid lóquitur. Cognovit autem Iesús, quia volébant eum interrogáre: et dixit eis. De hoc quæreritis inter vos quia dixi, Módicum, et non vidébitis me: et iterum módicum, et vidébitis me. Amen, amen dico vobis & quia plorábitis, et flébitis vos: mundus autem gaudébit. Vos autem contristabímini: sed tristitia vestra vertétur in gáudium. Múlier cum parit, tristitiam habet: quia venit hora ejus. Cum autem pepérerit púerum: jam non méminit pressúræ propter gáudium, quia natus est homo in mundum. Et vos ígitur: nunc quidem tristitiam habétis. Iterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis. Et in illo die: me non rogábitis quidquam. Amen, amen dico vobis & si quid petíeritis Pátre in nómine meo: dabit vobis. Usque modo non petístis quidquam: in nómine meo. Pétite, et accipiétis: ut gáudium vestrum sit plenum. Hæc in provérbiis locútus sum vobis. Venit hora, cum jam non in provérbiis loquar vobis: sed palam de Patre annuntiábo vobis. In illo die: in nómine meo petétis. Et non dico vobis: quia ego rogábo Patrem de vobis. Ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis: et cre-

didístis, quia ego a Deo exívi. Exívi a Patre: et veni in mundum. Iterum relínquo mundum: et vado ad Patrem. Dicunt ei discípuli ejus. Ecce nunc palam lóqueris: et provérbium nullum dicis. Nunc scimus: quia scis ómnia, et non opus est tibi ut quis te intérroget. In hoc crédimus: quia a Deo exísti. Respóndit eis Jesus. Modo créditis. Ecce venit hora, et jam venit & ut dispergámini unusquisque in própria: et me solum relinquátis. Et non sum solus: quia Pater mecum est. Hæc locútus sum vobis: ut in me pacem habeáatis. In mundo pressúram habébitis. Sed confídite: ego vici mundum.

Cap. 17

Hæc locútus est Jesus: et sublevátis óculis in cælum, dixit. Pater, venit hora & clarifica filium tuum: ut filius tuus clarificet te. Sicut dedísti ei potestátem omnis carnis: ut omne, quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætéerna, ut cognoscant te, solum Deum verum: et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedísti mihi ut fáciam. Et nunc clarifica me tu Pater apud temetípsum: claritaté, quam hábui priúsqam mundus esset, apud te. Manifestávi nomen tuum homínibus: quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti: et sermónen tuum servavérunt. Nunc cognovérunt quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt: quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis. Et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere quia a te exívi: et credidérunt quia tu me misísti. Ego pro eis rogo. Non pro mundo rogo: sed pro his, quos dedísti mihi, quia tui sunt. Et mea ómnia tua sunt, et tua mea sunt: et clarificátus sum in eis. Et jam non sum in mundo. Et hi in mundo sunt: et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi: ut sint unum, sicut et nos. Cum essem cum eis: ego servábam eos in nómine tuo. Quos dedísti mihi, custodívi & et nemo ex eis périrrit, nisi filius perditiónis: ut Scriptúra impleátur. Nunc

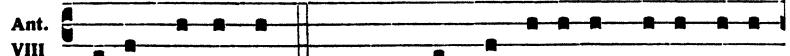
autem ad te vénio. Et hæc loquor in mundo: ut hábeant gáudium meum impléatum in semetípsis. Ego dedi eis sermónum tuum. Et mundus eos ódio hábuit: quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo: sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt: sicut et ego non sum de mundo. Sanctifica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut tu me misisti in mundum: et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctifico méipsum: ut sint et ipsi sanctificati in veritáte. Non pro eis autem rogo tantum: sed et pro eis, qui creditúri sunt per verbum eórum in me: ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint, ut credat mundus, quia tu me misisti. Et ego claritátem, quam dedísti mihi, dedi eis: ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me: ut sint consummáti in unum, et cōgnoscat mundus quia tu me misisti, et dilexísti eos, sicut et me dilexísti. Pater, quos dedísti mihi, volo ut ubi sum ego, et illi sint mecum: ut videant claritátem meam, quam dedísti mihi: quia dilexísti me ante constitutióne mundi. Pater juste, mundus te non cognovit: ego autem te cognovi. Et hi cognovérunt: quia tu me misisti. Et notum feci eis nomen tuum, et notum fáciam: ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

Finito sermone sine Tu autem, Prælato signum faciente, surgant omnes, et ipso dicente. Adjutórium nostrum, etc., et Conventu. Qui fecit, etc., tunc Diaconus et Ministri accipientes, quæ ad ipsos pertinent, eo ordine, quo venerunt, ad Sacristiam revertantur. Chorus autem dicat Completorium, si competens hora fuerit: aliòquin, facto aliquo temporis intervallo, hora idonea cantetur.

AD COMPLETORIUM

Completorium voce mediocri dicatur, ita tamen quod sonus psalmodiæ clare distinque resonet (quod etiam abhinc omnibus Horis in psalmodia et cantu usque ad Vesperas Sabbati fiat, exceptis Matutinis, quæ solemnius sunt dicendæ).

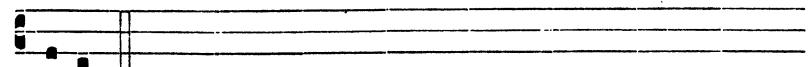
Non dicitur Jube, domne, nec Benedictio Noctem quiétam, neque Lectio Fratres sóbrii estote, neque Confiteor, neque. Convérte nos, neque. Deus, in adjutórium, sed, dicto Pater noster, postquam versis vultibus ad Altare Fratres se signaverint, inchoëtur:

Christus factus est. Ps. 4. Cum invocárem ex-audívit

me De-us justi-ti-æ me-æ: * in tri-bu-la-ti-ōne di-la-tásti

Miserére mei, * et exaudi oratióne meam.

Fili hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæreris mendacium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaudi et me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justitiae, * et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituíste me.

Psalmus 90

Qui hábitat in adjutório Altissimi, * in protectiōne Dei cæli commorabitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus spe-rábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die, ⁊ a negótio perambulánte in téne-bris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, ⁊ et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

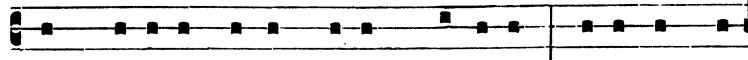
Verúmtamen óculis tuis con-siderábis: * et retributiónen peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquá-bit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis man-dávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Continuo sequitur Canticum Simeonis:

Nunc dimít-tis servum tu- um, Dómine, * secúndum ver-

In máníbus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, libe-rábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego ex-áudiam eum: ⁊ cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133

Ecce nunc benedícite Dómi-num, * omnes servi Dó-mini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et ter-ram.

bum tu- um in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Anti-phona

Lumen ad revelatiónen Gén-tium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Christus factus est pro nobis obé-di- ens usque ad

mortem, mortem autem crucis.

Oratio

Réspice, quássumus, Dómine, super hanc famíliam tuam ⁊ pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit máníbus tradi nocéntium: et crucis subíre torméntum ⁊

Non additur Qui tecum, neque Amen, neque Benedicámus, neque Fi-délium, sed solum Pater noster, et Credo.

Benedictio non datur, omittitur Ant. Salve, Regína, néc aspergitur Aqua benedicta.

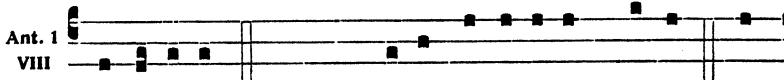

FERIA VI IN PARASCEVE

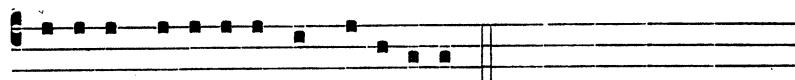
AD MATUTINUM

*Facto signo a Prælato, prosternant se Fratres; et dicto Pater noster,
et Credo in Deum, facto signo surgant; et postquam versis vultibus ad
Altare signaverint se statim ex choro dextro incipiatur:*

IN I NOCTURNO

Asti té-runt. Ps. 2. Qua-re fremu- érunt Gentes, * et

pópu-li me-di-tá-ti sunt iná-ni- a?

Astiterunt reges terræ, ⁊ et
príncipes convenérunt in u-
num * advérsus Dóminum, et
advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum: * et projiciámus a nobis
jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit
eos: * et Dóminus subsannábit
eos.

Tunc loquétur ad eos in ira
sua, * et in furóre suo contur-
babit eos.

Ego autem constitútus sum

Rex ab eo super Sion mon-
tem sanctum ejus, * prædicans
præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fí-
lius meus es tu, ego hódie
génui te.

Póstula a me, et dabo tibi
Gentes hereditátem tuam, * et
possessióinem tuam términos
terræ.

Reges eos in virga férrea, *

et tamquam vas fíguli confrín-
ges eos.

Et nunc, reges, intelligite: *
erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: *
et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, ne-
quando irascátur Dóminus, *
et pereáti de via justa.

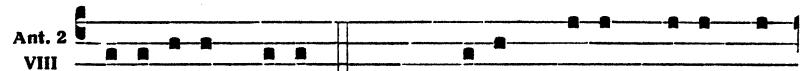
Cum exárserit in brevi ira
ejus, * beáti omnes, qui con-
fidunt in eo.

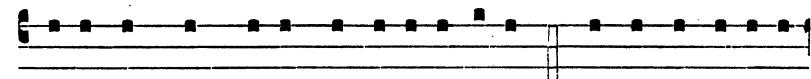
Asti té-runt reges terræ, et prínci-pes conve-né-runt

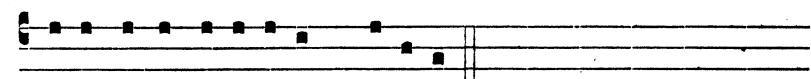
in unum advérsus Dómi-num, et advérsus Christum e-jus.

Di-vi-sé-runt si-bi. Ps. 21. De-us, De-us me-us, ré-

spi-ce in me: quare me de-re-liquísti? * longe a sa-lú-te

me-a verba de-lictórum me-ó-rum.

Deus meus, clamábo per diem,
et non exáudies: * et nocte, et
non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, *
laus Israël.

In te speravérunt patres no-
stri: * speravérunt, et liberásti
eos.

Ad te clamavérunt, et salvi-
facti sunt: * in te speravérunt,
et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et
non homo: * opprórium hó-
minum, et abjectio plebis.

Omnes vidéntes me, derisé-
runt me: * locúti sunt lábiis,
et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat
eum: * salvum fáciat eum, quó-
niam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti
me de ventre: * spes mea ab
ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero: *
de ventre matris meæ Deus
meus es tu, * ne discesseris a
me:

Quóniam tribulatio próxima
est: * quóniam non est qui
ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli
multi: * tauri pingues obsedé-
runt me.

Aperuérunt super me os
suum, * sicut leo rápiens et
rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: *
et dispérsa sunt ómnia ossa
mea.

Factum est cor meum tam-
quam cera liquéscens * in mé-
dio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus
mea, ⁊ et lingua mea adhæsit
fáucibus meis: * et in púlverem
mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me
canes multi: * concílium malig-
nántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pe-
des meos: * dinumeravérunt
ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et
inspexérunt me: * divisérunt
sibi vestiménta mea, et super
vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongá-
veris auxílium tuum a me: *
ad defensióinem meam cón-
spice.

Erue a framea, Deus, áni-
mam meam: * et de manu canis
únicam meam:

Salva me ex ore leónis: *
et a córnibus unicórniū hu-
militátem meam.

Narrábo nomen tuum frátri-
bus meis: * in médio ecclésiae
laudábo te.

Qui timétis Dóminum, lau-
dáte eum: * univérsum semen
Jacob, glorificate eum.

Tímeat eum omne semen
Israël: * quóniam non sprevit,
neque despéxit deprecationem
páuperis:

Nec avértit fáciem suam a
me: * et cum clamárem ad
eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia
magna: * vota mea reddam in
conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et satura-
búntur: ⁊ et laudábunt Dómi-
num qui requírunt eum: * vi-
vent corda eórum in sǽculum
sǽculi.

Reminiscéntur et converté-
tur ad Dóminum * univérsi
fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu
ejus * univérsæ familiæ Gén-
tium.

Quóniam Dómini est re-
gnum: * et ipse dominábitur
Géntium.

Manducavérunt et adoravé-
runt omnes pingues terræ: *
in conspéctu ejus cadent omnes
qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: *
et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino ge-
neratio ventúra: * et annun-
tiábunt cæli justitiam ejus pô-
pulo qui nascétur, quem fecit
Dóminus.

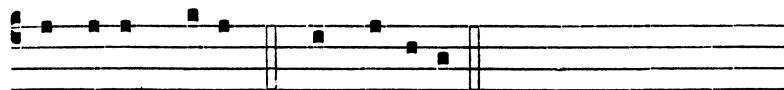
Anti- phona

Di-vi-sé-runt si-bi vestiménta me-a, et super vestem

me- am mi- sé-runt sortem.

Ant. 3

Insurre-xé-runt. Ps. 26. Dóminus il-lumi-ná-ti-o me-a,

et sa-lus me- a, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me
nocéntes, * ut edant carnes
meas:

Qui tríbulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt, et
cedidérunt.

Si consántant advérsum me
castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me
prálium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc
requíram, * ut inhábitem in do-
mo Dómini ómnibus diébus
vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dó-
mini, * et vísitatem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in
tabernáculo suo: * in die ma-
lórum protéxit me in abscón-
dito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et
nunc exaltávit caput meum su-
per inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in ta-
bernáculo ejus hóstiam voci-
feratiónis: * cantábo, et psal-
mum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem me-
am, qua clamávi ad te: * mi-
serére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, q̄ exqui-
sítiv te fácies mea: * fáciem
tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a
me: * ne declínes in ira a servo
tuo.

Adjútor meus esto: * ne de-
relínquas me, neque despícias
me, Deus, salutáris meus.

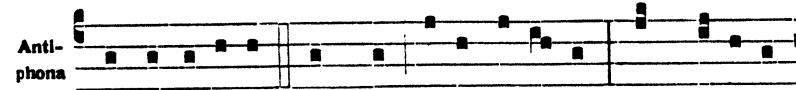
Quóniam pater meus, et
mater mea dereliquerunt me: *
Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine,
in via tua: * et dirige me in
sémitam rectam propter ini-
mícos meos.

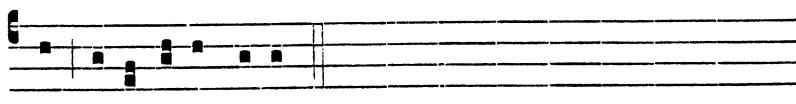
Ne tradíderis me in áimas
tribulántium me: * quóniam
insurrexérunt in me testes iní-
qui, et mentita est iniquitas
sibi.

Credo vidére bona Dómini *
in terra vivéntium.

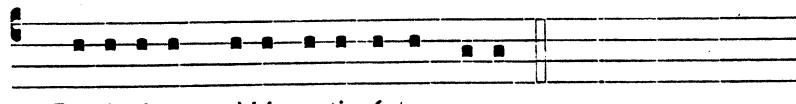
Exspécta Dóminum, viríliter
age: * et confortétur cor tuum,
et sústine Dóminum.

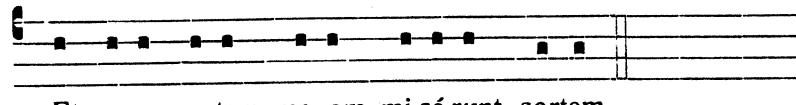
Insurre-xé-runt in me testes in-i-qui, et mentí-ta

est in-i-qui-tas si-bi.

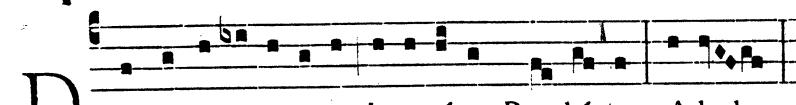
R. Di-vi-sé-runt si-bi vestíménta me- a.

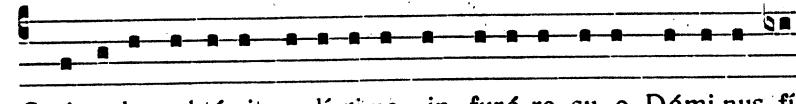
R. Et super vestem me- am mi-sé-runt sortem.

Dicto Pater noster, secreto, non pronuntietur Et ne nos, sed facto signo a Prælato, Lector incipiat legere; et hoc etiam fiat ante quartam et septimam Lectionem. Jube, domne, et Tu autem, non dicantur; sed finita Lectione sive Lamentatione, immediate inchoëtur Responsoriū.

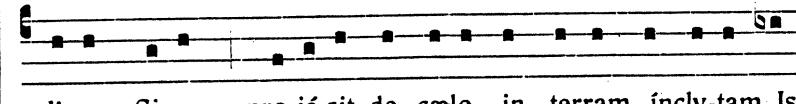
Lectio I

D E lamenta-ti- óne Je-remí- æ Prophé-tæ. A-leph.

Quómodo obté-xit ca-lí-gi-ne in furó-re su-o Dómi-nus fi-

li- am Si- on: pro-jé-cit de cælo in terram ínclytam Is-

ra-ël, et non est recordá-tus scabél-li pedum su-ō-rum in
di-e furō-ris su-i. Beth. Præ-ci-pi-tá-vit Dómi-nus, nec
pepér-cit ómni-a spe-ci-ósa Jacob: destrú-xit in furō re
su-o muni-ti-ónes vírgi-nis Juda, et de-jé-cit in terram:
póllu-it regnum, et prínci-pes e-jus. Ghimel. Confré-git
in i-ra furō-ris su-i omne cornu Isra-ël; avér-tit re
trósum déxte-ram su-am a fá-ci-e in-imí-ci: et succéndit
in Jacob qua-si ignem flammæ devo-rántis in gyro.

Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, converte-re ad Dómi-num De-um

tu-um.

Responsorium I

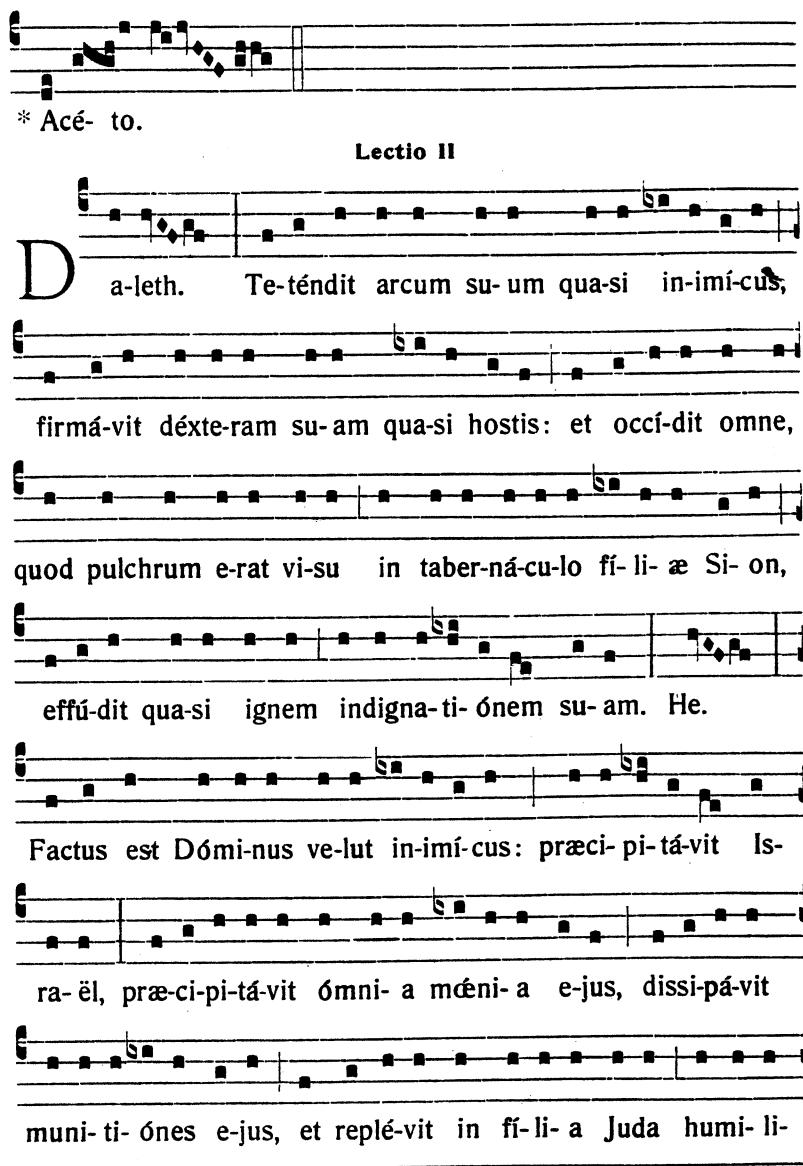
Omnes amí-ci me-i dere-liqué-
runt me, et præva-lu-é-runt insi-di-án-tes mi-
hi: trá-di-dit me, quem di-li-gé-bam: et terri-bí-li-bus
ó-cu-lis pla-ga crudé-li percu-ti-éntes,* A-cé-
to po-tá-bant me. ¶ Et de-dé-runt
in escam me-am fel, et in si-ti me-a.

* Acé- to.

Lectio II

D a-leth. Te-téndit arcum su- um qua-si in-imí-cus,
 firmá-vit déxte-ram su- am qua-si hostis: et occí-dit omne,
 quod pulchrum e-rat vi-su in taber-ná-cu-lo fí- li- æ Si- on,
 effú-dit qua-si ignem indigna-ti- ónem su- am. He.

Factus est Dómi-nus ve-lut in-imí-cus: præci- pi-tá-vit Is-
 ra- ël, præci- pi-tá-vit ómni- a méní- a e-jus, dissi-pá-vit
 muni- ti- ónes e-jus, et replé-vit in fí- li- a Juda humi- li-

á-tum et humili- á-tam. Va- u. Et dissí-pá-vit qua-
 si hortum tentó-ri- um su- um, demo-lí-tus est taberná-cu-
 lum su- um: obli- vi- óni trá-di-dit Dómi-nus in Si- on fe-
 sti- vi- tá-tem et sábba-tum: et in oppróbri- um, et in indi-
 gna- ti- ónem fu-ró-ris su- i regem et sacer-dó-tem. Je-rú-
 sa- lem, Jerú-sa- lem.

Responsorium II

Ve-lum templi scis- sum est, et omnis ter-
 ra trému- it: latro de cru- ce clamá-bat

di- cens: * Meménto me- i Dómi- ne, dum vé-
ne-ris in regnum tu- um. ¶ A- men dico
ti- bi: hódi- e me-cum e-ris in Pa-ra- dí- so.

* Meménto me- i.

Lectio III

Z a- in. Répu- lit Dóminus altáre su-um, ma-le-dí-
xit sancti-fi-ca-ti- óni su-æ: trá-di-dit in manu in-imí-ci-
muros túrri- um e-jus: vocem dedé-runt in domo Dómi-ni,
si-cut in di- e so- lémni. Heth. Co-gi-tá-vit Dómi-nus

dissi-pá-re mu-rum fí-li- æ Si- on: te-téndit funí-cu-lum su-
um, et non avértilt manum su- am a perdi- ti- óne: luxít-
que antemu-rá-le, et murus pá-ri-ter dissi- pá-tus est.
Teth. De-fí-xæ sunt in terra portæ e-jus: pérdi-dit, et
contrí-vit vectes e-jus: regem. e-jus et prínci-pes e-jus in
génti-bus: Non est lex, et Prophé-tæ e-jus non invené-runt
vi-si- ónem a Dómi-no. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem.

Responsorium III

Ví-ne- a me- a e-lé- cta, ego te plan-

tá- vi: * Quó-mo-do convér-sa es in a- ma-
ri- tú-di- nem, ut me cru- ci-fí- ge-res, et Bar-
ábbam di- mít-te- res? ¶. E-go qui-dem
plan-tá-vi te ví-ne- am me- am e-lé- ctam, omne se-
men ve- rum. * Quó-mo-do. R. Ví-ne-a me-a.

IN II NOCTURNO

Ant. 4
VIII

Vim fa-ci- é-bant. Ps. 37. Dómine, ne in fu-róre tu-o
árgu- as me, * neque in i-ra tu-a corrí-pi- as me.

Quóniam sagittæ tuæ infixa sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contrastátus ingrediábar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sáqitas in carne mea.

Afflítus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desiderium meum: * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et stetérunt,

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, spe-rávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo super-gáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagéllo pa-rátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

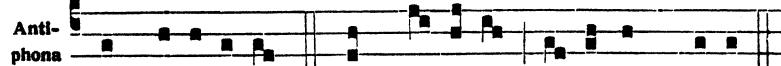
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

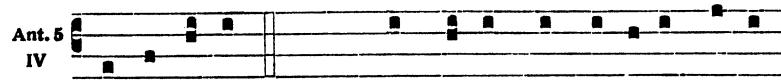
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelíquas me, Dómine,
Deus meus: * ne discésseris a
me.

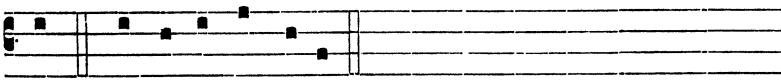
Inténde in adjutórium me-
um, * Dómine, Deus salútis
meæ.

Vim fa-ci- é-bant qui quæ-ré-bant á-nimam me- am.

Confundántur. Ps. 39. Exspéctans exspectá-vi Dómi-

num, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: *
et edúxit me de lacu misériæ,
et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes
meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cán-
ticum novum, * carmen Deo
nistro.

Vidébunt multi, et timébunt: *
et sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen
Dómini spes ejus: * et non
respéxit in vanitátes et insánias
falsas.

Multa fecísti tu, Dómine,
Deus meus, mirabília tua: * et
cogitationibus tuis non est qui
símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: *
multiplicáti sunt super nú-
merum.

Sacrificium et oblationem no-
luísti: * aures autem perfecísti
mihi.

Holocáustum et pro peccáto
non postulásti: * tunc dixi:
Ecce véni.

In cápite libri scriptum est
de me ut fácerem voluntátem
tuam: * Deus meus, vólui, et
legem tuam in médio cordis
mei.

Annuntiávi justítiā tuam in
ecclésia magna, * ecce lábia
mea non prohibébo: Dómine,
tu scisti.

Justítiā tuam non abscóndi
in corde meo: * veritátem tuam
et salutáre tuum dixi.

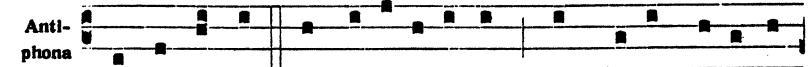
Non abscóndi misericórdiam
tuam et veritátem tuam * a con-
cilio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe
fáciás miseratiōnes tuas a me: *
misericórdia tua et véritas tua
semper suscepérunt me.

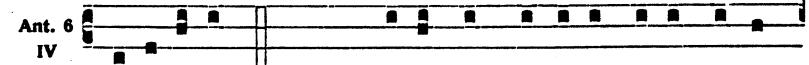
Quóniam circumdedérunt me
mala, quorum non est núme-
rus: * comprehendérunt me ini-
quitátes meæ, et non pótui ut
vidérem.

Multiplicáte sunt super capíl-
los cápití mei: * et cor meum
derelíquit me.

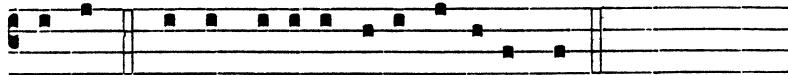
Compláceat tibi, Dómine, ut
éruas me: * Dómine, ad adju-
vandum me respice.

Confundántur et reve-re- ántur, qui quærunt á-nimam
me- am, ut áufe-rant e- am.

A-li- é-ni. Ps. 53. De-us, in nómi-ne tu- o salvum

me fac: * et in virtú-te tu-a jú-dica me.

Deus, exáudi oratióne meam: * áuribus pércepe verba
oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt
advérsum me, et fortes quæsié-
runt ánimam meam: * et non
proposuérunt Deum ante con-
spéctum suum.

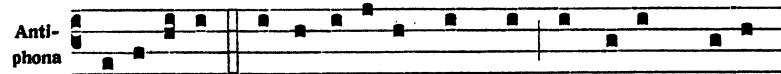
Ecce enim Deus adjuvat me: *

et Dóminus suscéptor est áni-
mæ meæ.

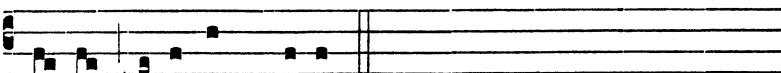
Avérte mala inimícis meis: *
et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, *
et confitébor nómini tuo, Dó-
mine: quóniam bonum est:

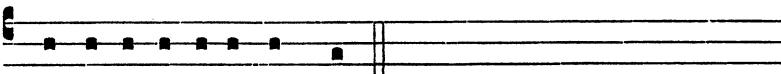
Quóniam ex omni tribulatióne
eripuísti me: * et super inimícos
meos despéxit óculus meus.

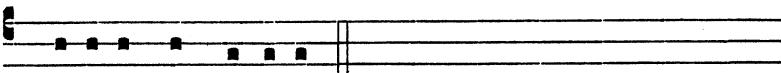
A-li- é-ni insurrexé-runt in me, et fortes quæsi-

é-runt ánimam me-am.

¶. Ab insurgéntibus in me.

R. Lí-bera me, Dómi-ne.

Pater noster, *secreto.*

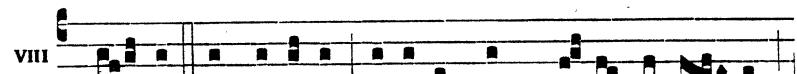
Sermo sancti Leónis Papæ.

Lectio IV

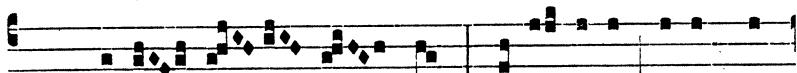
Serm. 8 et 10, de Passione

Cum verbis oratiónis suæ Dóminus declaráasset, veríssime sibi atque pleníssime et humánam et divínam inésse naturam & osténdens unde esset quod pati nollet, et unde quod vellet: depúlsa trepidatióne infirmitatis, et confirmáta magnanimitáte virtutis, rediit in sentétiam suæ dispositiónis ætérnæ. Sæviénti diábolo per ministéria Judæórum formam servi nihil peccáti habéntis objécit & ut per eum agerétur ómnium causa: in quo solo erat ómnium natúra sine culpa. Irruérunt ergo in lumen filii tenebrárum: et uténtes fáculis et latérnis, non evasérunt infidelitatis suæ noctem. Occupant voléntem tenéri: et trahunt voléntem trahi. Quod si vellet obnít & nihil ímpiae manus possent: sed mundi redémpcio differréatur, et nullum salváret illásus, qui pro ómnium erat salúte moritúrus.

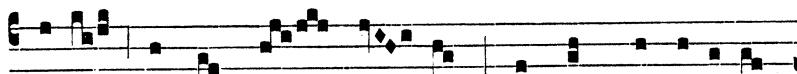
Responsoriū IV

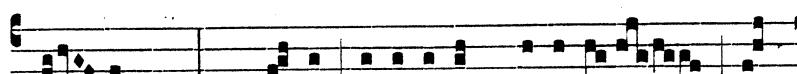
Tamquam ad latróinem exístis cum glá-di- is

comprehén- de- re me: quo-tí- di- e apud vos

e-ram in templo do- cens, et non me tenu- í-

stis: et ecce flagellá-tum dú-ci-tis * Ad

crucifi- gën- dum. ¶ Fí- li- us quidem
hómi-nis va-dit, si-cut scriptum est de il- lo: vœ autem
hómi-ni il-li, per quem tradé- tur. * Ad cru-
ci- fi- gën- dum.

Lectio V

Igitur ad Annam Cáiphæ sócerum, deinde ad Cáipham perducitur: et post insánas calumniántium voces, ad audiéntiam Piláti transfértur. Qui divíno ure neglécto: tamquam Románis devótí légibus, expetiérunt exsecutórem magis sævítia, quam árbitrum causæ. Offerébant enim Jesum duris némib⁹ vincut⁹ cólaphis et álapis frequéntibus cæsum, sputis óblitum, clamórib⁹ prædamnátum: ut inter tot præjudícia, quem omnes vellent períre, non audéret Pilátus absolvere. Dénique nec in accusáto reo reperísse se culpam, nec in senténtia sua tenuísse constán- tiā: docet judex, cum innocéntem pronúntiat. Sed cum vellet eum absolvī: conclamavérunt: Si hunc dimittis: non es amícus Césaris. Omnis enim, qui se regem facit: contradicit Cásari. Imprudénter Piláte timuísti. Sed formidábile fúerit nomen régium & si dominándi consílium tyránnicus tibi pródidit appa- ráitus: si provívio armórum, si congregatió divitiárum, si præ- sídia detécta sunt mítium.

Responsorium V

VII Ténebrae factæ sunt, dum cru-ci-fi-xíssent Jesum
Ju- dæ- i: et cir- ca ho- ram no- nam ex-
cla- má- vit Je- sus vo- ce ma- gna:
De- us me- us, De- us me- us, ut quid me
de-re- li-qui- sti? *. Et incliná- to cá- pi- te emí-
sit spí- ri- tum. ¶ Cum er- go acce- pís- set
a- cé- tum, di- xit: Con- summá- tum est.

* Et incliná- to.

Lectio VI

Quid eum gravári sinis, o Piláte, de affectáta poténtia & cuius speciális fuit de humilitáte doctrína? Románis légibus non contradíxit & censum súbiit, didráchma solvit: vectigália non inhíbit, quæ sunt Cásaris Cásari reddénda constituit & paupertátem élégit, obediéntiam suásit: mansuetú-dinem prædicávit. Hoc est vere non impugnáre Cásarem: sed juváre. Verúmtamen ne in totum inánis videátur Judæórum objéctio & díscute diligéntius, præses: quid de Dómini Jesu opéribus notum sit, quid de potestáte compértum. Cæcis visum & surdis audítum: claudis gressum, mutis donávit elóquium. Febres abégit, dolóres resólvit: dæmónia ejécit, mórtuos vivificávit. Hanc ergo Judæi objícant potestátem: et hoc próferant ore, quod tenent corde. Quare de terrénis calumniántur & qui cælestia persequúntur?

Responsorium VI

Ba-rábbas latro dimít- ti-tur, et ínno-cens Chri-
stus oc- cí-di- tur: nam et Ju-das armis do- ctus
scé- le- ris, qui per pacem dí-di-cit fá- ce-re
bel- lum, * Oscu-lán-do trá- di- dit Dóminum

Jesum Chri- stum. ¶ Ec-ce turba, et qui vocabá-tur
Judas, ve- nit: et dum appropinquá- ret ad Je-
sum. * Oscu-lán-do. ¶ Ba-rábbas.

IN III NOCTURNO

Ant. 7

Ab insurgéntibus. Ps. 58. E-ri-pe me de in-imí-cis
me- is, De-us me-us: * et ab insurgéntibus in me lí-be-
ra me.

Eripe me de operántibus peccátum meum, Dómine: * sine iniquitaté cucúrri, et diréxi.
Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël,
Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes. Neque iniquitas mea, neque Inténde ad visitándas omnes

Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: ? et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, ? et gládium in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, ? quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídás eos: * nequándo obliscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depónē eos, protéctor meus, Dómine:

Delictum oris eórum, ser-

mónem labiórum ipsórum: * ét comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratioñe et mendácio annuntiabúntur in consummatioñe: * in ira consummatioñis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et finium terræ.

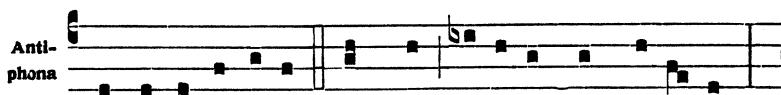
Converténtur ad vésperam, ? et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.

Ipse dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturati, et murmurábunt.

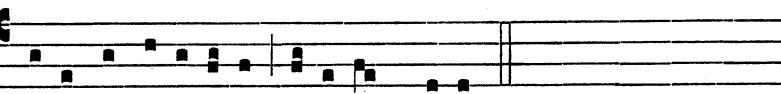
Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatioñis meæ.

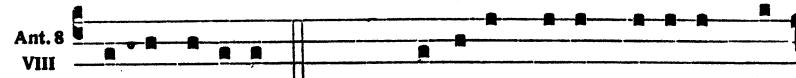
Adjútor meus, tibi psallam, ? quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Ab insurgéntibus in me lí-be-ra me, Dómi-ne:

qui- a occupa-vé-runt ánimam me- am.

Longe fe-císti. Ps. 87. Dómi-ne, De-us sa-lú-tis me-

æ: * in di- e clamá-vi, et nocte co-ram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, ? quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferiōri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abomina-tiōnem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * oculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúnt tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perdi-tioñe?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et ju-stitia tua in terra obliviōnis?

Et ego ad te, Dómine, clá-mávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

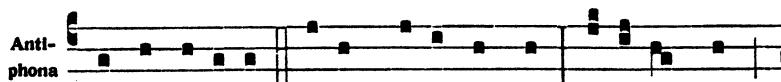
Ut quid, Dómine, repéllis oratiōnem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humilitátus sum et conurbátus.

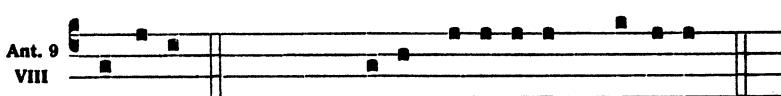
In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut
aqua tota die: * circumdedé-
runt me simul.

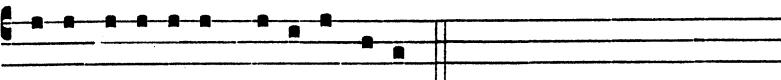
Elongásti a me amícum et
próximum: * et notos meos a
miséria.

Longe fe-cistí no-tos me-os a me: trádi-tus sum,
et non egre-di-ébar.

Captábunt. Ps. 93. De-us ulti- ónum Dóminus: *

De-us ul-ti- ónum lí-be-re e-git.

Exaltáre, qui júdicas ter-
ram: * redde retributióñem
supérbis.

Usquequo peccatóres, Dó-
mine, * úsquequo peccatóres
gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur ini-
quitátem: * loquéntur omnes,
qui operántur injustíiam?

Pópulum tuum, Dómine, hu-
miliavérunt: * et hereditátem
tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam inter-
fecérunt: * et pupíllos occidé-
runt.

Et dixérunt: Non vidébit Dó-
minus, * nec intélliget Deus
Jacob.

Intellígit, insipiéntes in pó-
pulo: * et stulti, aliquándo sá-
pite.

Qui plantávit aurem, non
áudiet? * aut qui finxit óculum,
non considerat?

Qui córripit Gentes, non árg-
uet: * qui docet hóminem
sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes
hóminum, * quóniam vanæ
sunt.

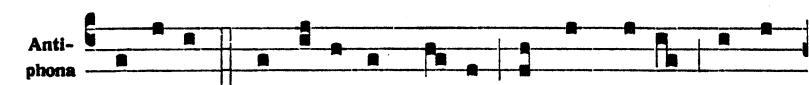
Beátus homo, quem tu eru-
díeris, Dómine: * et de lege
tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus ma-
lis: * donec fodiátur peccatóri
fóvea.

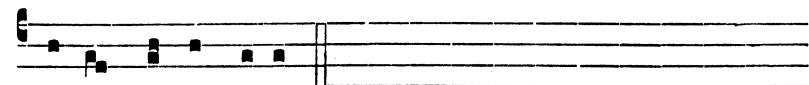
Quia non repéllet Dóminus
plebem suam: * et hereditátem
suam non derelíquet.

Quoadúsque justitia conver-
tátur in judíciúm: * et qui juxta
illam omnes qui recto sunt
corde.

Quis consúrget mihi advérsus
malignántes? * aut quis stabit
mecum advérsus operántes ini-
quitátem?

Captábunt in ánimam ju-sti: et sanguinem inno-

céntem condemnábunt.

Nisi quia Dóminus adjúvit
me: * paulo minus habitáset
in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes
meus: * misericórdia tua, Dó-
mine, adjuvábat me.

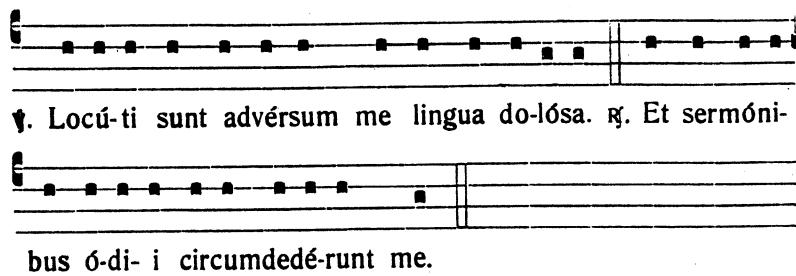
Secúndum multitúdinem do-
lórum meórum in corde meo: *
consolatiónes tuæ lètificavé-
runt ánimag meam.

Numquid adháret tibi sedes
iniquitáti: * qui fingis labórem
in præcépto?

Captábunt in ánimag justi: *
et sanguinem innocéntem con-
demnábunt.

Et factus est mihi Dóminus
in refúgium: * et Deus meus
in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem
ipsórum: et in malitia eórum
dispérdet eos: * dispérdet illos
Dóminus Deus noster.

Pater noster, *secreto*.

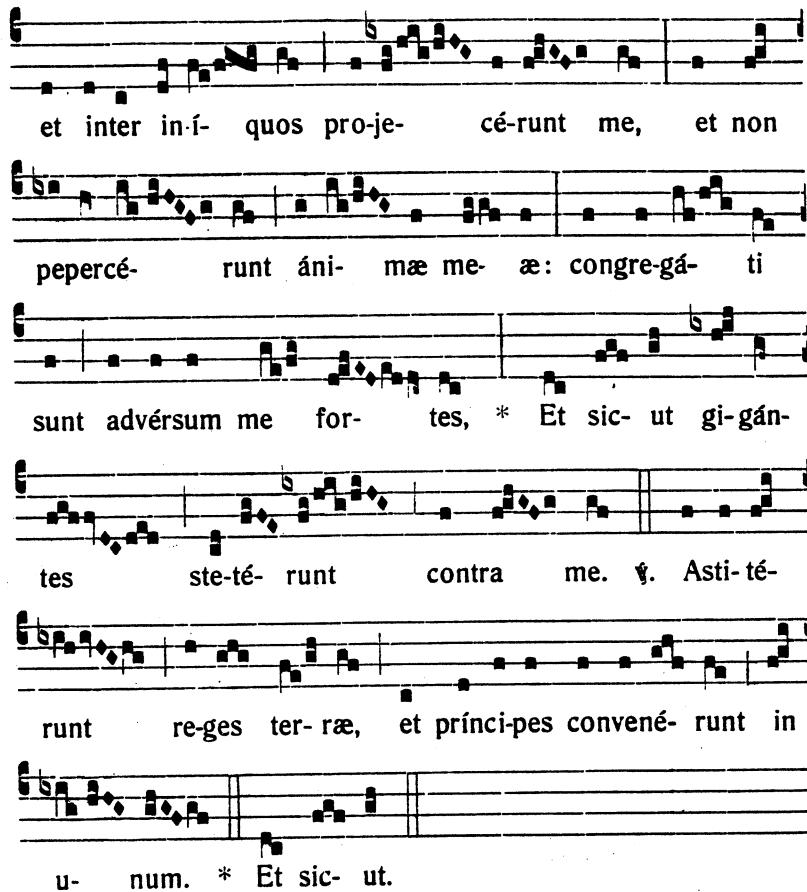
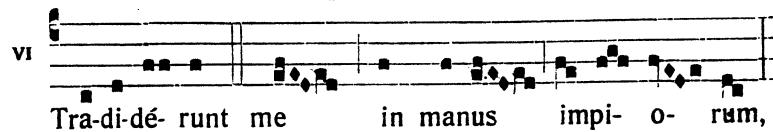
Sermo sancti Leónis Papæ

Lectio VII

Sermo 8 de Passione

Excéssit quidem Piláti culpam fácinus Judæórum: qui illum nómine Cæsaris térritum, ad iefféctum sui scéleris impulérunt. Sed nec ipse evásit reátum: qui relíquit judíciū pró-prium, et in crimen transívit aliénum. Quod ergo Pilátus Jesum dehonestári ludíbriis, vexári permísit injúriis q̄odque eum flagéllis cæsum, spinis coronátum, et amíctu irrigóriæ vestis indútum, persequéntium aspéctui ostentávit: mitigándos inimicórum ánimos existimávit q̄ ut exsaturátis ódiis, non ultra jam créderent persequéndum: quem tot modis intuebántur afflícum. Sed cum inardésceret ira clamántium: obtinérunt in damnationem suam, quod pertináciter exigébant. Tráditus itaque Dóminus sæviéntium voluntati: ad irrigiónem régiae dignitatis, supplicii sui ussus est esse gestátor, ut implerétur illud, Cujus impérium super húmerum ejus q̄ quia pulchra spécie triúmphii sui portábat trophæum: et signum salutare adorandum regnis ómnibus inferébat.

Responsorium VII

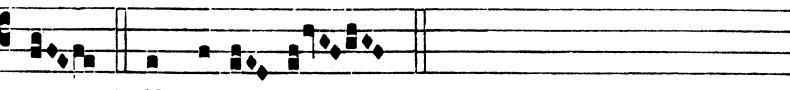
Lectio VIII

Éuntibus autem cum Jesu turbis, Simon quidam Cyrenæus invéntus est: in quem lignum supplicii transfértur a Dómino q̄ ut tali facto præsignaréetur Géntium fides: quibus crux Christi non confúsio erat futúra, sed glória. Non autem in templo, nec intra septa civitatis, sed extra castra crucifixus est:

ut véterum victimárum cessánte mystério, nova hóstia novo imponeréatur altári, et crux Christi non templi esset ara, sed mundi. Exaltátio ígitur, dilectíssimi, per crucem Christo, non illa tantum spécies aspéctui mentis occúrrat, quæ fuit in oculis impiórum & quibus per Móysen dictum est: Et erit pendens vita tua ante oculos tuos, et timébis die ac nocte, et non credes vitæ tuæ. Sed intelléctus noster glóriam crucis, cælo terráque radiántem, puro corde suscípiat: et vídeat quod Dóminus dixit. Nunc judicium mundi est: nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego, si exaltátus fúero a terra: ómnia traham ad me ipsum.

Responsorium VIII

viii Je-sum trá-di-dit ímpiu-s summis
princípi-bus sa-cerdó-tum, et se-ni-ó-ri-bus
pópu-li: Pe-trus autem sequebá-tur a lon-
ge, * Ut vi-dé-ret fi-nem. ¶ Et ingréssus est
Pe-trus in átri-um prínci-pis sa-cerdó-

tum. * Ut vidé-ret.

Lectio IX

O admirábilis poténtia crucis & o ineffábilis glória Passiónis: in qua et tribúnal Dómini, et judíciū mundi, et potéstas est Crucifixi. Traxísti enim Dómine ómnia ad te: cum confítendæ majestatis tuæ sensum totus mundus accépit. Traxísti Dómine ómnia ad te: cum in exsecratióne Judáici scéleris unam protulérent ómnia eleménta senténtiam & cum obscurátiis lumináribus cæli, terra quoque móribus quateréatur insolitis: univérsaque creatúra impiórum se úsui denegáret. Traxísti Dómine ómnia ad te: quóniam sciso templi velo, Sancta sanctórum ab indígnis pontíficibus recessérunt & ut figúra in veritátem, prophetía in manifestatióne: et Lex in Evangélium verteréatur. Traxísti Dómine ómnia ad te: ut quod in uno Judææ templo obumbráti signifi cati ónibus tegebátur, apérto sacra ménto universárum natiónum devótio celebráret.

Responsorium IX

iv Si-cut o-vis ad occi-si-ó-nem du-ctus est: et
dum ma-le tracta-re- tur, non apé-ru-it os
su- um: trá-di-tus est ad mor- tem, * Ut vi-vi-

fi-cá-ret pó-pu-lum su-um. ¶ Ipse
vulne-rá-tus est propter in-i-qui-tá-tes no-stras: attrí-tus
est propter scé-le-ra no-strá. * Ut vi-vi-fi-cá-
ret. ¶ Si-cut o-vis.

AD LAUDES

Ant. I VII

Própri-o. Ps. 50. Mi-se-ré-re me-i, De-us, * secúndum
magnam mi-se-ri-córdi-am tu-am.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificérис

in sermónis tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitáibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexi-sti: * incépta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætitiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum in-nova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætitiam salutá-

ris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Libera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justitiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísse sacrificíum, dedísssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrificíum Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despicies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificíum justitiæ, oblatiōnes, et holocáusta: * tunc impónent super al-táre tuum vítulos.

Anti-phona

Própri-o Fí-li-o su-o non pepérct De-us: sed

pro nobis ómni-bus trá-di-dit il-lum.

Ant. 2
IV

Anxi- á-tus est. *Ps. 142.* Dómi-ne, exáudi ora- ti- ó-
nem me- am: q̄ áuribus pércipe obsecra- ti- ónem me- am

in ve-ri-tá-te tu- a: * exáudi me in tu- a ju-stí- ti- a.
Et non intres in judícium
cum servo tuo: * quia non justi-
ficábitur in conspéctu tuo om-
nis vivens.

Quia persecútus est inimícus
ánimam meam: * humiliávit in
terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris
sicut mórtuos sáculi: * et an-
xiátus est super me spíritus
meus, in me turbátum est cor
meum.

Memor fui diérum antiquó-
rum, q̄ meditátus sum in ómni-
bus opéribus tuis: * in factis
mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: *
ánima mea sicut terra sine aqua
tibi.

Velóciter exáudi me, Dómi-
ne: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a

me: * et símilis ero descendén-
tibus in lacum.

Audítam fac mihi mane mi-
sericórdiam tuam: * quia in te
sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua
ámblem: * quia ad te levávi
ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis,
Dómine, ad te confúgi: * doce
me fácer voluntátem tuam,
quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet
me in terram rectam: * propter
nomen tuum, Dómine, vivificá-
bis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne án-
imam meam: * et in misericórdia
tua dispérdes inimícios meos.

Et perdes omnes, qui tríbu-
lant ánimam meam: * quóniam
ego servus tuus sum.

Anti-
phona

Anxi- á-tus est in me spí- ri-tus me- us, in me tur-
bá-tum est cor me- um.

Ant. 3
I

A- it latro. *Ps. 62.* De- us, De- us me- us, * ad te de
luce ví-gi-lo.

Sitívit in te ánima mea, *
quam múltiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ívia, et
inaquósa: q̄ sic in sancto appá-
rui tibi, * ut vidérem virtútem
tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est miseri-
córdia tua super vitas: * lábia
mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: *
et in nómine tuo levábo manus
meas.

Sicut ádipe et pinguédine re-
pleátor ánima mea: * et lábiis
exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui super stra-

tum meum, q̄ in matutínis me-
ditábor in te: * quia fuísti adjú-
tor meus.

Et in velaménto alárum tuá-
rum exsultábo, q̄ adhæsit án-
ima mea post te: * me suscépit
déktra tua.

Ipsi vero in vanum quæsi-
erunt ánimam meam, q̄ introí-
bunt in inferiéra terræ: * tra-
déntur in manus gládii, partes
vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, q̄
laudabúntur omnes qui jurant in
eo: * quia obstrúctum est os
loquéntium iníqua.

Antiphona

A- it latro ad latró-nem: Nos qui-dem digna factis
re- cí-pimus: hic autem quid fe-cit? Meménto me- i Dómi-
ne, dum véne-ris in regnum tu- um.

Ant. 4

Dum conturbá-ta. *Cant. Habacuc, Cap. 3.* Dómi-ne, au-
di-vi audi- ti- ónem tu- am, * et tímu- i.

Dómine, opus tuum, * in
médio annórum vivifica illud:

In médio annórum notum
fácies: * cum irátus fúeris,
misericórdiae recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et
sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória ejus: *
et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: *
córnua in mánibus ejus:

Ibi abscónrita est fortitúdo
ejus: * ante fáciem ejus ibit
mors.

Et egrediétur diábolus ante
pedes ejus. * Stetit et mensus
est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gentes: *
et contríti sunt montes sǽculi.

Incurváti sunt colles mundi, *
ab itinéribus æternitatis ejus.

Pro iniquitaté vidi tentória

Æthiópiæ, * turbabúntur pelles
terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus
es, Dómine? * aut in flumínibus
furor tuus? * vel in mari
indignatio tua?

Qui ascéndes super equos
tuos: * et quadrígæ tuæ sal-
vatio.

Súscitans suscitábis arcum
tuum: * juraménta tríbubus
quæ locútus es.

Flúvios scíndes terræ: * vi-
dérunt te, et doluérunt mon-
tes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: *
alitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in ha-
bitáculo suo, * in luce sagittá-
rum tuárum, ibunt in splendóre
fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis ter-
ram: * et in furóre obstupefá-
cies Gentes.

Egréssus es in salútem pô-
puli tui: * in salútem cum
Christo tuo.

Percussísti caput de domo
ímpii: * denudásti fundamén-
tum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, * ve-
cápiti bellatórum ejus, * ve-

niéntibus ut turbo ad disper-
géndum me.

Exsultátió eórum * sicut ejus,
qui dévorat páuperem in abs-
cónrito.

Viam fecísti in mari equis
tuis, * in luto aquárum mul-
tárum.

Audívi, et conturbátus est
venter meus: * a voce contre-
muérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus
meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tr bu-
lationis: * ut ascéndam ad pô-
pulum accíncutum nostrum.

Ficus enim non florébit: *
et non erit germe in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et
arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: *
et non erit arméntum in præ-
sépibus.

Ego autem in Dómino gau-
débo: * et exsultábo in Deo
Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo
mea: * et ponet pedes meos
quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedú-
cet me victor * in psalmis ca-
némtem.

Anti-phona

Dum conturbá-ta fú-e-rit á-nima me-a, Dómi-ne,
mi-se-ri-córdi-æ memor e-ris.

Ant. 5 VIII

Meménto. Ps. 148. Laudá-te Dómi-num de cæ-lis: *
laudá-te e-um in excélsis.

Laudá-te eum, omnes Angeli ejus: * laudá-te eum, omnes virtutes ejus.

Laudá-te eum, sol et luna: * laudá-te eum, omnes stellæ et lumen.

Laudá-te eum, cæli cælōrum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et créata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudá-te Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glâcias, spíritus procellárum: * quæ fâciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructifera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pécora: * serpentes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israël, pôpulo appropinquánti sibi.

Anti-phona

Meménto me-i, Dómi-ne, dum véne-ris in regnum tu-um.

Dum Psalmus Laudá-te, dicitur, lumen, ubi videri nequeat, abscondatur, et lampades, quæ sunt per Ecclesiam, extinguantur.

Finita quinta Antiphona post Laudá-te, mox Antiphona ad Benedictus ab eo qui præest incipiatur; et cereus, qui usque tunc solus ardens remansit, extinguatur, sicque Benedictus et omnia, quæ sequuntur, in tenebris dicantur.

Ad Benedictus

Ant. I

Po-su-é-runt. Cant. Zachariæ. Be-ne-dictus Dóminus Deus Isra-el: * qui a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem ple-bis su-æ:

2. Et e-ré-xit cornu sa-lú-tis no-bis: * in domo Da-vid, pú-

e-ri su- i. 3. Si-cut locú-tus est per os sanctó-rum, * qui
a sácu-lo sunt, prophe-tá-rum e-jus: 4. Sa-lú-tem ex i-ni-
mí-cis no-stris, * et de manu ómni- um, qui odé-runt
nos: 5. Ad fa-ci- éndam mi-se-ri-córdi- am cum pátri-bus
nostris: * et mémo-rá-ri testaménti su- i sancti. 6. Jusju-
rándum, quod ju-rá-vit ad Abraham, patrem nostrum, * da-
tú-rum se nobis: 7. Ut si-ne timóre, de manu i-nimi-có-
rum nostró-rum li-be-rá- ti, * servi- ámus il-li. 8. In san-

cti-tá-te, et justí-ti- a co-ram ipso, * ómni-bus di- ébus no-
stris. 9. Et tu, pu-er, Prophé-ta Al-tíssimi vocá-be- ris: *
præ- íbis enim ante fá-ci- em Dómi-ni pa-rá-re vi- as e-jus:
10. Ad dandam sci- énti- am sa-lú-tis ple-bi e- jus: * in re-
missi- ónem pecca-tó-rum e- ó-rum: 11. Per víscera mi-se-ri-
córdi- æ De- i no-stri: * in qui-bus vi-si- tát- it nos, ó-ri-ens
ex alto: 12. Il-luminá-re his, qui in ténebris, et in umbra
mortis se- dent: * ad di-ri-géndos pedes nostros in vi- am

pa-cis.
Anti-phona
Po-su-é-runt super caput e-jus causam ipsí-us
scri-ptam: Je-sus Naza-ré-nus, Rex Judæ-ó-rum.

Finita Antiphona post Benedictus, duo Fratres stantes ante gradus Altaris cantent:

Ký-ri- e, e-léi- son.

Et Choro respondente:

Ký-ri- e, e-léi- son.

Fratres ante gradus:

Ký-ri- e, e-léi- son.

Deinde alii duo Fratres stantes in medio Chori cantent:

Dómine, mi-se-ré-re.

Et Chorus respondeat:

Christus Dóminus factus est o-bé-di- ens usque ad mortem.

Fratres ante gradus:

Agno mi-ti bá-si- a cu- i lupus de-dit venenó-sa.

Chorus:

Christe, e-léi- son.

Fratres ante gradus:

Vi-ta in li-gno mó-ri-tur: inférnus et mors lu-gens spo-

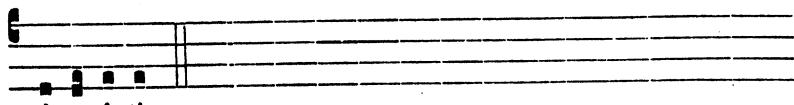
li- á-tur.

Chorus:

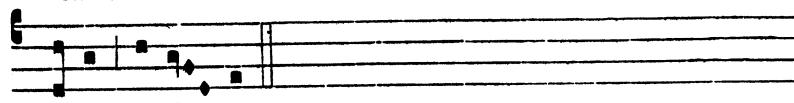
Christe, e-léi- son.

Fratres ante gradus:

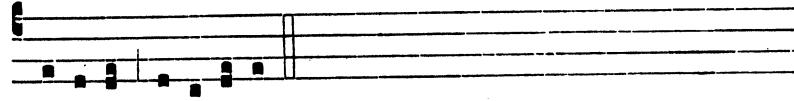
Te qui vincí- ri vo-lu- ísti, nosque a mortis víncu-lis e-

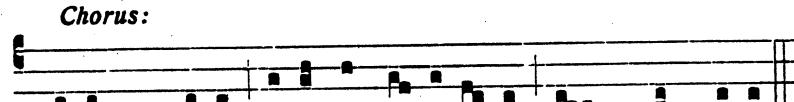
Chorus:

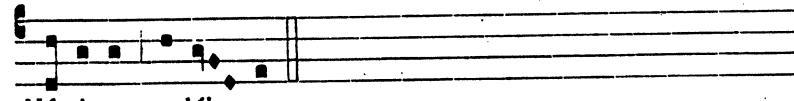
Duo Fratres in medio Chori:

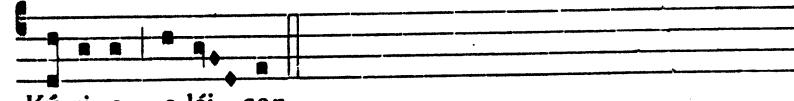
Chorus:

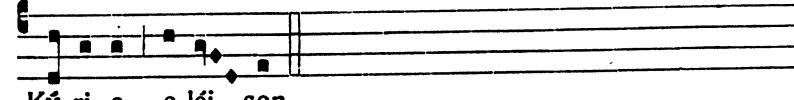
Fratres ante gradus:

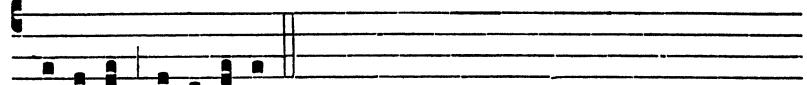
Chorus:

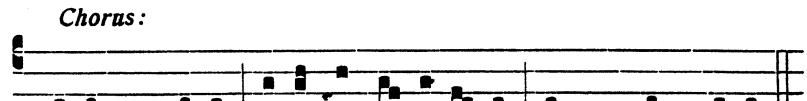
Fratres ante gradus:

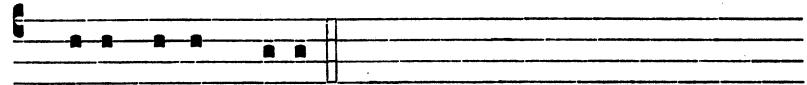
Duo Fratres in medio Chori:

Chorus:

Denique duo Fratres ante gradus alta voce cantent:

¶. Mortem autem crucis.

Interim dum hæc dicuntur, Fratres stent versi ad Altare.

Finito Versu Mortem autem crucis, prosternant se omnes super formas, et dicant Pater noster, secreto, et facto signo a Prælato dicant mediocri voce alternatim Psalmum Miserere mei, Dous, pag. 164.

Deinde, absque Dóminus vobiscum, et absque Orémus, dicatur:

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam: pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Pater noster, secreto.

Dicto post Orationem Pater noster, facto signo a Prælato surgant omnes, et lumen a Sacrista proferatur.

AD PRIMAM

Fratres prostrati super formas, dicto Pater noster, et Credo in Deum, surgant, et postquam versis ad Altare vultibus se signaverint, inchoëtur Antiphona Christus factus est, voce mediocri subjungendo Psalms, ut Feria quinta in Cena Domini, pag. 44.

Finita post Psalmos Antiphona, iterum prostrati dicant Pater noster, et Psalmum Miserere mei, Deus, pag. 164. Quo dicto, statim subsequatur:

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam: pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocentium, et crucis subire torméntum.

AD PRETIOSA

Pronuntiatis Luna et quæ de Kalendario et Martyrologio pronuntianda sunt, Pretiosa, dicatur ut in die Cenæ, pag. 47, notatum est, cum Lectione tamen de Regula, præmissa Benedictione:

Reguláribus disciplinis ínstruat nos Magíster cælestis.

R. Amen.

Séquitur in Régula beati Augustíni Episcopi.

Lectio

Carnem vestram domáte jejunii et abstinentia escæ et potus: quantum valetudo permittit. Quando autem áliquis non potest jejunare; non tamen extra horam prandii áliquid alimentorum sumat: nisi cum ægrótat. Tu autem, Dómine, miserere nostri.

R. Deo grátias.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM

Frates prostrati super formas, dicto Pater noster, surgant et postquam versis ad Altare vultibus se signaverint, inchoetur Antiphona Christus factus est, voce mediocri, subjungendo Psalmos ut Feria quinta in Cena Domini, pag. 49, et sequentibus respective.

Finita post Psalmos Antiphona, iterum prostrati dicant Pater noster, et Psalmum Miserere, pag. 164; Oratio Réspice, ut supra.

AD MISSAM

Dum Sexta et Nona cantantur, Prior et Ministri induant se ad Officium, et Sacrista superficiem Altaris mundis Mappis cooperiat, et duos cereos more solito accendat.

Finita Nona, legatur in Superpelliceo a Fratre, cui Cantor innuerit, ante gradus Presbyterii Prophetia ex Osee Propheta sine ullo titulo, Hæc dicit Dóminus: In tribulatiōne, quæ dum legitur, Prior et Ministri induiti paramentis nigri coloris, Prior quidem cum Casula, Diaconus autem et Subdiaconus sine Dalmaticis, cum Stola tantum et Manipulis, et Acolyti sine luminaribus, procedant more solito ad Altare; factaque inclinatione profunda ad medium illius cum Ministris, Prior non dicat In nōmine Patris, nec Confitémini Dómino, sed immediate sessum eat, et uno Acolythorum tenente librum, legat submissa voce Prophetiam:

Osee, 6

Hæc dicit Dóminus. In tribulatiōne sua: mane consúrgent ad me. Venite, et revertámur ad Dóminum & quia ipse cœpit, et sanábit nos: percūtiet, et curábit nos. Vivificabit nos post duos dies & in die tértia suscitabit nos: et vivémus in conspéctu ejus, sciémus, sequemürque ut cognoscámus Dóminum. Quasi dilúculum præparátus est egréssus ejus: et véniet quasi imber nobis temporáneus, et serótinus terræ. Quid fáciam tibi Ephraim? Quid fáciam tibi Juda? Misericórdia vestra quasi nubes matutina: et quasi ros mane pertránsiens. Propter hoc dolávi in prophétis: occídi eos in verbis oris mei. Et judícia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui, et non sacrificium: et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

Finita Prophetia, cantetur:

Tractus

The image shows two staves of musical notation for the Tractus chant. The first staff begins with a sharp sign and a common time signature. It consists of a single line of music with square neumes. The lyrics 'Domi-ne, audi-vi audi-tum' are written below the notes. The second staff begins with a common time signature and continues the single-line neume pattern. The lyrics 'tu-um, et tí-mu-i: consi-de-' are written below the notes.

rá- vi ó-pe-ra tu- a, et expá-
 vi. ¶. In mé- di-o
 du- 6-rum a-ni- má- li- um inno-té-
 sce- ris: dum ap-pro- pinquá-
 ve- rint an-ni, co-gnoscé- ris: dum advéne-
 rit tem- pus, os- ten- dé- ris.
 ¶. In e- o, dum contur-bá- ta fú- e- rit
 áni- ma me- a, in i-ra, mi-se-ri-cór- di-

æ me- mor e- ris.
 ¶. De- us a Lí- ba- no vé- ni- et,
 et sanctus de mon- te umbró- so et
 con- dénso. ¶. Opér- u- it cæ-
 los ma- jésta- es e- jus: et laudis e-
 jus ple- na est ter- ra.
 ¶.

Postea Sacerdos ascendens gradus Altaris, in cornu Epistolæ absque Dóminus vobiscum, et absque Flectámus génu, præmisso tantum Orémus, dicat Orationem.

D eus, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessiónis suæ latro præmium sumpsit, concede nodis tuæ propitiatiónis effectum: ut sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus

noster divérsa utrísque íntulit stipéndia meritórum; ita nobis,
abláto vetustatis erróre, resurrectiōnis suæ grátiam largiátur:
Qui tecum vivit.

Deinde a Subdiacono in eodem loco, quo et prior Prophetia lecta est, legatur sine titulo, et in tono Lectionis, sequens Lectio.

Exodi, 12

In diébus illis, dixit Dóminus ad Móysen et Aaron: in terra Ægypti. Mensis iste, vobis principium ménsum: primus erit in ménibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiòrum Israël: et dícite eis. Décima die mensis hujus: tollat unusquisque agnum per familias et domos suas. Sin autem minor est númerus ut sufficere possit ad vescéndum agnum & assúmet vicínum suum qui junctus est dómui suæ: juxta númerum animárum quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula: másculus, annículus. Juxta quem ritum tollétis et hædum: et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus. Immolabítque eum univérsa multitúdo filiòrum Israël ad vésperam & et sument de sanguine ejus, ac ponent super utrúmque postem, et in superlimináribus domórum: in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni: et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua: sed tantum assum igni. Caput cum péibus ejus et intestínis vorábitis: nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid résiduum fúerit: igne comburétis. Sic autem comedétis illum. Renes vestros accingétis & et calceaménta habébitis in péibus, tenéntes báculos in mánibus: et comedétis festinánte. Est enim Phase: id est tránsitus Dómini.

Hac Lectione finita, a Choro cantatur

Tractus

mi-ne ma-lo: a vi-ro in-i- quo lí-be-
ra me. ¶ Qui cogi-tavé-
runt ma-lí- ti- as in cor-de: to-ta di- e
consti-tu- é- bant prae- li- a,
¶ A- cu- é- runt linguas su- as sic- ut ser- pén-
tis: vené-num á- spi-dum sub lá- bi- is
e- ó-rum. ¶ Custó-di me, Dó- mi-
ne, de ma- nu pecca- tó- ris: et ab
homí-ni-bus in-i- quis lí-be-ra me. ¶ Qui cogi-

tavé- runt supplan-tá- re
gressus me- os: abscondérunt su-
pér- bi lá- que um mi- hi. ¶. Et fu-
nes extendé- runt in láque- um
pé-dibus me- is: juxta i-ter scán- da-lum
posu- é-runt mi- hi. ¶. Di-xi Dómi- no: De-
us me- us es tu: exáudi, Dó- mine, vo-
cem o-ra-ti- ónis me-æ. ¶. Dómi-ne, Dómi- ne,
virtus sa- lú-tis me- æ: obúmbra caput me-

um in di- e bel- li. ¶. Ne tradas
me a de-si-dé- ri- o me- o pec-
ca-tó- ri: co-gi- tavé-runt advérsum
me, ne de-re-língas me, ne unquam exal- tén-
tur. ¶. Ca- put circú- i-tus e- ó-
rum: labor la-bi- ó-rum ipsó- rum opé-ri- et
e- os. ¶. Ve-rúmtamen justi confi- te-búntur
nómini tu- o: et ha-bi-tábunt re- cti
cum vul- tu tu- o.

Post Tractum legitur Passio, in loco ubi profestis diebus legi solet Evangelium, super nudum pulpitum, sine luminaribus, et sine Dōminus vobiscum, vel ullo titulo, nec signet se Diaconus.

Joan., 18 et 19

Egréssus est Jesus cum discípulis suis trans Torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discípuli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat eum, locum: quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discípulis suis. Judas ergo cum acce-
pisset cohórtem, et a Pontificib⁹, et Pharisæis ministr⁹, venit illuc cum latérnis, et fáscis, et armis. Jesus itaque sciens ómnia, quæ ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis: ☩ Quem quærítis? C. Respondérunt ei: S. Jesum Nazarénum. C. Dicit eis Jesus: ☩ Ego sum. C. Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis. Ego sum: abiérunt retrórsum, cecidé-
runt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: ☩ Quem quærítis? C. Illi autem dixerunt: S. Jesum Nazarénum. C. Respóndit Jesus: ☩ Dixi vobis, quia ego sum: Si ergo me quærítis, sínite hos abíre. C. Ut implerétur sermo, quem dixit, Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum: et percússit pontificis servum: et abscídit aurículam ejus déxteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro: ☩ Mitte gládium tuum in vaginam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? Cohors ergo, et tribúnus, et minístri Judæórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum: Et adduxérunt eum ad Annam primum, erat enim socer Cáiphæ, qui erat pónitifex anni illius. Erat autem Cáiphas, qui consí-
lrium déderat Judæis, Quia expedit, unum hóminem mori pro pó-
pulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et álius discípulus. Discípulus autem ille erat notus pontifici, et introívit cum Jesu in átrium pontificis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius, qui erat notus pontifici, et dixit ostiariæ: et introduxit Petrum. Dixit ergo Petro ancilla ostiaria: S. Num-
quid et tu ex discípulis es hóminis istius? C. Dicit ille: S. Non

sum. C. Stabant autem servi, et minístri ad prunas: quia frigus erat, et calefaciébant se: Erat autem cum eis et Petrus stans, et calefáciens se. Pónitifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis, et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus: ☩ Ego palam locútus sum mundo: Ego semper dócui in synagóga, et in templo, quo omnes Judæi convénient: et in occúlo locútus sum nihil. Quid me intérrogas? Intérroga eos, qui audiérunt, quid locútus sim ipsis: Ecce hi sciunt quæ díxerim ego. C. Hæc autem cum dixísset, unus assístens ministrorum dedit álapam Jesu, dicens: S. Sic respóndes pontifici? C. Respóndit ei Jesus: ☩ Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: Si autem bene, quid me cædis? C. Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham pontificem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei: S. Numquid et tu ex discípulis ejus es? C. Negávit ille, et dixit: S. Non sum. C. Dicit ei unus ex servis pontificis, cognátus ejus, cujus abscídit Petrus aurículam: S. Nonne ego te vidi in hórto cum illo? C. Iterum ergo negávit Petrus: et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum a Cáipha in prætórium. Erat autem mane: Et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminárēt, sed ut manducárent Pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit: S. Quam accusatióne affértis advérsus hóminem hunc? C. Respondérunt, ei dixerunt ei: S. Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. C. Dixit ergo eis Pilátus: S. Accípite eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum. C. Dixérunt ergo ei Judæi: S. Nobis non licet interficere quemquam. C. Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, significans qua morte esset mori-
turus. Introívit ergo iterum in prætórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei: S. Tu es Rex Judæórum? C. Respóndit Jesus: ☩ A temetípso hoc dicis, an álli dixerunt tibi de me? C. Respóndit Pilátus: S. Numquid ego Judæus sum? Gens tua, et pontifices tradidérunt te mihi: Quid fecísti? C. Respóndit Jesus: ☩ Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc

mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent ut non tráderer Judéis: Nunc autem regnum meum non est hinc. C. Dixit itaque ei Pilátus: S. Ergo Rex es tu? C. Respóndit Jesus: ☩ Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: Omnis, qui est ex veritáte, audit vocem meam. C. Dicit ei Pilátus: S. Quid est véritas? C. Et cum hoc dixisset, iterum exívit ad Judéos, et dicit eis: S. Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimittam vobis in Pascha: Vultis ergo dimittam vobis Regem Judæórum? C. Clamavérunt ergo rursum omnes, dicentes: S. Non hunc, sed Barábbam. C. Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mítiles plecténtes corónam de spinis, imposúerunt cápti ejus: et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: S. Ave Rex Judæórum. C. Et dabant ei álapas. Exívit ergo iterum Pilátus foras, et dicit eis: S. Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscáatis quia nullam invénio in eo causam. C. (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum): Et dicit eis: S. Ecce homo. C. Cum ergo vidíssent eum Pontífices, et ministri, clamábant, dicentes: S. Crucifíge, crucifíge eum. C. Dicit eis Pilátus: S. Accípite eum vos, et crucifígite: Ego enim non invénio in eo causam. C. Respondérunt ei Judéi: S. Nos legem habémus, et secúndum legem débet mori, quia Fílium Dei se fecit. C. Cum ergo audísset Pilátus hunc sermónen, magis tímuit. Et ingréssus est prætórium iterum: et dixit ad Jesum: S. Unde es tu? C. Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: S. Mihi non lóqueris? Nescis quia potestátem hábeo crucifígere te, et potestátem hábeo dimittere te? C. Respóndit Jesus: ☩ Non habéres potestátem advérsum me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Propterea qui me trádidit tibi, majus peccátum habet. C. Et exínde quærébat Pilátus dimittere eum. Judéi autem clamábant, dicentes: S. Si hunc dimittis, non es amícus Cásaris.

Omnis enim, qui se regem facit, contradícit Cásari. C. Pilátus autem cum audísset hos sermónes, addúxit foras Jesum: et sedit pro tribunáli, in loco, qui dicitur Lithóstrotos, hebráice autem Gábbatha. Erat autem parascéva Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judéi: S. Ecce Rex vester. C. Illi autem clamábant: S. Tolle, tolle, crucifíge eum. C. Dicit eis Pilátus: S. Regem vestrum crucifígam? C. Respondérunt Pontífices: S. Non habémus regem, nisi Cásarem. C. Tunc ergo trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem exívit in eum, qui dicitur Calváriæ, locum, Hebráice autem Gólgotta: ubi crucifixérunt eum, et cum eo álios duos hinc, et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et titulum Pilátus: et pósuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo titulum multi Judæórum legérunt: quia prope civitátem erat locus, ubi crucifixus est Jesus: Et erat scriptum Hebráice, Græce, et Latíne. Dicébant ergo Piláto Pontífices Judæórum: S. Noli scribere, Rex Judæórum: sed quia ipse dixit, Rex sum Judæórum. C. Respóndit Pilátus: S. Quod scripsi, scripsi. C. Mítiles ergo cum crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus, (et fecérunt quátuor partes: unicuíque mítili partem) et túnicam. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contécta per totum. Dixérunt ergo ad ívicem: S. Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cujus sit. C. Ut Scriptúra impleréatur, dicens: Partiti sunt vestiménta mea sibi: et in vestem meam misérunt sortem. Et mítiles qui-dem hæc fecérunt. Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: ☩ Múlier ecce filius tuus. C. Deinde dicit discípulo: ☩ Ecce mater tua. C. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Póstea sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummaréatur Scriptúra, dixit: ☩ Sítio. C. Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam

acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepíset Jesus acétum, dixit: **¶** *Consummátum est. C. Et inclináto cápite, trádidit spíritum. Hic pausatur aliquantulum, et genuflectitur.* Judæi ergo, (quóniam Parascéve erat) ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille Sábbati), rogavárunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílités: et primi quidem fregérunt crura, et alteriús, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Et qui vidiit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et ille scit quia vera dicit: ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra impleréatur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

Post hæc autem rogávit Pillátum Joseph ab Arimathæa, (eo quod esset discípulus Jesu, occútus autem propter metum Judæórum) ut tolleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ, et áloës, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judæis sepelire. Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus: et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuerunt Jesum.

Perfecta Passione, Prior, stans in cornu Epistolæ, dicat sequentes Orationes, sine Dóminus vobiscum, hoc modo:

Orémus, dilectíssimi nóbis, pro Ecclésia sancta Dei: ut eam Deus et Dóminus noster pacificáre, adunáre, et custodíre dignétur toto orbe terrárum, subjiciens ei principátus et potestátes q̄ detque nobis, quietam et tranquíllam vitam degéntibus, glorificáre Deum Patrem omnipoténtem:

In fine huius Orationis non respondeatur Amen, sed statim Sacerdos subjugat:

Orémus, Diaconus addat Flectámus génu, et Leváte. Tunc Sacerdos prosequatur Orationem.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo Géntibus revelasti: custodi ópera misericórdiæ tuæ q̄ ut Ecclésia tua toto orbe diffusa, stábili fide in confesióne tui nóminalis persevéret: Per eúndem Dóminum ...

R. Amen.

Et ita fiat in aliis sequentibus Orationibus, nisi aliter notetur. Dum autem hæ Orationes dicuntur, stent fratres versis vultibus ad Altare.

Orémus et pro beatíssimo Papa nostro N. q̄ ut Deus et Dóminus noster, qui elégit eum in ordine Episcopátus, salvum atque incólumem custodiát Ecclésiæ suæ sanctæ, ad regéndum pópulum sanctum Dei:

Orémus. Flectámus génu. Leváte.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, cujus judício univérsa fundán- tur q̄ respice propitius ad preces nostras: et eléctum nobis Antístitem tua pietáte consérva q̄ ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto Pontifice, credulitatis suæ méritis augeáutur: Per Dóminum.

R. Amen.

Orémus et pro ómnibus Episcopis, Presbýteris, Diacónibus, Subdiacónibus, Acólythis, Exorcístis, Lectóribus, Ostiáriis, Confessóribus, Virgínibus, Víduis, et pro omni pópulo sancto Dei: Orémus. Flectámus génu. Leváte.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, cujus spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur et régitur: exáudi nos pro univérsis Ordínibus supplicántes q̄ ut grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur: Per Dóminum.

R. Amen.

Orémus et pro christianíssimo Imperatóre nostro N. ⁊ ut Deus et Dóminus noster subditas illi fáciat omnes bárbaras natiónes ad nostram perpétuam pacem:
Orémus. Flectámus génuia. Leváte.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, in cuius manu sunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum ⁊ résponce ad Románum benígnus Impérium: ut gentes, quæ in sua feritáte confidunt ⁊ poténtiae tuæ déxtera comprimántur: Per Dóminum.
¶. Amen.

Orémus et pro Catechúmenis nostris, ut Deus et Dóminus noster adapériat aures præcordiòrum ipsórum, januámque misericordiæ ⁊ ut per lavácrum regenerationis accépta remissióne ómnium peccatórum, et ipsi inveniántur in Christo Iesu Dómino nostro:

Orémus. Flectámus génuia. Leváte.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper prole fecúndas: auge fidem et intelléctum Catechúmenis nostris ⁊ ut renáti fonte baptísmatis, adoptiónis tuæ filiis aggregéntur: Per Dóminum. ¶. Amen.

Orémus, dilectíssimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem: ut cunctis mundum purget erróribus, morbos áuferat, famem depéllat ⁊ apériat cárceres, víncula dissolvat: peregrinántibus réditum, infirmántibus sanitátem ⁊ navigántibus portum salútis indúlgeat:

Orémus. Flectámus génuia. Leváte.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, mæstórum consoláto, labrántium fortitúdo: pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium ⁊ ut omnes sibi in necessitatibus suis, misericordiam tuam gáudeant adfuisse: Per Dóminum. ¶. Amen.

Orémus et pro hæréticis, er schismáticis, ut Deus et Dóminus noster éruat eos ab erróribus univérsis ⁊ et ad sanctam matrem Ecclésiam cathólicam atque Apostólicam revocáre dignétur:

Orémus. Flectámus génuia. Leváte.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis perire ⁊ résponce ad ánimas diabólica fraude decéptas: ut omni hærética pravitáte depósita, errántium corda resipiánt ⁊ et ad veritatis tuæ rédeant unitátem: Per Dóminum.
¶. Amen.

Orémus et pro péfidis Judæis, ut Deus et Dóminus noster áuferat velámen de córdibus eórum ⁊ ut et ipsi agnoscant Jesum Christum Dóminum nostrum:

Non dicatur Flectámus génuia, sed

Orémus

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui étiam Judácam perfidiam a tua misericordia non repéllis: exaudi preces nostras, quas pro illiis pópuli obcæcatiōne deférimus ⁊ ut ágnita veritatis tuæ luce, quæ Christus est, a suis ténebris eruántur: Per eúmdem Dóminum.

¶. Amen.

Orémus et pro pagánis, ut Deus omnipotens áuferat iniquitátem a córdibus eórum ⁊ ut relíctis idólis suis, convertántur ad Deum vivum et verum, et únicum Fílium ejus Jesum Christum Deum et Dóminum nostrum:

Orémus. Flectámus génuia. Leváte.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquiris ⁊ suscipe propítius oratióne nostram: et líbera eos ab idolórum cultúra ⁊ et aggreda Ecclé-

siæ tuæ sanctæ, ad laudem et glóriam nōminis tui: Per Dóminum nostrum.

R. Amen.

AD CRUCIS ADORATIONEM

Perfecta Passione, dum Orationes solemnes dicuntur, duo Sacerdotes se induant, in Sacristia, alba et cingulo cum stolis, et manipulis nigris, sine casulis, pro cantandis Versibus Pópule meus, etc., et tenenda Cruce in Altari. Similiter etiam se præparent sine dalmaticis duo Diaconi ut cantent Versus Agios o Theos, etc. ad gradum Presbyterii, ante Crucis Adorationem.

Compleatis Orationibus, Prior deposita Casula (in Sacristia repona) ab Altari discedat, et descendens cum suis Ministris gradus Altaris ad extremum angulum in cornu Epistolæ, stent omnes in Presbyterio ab eadem parte Altaris, versis vultibus ad partem Evangelii, ita ut unus sit ad latus alterius; et proprius Altare stet primo Prior, deinde alii, eo ordine quo solent in Presbyterio sedere.

Tunc duo Sacerdotes destinati ad tenendam Crucem (sicut et duo Diaconi destinati ad cantandos Versus Agios) venientes ad gradus Altaris, genuflectant: deinde surgentes, Sacerdotes accipiant Crucem Altari superpositam, et velatam; et stantes juxta extremam partem Altaris in latere Epistolæ, ac tenentes Crucem reverenter per brachia, unus ad dexteram, et alter ad sinistram, versi ad Conventum vel Populum, cantent Versum sequentem:

VIII. Pópu- le me- us, quid fe- ci ti- bi, aut in quo
contristá- vi te? Respón- de mi-hi: Qui- a e-dú-xi
te de terra Ægýpti, pa-rá- sti Cru-cem Sal-

va-tó- ri tu- o.

Finito Versu Pópule meus, prædicti Diaconi, ad gradum Presbyterii stantes, respondeant: Agios, ter flectentes genua, semel scilicet quoties dicitur Agios, eoque dicto, toties illico surgentes.

Genua flectant, surgant; genua flectant, surgant;

Agí- os o The- ós, Agí- os ischyrós,
genua flectant, surgant.

Agí- os athána-tos, e-lé- i-son i- más.

Deinde Chorus respondeat: Sanctus, etc., ter similiter flectendo genua; semel scilicet, quoties dicitur: Sanctus, eoque dicto, toties illico surgendo. Prior vero, et Ministri, et Sacerdotes, qui Crucem tenent, nunquam flectant; sed nec prædicti Diaconi cum Conventu, sicut nec Conventus cum ipsis genua flectat.

Genua flectant, surgant; genua flectant, surgant; genua

Sanctus De- us, Sanctus fortis, San-
flectant, surgant.

ctus et immortá- lis, mi-se-ré- re no-

bis.

Postquam sic Chorus responderit, Sacerdotes Crucem tenentes, uno aut altero passū procedant, recedentes a latere Epistolaē versus medium Altaris, et ibi sistendo cantent secundum

¶. Qui- a e-dú-xi te per de-sér- tum quadra-gínta
annis, et manna ci-bá-vi te, et introdú-xi in terram
sa-tis óptimam, pa-rá- sti Cru-cem Salva-tó- ri
tu-o.

Quo finito, Diaconi secunda vice cantent Agios o Theos, etc., et post illos Chorus similiter respondeat Sanctus Deus, etc., genua flectendo et surgendo, sicut fecerunt prima vice.

Tunc Sacerdotes cum Cruce procedentes, atque ad medium Altaris descendentes gradus, sstant ubi Crux deponenda erit pro Adoratione, et cantent tertium

¶. Quid ultra dé-bu- i fá-ce-re ti-bi, et non fe-ci?
E- go quidem plantá- vi te ví-ne- am me- am spe-ci- o-

síssi-mam, et tu fa-cta es mi-hi ni-mis a má- ra: a-cé-
to námque mix-to cum fel-le si-tim me-am po-tá-sti,
et lán-ce-a perfo-rásti la-tus Salva-tó- ri tu-o.

*Deinde Diaconi cantent tertio: Agios o Theos, etc., et Chorus simili-
liter cantet: Sanctus Deus, etc., ut prius.*

*Quibus cantatis, Prior veniat ad medium ante altare, et se collocet
in loco aliquantulum superiore medium inter duos Sacerdotes, qui per
brachia Crucem sustinentes et suos vultus ad se invicem vertentes tene-
bunt Crucem ante Priorem. (Ministri vero discedant etiam a cornu
Altaris, dum discedit Prior, et se collocent post omnes gradus unus
post alium in eadem parte Presbyterii, versis vultibus, ut antea, ad
partem Evangelii; stantes eo ordine, quo prius stabant). Tunc Prior
ex manibus duorum Sacerdotum Crucem velatam accipiet, et iisdem
adjuvantibus eam reverenter deteget, detectamque ambabus manibus
elevando, et populo ostendendo incipiet Antiphonam: Ecce lignum. In
inceptione Antiphonæ, tam Chorus quam Ministri Altaris, Sacerdotes
et Diaconi existentes in suis locis flectent genua, inclinantes profunde;
et prosequente Cantore Antiphonam, dum dicit: Crucis, etc., surgant
omnes, Choro Antiphonam continuante.*

Ant.
VIII Ecce li- gnum Cru- cis, in quo sa- lus mun-
di pe-pén- dit: ve- ní-te ad- o-ré- mus.

Quamdiu cantatur Antiphona, Prior semper elevatam Crucem sustineat et ostendat, ut supra.

Finita Antiphona, Crucem restituit in manus praedictorum duorum Sacerdotum, qui eam deponent, et reclinabunt ad gradus Presbyterii, super tapetem ibidem stratum, et seipsos collocabunt hinc et inde ad duo latera Crucis, accumbentes super latera sua juxta Crucem, et versis ad se invicem vultibus brachia Crucis quilibet a sua parte tenentes.

Tunc fiat ab omnibus Ministris et Fratribus publica sanctæ Crucis Adoratio; in cuius ritu seu ordine adorandi, inter adorantes et adoratueros servetur ordinata accedendi distantia, hoc modo:

A loco ubi Crux adoranda jacet, deorsum versus Ecclesiæ navim, sumatur spatum quindecim circiter passuum (prout loci conditio, situsque permiserit), et ab ultima hujus spatii extremitate, primo Prior, nudatis omnino plantis (quod et similiter facere debent omnes, tam Ministri quam Fratres adoraturi), procedat versus Crucem, hoc ordine, et successionis distantia, ut in praedicta extremitate spatii devote genua flectat caputque inclinet, et mox surgat, ac gravi incessu usque ad medium ejusdem spatii pergens, illic denuo genua flectat et caput inclinet; denique inde procedens, ad pedes Crucis se toto corpore prosternat; eosdemque semel dumtaxat deosculentur, moram non trahens, sed mox inde surgens et facta profunda inclinatione, collocet se ad latus dexterum Crucis, in loco alterius duorum Sacerdotum, dexterum Crucis brachium tenens, quoque ambo Sacerdotes simili ordine et modo adoraverint: primo eorum, postquam adoraverit, se substituente in locum secundi, et pro eo sinistrum Crucis brachium tenente; qui secundus Sacerdos, postquam adoraverit, succedit in locum Prioris, a parte dextera Crucis brachium tenens, una cum alio Sacerdote manente in altero latere, ipsam Crucem ad osculum omnium Fratrum adorantium, usque ad finem Adorationis, coaptando.

Hæc porro Adoratio, sequenti ordine prosequi debet, ut post duos Sacerdotes adoret Diaconus pro Missa notatus; postea Diaconi, qui cantaverunt Agios, unus post alterum (et hi, postquam adoraverint, in Sacristiam secedent, sacras vestes deposituri); post Diaconos sequentur Subdiaconus pro Missa notatus, Acolyti, et demum post Ministros ceteri omnes Fratres secundum ordinem graduum suorum, incipiendo a majoribus, alternatim procedentes ab ultima spatii extremitate versus Crucem, eo ritu, ordine ac successionis distantia, quo de Priore supra dictum est, illam adorent et deosculentur, ac post osculum mox surgendo, facta inclinatione profunda, ad Chorum in loca sua revertantur. Illa autem Fratrum successio cum tali intercedepine fiat, quod, dum

primus surgit a loco primæ suæ genuflexionis, statim illic subintret alter ei proximus, et ita consequenter alii, servato eodem tenore interstitiorum.

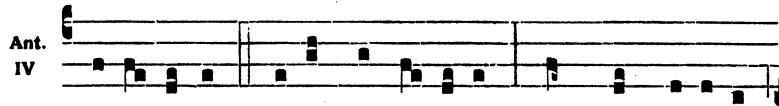
Dum ita Crux adoratur, Chorus cantet Antiphonas Tuam Crucem, Crucem tuam, Adorémus, et Hymnum Crux fidélis. Prior autem et Ministri in Presbyterio sessum eant, ibique easdem Antiphonas et Hymnum recident.

Ant. I

Tu am Crucem adoramus, Dómi-ne, tu am
glo-ri- ó-sam recó-limus Passi- ónem: mi-se-ré-re nostri,
qui passus es pro nobis.

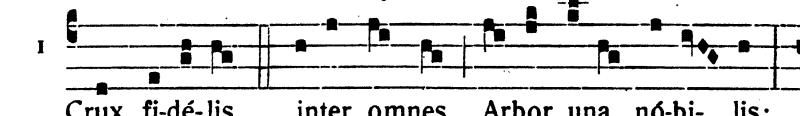
Ant. IV

Cru-cem tú- am adorámus, Dómi-ne, et sanctam Re-
surrecti- ónem tu- am laudámus, et glo-ri- fi-cámus: ecce
enim propter Crucem ve- nit gáudi- um in uni- vérsō
mundo.

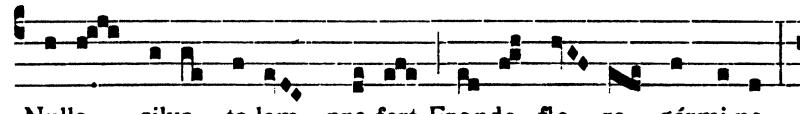

Ado-rémus Cru-cis signá-cu-lum, per quod sa-lú-tis
súmpsimus sacraméntum.

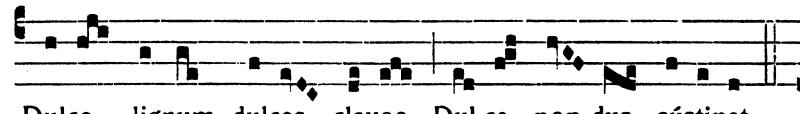
Hymnus

Crux fi-dé-lis, inter omnes Arbor una nō-bi-lis:

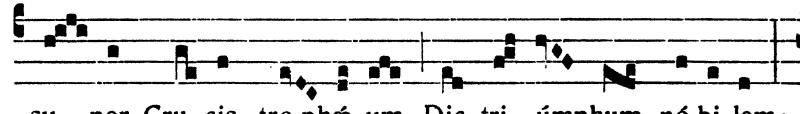
Nulla silva ta-lem pro-fert Fronde, flo-re, gérmi-ne:

Dulce lignum dulces clavos, Dul-ce pon-dus sústinet.

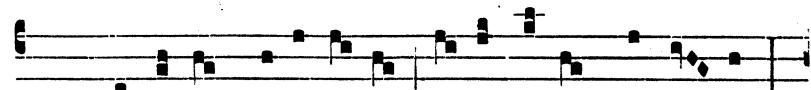
2. Pange lingua glo-ri-ó-si Pré-li-um cer-támi-nis: Et

su-per Cru-cis tro-phæ-um, Dic tri-úmphum nō-bi-lem:

Quá-li-ter Re-démptor orbis Immo-lá-tus ví-ce-rit.

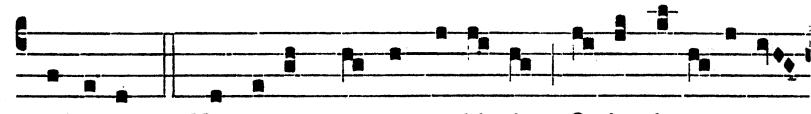
3. De pa-réntis pro-toplá-sti Fraude Factor cóndo-lens,

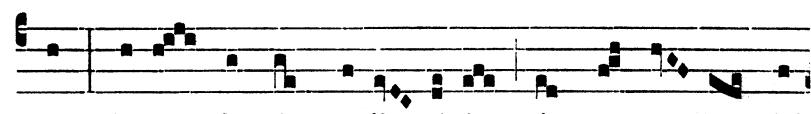
Quando pomi noxi-á-lis Morsu in mor-tem córru-

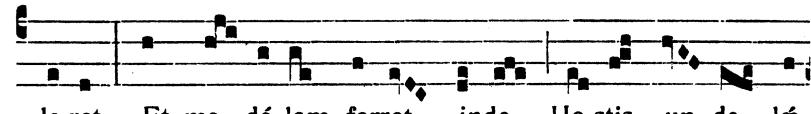
it, Ipse lignum tunc no-távit, Damna li-gni ut

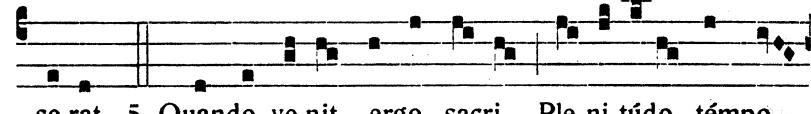
sólve-ret. 4. Hoc opus nostræ sa-lú-tis Ordo depopósce-

rat, Mul-ti-fórmis pro-di-tó-ris Ars ut ar-tem fál-

le-ret: Et me-dé-lam ferret inde, Ho-stis un-de lâ-

se-rat. 5. Quando ve-nit ergo sacri Ple-ni-túdo témpo-

ris, Missus est ab arce Patris Na-tus or-bis Cóndi-

tor: Ac de ventre virgi- ná-li Ca-ro fa- ctus pródi-
it. 6. Va-git infans inter arcta Cóndi-tus præ-sápi- a:
Membra pannis invo- lú-ta Virgo ma- ter ál-li-gat,
Et ma-nus, pe-désque, et cru-ra, Stri-cta cin- git fá-
sci. 7. Lustris sex qui jam per-á-ctis Tempus implens
córpo- ris, Se vo- lénte na-tus ad hoc, Pas-si- ó- ni
dé-di-tus, Agnus in Cru- cis le- vá-tur Immo- lán-dus
stí-pi-te. 8. Hic a-cé-tum, fel, arún-do, Spi- na, cla-vi, lán-

ce- a: Mi-te corpus perfo- rá-tur, Sanguis, un-da
próflu- it: Terra, pontus, astra, mundus, Quo la-ván- tur
flúmi-ne! 9. Flecte ramos arbor al-ta, Tensa laxa vísce-
ra: Et ri- gor len-téscat il-le, Quem de-dit na- tí-
vi-tas: Ut su- pérfi-membra Re-gis Mi- ti ten-das stí-
pi-te. 10. So-la digna tu fu- í-sti Ferre sæcli pré-ti- um,
Atque portum præpa- rá-re Nau-ta mun-do náufrago:
Quem sa- cer cru- or per- únxit, Fu-sus A-gni córpo-re.

FERIA VI IN PARASCEVE

11. Gló-ri- a et honor De- o. Usquequáque al-tíssi- mo,
Una Patri, Fi-li- óque, In-cly- to Pa- rácli-to:
Cu- i- laus est et po- téstas Per æ- té- na sácu- la.
A-men.

Si, antequam hæc fuerint omnino cantata, Adoratio completa esset, nihilominus integre cantentur; cumque Versus ultimus Hymni dicetur, Prior veniat ad medium super gradus Presbyterii inter Altare, et Sacerdotes, qui tenent Crucem, et terminata Adoratione Sacerdotes Crucem reverenter elevantes, eam tradant Priori stanti super gradus, qui ipsam accipiens, et devote erigens, stans verso vultu ad Populum vel Conventum, incipiat Ant. Super ómnia, in cuius inchoatione tam Ministri Altaris, et duo Sacerdotes, quam Chorus, genua flectent, inclinantes profunde; et Cantore prosequente: ligna cedrórū, omnes surgant, et Antiphonam prosequantur:

Omnis gen. flect. incl. prof. Surgant.

Ant. II
Super ómni- a ligna cedrō- rum tu so-la excél-
si- or, in qua vi- ta mundi pepéndit, in qua Chri-

FERIA VI IN PARASCEVE

stus tri- umphá- vit, et mors mor- tem su-pe-rá- vit in
æ- ténum.

Quamdiu hæc Antiphona cantatur, Prior ambabus manibus Crucem sustineat elevatam: et Antiphona finita, eodem modo tenens Crucem, dicat sequentem Orationem sicut dicitur ad horas hujus diei, scilicet sine Dóminus vobiscum, et sine Orémus, Fratribus super formas prostratis, dum Oratio dicitur:

Réspice, quásumus, Dómine, super hanc familiam tuam ꝑ pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit manibus tradi nocéntium: et Crucis subire torméntum ꝑ

Oratione dicta, Crucem Prior tradat Sacristæ, qui illam statuet in aliquo loco apto, ubi possit ea die a ceteris adorari.

Ubi, propter Fratrum paucitatem, tot Sacerdotes et Diaconi ad præmissa Officia distincte obeunda non sunt, Prior cum alio Sacerdote, et Diaconus Minister cum alio Diacono, prædicta Officia exsequantur.

Postquam Prior tradiderit Crucem Sacristæ, ipse et Ministri cum duobus Sacerdotibus, qui cantaverunt Versus, in Sacristiam revertantur, ubi duo Sacerdotes se vestibus sacris exuent; Prior vero et Ministri se calceant: deinde, lotis manibus, Prior Casulam assumat, et præcedentibus Thuriferario et Cruciferario, Ceroferariis, ac Subdiacono cum Calice, et Diacono cum Missali, ad Altare accedat: sistensque infra gradus ad medium Altaris facta profunda inclinatione, dicat In nōmine Patris, etc. Confitemini Dómino, etc., Confiteor, etc. Et Diaconus explicet Corporale super Altare, more solito, juxta illud ponens Purificatorium. Calix autem a Subdiacono delatus, in Altari extra Corporale a parte Evangelii reponatur.

Interim curet Sacrista, ut Baldachinum, sub quo Sanctissimum Christi Corpus deferendum est, præparetur; et distribuantur cerei, denturque Fratribus et nobilioribus sacerdaribus.

Deinde cum silentio ad locum, ubi depositum fuit Sanctissimum Sacramentum, procedatur hoc ordine: Thuriferario et Cruciferario præ-

cedentibus, et duobus Acolythis cum luminaribus subsequentibus, incedant Fratres bini et bini (junioribus præcedentibus) cereos non accensos deferentes; postea Prior cum Casula, manus tenens junctas ante pectus, et habens a dextris Diaconum, et a sinistris Subdiaconum. Hos subsequantur sacerdtales cum cereis etiam non accensis.

Cum ad locum Sanctissimi Sacramenti perventum fuerit, Fratres cum devotione hinc et inde ante Altare se collocent genuflexi. Prior etiam genua flectat cum Ministris, et accipiens de manu Diaconi thuribulum, incenset Sanctissimum Sacramentum. Quo facto, Diaconus et Subdiaconus velum albi coloris, a Sacrista subministratum, extendant super humeros Prioris, et interim accendantur cerei. Tunc Diaconus reverenter extrahens Calicem cum Sacramento e loco ubi fuerat repositus, una cum pyxide, eum Priori porrigat, et tegat extremitatibus veli humeris illius superpositi. Deinde surgens Sacerdos, verso vultu ad Conventum, in medio Altaris stando, Calicem et pyxidem cum Sacramento teneat elevatum ante pectus, quoque, Cantore cum solemnitate intonante Tantum ergo Sacramentum, pag. 72, Conventus totam hanc Strophe cantaverit. Interim Diaconus, et Subdiaconus, hinc inde ante Priorem celebrantem sint genuflexi: Thuriferarius autem in medio pariter genuflexus, verso vultu ad Sacramentum, illud reverenter incenset. Interim Cruciferarius Crucem pridie depositam accipiat, et discooperiat.

Cantato Tantum ergo, cum sola illa Strophe, surgant Fratres, et et incipiatur:

Hymnus

Ve-xil-la Re-gis pro-d-e-unt, Fulget Cru-cis mysté-ri-
um, Quo carne car-nis Cóndi-tor Suspén-sus est pa-tí-
bu-lo. 2. Quo vulne-rá-tus ín-super Mucróne di-ro lán-

ce- æ, Ut nos lavá-ret crí-mi-ne, Maná-vit unda et

sángui-ne. 3. Implé-ta sunt quæ cón-ci-nit Da-vid fi-dé-li

cármí-ne, Di-cens: In na-ti-ó-ni-bus Regná-vit a li-

gno De-us. 4. Arbor decó-ra et fúl-gi-da, Orná-ta Re-

gis púrpua, E-lécta digno stí-pi-te Tam san-cta mem-

bra tánge-re. 5. Be-á-ta, cu-jus brá-chi-is Sæcli pepén-

dit pré-ti-um, Sta-té-ra fa-cta corpo-ris, Præ-dám-que

tu-lit tárta-ri. 6. O crux ave, spes ú-ni-ca, Hoc Passi-

O nis tempore Auge pi- is justi- ti- am, Re- is- que
do- na vé-ni- am. 7. Te summa De- us Trí- ni-tas Col-
láudet om-nis spí-ri- tus: Quos per Cru-cis mysté- ri- um
Salvas, rege per sácu- la. A-men.

Et processionaliter revertantur ad Altare, eo ordine quo inde venerunt, excepto Thuriferario, qui immediate præcedet Sacerdotem, non incessu retrogrado, sed aliquantulum inflexo ad latus, sicque incedendo, Corpus Christi continuo incensabit. Super Sanctissimum Sacramentum efferetur Baldachinum per digniores, vel Sacerdotes, vel sacerulares.

Cum autem venerint ad Altare, manebunt omnes Fratres hinc et inde ad dexteram et ad sinistram Altaris genuflexi, et Priore ante eos cum Sacramento transeunte, profunde se inclinabunt, tenentes cereos semper accensos, usque ad absolutam Communionem: e quo etiam loco, sic genuflexi, respondebunt Celebranti.

Cum Prior ad altare pervenerit, deponet super Corporale Calicem et Pyxidem cum Sacramento: et postea illud genuflexus adorabit, idemque facient Diaconus et Subdiaconus.

Deinde surgentes, Subdiaconus accipiat alium Calicem pro Missa celebranda paratum, in eoque vinum, et aquam (non tamen benedictam) infundat, et Diaconus de manu Subdiaconi Calicem sic præparatum accipiens, illum Patena cooperatum offerat Sacerdoti: et Sacerdos nullam oblationem faciens, illum in loco suo statuat super Corporale. Deinde extrahat de altero Calice sanctissimum Christi Corpus, illudque ante

pedem Calicis præparati pro Missa collocet; depositaque Patena in loco suo, Calicem Palla cooperiat. Postmodum de manu Diaconi Thuribulum accipiens, Sacramentum et Calicem tantum incenset, ante et post incensationem genuflexus adorans. Non autem incensabitur Altare hinc inde, neque ipse Prior.

Quo facto, Sacerdos digitos abluit, non tamen aversus a Sacramento ob ejus reverentiam, et ablutio in Piscinam projiciatur. Tum rediens ad medium Altaris genuflectat, et erectus, depositis manibus super Altare, dicat voce mediocri in cantu feriali:

*O remus. Præceptis salutáribus mónti, et divína institutióne formáti, audémus dícere: (*Hic more solito elevet manus, et prosequatur*): Pater noster, qui es in cælis: sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hodie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos inducas in tentatióne.*

In fine respondente Choro, Sed libera nos a malo, subjungat Sacerdos submisse: Amen, et immediate prosequatur Orationem:

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus, et futúris: et intercedénte beáta et glóriosa semper vírgine Dei genitrice María cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, da propitiós pacem in diébus nostris: ut ope miserícordiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper líberi, et ab omni perturbatióne secúri. Per eúmdem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Finita Oratione, Prior genuflectat, surgensque, dextera manu Hostiam sacram accipiat, et elevet, ut videri possit a populo: eamque dimittens super Calicem, statim ipsam in tres partes dividat more solito. Tunc voce mediocri intonet:

Per ómnia sácula sáculórum.

R. Amen.

Postea non dicat Pax Dómini, nec dicatur Agnus Dei, nec pax Ministris detur, sed immediate Sacerdos solitam particulam Hostiæ mittat in Calicem, nihil dicens, nullamque Crucem cum particula Hostiæ

faciens, aut supra, aut intra Calicem. Postmodum prætermissa Oratione, Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, sumdt reliquas partes Hostiæ, dicens: Corpus Dómini nostri Jesu Christi custodiat me in vitam æternam. Amen. nullam mentionem faciens de Sanguine. Deinde sumens particulam Hostiæ, quæ est in Calice, cum vino et aqua, nihil dicat.

Peracta Communione, ablutis digitis, ac sumpta purificatione, in medio Altaris junctis manibus dicat:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiamus: ut de Cörpore Dómini nostri Jesu Christi fiat nobis remédium sempitérnum. Amen.

Dum fit hæc ablutio, extinguantur cerei, et Fratres in Chorum se recipiant pro Vesperis dicendis.

Diaconus vero plicato Corporali, et in Bursa posito, sumat Missale, et Subdiaconus Calicem cum Velo et Bursa.

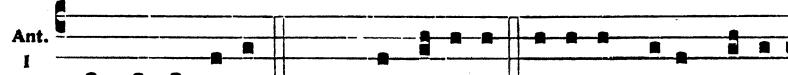
Demum nulla dicatur Postcommunio, nec Pláceat tibi, nullaque benedictio detur, sed facta reverentia Crucis Altaris, Prior cum Ministris in Sacristiam revertatur. Sacrista vero, postquam Sacerdos ab Altari discesserit, mappas superpositas auferat.

Pyxis autem, cum servatis particulis consecratis pro infirmis, non remaneat in majori Altari, sed deferatur a Sacrista ad aliud Sacellum remotius, debite præparatum, cum requisitis luminibus.

AD VESPERAS

Peracta Communione, fiat signum ab eo qui præest in Choro, et dicatur ab omnibus super formas prostratis Pater noster. Quo finito, et facto iterum signo ab eodem, surgant Fratres, versique ad Altare signo crucis se muniant, et contentur tractim Vesperæ mediocri voce.

Psalmi et Antiphonæ super Psalmos ut heri, pag. 75. Finita Antiphona super ultimum Psalmum, incipiatur ad Magnificat

Cum acce-pisset. Cant. Magní-fi-cat * ánima me-a Dómi-

num: 2. Et exsultávit spí-ri-tus meus * in De-o, sa-lu-

tá-ri me-o. 3. Qui- a respé-xit humili-tá-tem an-cillæ

su- æ: * ecce enim ex hoc be- á-tam me di-cent omnes

gene-ra-ti- ònes. 4. Qui- a fe-cit mi-hi magna qui pot-ens

est: * et sanctum nomen ejus. 5. Et mi-se-ri-córdi- a e-jus

a progé-ni- e in progé-ni- es * timénti-bus e-um. 6. Fe-

cit pot-énti- am in bráchi- o su- o: * dispérsit supér-bos

mente cordis su- i. 7. Depó-su- it pot- éntes de se- de, * et

exal-tá-vit húmi-les. 8. Esu-ri- éntes implé-vit bo- nis: * et

dí-vi-tes dimí-sit i-nánes. 9. Suscé-pit Isra- ēl, pú-e-rum
 su- um, * re-cordá-tus mi-se-ri-córdi- æ su- æ. 10. Si-cut lo-
 cù-tus est ad patres nostros, * Abraham, et sémi-ni e-jus
 in sácu-la.

Anti-
phona

Cum acce-pisset acé-tum, di-xit: Consummá-tum est.

Et incliná-to cá-pi-te trá-di-dit spí-ri-tum.

Finita Ant. Cum accepisset, prosternant se omnes, et dicto Pater noster, secreto, Conventus mediocri voce alternatim dicat Ps. Miserere, pag. 165.

Et qui facit Officium dicat Orationem hoc modo, nihil omnino præmittens aut subjungens:

R éspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocentium, et crucis subire torméntum.

Deinde dicatur secreto Pater noster, et sic Vesperæ finiantur.

AD COMPLETORIUM

Fratres prostrati super formas, dicto Pater noster, surgant, et postquam versis ad Altare vultibus se signaverint, inchoetur Antiphona Christus factus est.

Psalmi, Canticum et Antiphona ut in Cena Domini, pag. 131.

Dicta post Psalmos et Canticum Antiphona Christus factus est, ut supra, prosternant se omnes, et dicto Pater noster, secreto. Conventus mediocri voce alternatim dicat Ps. 50, Miserere mei, Deus, pag. 165.

Deinde, absque Dóminus vobiscum, et absque Orénum, dicatur:

R éspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocentium, et crucis subire torméntum.

Pater noster, et Credo in Deum, secreto.

Benedictio non datur, omittitur Antiphona Salve, Regína, nec aspergitur Aqua benedicta.

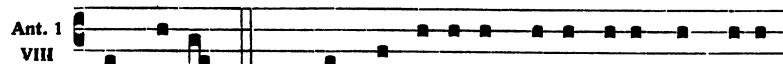

SABBATO SANCTO

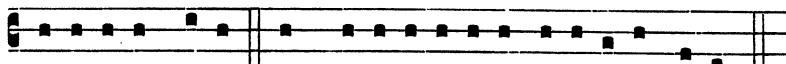
AD MATUTINUM

Facto signo a Prælato, prosternant se Fratres; et dicto Pater noster, et Credo in Deum, facto signo surgant; et postquam versis ad Altare vultibus signaverint se, statim ex choro dextro incipiatur:

IN I NOCTURNO

In pace. Ps. 4. Cum invocárem ex-audívit me, Deus,

*justítiæ meæ: * in tri-bu-la-ti-ōne di-la-tásti mi-hi.*

*Miserére mei, * et exaudi oratióne meam.*

*— Filió hóminum, usquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitatem, et quæritis mendacium?*

Et scítote quóniam mirificá-

*vit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaudiens me cum clamávero ad eum.*

*Irascimini, et nolite peccare: * quæ dícis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungimini.*

SABBATO SANCTO

215

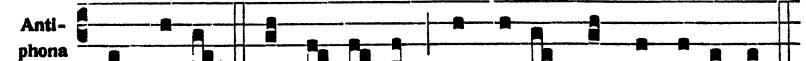
*Sacrificáte sacrificium justitiae, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?*

*Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætitiam in corde meo.*

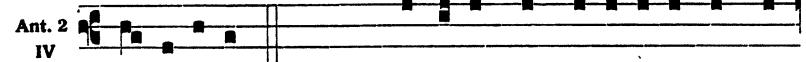
*A fructu frumenti, vini, et ólei sui, * multiplicati sunt.*

*In pace in idípsum * dormiam, et requiéscam;*

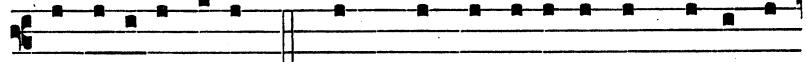
*Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.*

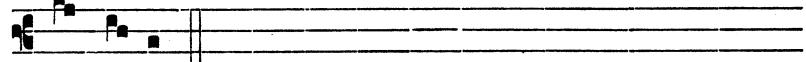
In pace in idípsum dormiam, et requiéscam.

Ha-bitábit. Ps. 14. Dómine, quis ha-bitábit in ta-

*berna-cu-lo tu-o? * aut quis requiéscet in monte san-*

cto tu-o?

*Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justitiam:*

*Qui lóquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:*

*Nec fecit próximo suo malum, * et opprórium non accépit adversus próximos suos.*

Ad nihilum dedúctus est in

*conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glorificat:*

*Qui jurat próximo suo, et non décipit, et qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.*

*Qui facit hæc, * non móvebitur in æténum.*

Anti-
phona

Ha-bi-tá-bit in taber-nácu-lo tu-o: requi-é-scet in
 monte sancto tu-o.

Ant. 3
VII

Ca-ro. Ps. 15. Consérva me, Dómine, quóni-am spe-
 rá-vi in te. * Di-xi Dómino: De-us me-us es tu, quó-
 ni-am bonórum me-ó-rum non e-ges.

Sanctis, qui sunt in terra
 ejus, * mirificávit omnes vo-
 luntátes meas in eis.

Multiplicáte sunt infirmitá-
 tes eórum: * póstea accelera-
 vérunt.

Non congregábo conventícula
 eórum de sanguínibus, * nec
 memor ero nóminum eórum
 per lábia mea.

Dóminus pars hereditatis
 meæ, et cálicis mei: * tu es,

qui restítues hereditátem meam
 mihi.

Funes cecidérunt mihi in
 præcláris: * étenim heréditas
 mea præclára est mihi.

Benedíciam Dóminum, qui
 tríbuit mihi intelléctum: * in-
 super et usque ad noctem in-
 crepuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in con-
 spéctu meo semper: * quóniam a
 dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc létátum est cor
 meum, et exsultávit lingua
 mea: * ínsuper et caro mea
 requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques
 ánimam meam in inférno: *

nec dabis sanctum tuum vidére
 corruptiōnem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, et
 adimplébis me létitia cum vultu
 tuo: * delectatiōnes in déxtera
 tua usque in finem.

Anti-
phona

Ca-ro me-a requi-éscet in spe.

¶. In pace in id-ípsum.

¶. Dórmii-am et requi-éscam.

*Dicto Pater noster, secreto, non pronuntietur Et ne nos, sed facto
 signo a Prælato, Lector incipiat legere; et hoc etiam fiat ante quartam
 et septimam Lectionem. Jube, domne, et Tu autem, non dicantur, sed finita
 Lectione sive Lamentatione, immediate inchoëtur Responsorium.*

Lectio I

D e lamenta-ti-óne Je-remí-æ Prophé-tæ. Aleph.

Quómodo obscurá-tum est aurum, mu-tá-tus co-lor óptimus,

dispér si sunt lápi-des sanctu- á-ri- i in cá-pi-te ómni-
 um pla-te- á-rum? Beth. Fí- li- i Si- on íncly-ti, et a-
 mícti auro primo: quómodo repu-tá-ti sunt in vasa téste-
 a, opus mánu- um fí-gu-li? Ghimel. Sed et lámi- æ
 nuda-vé-runt mammam, lactavé-runt cá-tu-los su- os: fí- li-
 a pópu- li me- i crúdé- lis, qua-si strúthi- o in de- sérto.
 Da-leth. Adhæ-sit lingua lacténtis ad pa-lá-tum e-jus in
 si- ti: párvu- li pe-ti- é-runt panem, et non erat qui frán-

ge-ret e- is. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convértere ad Dó-
 minum De- um tu- um.

Responsorium I

Sepúl-to Dó-mino, signá-tum est monumén- tum:
 volvén- tes lápi- dem ad ósti- um monumén- ti,
 * Ponén- tes mí- li- tes, qui custo-dí- rent il-
 lud. ¶. Ne for- te vé-ni- ant discípu- li e-jus, et fu-réntur
 e- um, et di-cant ple-bi: Surrexit a mó- tu-
 is. * Ponén- tes.

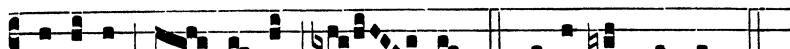
Lectio II

H
e. Qui vescebántur vo-luptu-ó-se, inte-ri- é-runt
in vi- is: qui nutri- ebántur in cróce- is, ample-xá-ti sunt
stércora. Va- u. Et ma-jor effécta est in-íqui-tas fí-
li- æ pópu- li me- i peccá-to Sodomórum, quæ subvérsa
est in moménto, et non cepé-runt in e- a manus. Za-
in. Candi-di- ó-res Na-zaré- i e-jus ni-ve, ni- ti-di- ó-res
lacte, ru-bi-cundi- ó-res ébo-re antíquo, sapphí-ro pulchri-
ó-res. Heth. De-nigrá-ta est super carbónes fá-ci- es

e- ó-rum, et non sunt cónsti- ti in pla- té- is: adhé- sit
cu-tis e- ó-rum óssi-bus: ár-u- it, et facta est qua-si li-
gnum. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem.

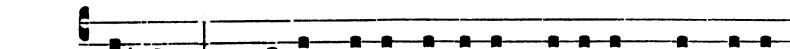
Responsorium II

v Je-rú-sa-lem, lu- ge, et éxu- e te vés- ti- bus
ju-cun- di- tá- tis: indú- e-re cí-ne-re, et ci-
lí- ci- o: * Qui- a in te est oc- cí- sus
Salvá- tor Isra- él. ¶ Deduc qua-si torré-
tem lácrimas per di- em et no- ctem, et non tá-ce- at

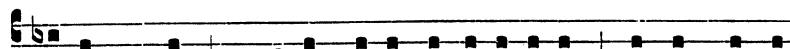

pu-pilla ó- cu- li tu- i. * Qui- a in te est.

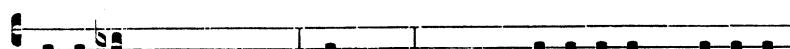
Lectio III

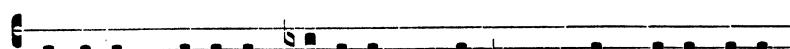
T eth. Mé-li- us fu- it occí-sis gládi- o, quam inter-

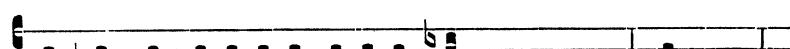
féc- tis fame: quóni- am isti extabu- é-runt, consúmpti a

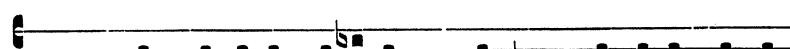
ste- ri- li-tá-te terræ. Jod. Manus mu- lí- e-rum mi-se-ri-

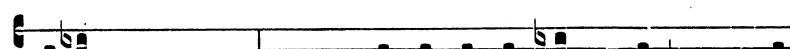
córdi- um coxé-runt fí- li- os su- os: facti sunt ci-bus e- á-

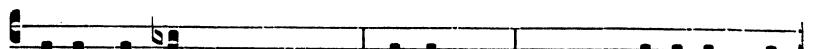
rum in contri- ti- óne fí- li- æ pópu- li me- i. Caph.

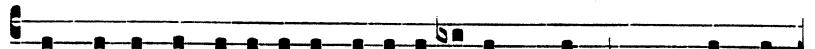
Complé-vit Dómi-nus furó-rem su- um, effúdit i-ram indi-

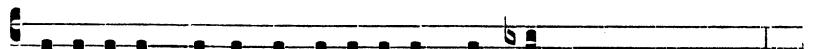
gna- ti- ónis su æ: et succéndit ignem in Si- on, et devo-

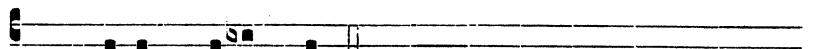
rá-vit fundaménta e-jus. Lamed. Non cre-di-dé-runt re-

ges terræ, et uni-vérsi ha-bi-ta-tó-res orbis, quóni- am in-

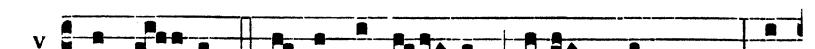

grede-ré-tur hostis et in-imí-cus per portas Je-rú-sa-lem.

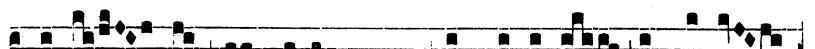

Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem.

Responsorium III

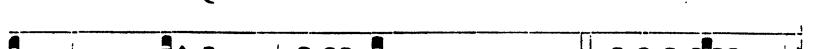
v Plange qua- si virgo plebs me- a: u-

lu-lá- te pa- stó- res in cíne-re, et ci- lí-

ci- o: * Qui- a vé-ni- et di- es Dó- mini ma-

gna et amá- ra val- de. ¶ Ulu-lá-te

pastó-res, et clamá-te: aspérgi-te vos cí-ne-
re. * Qui a véni- et. R. Plange.

IN II NOCTURNO

Ant. 4 v

E-levámi-ni. Ps. 23. Dómi-ni est terra, et pleni-
túdo e-jus: * orbis terrá-rum, et uni-vérsi, qui hábi-tant
in e-o.

Quia ipse super mária fun-dávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens máníbus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiōnem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generatiō quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, * et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.
Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, * et elevámini, portæ

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Anti-phona

E-levámi-ni portæ æter-ná-les: et introí-bit

Rex glóriæ.

Ant. 5 IV

Credo. Ps. 26. Dómi-nus il-lumi-ná-ti-o me-a, et sa-

lus me-a, * quem ti-mé-bo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat adversum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die ma-

lórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuivi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserere mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, et exquisítivit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne de-

relínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

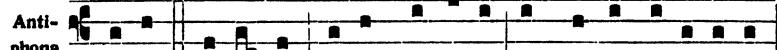
Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos:

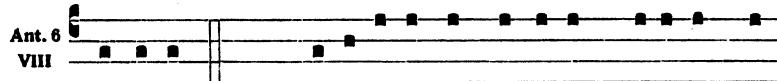
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

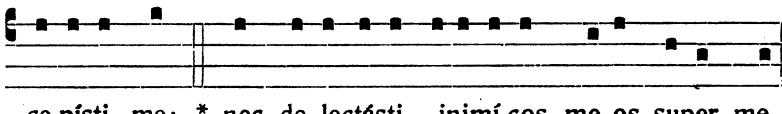
Exspecta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Credo vi-dé-re bona Dómi-ni in terra vi-vénti-um.

Dómi-ne. Ps. 29. Exaltábo te, Dómi-ne, quóni-am sus-

ce-písti me: * nec de-lectásti inimícos me-os super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxisti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memoriæ sanctitatis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætitia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstítisti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

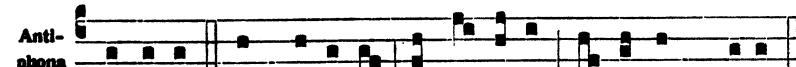
Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descéndo in corruptionem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritatem tuam?

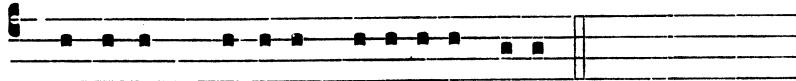
Audívit Dóminus, et misértus est mihi: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætitia:

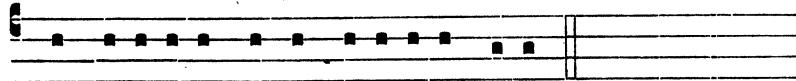
Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Dómi-ne, abstra-xísti ab ífe-ri-s á-nimam me-am.

¶. Tu autem, Dómi-ne, mi-se-ré-re me- i.

¶. Et resúsci-ta me, et retrí-bu- am e- is.

Pater noster, secreto.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalms.

Lectio IV

In Psalm. 63

Accédet homo ad cor altum: et exaltábitur Deus. Illi dixérunt. Quis nos vidébit? Defecérunt scrutántes scrutatiónes: consilia mala. Accéssit homo ad ipsa consilia: passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo; aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo: aut crucifigerétur, aut more-rétur, nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes: quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo: non liberaréetur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum; objiciens aspéctibus humánis hóminem: ser-vans intus Deum. Celans formam Dei, in qua æquális est Patri: et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

Responsorium IV

viii

Re-cés-sit Pastor no- ster, fons a- quæ
vi- væ, ad cu- jus trán-si-tum sol ob-scu-rá-
tus est: nam et il-le captus est, qui ca-
ptí-vum tené- bat primum hómi- nem: * Hó-
di- e por- tas mor- tis et se- ras pá-

ri-ter Sálva-tor no- ster dis- rú- pit. ¶. Destrú-
xit qui-dem claustra infér- ni, et subvértilt po-tén-
ti- as di- á- bo- li. * Hó- di- e.

Lectio V

Quo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt; ut étiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlcrum? Dixérunt enim Pilátio. Sedúctor ille. Hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus: ad solátium ser-vórum suórum, quando dicúntur seductóres. Ergo illi Pilátio: Sedúctor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube itaque custodíri sepúlcrum usque in diem tértium; ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi: Surrexit a mórtuis. Et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam: ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlcrum: signántes lápidem, cum custóribus.

Responsorium V

viii

O vos omnes, qui transí-tis per vi- am, atténdi-

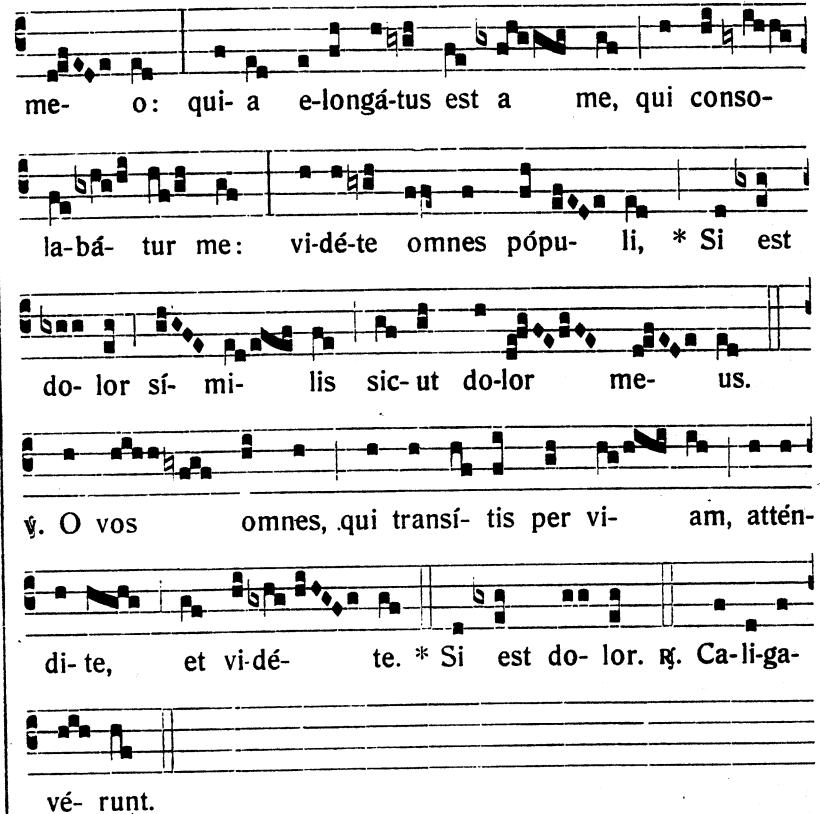
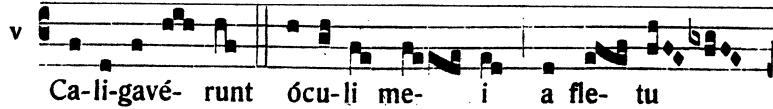

* Si est do-lor.

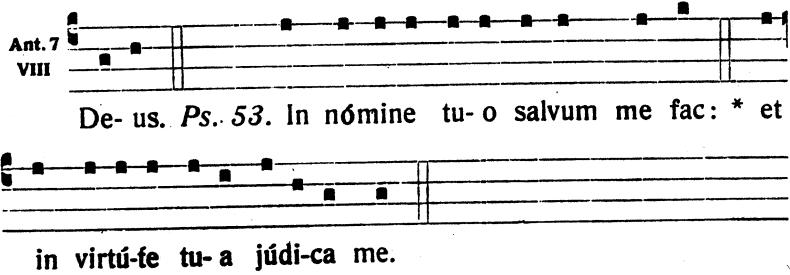
Lectio VI

Posuerunt custodes milites ad sepulcrum. Concussa terra: Dóminus resurrexit. Miracula facta sunt tália circa sepulcrum & ut et ipsi milites, qui custodes advenerant, testes fieren: si vellent vera nuntiare. Sed avaritia illa, quae captivavit discípulum cónitem Christi: captivavit et militem custódem sepúlcri. Damus, inquiunt, vobis pecúniam: et dícite quia vobis dormientibus venérunt discípuli ejus, et abstulerunt eum. Vere defecérunt scrutantes scrutationes. Quid est quod dixisti & o infelix astúcia? Tantumne déseris lucem consilii pietatis, et in profunda versutiæ demergeris, ut hoc dicas & Dícite quia vobis dormientibus venérunt discípuli ejus, et abstulerunt eum? Dórmientes testes ádhibes? Vere tu ipse obdormísti: qui scrutando tália defecisti.

Responsorium VI

IN III NOCTURNO

Deus, exáudi oratióinem meam: * áuribus pérceive verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt adversum me, et fortes quæsiérint ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

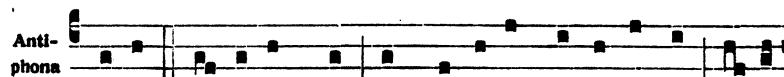
Ecce enim Deus adjuvat me: *

et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

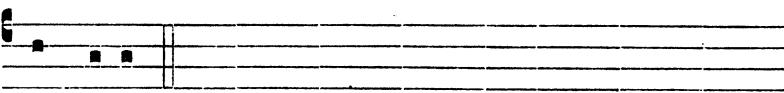
Avérte mala inimicis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntarie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

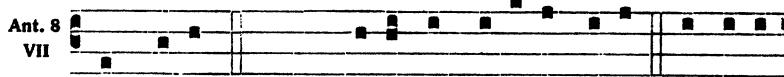
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimicos meos despéxit oculus meus.

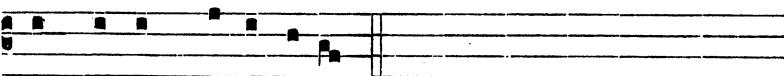
De- us, ad-ju- vat me: et Dóminus suscéptor est áni-

mæ me- æ.

In pa-ce. Ps. 75. No-tus in Judæ-a De- us: * in Isra-

él magnum nomen e-jus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a

móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérent somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

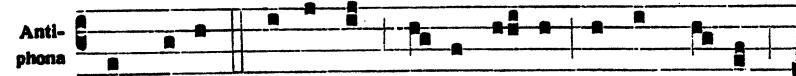
Ab increpatiōne tua Deus

Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

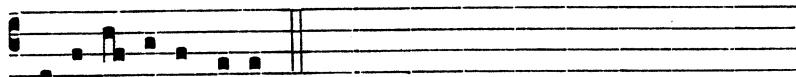
Tu terríbilis es, et quis résistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti ju-dícum: * terra trémuit et quiévit,

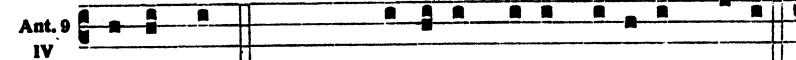
Cum exsúrgeret in judícum Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

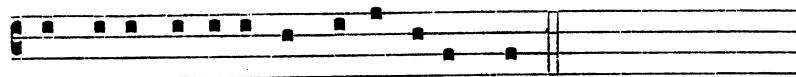
In pa-ce factus est lo-cus e- jus: et in Si- on

ha-bi-tá- ti- o e-jus.

Factus sum. Ps. 87. Dómi-ne, De- us sa-lú-tis me- æ: *

in di- e clamá-vi, et nocte co-ram te.

Intret in conspéctu tuo oratió mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno ap-propinquávit.

Æstimátus sum cum descen-

Quóniam cogitatió hóminis confitébitur tibi: * et reliquæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

déntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjútório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormientes in sepúlcris, ⁊ quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferiori: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominationem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * oculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditioне?

Numquid cognoscéntur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblioviónis?

Et ego ad te, Dómine, clámávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

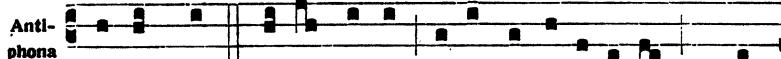
Ut quid, Dómine, repéllis oratióñem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

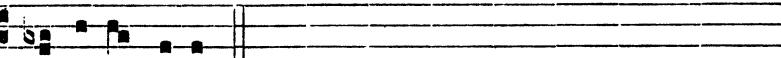
In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

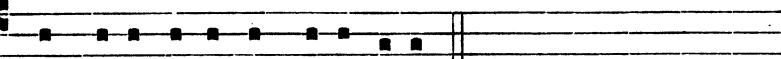
Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Factus sum sic-ut homo si-ne adju-tó-ri-o, inter

mórtu-os li-ber.

¶. In pa-ce factus est locus e-jus.

R. Et in Si- on ha-bi-tá-ti- o e-jus.

Pater noster, *secreto*.

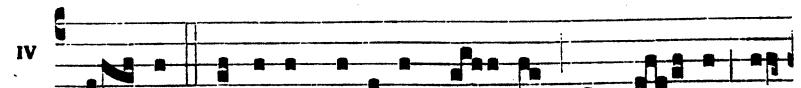
Sermo sancti Leónis Papæ

Lectio VII

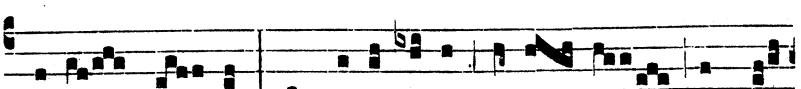
Sermo 9

Perácto, dilectíssimi, Salvatóris triúmpho, et consummátiis dispensatióibus, quas ómnia Véteris Testaménti eloqua nuntiárunt ȝ lúgeat carnális Judæus, sed spiritális gáudeat Christiánus: et festívitás, quæ illis convérsa est in noctem, nobis corúscet in lucem. Quóniam crux Christi éadem est et credéntium glória: et non credéntium pœna. Quamvis enim persequéntium furor nihil áliud in Dóminum majestáris operátus sit, quam atrócem crudelitátem, et immítē supplícium: redéemptis tamen hac Dómini Passióne vérior justiórque lætándi est rátio quam doléndi.

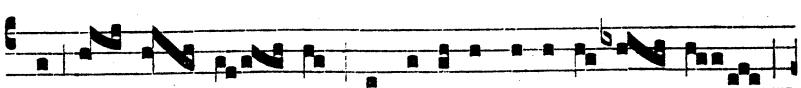
Responsoriū VII

Ec- ce, quómodo mó-ri-tur ju- stus, et ne- mo pér-

ci-pit cor- de: et vi- ri justi tollún- tur, et ne-

mo con- sí- de- rat: a fá-ci- e in-iqui- tátis

sublá-tus est ju-stus, * Et e-rit in pa-ce
memó-ri-a e-jus. ¶ In pace factus est lo-
cus e-jus: et in Si-on ha-bi-tá-ti-o e-jus.
Et e-rit.

Lectio VIII

Fúerit tunc discipulórum excusábilis pavor & nec in diffi-
dentiæ culpam Apostólicus mæror incíderit: quando con-
curréntibus ad unum scelus Judæis, Judæorúmque principíbus,
supérbus taurórum pínguium tumor, et protérra vitulórum
petulántia sæviébat. Quando sub óculis óvium, Pastóris justi
sanguinem freméntium bestiárum rábies expetébat & quando
dénique étiam ipse, qui pati vénérat, de nostræ natúræ com-
munióne dicébat: Tristis est áнима mea usque ad mortem.

Responsorium VIII

iv
Æstima-tus sum cum descendéntibus in

la-cum: * Fa-ctus sum sic-ut ho-mo si-ne ad-
ju-tó-ri-o, inter mórtu-os li-ber.
¶ Po-su-é-runt me in lacu in-fe-ri-6-ri:
in tenebró-sis, et in umbra mor-tis. * Factus sum.

Lectio IX

Nunc autem postquam susceptióne infirmitátis poténtia est
clarificáta virtútis: nulla fidélium mæstitudine Paschális
est obscuránda solémnitas & nec cum tristitia nobis gestórum
ordo recoléndus est: cum ita Dóminus usus sit malítia Judæo-
rum, ut intentióne facínoris volúntas sit impléta miseréntis.
Si autem in éxitu Israél de Ægypto agni sanguis fuit restitúto
libertatis & et sacratissima est facta festívitas, quæ per hóstiam
péculis iram avérteret vastatóris: quanta pópulis christiánis
concipienda sunt gáudia & pro quibus omnípotens Pater Fílio
suo non pepércit, sed pro nobis omnibus trádidit illum? Ut
in occisióne Christi, Pascha esset verum et singuláre sacrifí-
cium: quo non ex dominatióne Pharaónis unus pópulus, sed
ex diáboli captivitáte totus mundus erúitur.

Completa in Matutinis nona Lectione, sine intervallo cantetur sequens Oratio Jeremiæ Prophetæ cum titulo hoc modo:

O rá-ti-o Je-re-mí-æ Pro-phé-tæ.

R e-cordá-re, Dómi-ne, quid accí-de-rit no-bis: in-tu-é-re, et réspi-ce oppró-bri-um nostrum.

He-ré-di-tas nostra versa est ad a-li-é-nos: domus nostræ ad extráne-os. Pu-píl-li facti sumus absque pa-tre, ma-tres nostræ qua-si ví-du-æ. Aquam nostram pecú-ni-a bí-bi-mus: ligna nostra pré-ti-o compa-

rá-vimus. Cerví-cibus nostris mi-nabá-mur, las-sis non

da-bá-tur réqui-es. Ægypto dédimus ma-

num, et Assý-ri-is, ut sa-tu-ra-ré-mur pane. Patres

nostrí peccavé-runt, et non sunt: et nos in-iqui-tá-tes e-

ó-rum por-tá-vimus. Servi dominá-ti

sunt no-stri: non fu-it qui re-díme-ret de ma-nu e-ó-

rum. In a-nimá-bus nostris affé-rebámus panem no-bis,

a fá-ci-e glá-di-i in de-sérto.

Pel-lis nostra, qua-si clí-banus exústa est, a fác-i- e tempe-
stá-tum famis. Mu-lí- e-res in Si-on humi-li- avé- runt,
et vírgi-nes in ci-vi-tá- ti-bus Juda.

Príncipes manu suspénsi sunt: fá-ci- es senum non e-ru-
bu- é-runt. Ado-lescénti-bus impudí-ce abú-si sunt:
et pú-e-ri in ligno corru- é-runt.

Senes de-fecé-runt de por- tis: jú-venes de cho-ro psal-lén-
ti- um. De-fé-cit gáudi- um cordis no-stri: ver- sus est

in luctum cho-rus noster. Cé-ci-dit co-réna
cá-pi-tis no-stri: vae nobis, qui- a pec-cá-vimus. Proptér-
e-a mæstum factum est cor no-strum, í-de-o contene-
brá-ti sunt ó- cu-li nostri: Propter montem
Si-on qui- a di-spé-ri- it, vulpes ambu-la-vé- runt in e-
o. Tu autem, Dómi-ne, in æ-térnum permané- bis,
só- li- um tu-um in gene-ra-ti- ónem et gene- ra-ti-
ónem. Qua-re in perpé-tu- um obli-viscé-ris

SABBATO SANCTO

no-stri? de-re-línques nos in longi-tú-di-nem di-érum?
Convéte nos, Dómi-ne, ad te, et converté-mur: ín-nova
di-es nostros, sic-ut a prin-cípi-o.
Sed pro-jí-ci-ens re-pu-lí-sti nos, i-rá-tus es contra
nos ve-héménter. Jerú-sa-lem, Jerú-sa-lem, con-vértere
ad Dómi-num De-um tu-um.

Responsorium IX

Agnus De-i Chri-stus immo-lá-tus
est pro sa-lú-te mun-di: nam de pa-rentis

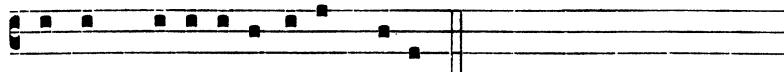
SABBATO SANCTO

pro-toplá-sti fraude Fa-ctor cóndo-lens, quan-
do po-mi noxi-á-lis morsu in mor-tem cár-
ru-it, ipse lignum tunc no-tá-vit, * Damna
li-gni ut sólve-ret. ¶ Lu-stris sex qui jam
pe-ráctis tempus implens córpo-ris, se vo-lénte, na-tus ad
hoc, passi-óni dé-di-tus, Agnus in cru-ce le-vá-tur,
immo-lán-dos stí-pi-te. * Damna. ¶ Agnus.

AD LAUDES

Ant. I
IV

O mors. Ps. 50. Mi-se-ré-re me-i, De-us, * se-cúndum

magnam mi-se-ri-córdi- am tu- am.

Et secúndum multitudinem
miserationum tuárum, * dele
iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniqui-
tate mea: * et a peccáto meo
munda me.

Quóniam iniquitátem meam
ego cognósco: * et peccátum
meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum
coram te feci: * ut justificéris
in sermóníbus tuis, et vincas
cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus
concéptus sum: * et in peccátis
concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexí-
sti: * incérta et occulta sapién-
tiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et
mundábor: * lavábis me, et
super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gádium
et lètitiam: * et exsultábunt
ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a pec-
cátis meis: * et omnes iniqui-
tates meas dele.

Cor mundum crea in me,

Deus: * et spíritum rectum
innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua: *
et spíritum sanctum tuum ne
áuferas a me.

Redde mihi lètitiam salutáris
tui: * et spíritu principáli con-
firma me.

Docébo iníquos vias tuas: *
et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, De-
us, Deus salútis meæ: * et exsul-
tábit lingua mea justítiam tuam.

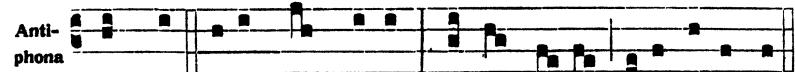
Dómine, lábia mea apéries: *
et os meum annuntiábit laudem
tuam.

Quóniam si voluisses sacri-
ficium, dedísssem útique: * hol-
ocáustis non delectáberis.

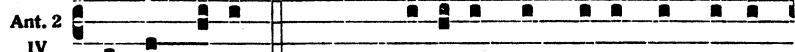
Sacrificium Deo spíritus con-
tribulátus: * cor contrítum, et
humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac, Dómine, in
bona voluntáte tua Sion: * ut
ædificéntur muri Jerúsalem.

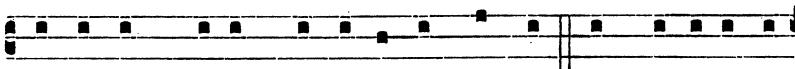
Tunc acceptábis sacrificium
justitiæ, oblatiōnes et holocáusta: * tunc impónent super
altáre tuum vítulos.

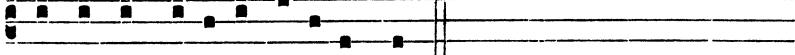
O mors ero mors tu- a: morsus tu- us ero inférne.

Ant. 2 Plangent e- um. Ps. 42. Júdi-ca me, De- us, et discér-

ne causam me- am de gente non sancta, * ab hómi-ne in-

íquo, et do-lóso éru- e me.

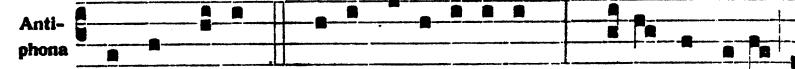
Quia tu es, Deus, fortitúdo
mea: * quare me repulisti? et
quare tristis incédo, dum afflí-
git me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritá-
tem tuam: * ipsa me deduxé-
runt, et adduxérunt in montem
sanctum tuum, et in taberná-
cula tua.

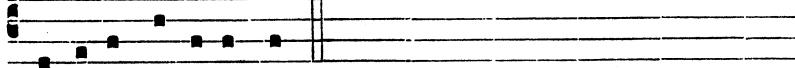
Et introíbo ad altáre Dei: *
ad Deum, qui lètificat juve-
nítatem meam.

Confitébor tibi in cíthara,
Deus, Deus meus: * quare tri-
stis es, ánima mea? et quare
contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc
confitébor illi: * salutáre vul-
tus mei et Deus meus.

Plangent e- um qua-si u-nigé-ni-tum: qui- a ínnocens

Dómi-nus occí-sus est.

Ant. 3
VII

Attén-di-te. Ps. 62. De-us, De-us me-us * ad te

de luce ví-gi-lo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ívia, et inaquósa: q̄ sic in sancto appá-rui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedíciam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguedine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stra-

tum meum, q̄ in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, q̄ adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsié-runt ánimam meam, q̄ introibunt in inferiòra terræ: * tra-déntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, q̄ laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Anti-phona

Attén-di-te u-ni-vérsi pópu-li, et vi-dé-te

do-ló-rem me- um.

Ant. 4
II

A porta. Cant. Ezechiae. Ego di-xi: In dimí-di-o di-

é-rum me- ó-rum * vadam ad portas ífe-ri.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivé-tium.

Non aspíciam hóminem ul-trá, * et habitatórem quiétis.

Generátió mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi ta-bernáculum pastórum.

Præcísā est velut a texénte, vita mea: q̄ dum adhuc ordírer, succidit me: * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam finies me: * sicut pullus hirún-dinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excésum:

Dómine, vim párior, respón-de pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

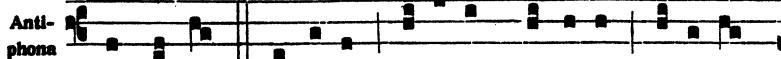
Dómine, si sic vívit, et in tálibus vita spíritus mei, q̄ cor-ripiés me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projec-císti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

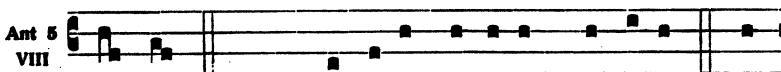
Quia non inférnus confité-bitur tibi, q̄ neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confité-bitur tibi, sicut et ego hódie: * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

A porta ínfe-ri é-ru-e, Dómi-ne, ániam
me-am.

Ant 5
VIII
O vos. Ps. 148. Laudá-te Dómi-num de cæ-lis: * lau-

dá-te e-um in excélsis.

Laudá-te eum, omnes Angeli ejus: * laudá-te eum, omnes vir-tutes ejus.

Laudá-te eum, sol et luna: * laudá-te eum, omnes stellæ et lumen.

Laudá-te eum, cæli cælo-rum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent no-men Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt * ipse mandávit, et créata sunt.

Státuit ea in æténum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudá-te Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies,

spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

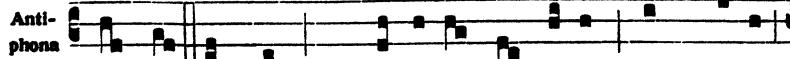
Béstiae, et univérsa pécora: * serpéntes, et vòlucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pôpuli: * príncipes, et omnes júdice terræ.

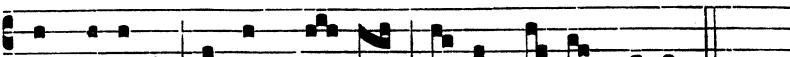
Júvenes et vírgines: senes cum júnioribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pôpuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filii Israël, pôpulo ap-propinquánti sibi.

O vos omnes, qui transí-tis per vi-am, atténdi-te,

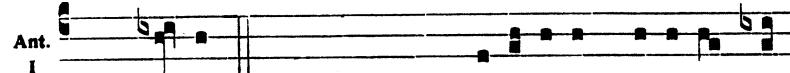

et vi-dé-te, si est do-lor sic-ut do-lor me-us.

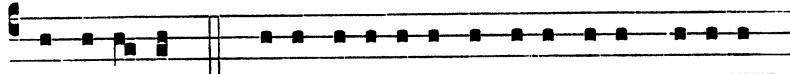
Dum Psalmus Laudá-te, dicitur, lumen, ubi videri nequeat, abscon-datur, et lampades, quæ sunt per Ecclesiam, extinguantur.

Finita quinta Antiphona post Laudá-te, mox Antiphona ad Benedictus ab eo qui præest incipiatur; et cereus, qui usque tunc solus ardens remansit, extinguatur, sicque Benedictus et omnia, quæ sequuntur, in tenebris dicantur.

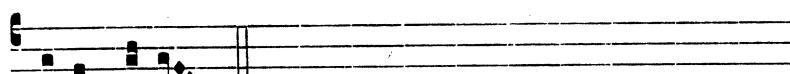
Ad Benedictus

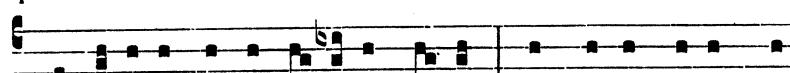
Ant.
Mu-lí-e-res. Cant. Zachariæ. Be-ne-dictus Dóminus De-

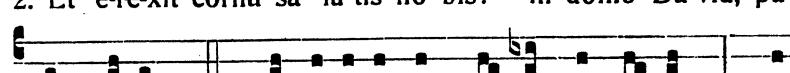
us Isra-él: * qui a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem

ple-bis su-æ:

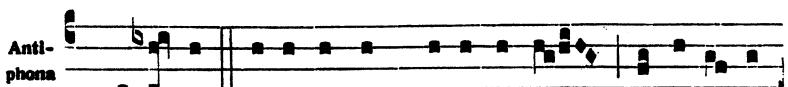
2. Et e-re-xit cornu sa-lú-tis no-bis: * in domo Da-vid, pú-

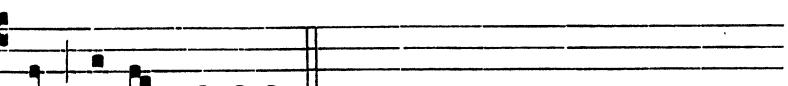
e-ri su-i. 3. Si-cut locú-tus est per os sanctó-rum, * qui

a sácu-lo sunt, prophe-tá-rum e-jus: 4. Sa-lú-tem ex i-ni-
mí-cis no-stris, * et de manu ómni- um, qui odé-runt
nos: 5. Ad fa-ci- éndam mi-se-ri-córdi- am cum pátri-bus
nostris: * et memo-rá-ri testaménti su-i sancti. 6. Jusju-
rándum, quod ju-rá-vit ad Abraham, patrem nostrum, * da-
tú-rum se nobis: 7. Ut si-ne timóre, de manu i-nimi-có-
rum nostró-rum li-be-rá- ti, * servi- ámus ill-i. 8. In san-
cti-tá-te, et justi- ti- a co-ram ipso, * ómni-bus di- ébus no-

stris. 9. Et tu, pu-er, Prophé-ta Al-tíssimi vocá-be- ris: *
præ- íbis enim ante fá-ci- em Dómi-ni pa-rá-re vi- as e-jus:
10. Ad dandam sci- énti- am sa-lú-tis ple-bi e- jus: * in re-
missi- ónem pecca-tó-rum e- ó-rum: 11. Per víscera mi-se-ri-
córdi- æ De- i no-stri: * in qui-bus vi-si-tá-vit nos, ó-ri- ens
ex alto: 12. Il-luminá-re his, qui in ténebris, et in umbra
mortis se-dent: * ad di-ri-géndos pedes nostros in vi- am
pa-cis.

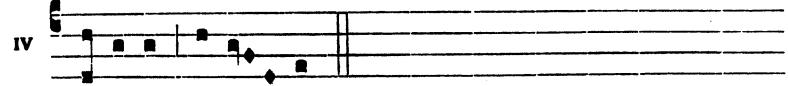

Mu-lí-e-res sedéntes ad monuméntum lamenta-bán-

tur flementes Dómi-num.

Finita Antiphona post Benedictus, duo Fratres stantes ante gradus Altaris cantent:

Ký-ri-e, e-léi-son.

Et Choro respondente:

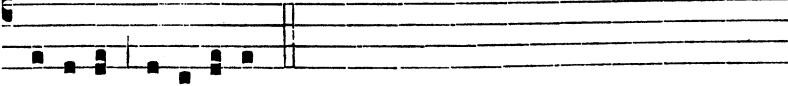
Ký-ri-e, e-léi-son.

iterum illi duo Fratres cantent:

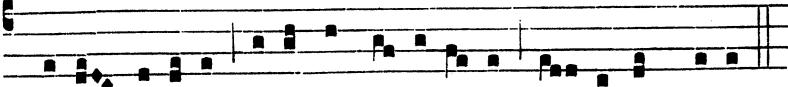
Ký-ri-e, e-léi-son.

Deinde alii duo Fratres stantes in medio Chori cantent:

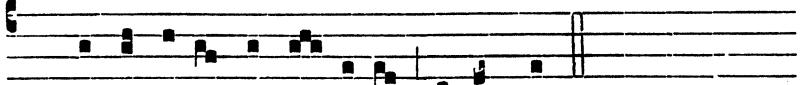
Dómine, mi-se-ré-re.

Et Chorus respondeat:

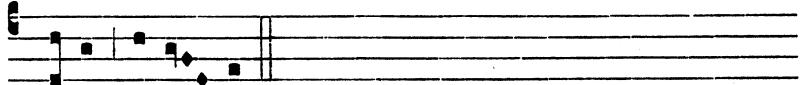
Christus Dóminus factus est o-bé-di-ens usque ad mortem.

Fratres ante gradus:

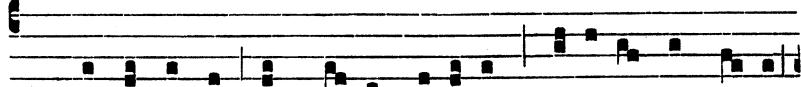
¶. Qui passú-rus adve-nísti propter nos.

Chorus:

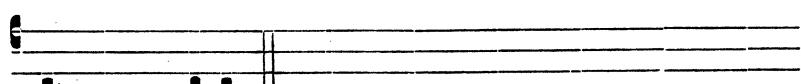

Christe, e-léi-son.

Fratres ante gradus:

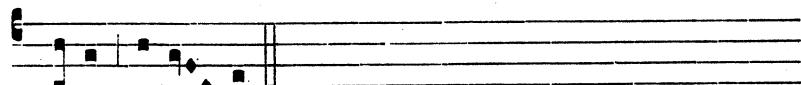

¶. Qui expánsis in cru-ce má-ni-bus, tra-xísti ómni-a

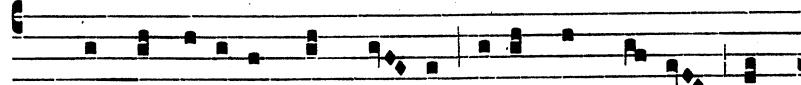
ad te sécu-la.

Chorus:

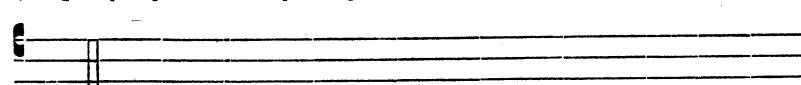

Christe, e-léi-son.

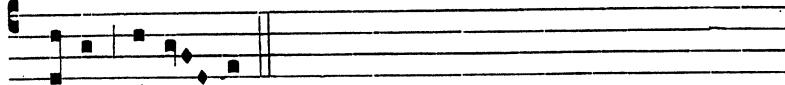
Fratres ante gradus:

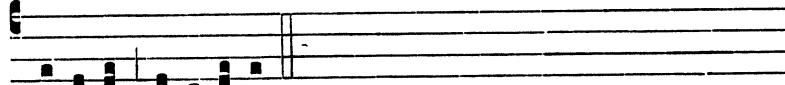
¶. Qui prophé-ti-ce prompsí-sti: Ero mors tu-a, o

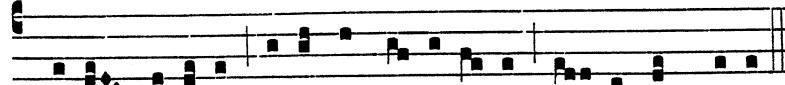
mors.

Chorus:

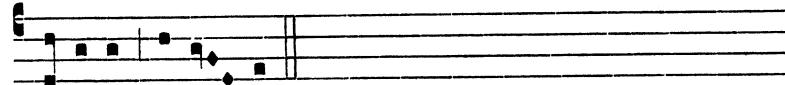
Christe, e-léi- son.

Deinde duo Fratres in medio Chori cantent:

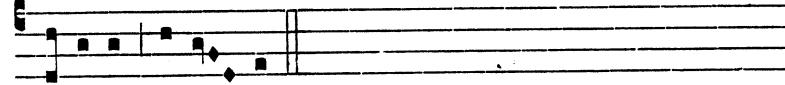
Dómine, mi-se-ré-re.

Et Chorus respondeat:

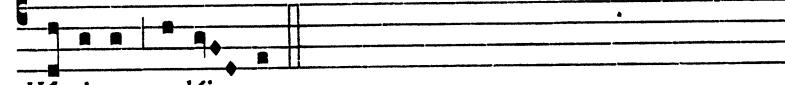
Christus Dóminus factus est o-bé-di- ens usque ad mortem.

Item Fratres ante gradus cantent:

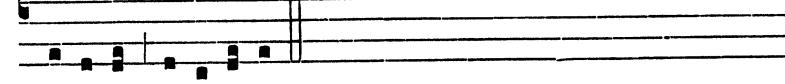
Ký-ri- e, e-léi- son.

Et Chorus respondeat:

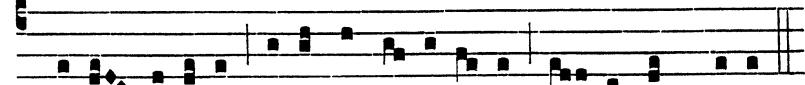
Ký-ri- e, e-léi- son.

Et Fratres ante gradus:

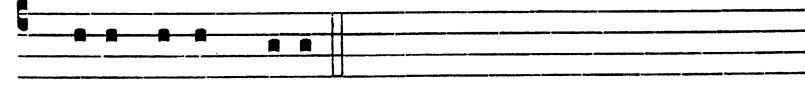
Ký-ri- e, e-léi- son.

Deinde duo Fratres in medio Chori cantent:

Dómine, mi-se-ré-re.

Et Chorus respondeat:

Christus Dóminus factus est o-bédi- ens usque ad mortem.

Denique duo Fratres ante gradus alta voce cantent:

¶. Mortem autem cru cis.

*Interim dum hæc dicuntur, Fratres sint versi ad Altare.**Finito ¶. Mortem autem crucis, prosternant se omnes, et dicant Pater noster, secreto; et facto signo a Prælato, dicant mediocri voce alternatim Ps. 50. Miseré mei, Deus, pag. 243.**Deinde, absque Dóminus vobiscum, et absque Orémus, dicatur:***Oratio**

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam : pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

*Pater noster, secreto.**Dicto post Orationem Pater noster, facto signo a Prælato surgant omnes, et lumen a Sacrista proferatur.***AD PRIMAM**

Fratres prostrati super formas, dicto Pater noster, et Credo in Deum, surgant, et postquam versis ad Altare vultibus se signaverint, inchoëtur Antiphona Christús factus est, mediocri voce subjungendo Psalms ut Feria quinta in Cena Domini, pag. 44.

*Finita post Psalms Antiphona, iterum prostrati dicant Pater noster, et Psalms Miseré mei, Deus, pag. 243. Quo dicto, statim subsequatur:***Oratio**

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam : pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

AD PRETIOSA

Pronuntiatis Luna et quæ de Kalendario et Martyrologio pronuntianda sunt, Pretiosa, dicatur ut in die Cenæ, pag. 47, notatum est, cum sequenti tamen Evangelio:

Secundum Matthæum.

Cap. 28

Véspere autem sabbati, quæ lucescit in prima sabbati, venit María Magdaléne et altera María videre sepulcrum. Et ecce terræmotus factus est magnus. Angelus enim Dómini descendit de cælo, et accédens revolvit lápidem, et sedebat super eum. Tu autem.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM

Frates prostrati super formas, dicto Pater noster, surgant, et postquam versis ad Altare vultibus se signaverint, inchoétur Antiphona Christus factus est, mediocri voce subjungendo Psalms ut Feria quinta in Cena Domini, pag. 49, et sequentibus respective.

Finita post Psalmos Antiphona, iterum prostrati dicant Pater noster, et Psalmum Miserere mei, Deus, pag. 243. Quo dicto, statim subsequatur:

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam: pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitavit manib[us] tradi nocentium, et crucis subire tormentum.

Pater noster, secreto.

Sacrista provideat quod chartula Cereo benedicendo affigenda, infrascripto modo, observata temporum variatione, scribatur, et ante benedictionem Cereo affigatur.

Anno ab Incarnatione Domini tali.

Anno a confirmatione Ordinis tali.

Anno a transitu beati Dominici tali.

Epacta tali. Concurrente tali. Indictione tali: Benedictus est Cereus iste ad honorem Domini nostri Jesu Christi.

Concurrentis primus litteræ Dominicali respondet; secundus litteræ e; tertius litteræ d; quartus litteræ c; quintus litteræ b; sextus litteræ A; septimus litteræ g.

AD MISSAM

In hac die Sacrista ante horam Officii Altaria omnia præparet, Cereum in loco suo statuat, et pulpitum, super quod cantanda est benedictio, collocet juxta ipsum. Finita Nona, luminaria ecclesiae extinguantur. Prior vero cum Cappa serica albi coloris, et Diaconus, qui benedicturus est Cereum, cum Missali, et Subdiaconus cum libro Evangeliorum, præcedentibus Ceroferariis in albis cum Cereis non accensis, ad Presbyterium more solito veniant. Deinde Prior stans ante gradus Presbyterii, verso vulto ad Altare, Diacono coram ipso tenente Missale, et Sacrista, vel alio, cui ipse injunxerit, ad dexteram ejus tenente patellam cum carbonibus ignitis, absque Dóminus vobiscum, et absque Orémus, legendo sine nota, benedicat ignem hoc modo:

Dómine sancte, Pater omnípotens, æterne Deus, benedicere, et sanctificare dignérис ignem istum, quem nos indigni per invocationem unigeniti Fílli tui Dómini nostri Jesu Christi benedicere præsumimus: tu clementissime eum tua benedictione sanctifica, et ad profectum humani generis provenire concéde. Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Finita benedictione, aspergat ignem aqua benedicta. Deinde candela de igne benedicto accendatur. Patella vero cum carbonibus accensis in Presbyterio dimittatur, donec Cereus benedicendus fuerit accensus, ut si candela forte extinguitur, eodem igne possit reaccendi.

Diaconus vero, assumpto a Subdiacono libro Evangeliorum, et accepta benedictione a Priore dicente, In nomine Patris, et Fílli, et Spíritus Sancti. Amen, stante a dextris ejus Subdiacono cum candela de igne benedicto accensa, et Ceroferariis astantibus a-dextris et a sinistris cum cereis non accensis (qui omnes stent versis vultibus ad altare), Cereum benedicat. Prior autem, dum Cereus benedicitur, stet ad cornu Epistolæ, sicut ad Evangeliam consuevit stare in Missa solemni. Sacrista vero, vel alias frater, cui ipse innuerit, stet post Subdiaconum, tenens quinque grana incensi, Cereo infigenda. Dum Cereus benedicitur, Chorus stet versus Altare.

BENEDICTIO CEREI

Exsultet jam Angé-li-ca turba cæ-ló-rum: exsultent di-ví-na my-sté-ri-a: et pro tanti Re-gis victó-ri-a, tu-ba ín-tonet sa-lu-tá-ris. Gáude-at et tellus tantis irra-di-á-ta fulgó-ri-bus: et æ-térfi Re-gis splendó-re il-lustrá-ta, to-tí-us orbis se sénti-at ami-sís-se ca-lí-gi-nem. Læté-tur et ma-ter Ecclé-si-a, tanti lúmi-nis adorná-ta fulgó-ri-bus: et magnis po-pu-ló-rum vó-ci-bus hæc au-la re-súl-tet. Quapropter astántes vos, fratres ca-ríssimi,

ad tam mi-ram sancti hu-jus lúmi-nis cla-ri-tá-tem, una-me-cum, quæso, De-i omni-po-téntis mi-se-ri-córdi-am in-vo-cá-te. Ut qui me non me-is mé-ri-tis intra Le-vi-tá-rum núme-rum digná-tus est aggre-gá-re: lúmi-nis su-í-cla-ri-tá-tem in-fúndens, Cé-re-i hu-jus laudem implé-re perfí-ci-at. Per Dómi-num nostrum Je-sum Christum Fí-li-um su-um, qui cum e-o vi-vit et regnat in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti, De-us,

P
er omni- a sæcu-la sæcu-ló-rum. R. Amen. Dómi-nus
vo-bí-scum. R. Et cum spí-ri-tu tu- o. Sur-sum corda.
R. Ha-bé-mus ad Dómi-num. Grá- ti- as a-gámus Dómi-no
De-o nostro. R. Dignum et justum est. Ve-re qui- a dignum
et justum est invi- sí-bi-lem De- um Patrem omni-po-tén-
tem, Fi- li- úmque e-jus u-nigé-ni-tum Dómi-num nostrum
Je-sum Christum, cum Sancto Spí-ri-tu, to-to cordis ac
mentis af-féctu, et vo-cis mi-nisté-ri- o perso & re. Qui

pro nobis æ-térno Patri, Adæ dé-bi-tum solvit, et vé-te-ris
pi- ácu-li cauti- ónem pi- o cru- ó- re de-tér- sit. Hæc
sunt e-nim festa Pa-schá- li- a, in qui-bus ve-rus ille
Agnus occí-di-tur, cu-jus ságuine postes fi-dé- li- um
conse-crán-tur. Hæc nox est, in qua primum patres
nostros fí- li- os Isra- ēl, edúctos de Æ-gýpto, Ma- re
rubrum sicco ve-stí-gi- o transí- re fe-cí- sti. Hæc ígi-
tur nox est, quæ pecca-tó- rum ténebras co-lúmnæ il-lu-

mi-na-ti-ō- ne purgá- vit. Hæc nox est, quæ hódi- e per u-
ni-vérsu[m] mundum in Christo cre-déntes, a víti- is sácu-
li et ca-lígi-ne pecca-tórum segre-gá-tos red-di[t] grá-ti-
æ, só-ci- at sancti-tá- ti. Hæc nox est, in qua
destrúctis víncu-lis mortis, Christus ab ínfe-ri[s] vi-ctor a-
scén-di[t]. Ni-hil e-nim nobis nasci pró-fu- it, ni-si rédi-
mi pro-fu-ís-set. O mi-ra circa nos tu-æ pi- e-tá- tis
digná- ti- o! O inæ-stimá-bi-lis di-lécti- o ca- ri- tá-

tis: ut servum re-díme-res, Fí-li- um tra-di-dí- sti! O
certe ne-cessá-ri- um Adæ peccá-tum, quod Christi mor-te
de-lé- tum est! O fe-lix culpa, quæ ta-lem ac tantum
mé-ru- it habé-re Redemptó- rem! O ve-re be-á- ta nox,
quæ so-la mé-ru- it sci-re tempus et ho-ram, in qua Chri-
stus ab ínfe-ri[s] re-surré- xit! Hæc nox est de qua
scriptum est: Et nox sic-ut di- es il-lumi- ná- bi-tur, et nox
il-lumi-ná- ti- o me- a in de-lí- ci- is me- is. Hu-jus

i-gi-tur sancti-fi-cá-ti-o noctis pur-gat scé-le-ra, culpas
lavat, et reddit inno-cénti-am lapsis et mæ-stis læ-tí-
ti-am. Fu-gat ódi-a, concórdi-am pa-rat, et cur-
vat impé-ri-a.

Hic imprimitur unum granum incensi a Diacono in Cereo, reliqua quatuor ab eo, qui tenuit grana incensi per modum crucis imprimantur.

In hu-jus i-gi-tur no-ctis grá-ti-a súsci-pe sancte Pa-ter
incénsi hu-jus sacri-fí-ci-um vesper-tí-num, quod ti-bi in
hac Cé-re-i obla-ti-óne so-lémni, per mi-nistró-rum ma-
nus de opé-ribus apum, sacro-sancta red-dit Ecclé-si-a.

Sed jam co-lúmnæ hu-jus præcóni-a nō-vimus, quam in

honórem De-i rú-ti-lans i-gnis accéndit.

Hic accenditur Cereus ab eo, qui grana incensi tenuit, cum candela accensa de igne benedicto, quam tenuit Subdiaconus.

Qui li-cet sit di-ví-sos in partes,

Hic cerei Acolythorum eadem candela accendantur.

mu-tu-á-ti tamén lúmi-nis detrimén-ta non no-vit. A-li-tur

e-nim liquánti-bus ce-ris, quas in substán-ti-am pre-ti-ó-

sæ hu-jus lámpa-dis

Hic accendantur lampades Ecclesiæ eadem candela.

a-pis ma-ter e-dú-xit. O ve-re be-á-ta nox, quæ ex-

spo-li-ávit Æ-gýpti-os, di-tá-vit Hebræ-os! Nox, in qua

terré-nis cæ- lésti- a, humá-nis di-ví- na jungún-tur! O-rá-
mus ergo te, Dómi-ne, ut Cé-re- us iste in honó-rem
nómi-nis tu- i consecrá-tus, ad noctis hu-jus ca-lí-gi-nem
destru- éndam inde-fí-ci- ens perse-vé- ret. Et in odó-rem
su- a-vi-tá-tis accéptus, supérnis lumi-ná-ri-bus misce- á-
tur. Flamas e-jus Lú-ci-fer ma-tu-tí- nus invé- ni- at.
Il-le, inquam, Lú-ci-fer, qui ne- scit occá- sum. Il-le, qui
regréssus ab ínfe-ri, humáno gé-ne-ri seré- nus illú- xit.

Pre- cá-mur ergo te, Dómi-ne, ut nos fámu-los tu- os,
omnémque cle-rum, et devo-tíssimum pópu-lum, una cum
be- a-tíssimo Papa nostro N. et Antísti-te nostro
N. necnon glo-ri- o-síssimo Impe-ra-tó-re nostro N.
vel necnon glo-ri- o-síssimo Rege nostro N. vel necnon
glo-ri- o-síssimo Duce nostro N., qui- é-te témpo-rum
concéssa, in his Paschá-li-bus gáudi- is conservá- re di-
gné- ris. Per e- úmdem Dómi-num nostrum Je-sum Chri-

stum Fí-li- um tu- um qui te-cum vi-vit et regnat in uni-
tá-te Spí-ri-tus Sancti, De-us: Per ómni- a sáecu-la sácu-
ló- rum.
¶. Amen.

Completa benedictione Cerei, immediate legatur Lectio prima, In principio, in loco, in quo Epistola ferialibus diebus legi solet: que cum tribus aliis sequentibus in Superpelliceis, absque titulo, et in tono Lectionis legantur incipiendo a superioribus.

Prior vero cum Ministris in Sacristiam revertatur, et deposita Cappa serica, assumptaque Casula, dum prima Lectio legitur, cum Ministris more solito procedens ad Altare, cum pervenerit ante illud, non dicat, In nōmine Patris, nec Confiteor, etc. sed inclinans, sessum eat in Presbyterio; et Acolyti depositis Candelabris (quorum candelæ per totam Missam debent esse accensæ) venient ad audiendas cum aliis Ministris Lectiones, Acolyto seniore tenente Missale coram Priore, qui eas submissa voce legat.

Lectio I

Gen. 1 et 2

*I*n principio creávit Deus cælum, et terram. Terra autem erat inánis et vácuă ȝ et ténebræ erant super fáciem abýssi: et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidi Deus lucem quod esset bona: et divísit lucem a ténebris. Apellavítque lucem Diem: et ténebras Noctem. Factúmque est vespere, et mane, dies unus. Dixit quoque Deus.

Fiat firmaméntum in médio aquárū: et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum: divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum, Cælum. Et factum est vespere et mane, dies secúndus. Dixit vero Deus. Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram: congregatiōnesque aquárū appellávit Mária. Et vidi Deus quod esset bonum: et ait. Gérminet terra herbam viréntem, et faciéntem semen ȝ et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum: cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótolit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum: lignumque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidi Deus quod esset bonum: et factum est vespere et mane, dies tértius. Dixit autem Deus. Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant diem ac noctem ȝ et sint in signa et témpora, et dies et annos: ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna. Lumináre majus, ut præésset diéi: et lumináre minus, ut præésset nocti. Et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti: et divíderent lucem ac ténebras. Et vidi Deus quod esset bonum: et factum est vespere et mane, dies quartus. Dixit étiam Deus. Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram: sub firmaménto cæli. Creavítque Deus cete grándia ȝ et omnem ánimag vivéntem atque motábilem, quam prodúixerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidi Deus quod esset bonum: benedixítque eis, dicens. Créscite, et multiplicámini, et repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est vespere et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus. Prodúcat terra ánimag vivéntem in génere suo: juménta, et reptília, et béstias terræ secúndum spécies suas.

Factumque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas: et jumenta, et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum: et ait. Faciámus Hóminem ad imáginem, et similitúinem nostram ⁊ et præsit píscibus maris, et volatílibus cæli, et béstii, universæque terræ: omníque réptili, quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam ⁊ ad imáginem Dei creávit illum: másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus: et ait. Créscite et multiplícámini, ⁊ et repléte terram, et subjicite eam: et dominámini píscibus maris, et volatílibus cæli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus. Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui ⁊ ut sint vobis in escam, et cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cæli, et univérsis quæ movéntur in terra, et in quibus est áнима vivens: ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat: et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus. Igitur perfécti sunt cæli et terra: et omnis ornátus eórum. Complevitque Deus die séptimo opus suum quod fécerat: et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrárat.

Quinque Orationes sequentes dicantur sine Dóminus vobíscum, et sine Flectámus génua, sed præmittatur tantum Orémus, et has Prior stans ad Altare in cornu Epistolæ, cum Ministris de more ordinatis dicere debet.

Orémus.

Oratio

D eus, qui mirabiliter creásti hóminem, et mirabílius rede-místi: da nobis, quæsumus, contra oblectaménta peccati mentis ratione persistere ⁊ ut mereámur ad gáudia ætérrna pervenire: Per Dóminum.

Lectio II

Exodi 14 et 15

I n diébus illis, Factum est in vigília matutína: et ecce respíciens Dóminus super castra Ægyptiorum per colúmnam ignis et nubis, interfécit exércitum eórum ⁊ et subvértilt rotas

cúrruum: ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægyptii. Fugiámus Israélem: Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen. Exténde manum tuam super mare: ut revertántur aquæ ad Ægyptios super currus et équites eórum. Cumque extendísset Móyses manum contra mare: revérsum est primo dilúculo ad priórem locum. Fugientibúsque Ægyptiis occurréront aquæ: et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversæque sunt aquæ ⁊ et operuérunt currus et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fúerant mare: nec unus quidem supérfuit ex eis. Fílii autem Israël perrexérunt per médium sicci maris: et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinistris. Liberavítque Dóminus in die illa Israël de manu Ægyptiòrum ⁊ et vidérunt Ægyptios mórtuos super litus maris: et manum magnam quam exercuérat Dóminus contra eos. Timuítque pópulus Dóminum: et credidérunt Dómino, et Móysi servo ejus. Tunc cécinis Móyses et filii Israël carmen hoc Dómino: et dixérunt.

Tractus

VIII

Canté- mus Dó-mi-no: glo-ri- ó-se e- nim
hono-ri- fi- cá- tus est, equum et ascen- só-
rem pro-jé-cit in ma- re: adjú-
tor, et pro-téctor factus est mi-hi in sa- lú- tem.

V. Hic Deus me-us, et hono-rábo e-
um: De-us patris me-i, et exal-tá-
bo e-um. V. Dó-mi-nus cón-te-rens bel-
la: Dó-mi-nus nomen est il-li.

Versus hujusce Tractus, et duorum sequentium, a toto Choro alternatim cantentur.

Orémus

Deus, cujus antiqua mirácula étiam nostris sáculis coruscáre sentímus: præsta, quásimus, ut sicut priórem pópulum ab Ægyptiis liberásti ꝑ hoc ad salútem Géntium per aquas baptísmatis operérис: Per Dóminum nostrum.

Lectio III

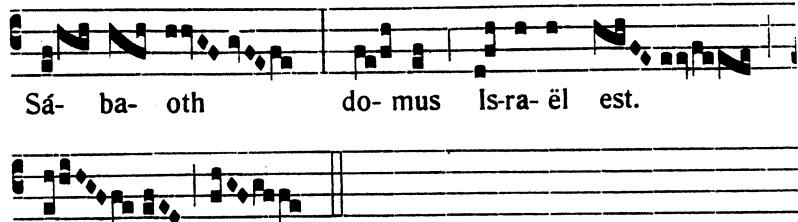
Isa. 4

Apprehéndent septem mulieres virum unum in die illa: dicéntes. Panem nostrum comedémus, et vestíméntis nostris operiémur ꝑ tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos: aufer opprórium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia, et glória ꝑ et fructus terræ sublímis: et exsultátio

his, qui salváti fúerint de Israël. Et erit, omnis qui relíctus fúerit in Sion, et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur: omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et ságuinem Jerúsalem láverit de médo ejus: in spíritu judíci, et spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, et ubi invocátus est, nubem per diem, et fumum: et splendórem ignis flammántis in nocte. Super omnem enim glóriam protéctio ꝑ et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu: et in securitátem, et absconsiónem a túrbine, et a plúvia.

Tractus

Ví-ne-a facta est di-lé-cto
in cornu in loco ú-be-ri. V. Et ma-cé-
ri-am circúnde-dit, et circumfó-di- et plan-
távit ví-ne-am So-rec, et ædi-fi-cá-vit
turrim in mé-di-o e-jus. V. Et tórcu-lar fo-dit
in e-a: ví-ne-a e-nim Dómi-ni

Orémus.

Oratio

Deus, qui nos ad celebrandum Paschale sacramentum utriusque testamenti páginis instruis: da nobis intelligere misericordiam tuam et ut ex perceptione præsentium munerum firmasit exspectatio futurorum: Per Dóminum.

Lectio IV

Isa. 54 et 55

Hæc est hereditas servorum Dómini et justitia eorum apud me: dicit Dóminus. Omnes sitiéntes venite ad aquas: et qui non habetis argéntum, properáte, émite, et comédite. Veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne: vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus et labórem vestrum non in saturitaté? Audíte audiéntes me, et comédite bonum: et delectábitur in crassitudine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra. Et fériam vobiscum pactum sempitérnum: misericordias David fidéles. Ecce testem pópolis dedi eum: ducem ac præceptórem géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current: propter Dóminum Deum tuum, et sanctum Israël, quia glorificávit te. Quærите Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Derelíquat ímpius viam suam, et vir ini quis cogitationes suas et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus: et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitationes meæ, cogitationes vestræ: neque viæ vestræ, viæ meæ,

dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra et sic exaltatæ sunt viæ meæ a viis vestris: et cogitationes meæ a cogitationibus vestris. Et quómodo descéndit imber, et nix de cælo, et illuc ultra non revertitur et sed inébriat terram, et infundit eam, et germinare eam facit, et dat semen serénti, et panem comedénti: sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo. Non revertétur ad me vacuū et sed fáciet quæcumque volui: et prosperabitur in his, ad quæ misi illud. Dicit Dóminus omnípotens.

Orémus.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam semper Géntium vocatiōne multiplicas: concéde propítius, ut quos aqua baptismatis abluis et continua protectione tueáris: Per Dóminum nostrum.

Benedictio Tractus Fons Iustitiae

viii Sic-ut cer- vus de-sí- de-rat ad fontes aquá-
rum: i- ta de- si-de-rat á-nima me- a ad
te De- us. ¶ Si- tí- vit á-nima me-
a ad De- um vi- vum: quando véni-
am et appa- ré- bo ante fá- ci- em De- i

Musical notation for the Tractus 'Sic-ut cer- vus de-sí- de-rat ad fontes aquá-rum...'. The notation consists of three staves of square neumes on four-line red staves. The first staff is labeled 'viii' above it. The lyrics are written below the notes.

me-i? ¶ Fu-é- runt mi-hi lácrimæ
me- æ panes di-e ac no- cte:
dum dí-ci- tur mi-hi per síngu-los di- es:
U- bi est De- us tu- us?

Orémus.

Oratio

Concédé, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui festa Paschália ágimus & cælestibus desidériis accénsi fontem vitæ sitiámus: Per Dóminum nostrum.

Hac Oratione finita, duo. Fratres, Superpelliceis induiti, in medio Chori cantent Litanias, utroque Choro simul respondente, et Fratribus stantibus versis vultibus ad Altare (quod semper fiat, quando cantantur Litaniae). Dum vero cantantur Litaniae, Prior et Ministri sedeant in Presbyterio, ubi submissa voce dicent et ipsi Litanias.

Ký-ri- e, e-léison. ¶ Ký-ri- e, e-léison. Christe, e-léison.
¶ Christe, e-léison. Ký-ri- e, e-léison. ¶ Ký-ri- e, e léison.

Christe, audi nos. ¶ Christe, ex-áudi nos.

Pa-ter de cæ-lis, De-us, mi-se-ré-re nobis. ¶ Pa-ter, etc.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis. ¶ Fili, etc.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis. ¶ Spíritus, etc.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis. ¶ Sancta, etc.

Sancta Ma-rí- a, ¶ Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ¶ Ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum, ¶ Ora pro nobis.

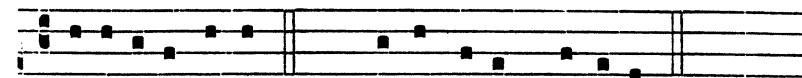
Sancte Mícha- ēl, ¶ Ora pro nobis.
Sancte Gábri- el, ¶ Ora pro nobis.
Sancte Rápha- ēl, ¶ Ora pro nobis.

Omnes sancti Ange-li et Archánge-li, ¶ Orá-te pro nobis.

Omnes sancti beatórum	Sancte Petre, ora pro nobis.
Spirítuum órdines,	Sancte Paule, ora.
orá-te pro nobis.	Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes Baptista, ora.	Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joseph, ora.	Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Patriárchæ	Sancte Thoma, ora.
et Prophétæ,	Sancte Jacóbe, ora.

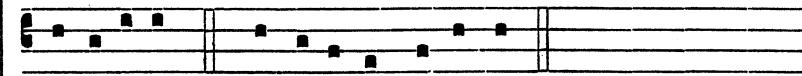
Sancte Philippe, ora pro nobis.	Sancte Gregóri, ora pro nobis.
Sancte Bartholomæe, ora.	Sancte Pie, ora.
Sancte Matthæe, ora.	Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Simon, ora.	Sancte Augustíne, ora.
Sancte Thaddæe, ora.	Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Matthiá, ora.	Sancte Hilári, ora.
Sancte Bárnaba, ora.	Sancte Martíne, ora.
Sancte Marce, ora.	Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Luca, ora.	Sancte Antoníne ora.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.	Sancte Albérte, ora. <i>Vox exaltetur:</i>
Omnes sancti Innocéntes, oráte.	Sancte Pater Domínice, ora.
Sancte Stéphane, ora.	Sancte Pater Domínice, ora.
Sancte Clemens, ora.	Sancte Thoma, ora.
Sancte Cornéli, ora.	Sancte Vincénti, ora.
Sancte Cypriáne, ora.	Sancte Hyacínthe, ora.
Sancte Laurénti, ora.	Sancte Raymúnde, ora.
Sancte Vincénti, ora.	Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Diónysi cum sóciis tuis, ora.	Sancte Antóni, ora.
Sancte Mauríti cum sóciis tuis, ora.	Sancte Benedícte, ora.
Sancte Januári cum sóciis tuis, ora.	Sancte Bernárde, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, ora.	Sancte Francísce, ora.
Sancti Cosma et Damiáne, ora.	Omnes sancti Confessores, oráte.
Sancte Thoma, ora.	Sancta Anna, ora.
Sancte Petre, ora.	Sancta María Magdaléna, ora.
Sancte Joánnes cum sóciis tuis, ora.	Sancta Martha, ora.
Omnes sancti Mártires, ora.	Sancta Felícitas, ora.
Sancte Sylvéster, ora.	Sancta Perpétua, ora.

Sancta Margaríta, ora pro nobis.	Sancta Agnes, ora pro nobis.
Sancta Ursula cum sodálibus tuis, ora.	Sancta Catharína, ora.
Sancta Catharína, ora.	Omnes sanctæ Vírgenes et Víduæ, oráte.
Sancta Rosa, ora.	Omnes Sancti, oráte.

Pro-pí-ti-us esto. R. Parce no-bis, Dómi-ne.
Propítius esto. R. Exáudi nos, Dómine.
A damnatióne perpé-tua. R. Líbera nos, Dómine.

A subitánea et improvisa morte, líbera nos, Dómine.	A peste, fame, et bello, líbera nos, Dómine.
Ab imminéntibus peccatórum nostrórum pérículis, líbera.	A flagélio terræmotus, líbera.
Ab infestatióibus dámmonum, líbera.	Ab omni malo, líbera.
Ab omni immundítia mentis et cörperis, líbera.	Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.	Per Passiónem, et Crucem tuam, líbera.
Ab immündis cogitatióibus, líbera.	Per gloriósam Resurrec-tióinem tuam, líbera.
A cæcitáte cordis, líbera.	Per admirábilem Ascensiónen tuam, líbera.
A fúlgure, et tempestáte, líbera.	Per grátiam Sancti Spíritus Parácliti, líbera.
	In die judíci, líbera.

Pecca-tó-res. R. Te rogámus, audi nos.
Ut pacem nobis dones. R. Te rogámus.
Ut misericórdia, et píetas tua nos custódiat. R. Te rogámus.

Ut Ecclésiam tuam sanctam
régere et conservare dignérис,
te rogámus, audi nos.

Ut Domnum Apostólicum, et
omnes gradus Ecclésiae | in
sancta religióne conservare
dignérис, te rogámus.

Ut Epíscopos et Prælátos no-
stros, et cunctas Congrega-
tiones illis commissas | in tuo
sancto servitio conservare
dignérис, te rogámus.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiae hu-
miliare dignérис, te rogámus.

Ut régibus et príncipibus no-
stris | pacem, et veram con-
cordiam, atque victóriam
donare dignérис, te rogámus.

Ut cunctum pôpulum christiá-
num pretioso Sanguine tuo
redéemptum | conservare di-
gnérис, te rogámus.

Ut omnes errantes ad unitátem
Ecclésiae revocare, | et infi-
déles univérsos ad Evangélii
lumen perdúcere dignérис,
te rogámus.

Ut ómnibus benefactóribus no-
stris | sempitérna bona retrí-
buas, te rogámus.

Ut ánimas nostras, et paréntum
nostrorum | ab æterna dam-

natióne erípias, te rogámus,
audi nos.

Ut fructus terræ dare, et con-
servare dignérис, te rogámus.

Ut óculos misericordiae tuæ
super nos redúcere dignérис,
te rogámus, audi nos.

Ut obséquium servitútis no-
stræ rationabile fáciás, te
rogámus.

Ut mentes nostras ad cælestia
desidéria érigas, te rogámus.

Ut misérias páuperum et capti-
vórum intuéri, et relevare
dignérис, te rogámus.

Ut loca nostra, et omnes habi-
táentes in eis | visitáre, et con-
solári dignérис, te rogámus.

Ut civitátem istam, et omnem pô-
pulum ejus | protégere, et con-
servare dignérис, te rogámus.

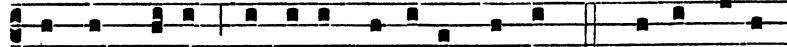
Ut omnes fidéles navigántes et
itinerántes | ad portum salutis
perdúcere dignérис, te rog.

Ut reguláribus disciplínis nos in-
strúere dignérис, te rogámus.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis
réquiem æternam dones, te
rogámus.

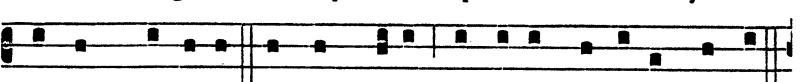
Ut nos exaudire dignérис, te
rogámus.

Fili Dei, te rogámus.

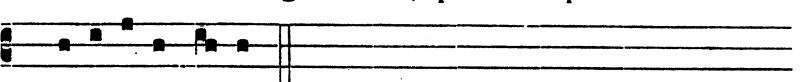

Agnus De- i, qui tol-lis peccá-ta mundi. R. Parce no-bis,

Dómi-ne. Agnus De- i, qui tollis peccá-ta mundi. R. Exáu-

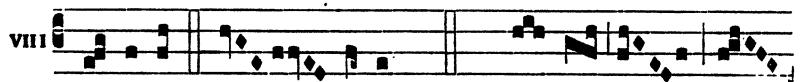
di nos, Dómi-ne. Agnus De- i, qui tollis peccá-ta mundi.

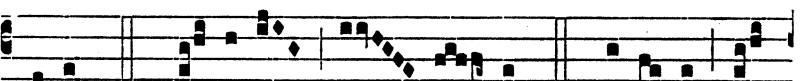
R. Mi-se-ré-re no- bis.

Cum autem in fine Litaniæ ad tertium Agnus Del, qui tollis peccata mundi, Chorus responderit Miserere nobis, Cantor alta voce incipiat Kýrie, élison, ut infra.

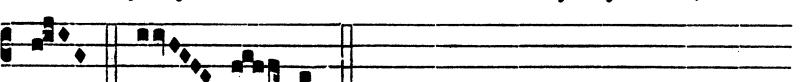
Tunc Sacerdos cum Ministris ad Altare accedens incipiat Missam more solito, et facta confessione, ac dicta Oratione solita Aufer a nobis, ante Altare, eoque osculato, dicat Kýrie, élison.

Ký- ri- e, e- léison. ij. Chri- ste, e-

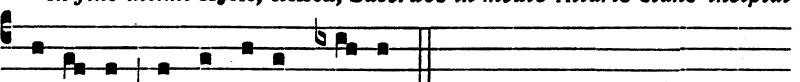

léison. ij. Ký- ri- e, e- léi- son. ij. Ký- ri- e, e-

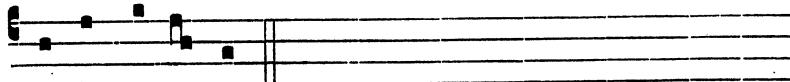

léi- son.

In fine ultimi Kýrie, élison, Sacerdos in medio Altaris stans incipiat

Gló-ri- a in excélsis De- o.

Et dicto a Cantore

Et in terra pax.

Chorus Hymnum prosequatur.

Dum Glória in excélsis, cantatur, campana pulsetur usque ad Dómine Deus, Rex cælestis, nisi usque ad pulsationem majoris Ecclesiæ differatur. Finito Glória in excélsis, dicat Sacerdos: Dóminus vobiscum... Orémus.

Oratio

Deus, qui hanc sacratissimam noctem glória Domínicæ resurrectiōnis illústras: consérva in nova familiæ tuæ progénie adoptiōnis spíritum, quem dedisti ꝑ ut cōpore et mente renováti, puram tibi exhibeant servitūtem: Per eúmdem Dóminum.

Léctio Epístolæ beati Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Cap. 3

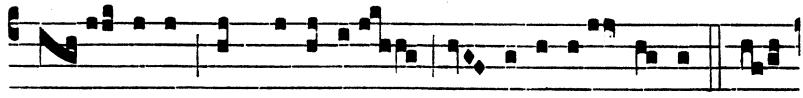
Fratres: Si consurrexistis cum Christo: quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: Quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscónrita cum Christo in Deo. Cum Christum apparuerit, vita vestra: tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

Post Epistolam duo Fratres incipiunt Allelúia, et Conventus illud repetat. In inceptione vero surgat Conventus et stet usque ad inceptionem Versus.

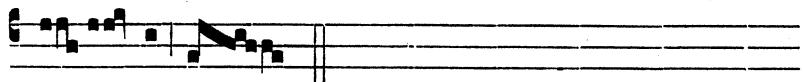
viii

Alle-lú- ia. ¶. Confí-te-mi-ni

Dó-mi-no quó-ni-am bonus: quó-

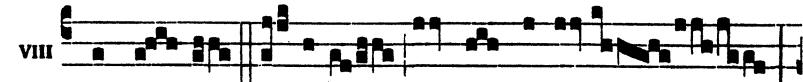

ni-am in sáecu-lum mi-se-ri-cór-di-a e-

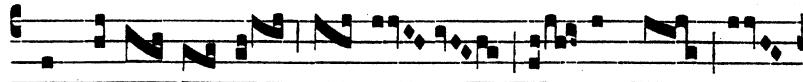

jus.

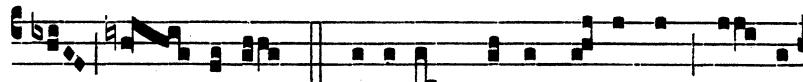
Allelúia, post Versum non repetatur, sed statim quatuor Fratres bini et bini cantent Tractum Laudáte.

Tractus

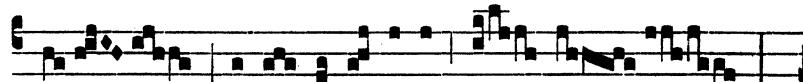
Laudá-te Dó-minum omnes Gentes:

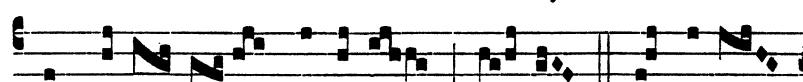
et collau-dá-te e-um o-mnes pô-

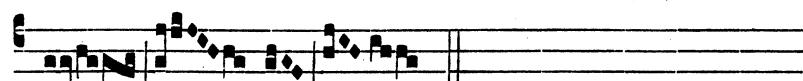
pu-li. ¶. Quó-ni-am confirmá-ta est su-per

nos mi-se-ri-cór-di-a e-jus:

et vé-ri-tas Dómi-ni ma-net in æ-tér-

num.

Ad Evangelium Cerei non deferantur, sed tantum Thus: petatur tamen Benedictio, et cetera fiant de more.

Sequentia sancti Evangeli secundum Matthaeum.

Cap. 28

Vespere autem sabbati, quae luscescit in prima sabbati, venit Maria Magdalene, et altera Maria videre sepulcrum. Et ecce terrae motus factus est magnus. Angelus enim Domini descendit de caelo: et accedens revolvit lapidem, et sedebat super eum: Erat autem asperitus ejus sicut fulgur: et vestimentum ejus sicut nix. Prae timore autem ejus exterriti sunt custodes, et facti sunt velut mortui. Respondens autem Angelus, dixit mulieribus: Nolite timere vos: Scio enim, quod Iesum, qui crucifixus est, queritis: Non est hic: Surrexit enim, sicut dixit. Venite, et videte locum, ubi positus erat Dominus. Et cito euntes, dicite discipulis ejus quia surrexit: et ecce praecedit vos in Galileam: Ibi eum videbitis. Ecce praedixi vobis.

Non dicatur Credo, nec Offertorium, sed tantum Dominus vobiscum. Orémus. Dicto Orémus, statim Diaconus offerat Calicem Sacerdoti: qui facta oblatione, et thurificato altari, ac ablutis digitis more solito, vertens se ad Conventum, seu Populum, dicat, Oráte fratres, et postea Secretam, quae hic sequitur:

Secreta

Suscipe, quæsumus, Domine, preces populi tui cum oblationibus hostiarum: ut Paschalibus initiata mysteriis, ad æternitatis nobis medelam, te operante, proficient. Per Dominum.

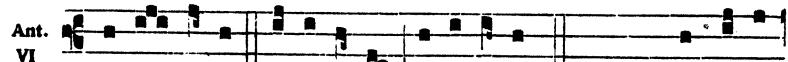
Prefatio. Te quidem, Domine, omni tempore, sed in hac potissimum nocte gloriósius prædicare, etc. Deinde dicatur Sanctus.

Communicantes, et noctem, etc. et Hanc igitur oblationem, diei propria.

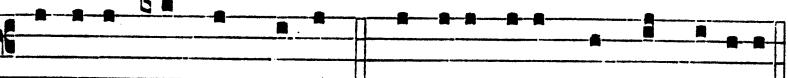
AD VESPERAS

SI INTRA MISSAM CANTANDÆ FUERINT

Sacerdote dicente Pax Domini, respondeatur: Et cum spiritu tuo, sed Agnus Dei, non cantetur nec Pax detur, sed facto modico intervallo, alta voce incipiatur ad Vesperas Antiphona Alleluia, et tota cantetur ante Psalmi intonationem.

Alle-lú-ia, alle-lú-ia, alle-lú-ia. Ps. 116. Laudá-te

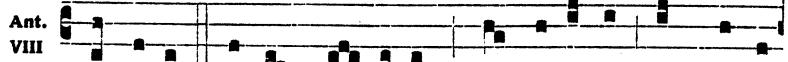

Domi-num, omnes Gentes: * laudá-te e-um, omnes popu-li.

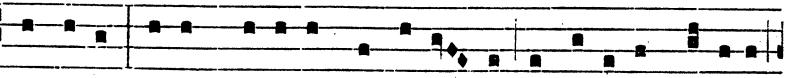
Quóniam confirmáta est super Glória Patri et Filio, * et nos misericórdia ejus: * et véritas Spirítui Sancto. tas Domini manet in æternum. Sicut erat in princípio...

Repetita Antiphona post Psalmum, Sacerdos, Cantore ei deferente, ad Altare incipiat Antiphonam Vespere, quæ tota dicatur ante et post Canticum.

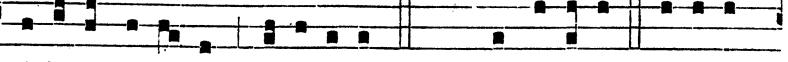
Ad Magnificat

Véspe-re autem sáb-ba-ti, quæ lu-céscit in prima

sábba-ti, ve-nit Ma-rí-a Magda-lé-ne et alte-ra Ma-rí-a

vi-dé-re sepulcrum, alle-lú-ia. Cant. Magnifi-cat * anima

me- a Dómi-num.

2. Et exsul-tá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o, sa-lu-

tá-ri me-o. 3. Qui- a respé-xit humi- li-tá-tem an-cíllæ

su-æ: * ecce enim ex hoc be- á-tam me di-cent omnes

gene-ra-ti- ónes. 4. Qui- a fe-cit mi-hi magna qui po-tens

est: * et sanctum nomen e-jus. 5. Et mi-se-ri-córdi- a e-jus

a progé-ni- e in progé-ni- es * timénti-bus e- um. 6. Fe-

cit pot-énti- am in bráchi- o su- o: * dispérsit supérbos

mente cordis su- i. 7. Depó-su- it po- téntes de se- de, * et

exal-tá-vit húmi- les. 8. Esu-ri- éntes implé-vit bonis: * et

dí-vi-tes dimí-sit i-nánes. 9. Suscé-pit Isra- ēl, pú-e-rum

su- um, * re-cordá-tus mi-se-ri-córdi- æ su- æ. 10. Si-cut lo-

cú-tus est ad patres nostros, * Abraham, et sémi-ni e-jus

in sáecu-la. 11. Gló-ri- a Patri, et Fí-li- o, * et Spi-ri-

tu- i Sancto: 12. Sic-ut e-rat in princí-pi- o, et nunc, et

semper, * et in sáecu-la sáecu-lo-rum. Amen.

Repetita post Canticum Magnificat, Antiphona Véspera, Sacerdos con-versus ad Chorum seu Populum dicat Dóminus vobíscum. Deinde reversus ad librum prosequatur Postcommunionem:

Orémus.

Postcommunio

Spiritum nobis, Dómine, tuæ caritatis infúnde: ut quos sacraméntis Paschálibus satiásti à tua fáciás pietáte concórdes. Per Dóminum.

Postea convertat se iterum Sacerdos ad Chorum seu Populum, et dicat Dóminus vobiscum, et Diaconus subjungat:

The musical notation consists of two staves of square neumes on four-line staffs. The first staff contains the text "I-te, missa est, alle-lú-ia, alle- lú-ia." The second staff contains "R. De-o grá-ti- as, alle-lu-ia, alle- lú-ia."

Et dicto Pláceat tibi, dataque Benedictione, dicat Sacerdos ultimum Evangelium. Sic omisso Pater noster, Vesperæ cum Missa finiantur.

Cereus Paschalis ardeat usque post Completorium.

¶ Qui Vespertas privatum recitat, dicto Pater noster, signet se, et statim dicat Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, poſtea Psalmum Laudáte Dóminum, omnes Gentes. Repetita post Psalmum Ant. Allelúia, sequitur Ant. Véspere, ut supra, quæ tota dicitur ante et post Canticum Magnificat, deinde Dóminum vobiscum, Oratio Spirítum nobis, ut supra, iterum Dóminus vobiscum, poſtea Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. R. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Non subjungatur Fidélium, neque Pater noster, neque Salve, Regina.

AD COMPLETORIUM

Facto signo a Prælato, dicat Frater qui dicit Versiculus, vel alius cui injunctum fuerit:

The musical notation consists of two staves of square neumes on four-line staffs. The first staff contains the text "Jube, Domne, bene-dí-ce-re." The second staff contains "R. De-o grá-ti- as."

Jube, Domne, bene-dí-ce-re.

Subjugatur ab Hebdomadario Benedictio:

The musical notation consists of two staves of square neumes on four-line staffs. The first staff contains the text "Noctem qui- é-tam et fi-nem perféctum trí-bu- at nobis omní-po-tens et mi-sé-ri-cors Dómi-nus." The second staff contains "Chorus respondeat:" followed by a single note.

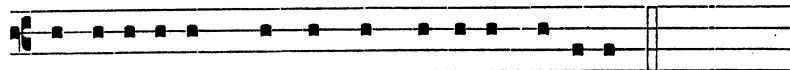
Amen.

Dicat qui præmisit Jube, Domne:

The musical notation consists of two staves of square neumes on four-line staffs. The first staff contains the text "Fratres, sóbri- i estó-te et vi-gi-lá-te, qui- a adversá-ri- us vester di- ábo-lus tamquam le- o rú-gi- ens círcu- it quærens quem dévo-ret: cu- i re-sísti- te fortes in fi-de." The second staff contains "Dómi-ne, mi-se-ré-re nostri."

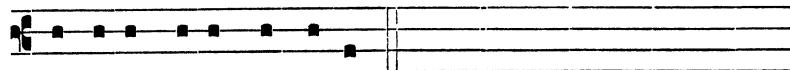
The musical notation consists of two staves of square neumes on four-line staffs. The first staff contains the text "R. De-o grá-ti- as." The second staff contains "Trid. ante Pascha

Dicat Prælatus:

Adju-tó-ri- um nostrum in nómi-ne Dómi-ni.

Omnes respondeant:

Qui fe-cit cæ-lum et terram.

Dicto Pater noster, secreto, subdatur a Prælato:

Confiteor Deo omnipoténti, et beátæ Mariæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis, et vobis Fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissione, mea culpa: precor vos oráre pro me.

Chorus autem dicat:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimítta tibi ómnia peccáta tua: líberet te ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat te ad vitam ætérnam.

Respondeat Prælatus:

Amen.

Postea Chorus replicet:

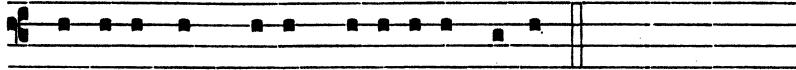
Confiteor Deo omnipoténti, et beátæ Mariæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis et tibi Pater: quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissione, mea culpa: precor te oráre pro me.

Quo finito, Prælatus dicat Absolutionem

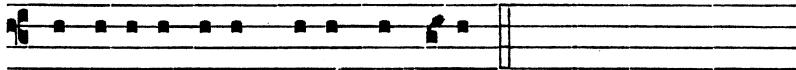
Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimítta vobis ómnia peccáta vestra: líberet vos ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat vos ad vitam ætérnam.

R. Amen.

Erectis omnibus et versis ad Altare, incipiat Hebdomadarius:

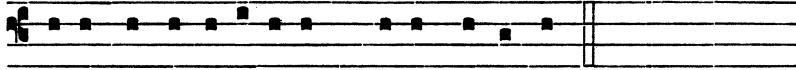

¶. Convérite nos, De-us, sa-lu-tá-ris noster.

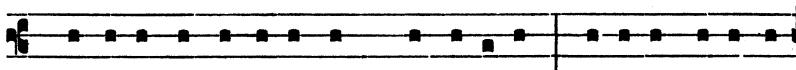

¶. Et avérte i-ram tu-am a nobis.

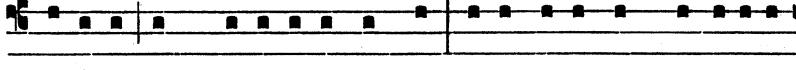
Hebdomadarius:

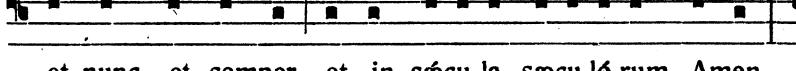
De-us, in adju-tó-ri- um me- um inténde.

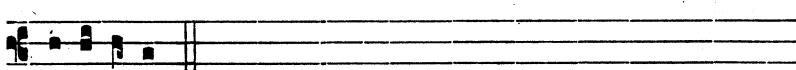
¶. Dómi-ne, ad adjuvándum me festí-na. Gló-ri- a Patri, et

Fí-li-o, et Spi-ri-tu-i Sancto: Sic-ut e-rat in princípi-o,

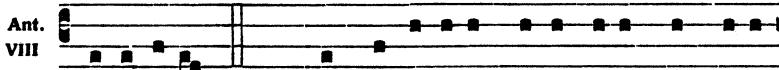

et nunc, et semper, et in sáecu-la sáecu-lo-rum. Amen.

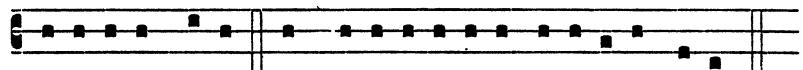

Alle-lú-ia.

Super Psalmos

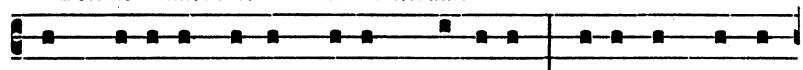
Ant. VIII Alle-lú-ia. Ps. 4. Cum invocá-rem exaudí-vit me, De-us

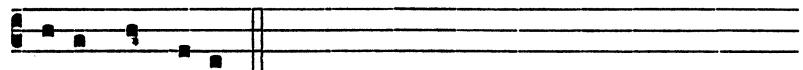
justí- ti- æ me- æ: * in tri- bu- la- ti- óne di- la- tásti mi- hi. p. 131.

Psalmus Qui hábitat, et Psalmus Ecce nunc, pag. 131 et 132.

Deinde immediate dicatur Canticum.

Nunc dimít-tis servum tu- um, Dómi-ne, * secúndum verbum

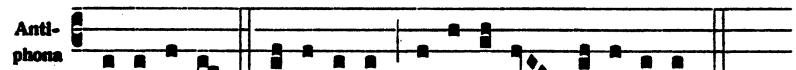
tu- um in pace:

Quia vidérunt óculi mei * Lumen ad revelatiómem Gén-
salutáre tuum,

tium, * et glóriam plebis tuæ
Quod parásti * ante fáciem

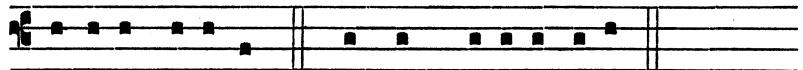
Israël.

Glória Patri. Sicut erat.

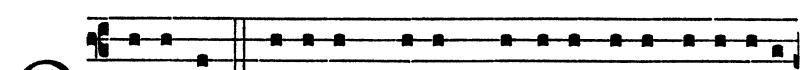

Alle-lú-ia, alle-lú-ia, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

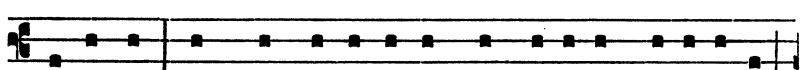
Dicta Antiphona, statim sequitur:

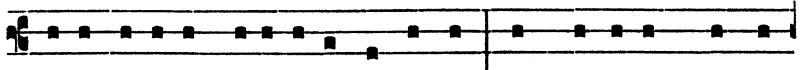
Dómi-nus vobíscum. R. Et cum spí-ri- tu tu- o.

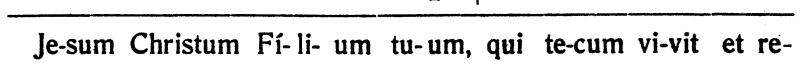
O rémus. Spí-ri-tum nobis, Dómi-ne, tu-æ ca-ri-tá-tis

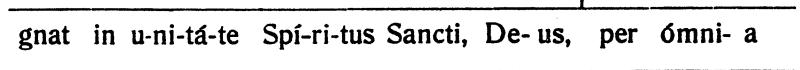
infúnde: ut quos sacraméntis Paschá- li-bus sa- ti- ásti,

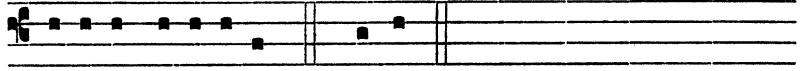
tu- a fá-ci- as pi- e-tá-te concórdes. Per Dómi-num nostrum

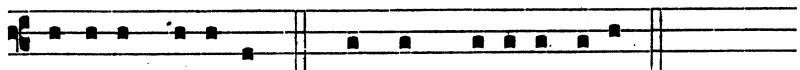
Je-sum Christum Fí-li- um tu- um, qui te-cum vi-vit et re-

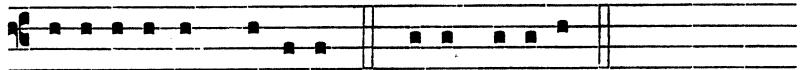
gnat in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti, De- us, per ómni- a

sácu-la sácu-lo-rum. R. Amen.

Dómi-nus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri- tu tu- o.

Bene-di-cámus Dómi-no. R. De- o grá-ti- as.

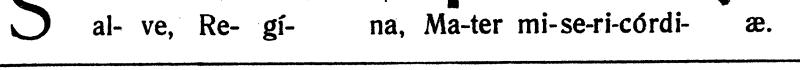
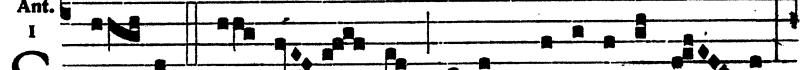
Deinde detur Benedictio hoc modo, si Prælatus benedicit:

Benedictio Dei omnipoténtis Patris, et Fílli, et Spíritus Sancti
descéndat super vos, et máneat semper.

R. Amen.

¶ Si sit alius, omisso super vos, dicat super nos.

*Deinde inchoëtur Antiphona Salve, Reginá, a duobus, quibus Cantor
injunxerit, et fiat Processio cum Aquæ benedictæ Aspersione.*

S al- ve, Re- gí- na, Ma- ter mi- se- ri- córdi- æ.

Vi- ta, dul- cé- do et spes nostra sal- ve.
 Ad te clamá- mus éxsu-les fí- li- i He- vae. Ad te su-
 spi-rá- mus, geméntes, et flen- tes in hac lacri-má-rum
 val- le. E- ja ergo, advo-cá- ta nostra, il-los tu-
 os mi-se-ri- cór- des ócu-los ad nos con-vér-
 te. Et Je-sum, bene-dí- ctum fructum ventris tu- i,
 no- bis post hoc e-xí- li- um o- sténde. O cle- mens,
 O pi- a, O dulcis Virgo, Ma-rí- a.

Alle- lú- ia.
Finita Antiphona Acolythi dicant:
 ¶. Digná-re me laudá-re te, Virgo sacrá-ta, alle- lú-ia.
 ¶. Da mi-hi vir-tú-tem contra hostes tu- os, alle-lú-ia.
Hebdomadarius subjungat:
 O - rémus. Concéde nos fámulos tu- os, quásumus, Dó-
 mi-ne De-us, perpé-tu- a mentis et córpo-ri-s sa-lú-te gau-
 dé-re: et glo-ri- ósa be- átæ Marí- æ semper Vírgi-nis inter-
 cessi- óne a præsénti libe-rári tristí- ti- a, et æ-térrna pér-
 fru- i læ-tí- ti- a. Per Christum Dómi-num nostrum. ¶. Amen.

A duobus Fratribus cantentur Litaniae beatæ Virginis. Quibus incepitis Fratres processionaliter conveniant ad Altare ejusdem beatæ Mariæ.

Kýrie, eléison.	Virgo potens, ora pro nobis.
Kýrie, eléison.	Virgo clemens, ora.
Kýrie, eléison.	Virgo fidélis, ora.
Christe, audi nos.	Spéculum justitiae, ora.
Christe, exáudi nos.	Sedes sapiéntiae, ora.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.	Causa nostræ lœtitiae, ora.
Fili Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.	Vas spirituále, ora.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.	Vas honorabile, ora.
Sancta Trinitas, unus Deus, miserére nobis.	Vas insigne devotiónis, ora.
Sancta María, ora pro nobis.	Rosa mística, ora.
Sancta Dei Génitrix, ora.	Turris Davídica, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.	Turris ebúrnea, ora.
Mater Christi, ora.	Domus áurea, ora.
Mater divinæ gratiæ, ora.	Féderis arca, ora.
Mater puríssima, ora.	Jánua cœli, ora.
Mater castíssima, ora.	Stella matutína, ora.
Mater inviolata, ora.	Salus infirmórum, ora.
Mater intemerata, ora.	Refúgium peccatórum, ora.
Mater amabilis, ora.	Consolátrix afflictórum, ora.
Mater admirabilis, ora.	Auxílium Christianórum, ora.
Mater boni consílii, ora.	Regína Angelórum, ora.
Mater Creatóris, ora.	Regína Patriarchárum, ora.
Mater Salvatóris, ora.	Regína Prophetárum, ora.
Virgo prudentíssima, ora.	Regína Apostolórum, ora.
Virgo veneranda, ora.	Regína Mártirum, ora.
Virgo prædicanda, ora.	Regína Confessórum, ora.

Regína Vírginum, ora.	Regína Sanctórum ómnium, ora.
Regína sine labe origináli concépta, ora.	

Regína sacratissimi Rosárii, ora pro nobis.

Regína pacis, ora.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. ¶ Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi.

¶ Exaudi nos, Dómine.

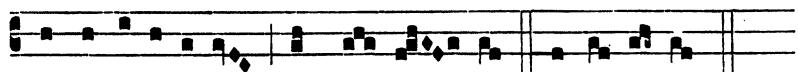
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. ¶ Miseré nobis.

Finitis Litaniis beatæ Virginis, ab iisdem duobus cum Choro alternatim cantetur Prosa Inviolata.

Prosa

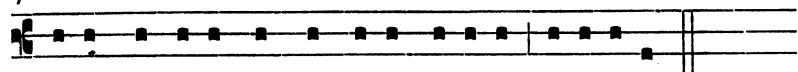
VI Invi-o-lá-ta, intácta, et casta es Ma-rí-a, Quæ
es effécta fúlgi-da cæ-li porta. O Ma-ter alma Chri-sti
ca-ríssima, Súsci-pe pi-a laudum præcóni-a. Nostra ut
pu-ra pécto-ra sint et córpo-ra, Te nunc flá-gi-tant devó-
ta corda et ora. Tú-a per precá-ta dulci-sona, No-bis
concédas vé-ni-am per sécu-la, O be-ní-gna, Quæ so-

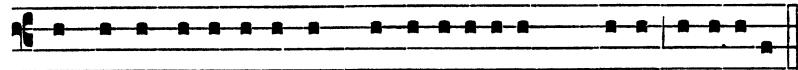

la invi-o-lá-ta perman-sí-sti. Alle-lú-ia.
Poterit etiam, ubi usus obtinuerit, loco Prosæ Inviolata, cantari Antiphona Regina cœli, ut in II. Vesp. Paschæ

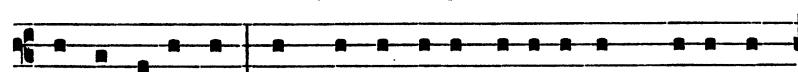
Post Prosam Inviolata, vel Antiphonam Regina cœli, dicatur a duobus qui cantaverunt Litanias:

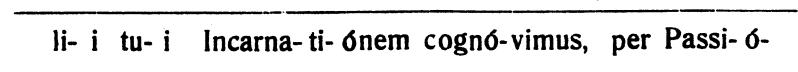
¶. Ora pro nobis sancta De-i Gé-nitrix, alle-lú-ia.

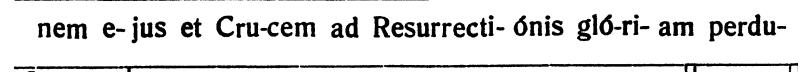
¶. Ut digni effi-ci-ámur promissi-ónibus Christi, al-lelú-ia.
 O -rémus. Grá-ti-am tu-am, quæsumus, Dómine, méntibus

nostris infúnde: ut qui, Ange-lo nunti-ánte, Chri-sti Fí-
 li- i tu- i Incarna- ti- ónem cognó-vimus, per Passi- ó-

nem e-jus et Cru-cem ad Resurrecti-ónis gló-ri- am perdu-

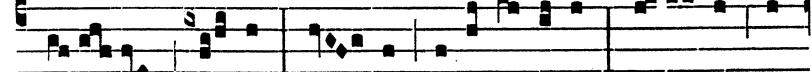

cámur. Per e-úmdem Christum Dóminum nostrum. ¶. Amen.

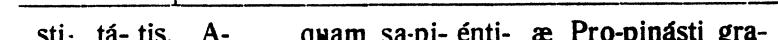
Deinde Acolythi, vel Cantores, incipiant Antiphonam: O lumen, et Fratres processionaliter revertantur in Chorum.

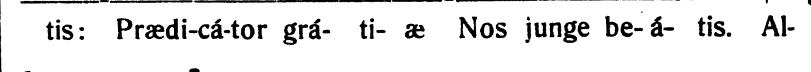
Ant. VI O lumen Ec-clé- si- æ, Doctor ve-ri-

tis, Ro- sa pa-ti- én-ti- æ, E- bur ca-

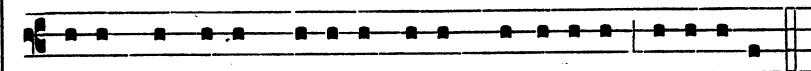

sti- tis, A- quam sa-pi- énti- æ Pro-pinásti gra-

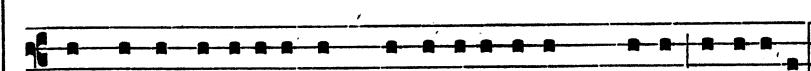

tis: Prædi-cá-tor grá- ti- æ Nos junge be- á- tis. Al-
 le- lú- ia.

Qua finita, Acolythi dicant:

¶. Ora pro nobis, be- á-te Pa-ter Domí-ni-ce, alle-lú-ia.

¶. Ut digni effi-ci-ámur promissi-ónibus Christi, alle-lú-ia.

Hebdomadarius subjungat:

O -rémus. Concéde, quásimus, omnípotens De-us: ut
qui pecca-tórum nostrórum póndere prémimur, be-á-ti Domí-
ni-ci Confessó-ris tu-i, Patris nostri, patro-cí-ni-o suble-
vémur. Per Christum Dómi-num nostrum.

R. Amen.

¶ Si consuetudo Conventus vel Provinciæ sit, ut loco Antiphonæ O lumen, cantetur Antiphona de aliquo Sancto Ordinis vel alio Sancto, talis consuetudo servari poterit: et tunc Versiculus (addito Allelúia), et Oratio erunt de illo cuius Antiphona cantata fuerit.

Sine nota, sonore, et humili voce dicatur a Prælato: Fidélium áni-mæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. Eodem tono respondeatur: Amen, et subjungatur secreto Pater noster, et Credo in Deum.

IN DIE SANCTO PASCHÆ

SEU DOMINICA RESURRECTIONIS DOMINI

Totum duplex I classis

Cereus Paschalis hac die ardeat ad Matutinum et ad omnes Horas et ad Missam. Postquam autem accensus fuerit ad Matutinum, non extinguitur usque post Primam.

AD MATUTINUM

Pater noster, et Credo in Deum, secreto.

V. Dómi-ne, lá-bi-a me-a apé-ri-es.
R. Et os me-um annunti-á-bit laudem tu-am.
V. De-us, in adju-tó-ri-um me-um inténde.
R. Dómi-ne, ad adjuvándum me festí-na. Gló-ri-a Patri, et

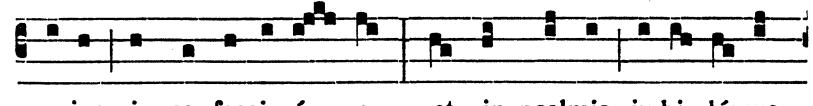
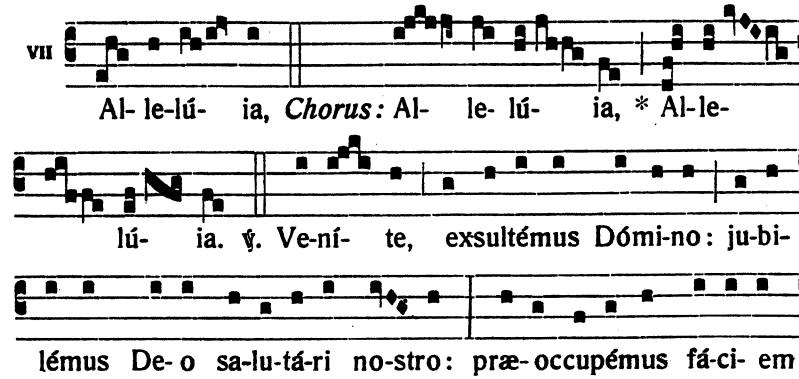

Alle-lú-ia.

Invitatorium quatuor incipient, et duo illorum qui primi in tabula notati fuerint soli totum primum Versum Psalmi Venite, dicant, et alii secundum, videlicet Quóniam Deus, et sic deinceps usque in finem. Finito Glória Patri, et dicto sacerdotum. Amen, a duobus tantum, et dicta resumptione a conventu, reincipiatur Invitatorium a quatuor.

Dum autem cantatur Invitatorium et Psalmus Venite, stare debent Fratres versis vultibus ad Altare a primo Scut erat, post Deus, in adiutorium, usque ad Glória Patri, post Psalmum Venite, exsultémus (præterquam ad verba Venite, adorémus et procidámus ante Deum; tunc énim debent devote genua flectere Chorus contra Chorum). Ad Versus autem Glória Patri, debet Chorus contra Chorum inclinare ad genua; quo dicto, Fratres maneant versi ad invicem.

Invitatorium

ei. Chorus: Al- le-lú- ia, al- le-lú- ia,

al- le- lú- ia. ¶ Quó- ni- am De-us magnus

Dóminus, et Rex magnus super omnes de- os: quóni- am

non repéllet Dóminus plebem su- am: qui- a in manu

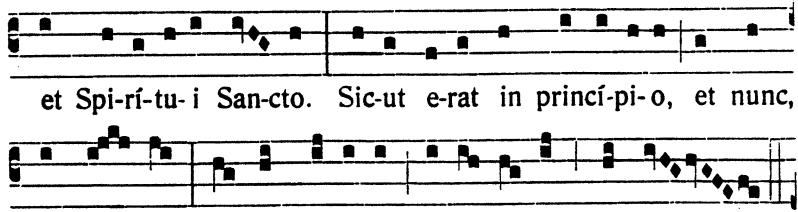
e-jus sunt omnes fi-nes ter- rae, et alti- tú-dines mó- n-

ti- um ipse cónspi-cit. Chorus: Al-le-

lú- ia. ¶ Quó- ni- am ipsí- us est ma-re, et ipse fe-cit

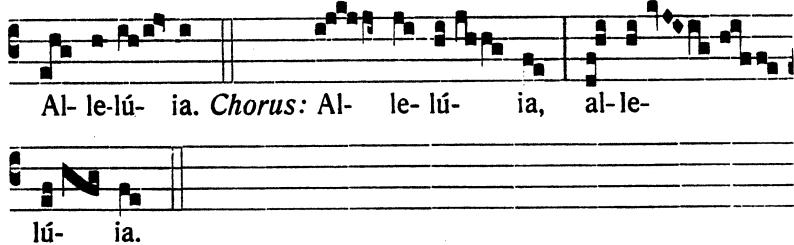
il-lud, et á-ri-dam fundavé-runt manus e- jus: VENI-TE
 ADOREMUS, ET PROCI-DAMUS ANTE DE-UM: plo-rémus coram
 Dómino, qui fe-cit nos: qui a ipse est Dóminus De-us
 no- ster: nos autem pópu-lus e-jus, et oves páscu- æ e-
 jus. *Chorus:* Al-le-lú- ia, al- le- lú- ia,
 al- le- lú- ia. ¶ Hó- di- e, si vocem e-jus
 audi- é-ri-tis, no-lí-te obdurá-re corda ve-stra, sic-ut in
 exacerba-ti- óne se-cúndum di- em tentati- ónis in de-

sérto: ubi tenta-vé-runt me patres ve- stri, pro-ba-vé-runt,
 et vi-dé-runt ó-pe- ra me- a. *Chorus:* Al-le-
 lú- ia. ¶ Quadra-gín- ta annis pró-ximus fu- i
 gene-ra-ti- óni hu- ic, et di-xi: Semper hi errant cor-de:
 ipsi ve-ro non cognové-runt vi- as me- as: quibus ju-rá-vi
 in i-ra me- a: Si intro- í-bunt in réqui- em me-
 am. *Chorus:* Al-le-lú- ia, al- le- lú- ia,
 al- le- lú- ia. ¶ Gló- ri- a Patri, et Fí-li- o,

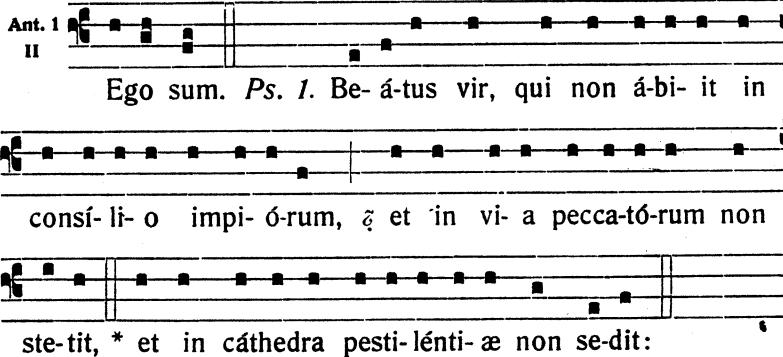
Chorus: Al-le-lú-ia.

Quatuor Fratres qui cantaverunt Ps. Venite:

¶ Ad Horas tam diei quam noctis nullus dicatur Hymnus.

IN NOCTURNO

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

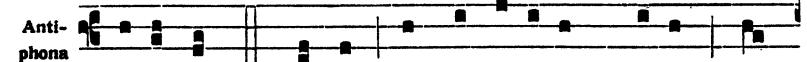
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

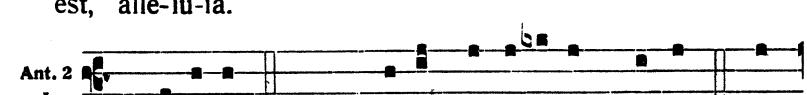
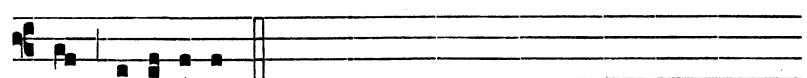
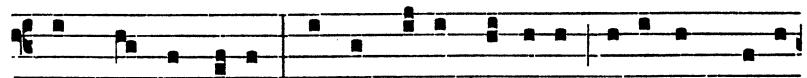
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum peribit.

Ego sum, qui sum, et consí-li-um me-um non

pópu-li me-di-tá-ti sunt in-áni-a?

Astitérunt reges terræ, ⁊ et príncipes convenérunt in u-num * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit

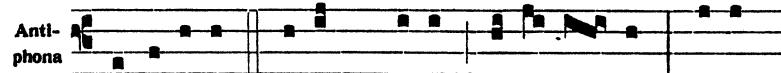
eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

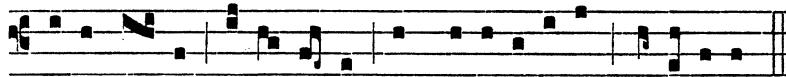
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

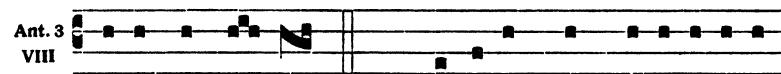
Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessióinem tuam términos terræ.

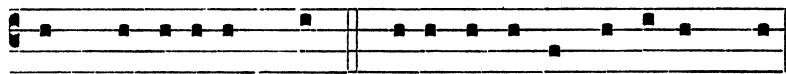
Postu-lá-vi Patrem me- um, alle- lú- ia: de-dit

mi-hi gen-tes, alle- lú- ia, in he-re-di-tá-tem, alle-lú- ia.

Ego dormí- vi. Ps. 3. Dómi-ne, quid multipli-cá-ti

sunt qui trí-bu-lant me? * mul-ti insúrgunt adversum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Non est salus ipsi in Deo ejus. Voce mea ad Dóminum cla-

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrín-ges eos.

Et nunc, reges, intelligíte: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timó-re: * et exsultáte ei cum tre-móre.

Apprehéndite disciplínam, ne-quándo irascátur Dóminus, * et pereáatis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui conséidunt in eo.

mávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

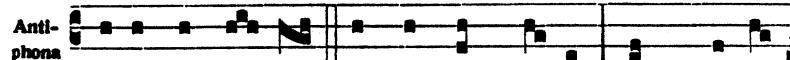
Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dó-

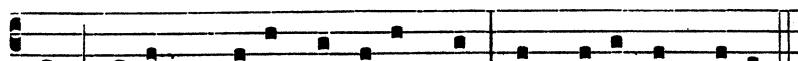
mine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrívisti.

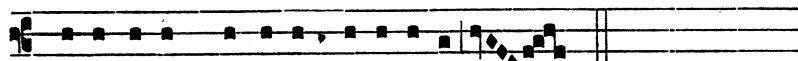
Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

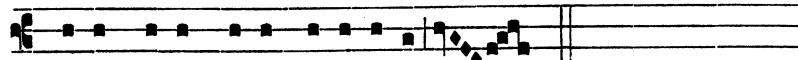
Ego dormí- vi, et somnum ce-pi, et re-surre-

xi: qui a Dómi-nus suscé-pit me, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

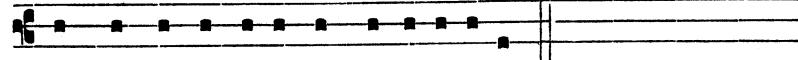

¶. Re-surré-xit Dómi-nus, alle-lú-ia.

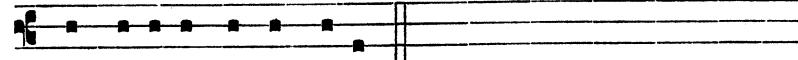

¶. Sic-ut di-xit vobis, alle-lú-ia.

Pater noster, secreto, quo dicto subjugatur alte:

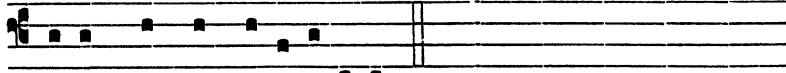

¶. Et ne nos indú-cas in tenta-ti- ónem. ⁊

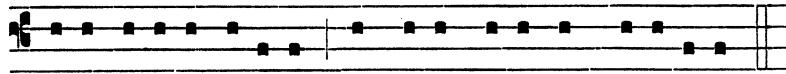
¶. Sed lí-be-ra nos a ma-lo. ⁊

Subjugatur ab eo qui lecturus est:

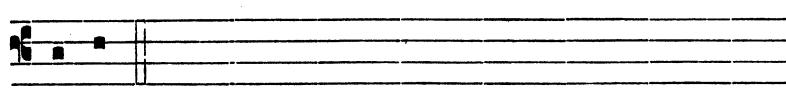

Jube, Domne, bene-dí-ce-re.

Et detur ab eo qui facit officium Benedictio:

Evangé-li-ca lécti-o ꝑ sit nobis sa-lus et pro-tecti-o. ꝑ

℟. Amen.

Et hoc observandum est ante omnes Lectiones. Ad primam Lec-tionem stare debet Conventus, dum Evangelium legitur. Dicto Et réliqua, et ad ceteras Lectiones, cum Benedictio data fuerit, sedeat.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio I

Cap. 16

In illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Sálome emérunt arómata: ut veniéntes úngerent Jesum. Et valde mane una sabbatórum, vénint ad monuméntum: orto jam sole. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Hom. 21, in Evang.

A udístis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulieres, quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromáribus ad monuméntum venérunt: et ei, quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitatis obsequíuntur. Sed res gésa: áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necéssse est ut audiámus quæ facta sunt: quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imita-tione facienda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes,

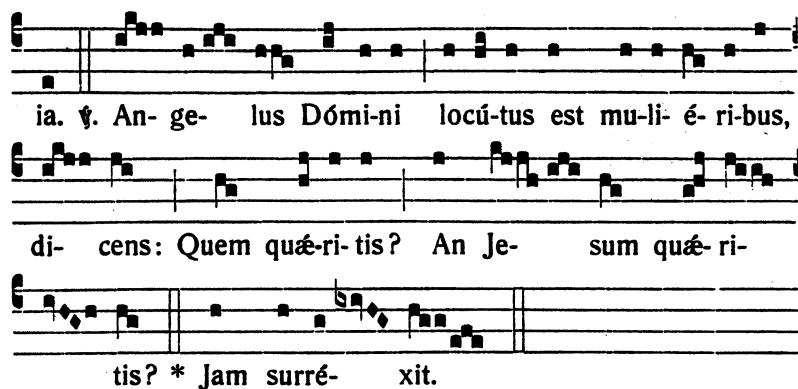
si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dómini-num quærimus: ad monuméntum profécto illíus cum aromáribus venimus. Tu autem, Dómine, ꝑ miseré nostri.

℟. Deo grátias.

Responsorium primum et secundum a duobus cantentur, ultimum a quatuor. Sedeat Conventus, dum Responsoria in Matutinis cantantur, præterquam ad Glória Patri. et ad suam resumptionem, nisi aliqui ad librum stare voluerint.

Responsorium I

Jube, Domne, benedicere.

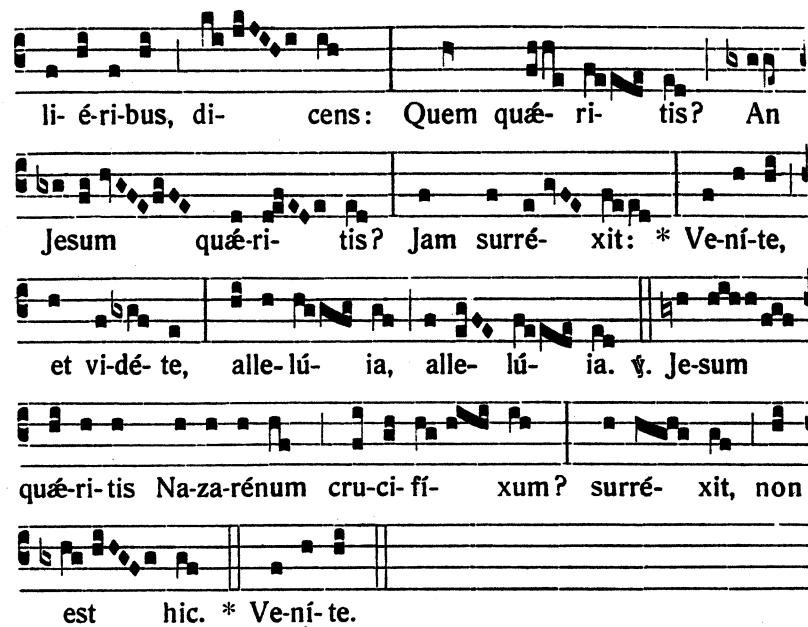
Benedictio. Divínum auxílium & máneat semper nobíscum &
¶. Amen.

Lectio II

Illæ autem mulieres Angelos vident, quæ cum aromáti bus
venérunt & quia videlicet illæ mentes supérrnos cives aspi-
ciunt: quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta
desidéria proficiscuntur. Notándum vero nobis est: quidnam sit,
quod in dextris sedére Angelus cérnitur. Quid namque per siní-
stram, nisi vita præsens & quid vero per déxteram, nisi perpétua
vita designátur? Unde in Cánticis canticórum scriptum est. Læva
ejus sub cápite meo: et déxtera illius amplexábitur me. Quia
ergo Redémptor noster jam præséntis vitæ corruptiōnem trans-
férat: recte Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam véne-
rat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus appáruit:
quia festivitatis nostræ gáudia nuntiábit. Tu autem, Dómine, &
miserére nostri.

¶. Deo grátias.

Responsorium II

Jube, Domne, benedicere.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum & perdúcat
nos Rex Angelórum. &
¶. Amen.

Lectio III

Candor étenim vestis: splendórem nostræ denúntiat solem-
nitatis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed ut fateámur vérius:
et suæ dicámus, et nostræ. Illa quippe Redemptoris nostri Resur-
réctio, et nostra festivitas fuit, quia nos ad immortalitatēm reduxit &
et Angelórum festivitas exstitit: quia nos revocando ad cælestia,
eórum númerum implébit. In sua ergo, ac nostra festivitatē
Angelus in albis véstibus appáruit & quia dum nos per Resur-
rectiōnem Domínicam ad supérrna redúcimur: cælestis pátriæ
damna reparántur. Tu autem, Dómine, & miserére nostri.

¶. Deo grátias.

Responsorium III

IV

Dum transis-set sáb- ba- tum, Ma-rí- a Mag-
da-lé- ne et Ma-rí- a Jacó-bi et Sá-lome
emé- runt a-róma- ta, * Ut ve-ni- én- tes únge-
rent Je- sum, † Alle-lú-ia, alle-
lú- ia. ¶ Et valde mane una sabba-tó-rum vé-
ni- unt ad monumén- tum, or- to jam so- le. * Ut
ve-ni- én- tes. Gló-ri- a Pa-tri, et Fí- li- o,
et Spi-ri- tu- i San- cto. † Alle-lú-ia.

Canticum Te Deum, ambo Cantores simul incipient:

IV

T e De- um laudámus: te Dóminum confi- té- mur.
2. Te ætérnum Patrem omnis terra vene-rá- tur. 3. Ti-bi
omnes Ange- li, ti-bi Cæ-li, et uni-vérsæ Po-testá- tes:
4. Ti-bi Ché-ru-bim et Sé-raphim incessábi- li voce proclá-
mant: 5. Sanctus, 6 Sanctus, 7. Sanctus, Dómi-nus De- us
Sába- oth. 8. Ple-ni sunt cæ-li et terra ma-jestá-tis gló-
ri- æ tu- æ. 9. Te glo-ri- ó-sus Aposto-lórum Cho- rus,
10. Te Prophe-tá-rum laudá-bi- lis núme- rus, 11. Te Márt-

rum candi-dá-tus laudat exérci- tus. 12. Te per orbem ter-
rá-rum sancta confi-té-tur Ecclé-si- a. 13. Pa-trem immén-
sæ ma-jestá- tis: 14. Vene-rándum tu- um ve-rum et ú-
ni-cum Fí-li- um; 15. Sanctum quoque Pa-rá-cli-tum Spí-
ri- tum. 16. Tu Rex gló- ri- æ, Christe. 17. Tu Patris sem-
pi-térnus es Fí-li- us. 18. Tu, ad li-be-rándum susceptú-rus
hómi-nem, non horru- ísti Vírgi-nis ú-te-rum. 19. Tu, de-ví-
cto mortis acú- le- o, ape-ru- ísti credénti-bus regna cæló-

rum. 20. Tu ad déxte-ram De- i se-des, in gló- ri- a Pa-
Hic genuflectitur.
tris. 21. Judex créde-ris esse ventú-rus. 22. Te ergo quæ-
sumus, tu- is fámu-lis súbve- ni, quos pre-ti- óso sanguine
re-demísti. 23. Æ-térra fac cum Sanctis tu- is in glóri-a
nume-rá- ri. 24. Salvum fac pôpu-lum tu- um, Dómine,
et bén-e-dic he-re- di-tá-ti tu- æ. 25. Et re-ge e- os, et
extólle il-los usque in æ-tér- num. 26. Per sín-gu-los di-
es be-ne- dí-cimus te; 27. Et laudámus nomen tu- um in

sécu-lum, et in sǽ-cu-lum sǽcu-li. 28. Digná-re, Dómi-ne,
di-e i-sto si-ne peccá-to nos custodí-re. 29. Mi-se-ré-re
nostri, Dómi-ne, mi-se-ré-re nostri. 30. Fi-at mi-se-ri-cór-
di-a tu-a, Dómi-ne, super nos, quemádmodum spe-rá-
vimus in te. 31. In te, Dó-mi-ne, spe-rá-vi: non confún-
dar in æ-tér-num.

Ante Laudes dicatur ab eo qui facit Officium, Cantore ei deferente:

℣. In re-surrecti-óne tu-a, Christe, alle-lú-ia.
℟. Cæ-li et terra læ-téntur, alle-lú-ia.

AD LAUDES

℣. Deus, in adjutórium. Dómine, ad adjuvándum. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Ant. 1
VIII

Ange-lus. Ps. 92. Dóminus regnávit, decórem indútus

est: * indútus est Dóminus fortí-tudi-nem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem ter-
ræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: *
a sǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómi-
ne: * elevavérunt flúmina vo-
cem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus

suos, * a vócibus aquárum mul-
tárum.

Mirábiles elatiónes maris: *
mirábiliis in altis Dóminus.

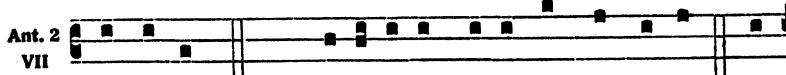
Testimónia tua credibília fac-
ta sunt nimis: * domum tuam
decet sanctitúdo, Dómine, in
longitúdinem diérum.

Anti-
phona

Ange-lus autem Dó-mi-ni descéndit de cælo: et

accé-dens revólvit lá-pi-dem, et sedébat super e-um,

alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Et ecce. Ps. 99. Ju-bi-lá-te De-o, omnis terra: * ser-

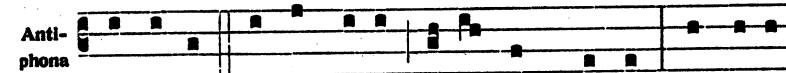

ví-te Dómi-no in læ-tí- ti- a.

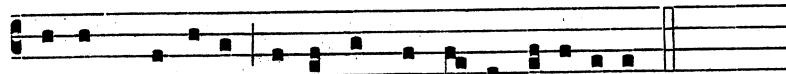
Introíte in conspéctu ejus, * ejus in confessióne, átria ejus in exsultatióne.

Scítote quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

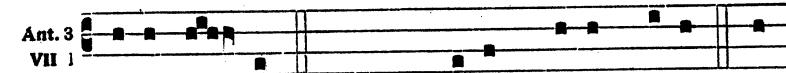
Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas

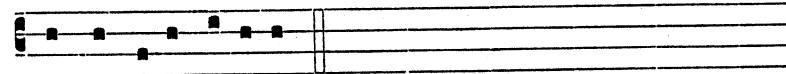
Et ecce terræ mo-tus factus est magnus: Ange-lus

autem Dómi-ni descéndit de cæ-lo, alle-lú-ia.

E-rat au- tem. Ps. 62. De- us, De- us me- us * ad

te de lu-ce ví-gi-lo.

Sitívit in te ánima mea, * inaquósa: q̄ sic in sancto appáquam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ívia, et

rui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniā mélior est miseri-cordia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo mánus meas.

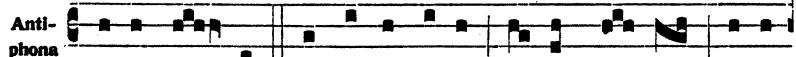
Sicut ádipe et pinguédine re-pleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, q̄ in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

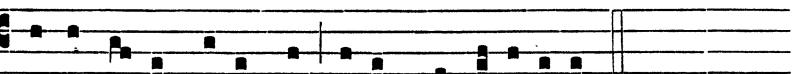
Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, q̄ adhésit ánima mea post te: * me suscécit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsié-runt ániam meam, q̄ introíbunt in inferiéra terræ: * tra-déntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

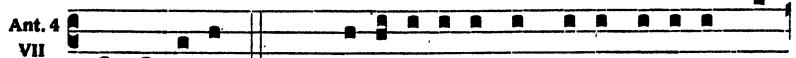
Rex vero lætábitur in Deo, q̄ laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

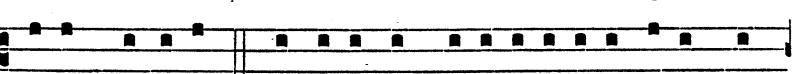
E-rat au- tem aspéctus e-jus sic- ut ful- gur: vesti-

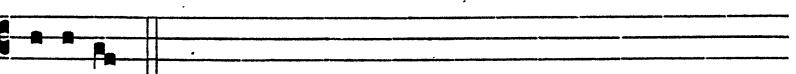
ménta e- jus sic- ut nix, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Præ timó-re. Cant. Bene-dí-ci-te ómni- a ópe-ra Dó-

mi-ni, Dómino: * laudá-te et supe-rex-altá-te e- um in

sácu-la.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtutes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruina, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, gláicies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebrae Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícit terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino: * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedicat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánime justorum, Dómino: * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedictus es, Dómine, in fir-maméto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

*Hic non dicitur
Glória Patri.*

Anti-phona

Præ timó-re autem e-jus extérri-ti sunt cu-stódes,

et facti sunt vel-ut mórtu-i, alle-lú-ia.

Ant. 5 VIII

Respónsens. Ps. 148. Laudá-te Dómi-num de cæ-lis: *

laudá-te e- um in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtutes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et créata sunt.

Státuit ea in æténum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, gláicies,

spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructifera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pôpuli: * príncipes, et omnes júdice terræ.

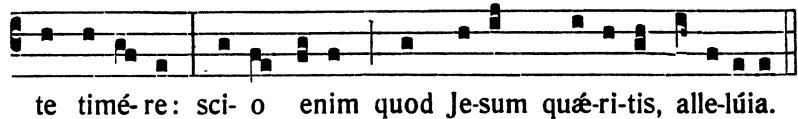
Júvenes et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pôpuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israël, pôpulo ap-propinquánti sibi.

Antiphona

Respóndens autem An-ge-lus di-xit mu-li-é-ribus: No-lí-

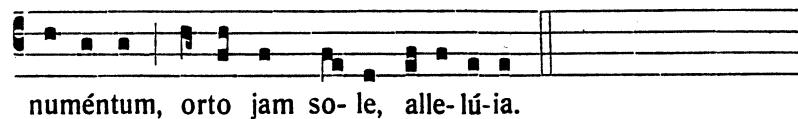
te timé-re: sci-o enim quod Je-sum quá-ri-tis, alle-lúia.

Post predictam Antiphonam, qui facit Officium statim incipiat Antiphonam ad Benedictus, Cantore ei deferente. Incepta Antiphona, thurificetur Altare.

Ad · Benedictus

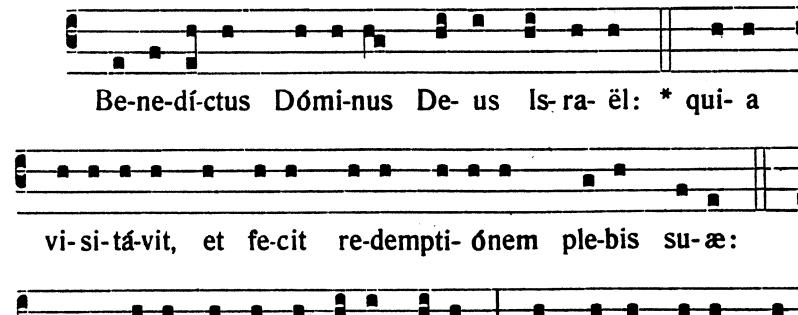
Ant.
VIII

Et valde mane una sabba-tó-rum, vé-ni-unt ad mo-

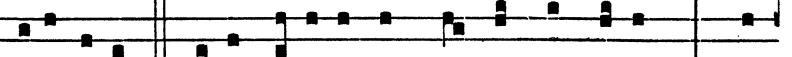

numéntum, orto jam so-le, alle-lúia.

Ambo Cantores incipiunt Canticum:

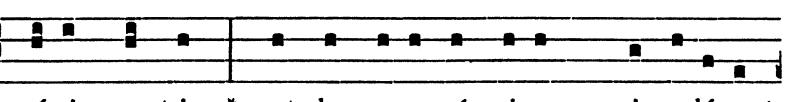
2. Et e-réxit cornu sa-lú-tis no-bis: * in domo Da-vid, pú-

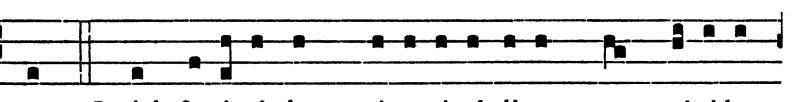
e-ri su-i. 3. Si-cut locú-tus est per os sanctó-rum, * qui

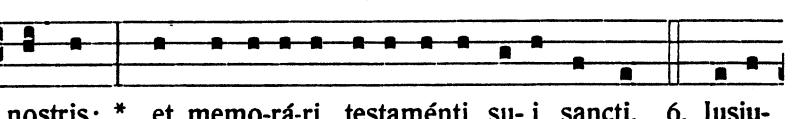
a sécu-lo sunt, prophe-tá-rum e-jus: 4. Sa-lú-tem ex i-ni-

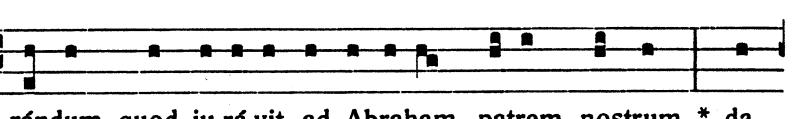
mí-cis no-stris, * et de manu ómni- um, qui odé-runt

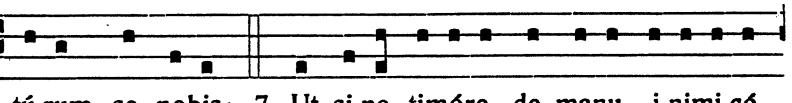
nos: 5. Ad fa-ci- éndam mi-se-ri-córdi- am cum pátri-bus

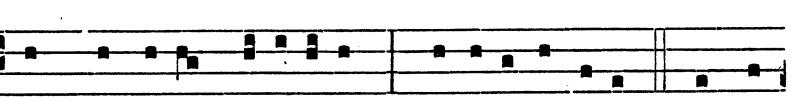
nostris: * et memo-rá-ri testaménti su-i sancti. 6. Jusju-

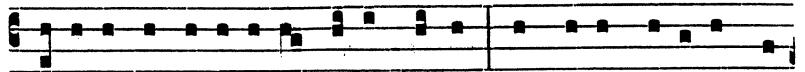
rándum, quod ju-rá-vit ad Abraham, patrem nostrum, * da-

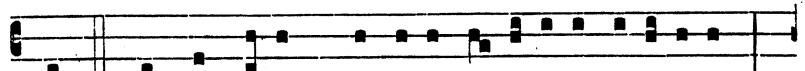
tú-rum se nobis: 7. Ut si-ne timóre, de manu i-nimi-có-

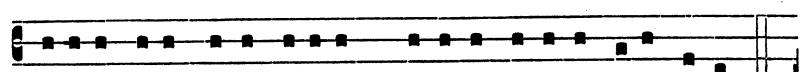
rum nostró-rum li-be-rá- ti, * servi- ámus il-li. 8. In san-

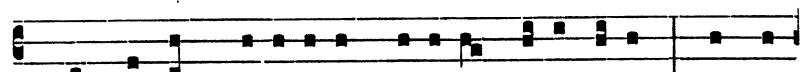
cti-tá-te, et justí-ti- a co-ram ipso, * ómni-bus di- ébus no-

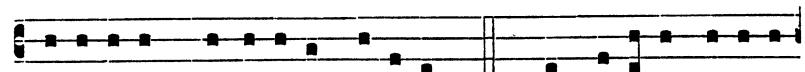
stris. 9. Et tu, pu- er, Prophé-ta Al-tíssimi vocá-be-ris: *

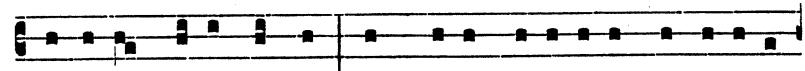
præ-íbis enim ante fá-ci-em Dómi-ni pa-rá-re vi-as e-jus:

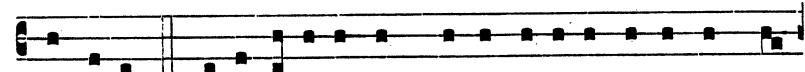
10. Ad dandam sci- énti- am sa-lú-tis ple-bi e-jus: * in re-

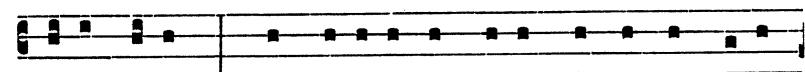
missi- ónem pecca-tó-rum e- ó-rum: 11. Per víscera mi-se-ri-

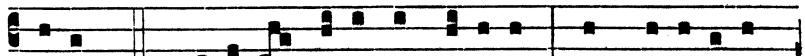
córdi- æ De- i nostri: * in qui-bus vi-si-tá-vit nos, ó-ri- ens

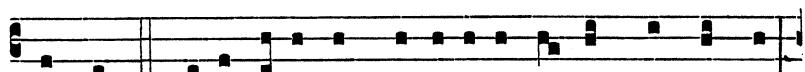
ex alto: 12. Il-lumi-ná-re his, qui in ténebris, et in umbra

mortis se-dent: * ad di-ri-géndos pedes nostros in vi- am

pa-cis. 13. Gló-ri- a Patri, et Fí- li- o, * et Spi-rí-tu- i

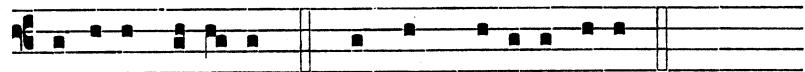

Sancto. 14. Sic-ut e-rat in princí-pi- o, et nunc, et semper, *

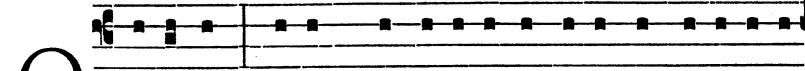
et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen.

Post Canticum Benedictus, Antiphona Et valde mane, reincipiatur ab eo qui facit Officium, Cantore ei deferente.

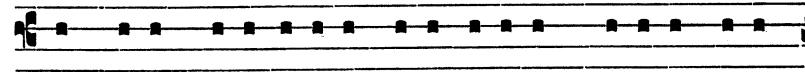

Dómi-nus vo-biscum. R. Et cum spí-ri-tu tu- o.

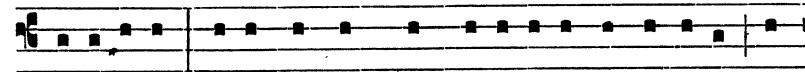
Oratio

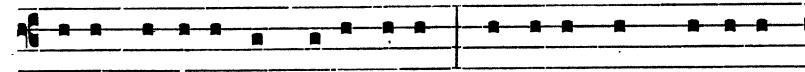
O -rémus. De- us, qui hodi- érna di- e per Uni-gé-ni-

tum tu- um, æ-terni-tá-tis nobis á-di-tum, de-vícta morte,

re-se-rásti: vo-ta nostra, quæ præve-ni- éndo aspi-ras é-

ti- am adjuvándo pro-séque-re. Per e- úmdem Dómi-num

nostrum Je-sum Christum Fí-li- um tu- um, qui te-cum vi-vit
et regnat in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti, De-us, per óm-
ni- a sácu-la sácu-ló- rum. R. Amen.
Dómi-nus vo-biscum. R. Et cum spí-ri-tu tu- o.

Dicatur a duobus Fratribus qui ad Versiculos sunt notati:

Bene-di-cámus Dómi-no, alle-lú-ia, alle- lú-ia.
R. De-o grá-ti- as, alle-lú-ia, alle- lú-ia.

AD PRETIOSA

Antequam pronuntientur Kalendæ, dicatur a Lectore, stantibus Fratribus:

Hac die, quam fecit Dóminus ⁊ Solémnitas solemnitatum et Pascha nostrum: Resurréctio Salvatóris nostri Iesu Christi secundum carnem. Festum Totum Duplex primæ classis.

Deinde pronuntientur Kalendæ et Martyrologium sequentis diei, quibus pronuntiatis, subjungat Hebdomadarius stans versus ad Chorum:

Pre-ti- ósa est in conspéctu Dómi-ni.
R. Mors Sanctó-rum e-jus.

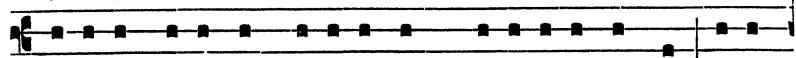
Oratio

Sancta Ma-rí- a et omnes Sancti intercé-dant pro
no-bis ad Dómi-num: ut me-re- ámur adju-vá-ri ab e- o,
qui vi-vit et regnat per ómni- a sácu-la sácu-lórum.
R. Amen.

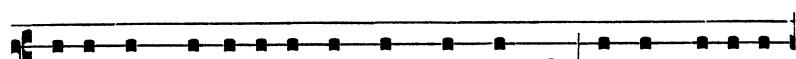
Quo finito et responso Amen, dicat ter:

R. De-us, in adju-tó-ri- um me- um inténde.
R. Dómi-ne, ad adjuvándum me festí-na.

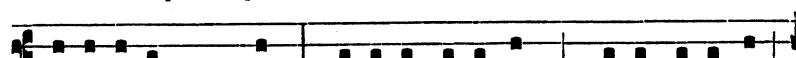
Postea dicatur communiter a Fratribus ad genua usque ad Sicut erat, inclinantibus:

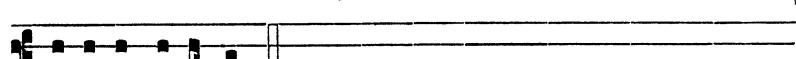
Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto: Sic-ut

e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sáecu-la

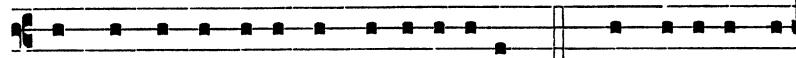

sáecu-lo-rum. Amen. Ký-ri-e, e-léison. Christe, e-léison.

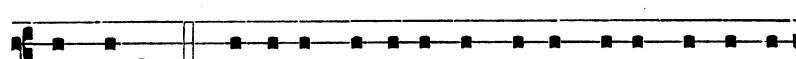

Ký-ri-e, e-léison.

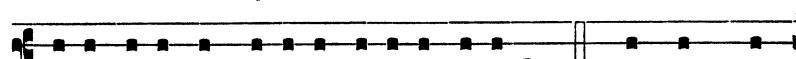
Et subjugatur secreto Pater noster, inclinando profunde. Deinde dicat Hebdomadarius:

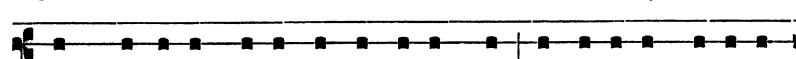
Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos

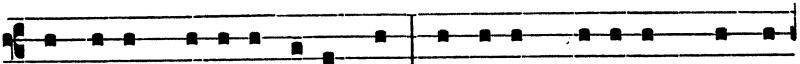
a ma-lo. V. Réspi-ce, Dómi-ne, in servos tu-os, et in ó-

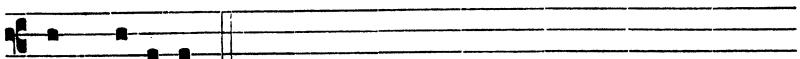
pe-ra tu-a, et dí-ri-ge fí-li-os e-órum. R. Et sit splen-

dor Dómi-ni De-i nostri super nos, et ópe-ra mánu-um

nostrá-rum dí-ri-ge super nos: et ópus mánu-um nostrá-

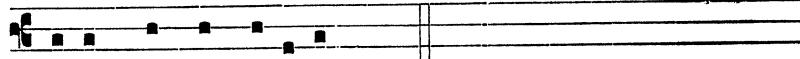
rum dí-ri-ge.

Postea sine Dóminus vobiscum, et sine Orémus, subjungat Orationem Dirigere, dicendam eo modo quo dicuntur Orationes ad Horas:

Dirígere et sanctificáre dignérис, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, hódie corda et córpora nostra in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum q̄ ut hic, et in æténum, te auxiliánte, semper salvi esse mereámur: Per Chri-stum Dóminum nostrum q̄

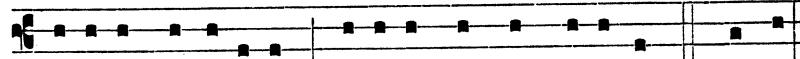
R. Amen.

Dicto a Fratre qui legit Kalendas:

Jube, Domne, bene-dí-ce-re.

Hebdomadarius det Benedictionem:

Di-ví-num auxí-li-um máne-at semper nobíscum. R. Amen.

Data Benedictione, sequitur de Evangelio in tono Lectionum:

Secúndum Marcum.

Cap. 16

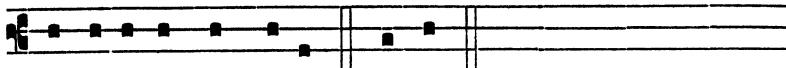
In illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata: ut veniéntes úngerent Jesum. Et valde mane una sabbatórum véniant ad monuméntum: orto jam sole. Tu autem, Dómine, q̄ miseré nostri.

R. Deo grátias.

Terminata Lectione de Evangelio et responso Deo grâtias, ille qui dixit Lectionem immediate subjungat eodem tono:

Commemoratio Fratrum, Sororum, Familiarium, Benefactorum defunctorum Ordinis nostri.

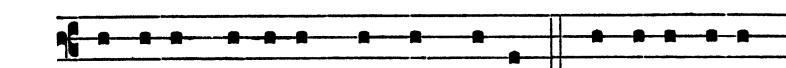
Subjungatur a Prælato vel, si absit, ab Hebdomadario:

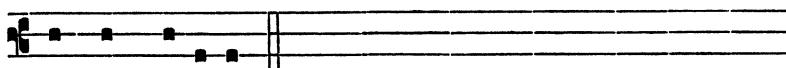
Requi- éscant in pace. R. Amen.

Cantor vel Succendor, juxta ordinem hebdomadæ, incipiat Psalmum sequentem, quem uterque Chorus alternatim dicat per Versus:

Psalmus 116

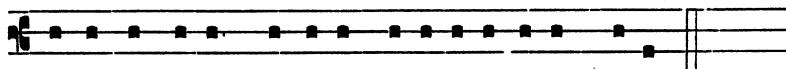
Laudá-te Dómi-num, omnes Gentes: q̄ laudá-te e- um,

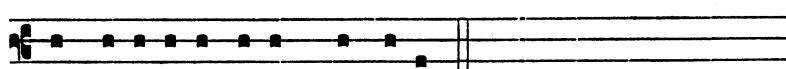
omnes pôpu-li. q̄

Quóniam confirmáta est super Glória Patri, et Fílio, * et nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum. Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio ...

Subjungatque Hebdomadarius:

V. Ostende nobis, Dómi-ne, mi-se-ri-córdi- am tu- am.

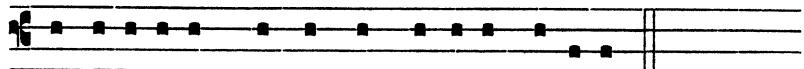

R. Et sa-lu-tá-re tu- um da nobis.

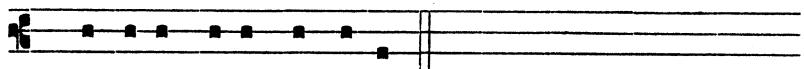
Dómi-nus vobíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu- o. Orémus.

A ctiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, et adjuvando proséquere: ut cuncta nostra operatio a te semper incipiatur, q̄ et per te copta finiatur: Per Christum Dóminum nostrum. q̄ R. Amen.

Postea dicat Prælatus vel, in ejus absentia, Hebdomadarius:

V. Adju-tó-ri- um nostrum in nômi-ne Dómi-ni.

R. Qui fe-cit cæ-lum et terram.

T Si non sequatur aliqua Hora, dicat:

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Pater noster, secreto, Salve Regína, Pie Pater Domínice, etc. ut pag. 335.

T Si recitatus fuerit Obitus alicujus Magistri Generalis, immediate post Fidélium ánimæ, dicatur Ps. 129. De profundis, cum V. Réquiem ætérnam.

V. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, áimas eórum.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

D eus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum Sacerdotali (vel Pontificál) fecisti dignitaté vigére: præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

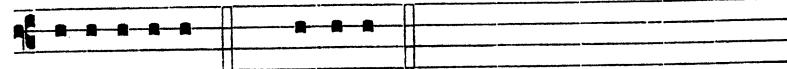
¶. Requiéscant in pace.

R. Amen.

Pater noster, secreto, Salve Reginæ, Pie Pater Domînico, etc. ut pag. 335.

¶ Quod si tunc tenendum est Capitulum, postquam Lector pronuntiaverit Commemoratio Fratrum, etc., qui Capitulum tenere debet, dicto Requiéscant in pace, et responso Amen, antequam incipiatur Psalmus Laudate,

dicit inclinando se: Et respondebit Conventus:

Bene-dí-ci-te. Dómi-nus.

¶ Si sit faciendus sermo præsentibus extraneis, ipse Prælatus incipiat Psalmum Laudate Dóminum, omnes Gentes, Conventuque prosequente, cetera addantur ut supra, antequam sermo fiat.

¶ Si autem extranei non debuerint interesse, dicto Benedicite, et propositis si quæ tunc voluerit Prælatus proponere, dicat: Surgat qui debet facere sermonem, Et ille surgens veniat ante eum, et flexis genibus et inclinato capite, petat benedictionem dicendo: Jube, Domne, benedicere. Et detur ei a Prælato benedictio:

Dóminus sit in corde tuo. et in lábiis tuis ad pronuntiandum digne et fructuose verba sua sancta. In nōmine Patris, ☩ et Filii, et Spíritus Sancti.

Qua recepta, eat ad locum ubi faciendus est sermo.

Finito sermone, si velit aliqua subjungere Prælatus, subjungat, et cum finem fecerit dicendi, incipiat Psalmum Laudate Dóminum, omnes Gentes, et que sequuntur de Pretiosa, dicantur ut prædictum est.

Quando autem Pretiosa, in Capitulo dicendum fuerit, dicto Benedicamus Dómino, terminentur Laudes more solito, ut infra de modo terminandi Horas dicetur.

Deinde omnes, Priore præcedente, vadant ad Capitulum, ubi dicto primum a Lectore Hac die quam fecit Dóminus, etc., pronuntiatis subinde que de Kalendario, Luna et Martyrologio pronuntianda sunt, cum vv., Orationibus, Evangelio, et Psalmo; factoque sermone secundum formam prænotatam, dicto a Prælato v. Adjutórium nostrum, solvitur Capitulum.

¶ Si recitatus fuerit Obitus, post v. Adjutórium nostrum, recitetur Psalmus De profundiis, cum vv. et Oratione notatis pag. 333.

MODUS TERMINANDI LAUDES

ET CETERAS HORAS, EXCEPTO COMPLETORIO

Dicto post Orationem seu Orationes Dóminus vobiscum, et Benedicamus Dómino, si immediate non sequitur alia Hora, aut Missa conventualis, subditur:

Fidélium ánimæ per misericordiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Pater noster, secreto; deinde:

Ant. Salve, Reginæ, mater misericordiæ: vita, dulcedo et spes nostra, salve. Ad te clamámus exsules filii Hevae. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eja ergo advocáta nostra, illos tuos misericórdes oculos ad nos convérte; et Jesum benedictum, fructum ventris tui nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

Ant. Pie Pater Domînico, tuorum memor óperum, sta coram summo Júdice pro tuo cœtu páuperum.

v. Post partum Virgo inviolata permansisti.

R. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

v. Ora pro nobis, beáte Pater Domînici.

R. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

v. Fiat pax in virtute tua.

R. Et abunbántia in túrribus tuis.

v. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Prótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis: et beátæ Mariæ semper Virginis patrocínii confidéntes a cunctis hóstibus redde secúros.

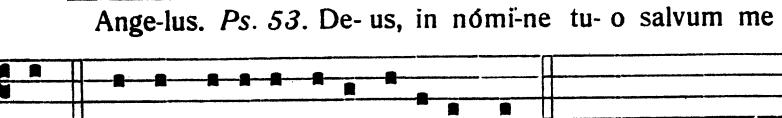
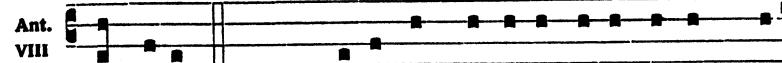
Concédere, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui peccatórum nostrorum póndere prémissimur, beáti Domînici Confessoris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur.

Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, preces placátus admítte: Ut destrúctis adversitatibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte; et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Pater noster, *secreto*.

AD PRIMAM

Dicto Pater noster, Credo in Deum, v. Deus, in adjutórium, cum Glória Patri, Sicut erat, allelúa, statim incipiatur:

Ange-lus. Ps. 53. De-us, in nómii-ne tu-o salvum me

fac: * et in virtú-te tu-a júdi-ca me.

Deus, exáudi oratióne meam: * áuribus pérçipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsu[m] me, et fortes quæsié-runt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus áduvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne

eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118, i

Béati immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini. Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambula-vérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nímis.

Utinam dirigántur viæ meæ: * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum

perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiōne cordis: * in eo quod dídici judícia justitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo cárigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi eloquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiosis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis meditábor: * non oblíviscar sermónes tuos.

Psalmus 118, ii

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et

considerábo mirabília de lege tua.

Incóla ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * male-dícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me opprórium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, * et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua méditatio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

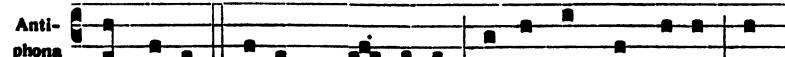
Vias meas enuntiávi, et exaudi-disti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me: * et exercébor in mirabíliabus tuis.

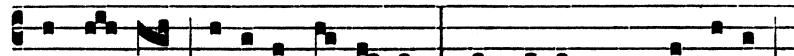
Dormitávit ánima mea præ-tédio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove a me: * Adhaesi testimoniis tuis, Dó-
et de lege tua miserere mei.
Viam veritatis elegi: * judí-
cia tua non sum oblítus.

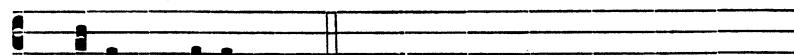
mine: * noli me confundere.
Viam mandatorum tuorum cu-
cúrri, * cum dilatásti cor meum.

Ange-lus autem Dó-mi-ni descéndit de cæ-lo: et

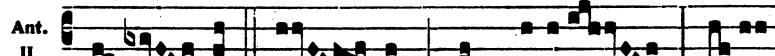

accé-dens revólvit lá-pi-dem, et se-débat super e-um,

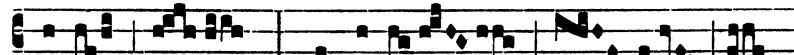

alle-lú-ia, alle-lú-ia.

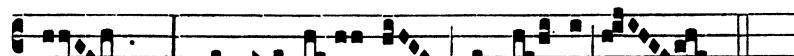
Statum sequitur

Hæc di-es quam fecit Dó-

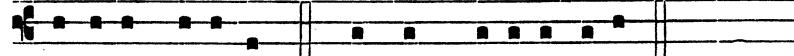

mi-nus: exulté-mus,

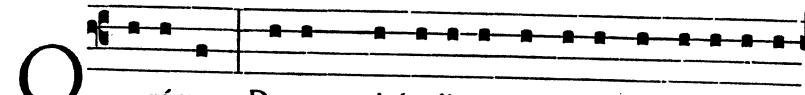
et læ-té-mur in e-a.

*Finita Ant. Hæc dies, dicatur Confiteor, et Misereátrur, ut pag. 290,
deinde:*

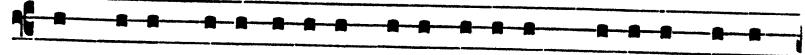

Dómi-nus vobíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

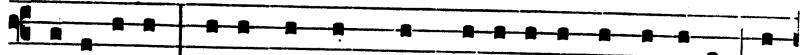
Oratio

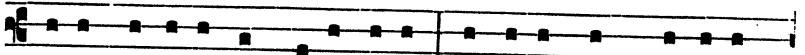
-rémus. De-us, qui hodi-éerna di-e per Uni-géni-

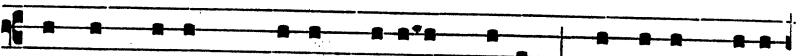
tum tu-um æ-terni-tá-tis nobis á-di-tum, de-victa morte,

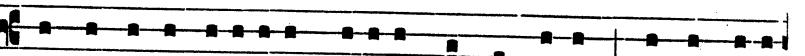
re-se-rásti: vo-ta nostra, quæ præve-ni-éndo aspi-ras, é-

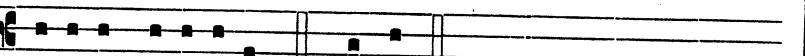
ti-am adjuvándo pro-séque-re. Per e-úmdem Dómi-num

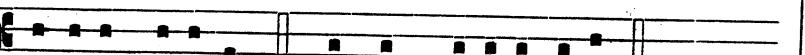
nostrum Je-sum Christum Fí-li-um tu-um, qui te-cum vi-vit

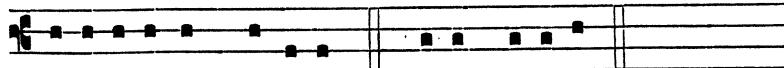
et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti, De-us: per ómnia

sæcu-la sæcu-lórum. R. Amen.

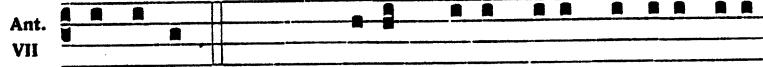
Dómi-nus vobíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

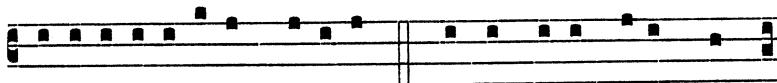
Bene-di-cámus Dómino. R. De-o grá-ti- as.

AD TERTIAM

*Dicto Pater noster, v. Deus, in adjutórium, Glória Patri, Sicut erat,
Allelúia, statim incipiatur:*

Et ecce. Ps. 118, iij. Legem pone mihi, Dómine, vi-am

justi-fi-ca-ti- ónum tu- árum: * et exqui-ram e-am semper.
Da mihi intelléctum, et scrútabor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam volui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobráti-bus mihi verbum: * quia sperávi in sermónis tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritáris usquequáque: * quia intjudíciis tuis superperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sǽculum et in sǽculum sǽculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercebar in justificatióibus tuis.

Psalmus 118, iv

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sǽculo, Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodire legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * mise-

rére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convertéti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Psalmus 118, v

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis créddi.

Priúsqam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iní-

quitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super mília auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi inteléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æqui-

tas judícia tua: * et in verítate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum eloquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitatem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandatis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatióibus tuis, * ut non confundar.

Anti-
phona

Et ecce terræ motus factus est magnus: Angelus

autem Dómi-ni descéndit de cælo, alle-lú-ia.

Ant. Hæc dies, Dóminus vobiscum, Oratio Deus, qui hodiéerna die, Dóminus vobiscum, Benedicámus Dómino, ut pag. 338.

AD ASPERSIONEM AQUÆ BENEDICTÆ

Ant.
viii

Vi-di a-quam egre-di én-tem de templo

a lá-te-re dex-tro, alle-lú-ia: * Et omnes, ad
quos pervénit a-qua i-sta, sal-vi fa-cti
sunt, et di- cent, alle-lú-ia, al-le-lú-ia. ¶ Hæc
di-es, quam fe-cit Dómi-nus: exsultémus, et læ-témur in
e-a. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-ri-tu-i Sancto.

Sic-ut e-rat in princípi-o, et nunc, et semper, et in

sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. * Et omnes.

¶. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúia. ♫

¶. Et salutáre tuum da nobis, allelúia. ♫

¶. Dómine, exáudi oratióne meam. ♫

¶. Et clamor meus ad te véniat. ♫

¶. Dóminus vobiscum. ♫

¶. Et cum spíritu tuo.

Orémus. ♫

Oratio

Exaudi nos, Dómine, sancte, Pater omnípotens, æterne Deus:
Et míttere dignérис sanctum Angelum tuum de cælis, ♫ qui
custódiat, fóveat, prótegat, vísitet atque défendat omnes habi-
tantes in hoc habitáculo: Per Christum Dóminum nostrum. ♫
R: Amen.

AD MISSAM

Officium

IV

Re-sur- ré-xi, et adhuc te-cum sum, al-
lú- ia: po- su- ísti su- per me manum tu- am, al-
le- lú- ia: mi-rá- bi- lis fa-cta est sci- én-
ti- a tu- a, alle- lú- ia, al- le- lú- ia. ¶. Dómi-
ne probásti me, et cognó-vísti me: tu cognó-vísti sessi-
ónem me- am, et re-surrecti- ó-nem me- am. Gló- ri- a

Patri, et Fí- li- o, et Spi- rí-tu- i Sancto. Sic- ut e-rat in
princí-pi- o, et nunc, et semper, et in sácu- la sácu- lo-
rum. Amen. Re-sur- ré-xi ...

Oratio

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitatis
nobis áditum, devicta morte, reserásti: vota nostra, quæ
præveniéndo aspirás ♫ etiam adjuvánto proséquere: Pereúmdem.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

I, cap. 5

Fratres: Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérso,
sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est
Christus. Itaque epulémur. Non in ferménto véteri, neque in fer-
mento malitiæ et nequitiæ: sed in ázymis sinceritatis, et veritatis.

Responsorium

II

Hæc di- es, quam fe-cit Dó-
mi-nus: exsulté-
mus,
et læ- té- mur in e- a. ¶. Con-

fi-témi-ni Dó-mi-no, quó-
ni-am bo-nus: quó-ni-am in
sá-cu-lum mi-se-ri-cór-
di-a e-jus.
vii Alle-lú-ia.
Pascha no-strum immo-
lá-
tus est Chri-stus.

Sequentia

Víctimæ Paschá-li laudes ímmo-lent Christi-á-ni.
Agnus re-démit oves: Christus ínno-cens Patri re-conci-
li-ávit pecca-tó-res. Mors et vi-ta du-élo confli-xé-re mi-
rándo: dux vi-tæ mórtu-us regnat vi-vus. Dic no-bis Ma-
rí-a, quid vi-dí-sti in vi-a? Sepúlcrum Christi vi-véntis,
et gló-ri-am vi-di re-surgéntis: Angé-ni-cos te-stes, sudá-
ri-um et vestes. Surre-xit Christus spes me-a: præ-cédet

vos in Ga-li-læ- am. Scimus Christum surre-xisse a mór-
tu- is ve-re: tu nobis victor Rex mi-se-ré-re. A-men.
Alle-lú- ia.

Sequentia sancti Evangeli secundum Marcum.

Cap. 16

In illo tempore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Sálome emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et valde mane una sabbatórum, vénint ad monuméntum orto jam sole. Et dicébant ad ínvicem. Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe magnus valde. Et introéuntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstu-puerunt. Qui dicit illis. Nolite expavéscere. Jesum quæritis Nazarénum crucifixum: surréxit, non est hic. Ecce locus ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis ejus et Petro, quia præcédet vos in Galiléam. Ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis.

Credo.

Offertorium

Ter- ra tré-mu- it et qui- é- vit,

dum re-súrge-ret in ju-dí- ci-o De- us, al-
le- lú- ia.
Secreta

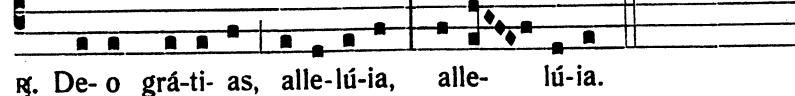
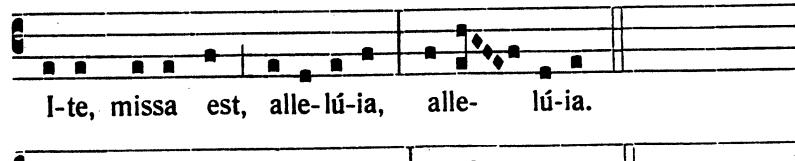
S úscipe, quésumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblaci-
níbus hostiárum: ut Paschálibus initiáta mystériis, ad æternitatis nobis medélam, te operánte, proficiant: Per Dóminum.

Communio

vi
Pascha nostrum im-mo-lá-tus est Chri-
stus, alle-lú- ia: í-ta- que e-pu- lé- mur
in á- zy- mis since- ri-tá-tis, et ve-ri-tá- tis, alle-
lú- ia, alle- lú- ia, alle- lú- ia.

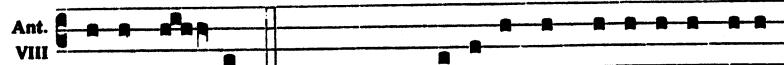
Postcommunio

S píritum nobis, Dómine, tuæ caritatis infúnde: ut quos Sacra-
méntis Paschálibus satiásti ȝ tua fáciás pietáte concórdes:
Per Dóminum.

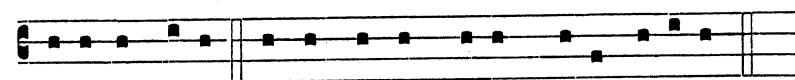

AD SEXTAM

*Dicto Pater noster, t. Deus, in adjutórium, Glória Patri, Sieut erat,
Allelúia, statim incipiatur:*

Erat au- tem. *Ps. 118, vj. De-fé-cit in sa-lu-tá-re tu-um*

á-nima me- a: * et in verbum tu- um superspe-rá-vi.

Defecérunt óculi mei in eló-
quium tuum, * dicéntes: Quando
consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in
pruína: * justificatiónes tuas non
sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? *
quando fácies de persequénti-
bus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabu-
latiōnes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: *
iníque persecuti sunt me, áduva
me.

Paulo minus consummavé-
runt me in terra: * ego autem
non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam
tuam vivífica me: * et custó-
diam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * ver-
bum tuum pérmanet in cælo.

In generatiómem et genera-
tiómem véritas tua: * fundásti
terrā, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat
dies: * quóniam ómnia sér-
viunt tibi.

Nisi quod lex tua meditatio
mea est: * tunc forte periisssem
in humilitate mea.

In ætérnum non oblívscar
justificatiónes tuas: * quia in
ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me
fac: * quóniam justificatiónes
tuas exquisivi.

Me exspectavérunt peccatóres
ut pérderent me: * testimónia
tua intelléxi.

Omnis consummatiόnis vidi
finem: * latum mandátum tuum
nimis.

Psalmus 118, viij

Q uómodo diléxi legem tuam,
Dómine? * tota die me-
ditatio mea est.

Super inimicos meos prudé-
tem me fecisti mandáto tuo: *
quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me
intelléxi: * quia testimónia tua
meditatio mea est.

Super senes intelléxi: * quia
mandáta tua quæsivi.

Ab omni via mala prohíbui
pedes meos: * ut custódiam
verba tua.

A judíciis tuis non declinávi: *
quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúcias fáucibus meis
elóquia tua, * super mel ori
meo!

A mandátis tuis intelléxi: *
propterea odívi omnem viam
iniquitatis.

Lucérna pédibus meis verbum
tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodire
judícia justitiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequaque,
Dómine: * vivifica me secún-
dum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplá-
cita fac, Dómine: * et judicia
tua doce me.

Anima mea in máníbus meis
semper: * et legem tuam non
sum oblítus.

Posuérunt peccatóres lá-
queum mihi: * et de mandátis
tuis non errávi.

Hereditáte acquisivi testimó-
nia tua in ætérnum: * quia ex-
sultatió cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad facien-
das justificatiónes tuas in ætér-
num, * propter retributiómem.

Psalmus 118, viii

I níquos ódio hábui: * et legem
tuam diléxi.
Adjútor et suscéptor meus es

tu: * et in verbum tuum super-sperávi.

Declináte a me, maligni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum eló-
quium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspe-
ctatióne mea.

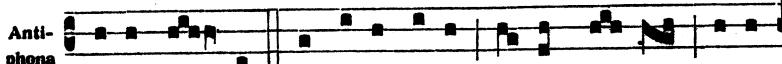
Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatióni-
bus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes
a judíciis tuis: * quia injústa
cogitatió eórum.

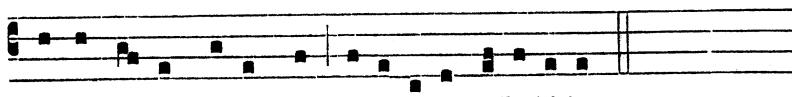
Prævaricántes reputávi om-
nes peccatóres terræ: * ídeo
diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes
meas: * a judíciis enim tuis
tímui.

Feci judícium et justitiám: *

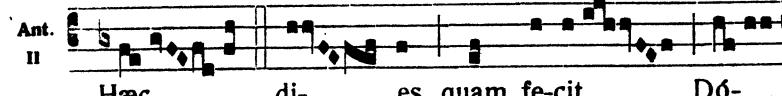

Erat au- tem aspéctus e-jus sic ut ful- gur: vesti-

ménta e- jus sic-ut nix, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Statim sequitur

Hæc di- es, quam fe-cit D6-

non tradas me calumniántibus
me.

Súscipe servum tuum in bo-
num: * non calumniéntur me
supérbi.

Oculi mei defecérunt in salu-
táre tuum: * et in elóquium
justitiæ tuæ.

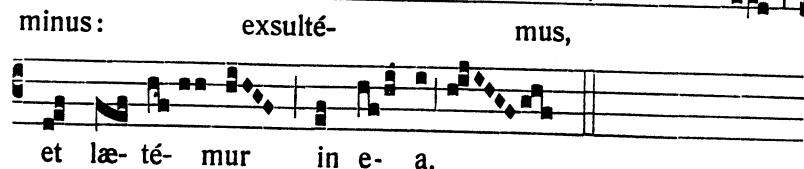
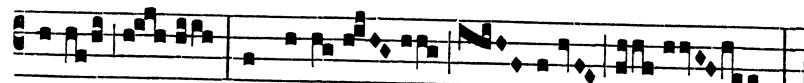
Fac cum servo tuo secúndum
misericórdiam tuam: * et justi-
ficatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da
mihi intelléctum, ut sciam testi-
mónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: *
dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, *
super aurum et topázion.

Propterea ad ómnia mandáta
tua dirigébar: * omnem viam
iniquam ódio hábui.

Dómi-nus vobíscum. ♫ R. Et cum spí-ri-tu tu-o. Orémus. ♫

D eus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitatis
nobis áditum, devicta morte, reserásti: vota nostra, quæ
præveniéndo aspíras, ♫ étiam adjuvando proséquere: Per eú-
dem Dóminum.

¶. Dóminus vobíscum. ♫

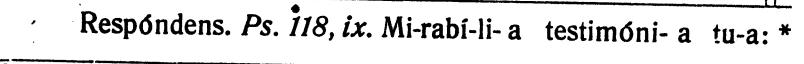
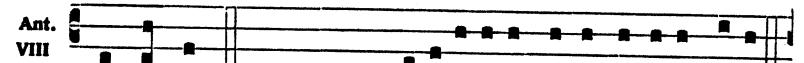
R. Et cum spíritu tuo.

¶. Benedicámus Dómino. ♫

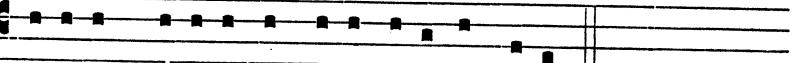
R. Deo grátias.

AD NONAM

*Dicto Pater noster, ¶. Deus, in adjútórium, Glória Patrī, Sicut erat,
Allelúia, statim incipiatur:*

Respónsens. Ps. 118, ix. Mi-rabí-li-a testimóni- a tu-a: *

í-de-o scru-tá-ta est e-a á-nima me-a.

Declaratió sermónum tuó-
rum illúminat: * et intelléctum
dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi
spíritum: * quia mandáta tua
desiderábam.

Aspice in me, et miserere
mei, * secundum judicium dili-
gentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secun-
dum eloquium tuum: * et non
dominetur mei omnis injustitia.

Rédime me a calumniis hó-
minum: * ut custodiam man-
dáta tua.

Fáciem tuam illúmina super
servum tuum: * et doce me
justificatiónes tuas.

Exitus aquarum deduxérunt
óculi mei: * quia non custo-
diérunt legem tuam.

Justus es, Dómine: * et rectum
judicium tuum.

Mandásti justitiam testimónia
tua: * et veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus
meus: * quia obliti sunt verba
tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehe-
menter: * et servus tuus diléxit
illud.

Adolescentulus sum ego et
contémptus: * justificatiónes
tuas non sum oblitus.

Justitia tua, justitia in æter-
num: * et lex tua veritas.

Tribulatio, et angústia inve-
nérunt me: * mandáta tua me-
ditatio mea est.

Æquitas testimónia tua in
æternum: * intelléctum da mihi,
et vivam.

Psalmus 118, x

Clamávi in toto corde meo,
exaudi me, Dómine: *
justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: *
ut custodiam mandáta tua.

Prævéni in maturitaté, et clama-
ví: * quia in verba tua su-
persperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te
dilúculo: * ut meditárer eloquia
tua.

Vocem meam audi secundum
misericordiam tuam, Dómine: *
et secundum judicium tuum
vivifica me.

Appropinquavérunt perse-
quéntes me iniquitati: * a lege
autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et
omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognovi de testimóniis
tuis: * quia in æternum fun-
dásti ea.

Vide humilitatem meam, et
éripe me: * quia legem tuam
non sum oblitus.

Júdica judicium meum, et
rédime me: * propter eloquium
tuum vivifica me.

Longe a peccatóribus salus: *
quia justificatiónes tuas non
exquisiérint.

Misericordiae tuæ multæ, Dó-
mine: * secundum judicium
tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me,
et tríbulant me: * a testimóniis
tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabe-
scébam: * quia eloquia tua non
custodiérint.

Vide quóniam mandáta tua
diléxi, Dómine: * in miseri-
cordia tua vivifica me.

Principium verbórum tuo-
rum, véritas: * in æternum
ómnia judicia justitiae tuæ.

Psalmus 118, xj
Príncipes persecuti sunt me
gratis: * et a verbis tuis
formidávit cor meum.

Lætábor ego super eloquia
tua: * sicut qui invénit spolia
multa.

Iniquitatem ódio hábui, et
abominátus sum: * legem au-
tem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi
tibi, * super judicia justitiae tuæ.

Pax multa diligéntibus legem
tuam: * et non est illis scán-
dalum.

Exspectábam salutare tuum,
Dómine: * et mandáta tua di-
léxi.

Custodívit áнима mea testi-
mónia tua: * et diléxit ea vehe-
menter.

Servávi mandáta tua, et testi-
mónia tua: * quia omnes viæ
meæ in conspéctu tuo.

Appropinquet deprecatio mea
in conspéctu tuo, Dómine: *
juxta eloquium tuum da mihi
intelléctum.

Intret postulatio mea in con-
spéctu tuo: * secundum elo-
quium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hym-
num, * cum docueris me ju-
stificatiónes tuas.

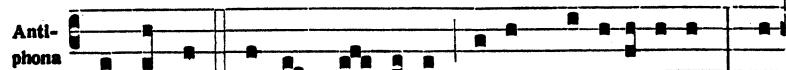
Pronuntiabit lingua mea elo-
quium tuum: * quia ómnia
mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet
me: * quóniam mandáta tua
elégi.

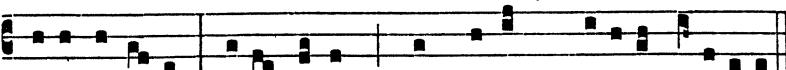
Concupívi salutare tuum, Dómi-
ne: * et lex tua meditatio mea est.

Vivet áнима mea, et laudábit
te: * et iudicia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ pé-
riit: * quære servum tuum, quia
mandáta tua non sum oblí-
tus.

Respondeens autem An-ge-lus di-xit mu-li-é-ri-bus: No-

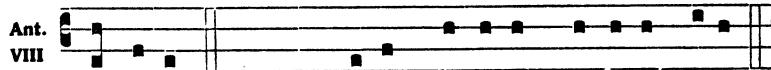
lí-te timé-re: sci-o e-nim quod Je-sum quæri-tis, allelú-ia.

Ant. Hæc dies, et reliqua ut ad Sextam, pag. 352 et 353.

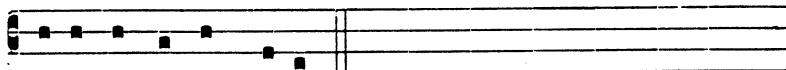
AD VESPERAS

Pater noster, *secreto*, v. Deus, in adjutórium, Glória Patri, Sicut erat, Alleluia.

Super Psalmos.

Ange-lus. Ps. 109. Di-xit Dómi-nus Dómi-no me-o: *

Sede a dextris me-is:

Donec ponam inimicos tuos, * nitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem scabéllum pedum tuórum. Melchísedech.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum principíum in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génuí te.

Jurávit Dóminus, et non pœ-

nitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, im-plébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * propterea exaltábit caput.

Psalmus 110

C onfítébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consilio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * ex quisita in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justitia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, q̄ misericors et misérator Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sǽculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem Génitum: * ópera mánuum ejus véritas et judícum.

Fidélia ómnia mandáta ejus: q̄ confirmáta in sǽculum sǽculi: * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiōnem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terribile nomen ejus: * initium sapiéntiae timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudatiō ejus manet in sǽculum sǽculi.

Psalmus 111

B éatus vir, qui timet Dómi-num: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generatiō rectórum benedicétur.

Glória et divitiæ in domo ejus: * et justitia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Exórtum est in tenebris lu-men rectis: * misericors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miseréatur et cōmodat, q̄ dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætéra erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, q̄ confirmátum est cor ejus: * non commovébitur docēc despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: q̄ justitia ejus manet in sǽculum sǽculi: * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascé-tur, q̄ déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Antiphona

Ange-lus autem Dó-mi-ni descéndit de cælo: et
accé-dens revólvit lá-pi-dem, et se-débat super e-um, al-
le-lú-ia, alle-lú-ia.

Finita Ant. post Psalmos, duo Fratres incipient:

Ant. II

Hæc di-es quam fe-cit Dó-mi-
nus: exsulté- mus,
et læ-té- mur in e- a.

Qui facit Officium incipiat Ant. ad Magnificat, Cantore ei defe- rente. Incepta Ant. thurificatur Altare.

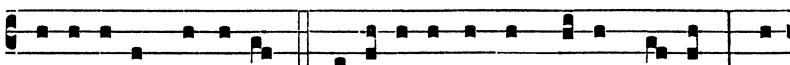
Ad Magnificat

Ant. III

Et respi-ci-én-tes vi-dé-runt revo-lú-tum lá-pi- dem:
e-rat quippe magnus valde, alle- lú-ia.

Ambo Cantores incipient Canticum:

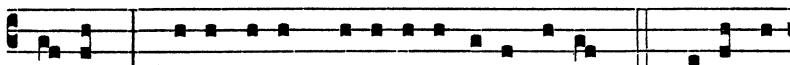
Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum. 2. Et exsultá-vit spí-ri-
tus me- us * in De-o, salu-tári me-o. 3. Qui- a respéxit hu-
mi-li-tá-tem ancíllæ su- æ: * ecce e-nim ex hoc be-á-tam me
dicent omnes genera-ti-ónes. 4. Qui- a fecit mihi magna qui
potens est: * et sanctum nomen e-jus. 5. Et mise-ricórdi- a e-
jus a progéni- e in progéni- es * timéntibus e- um. 6. Fe-
cit po-ténti- am in bráchi- o su- o: * dispérsit supérbos
mente cordis su- i. 7. Depó-su- it po-téntes de se- de, * et

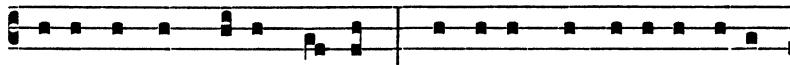
exal-távit húmi-les. 8. Esu-ri- éntes implé-vit bo-nis: * et

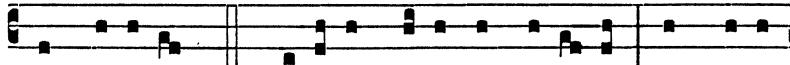
dí-vi-tes dimí-sit i-nánes. 9. Suscé-pit Isra- ēl, pú-e-rum

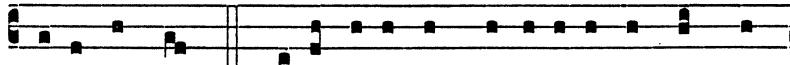
su-um, * re-cordá-tus mi-se-ri-córdi- æ su-æ. 10. Si-cut lo-

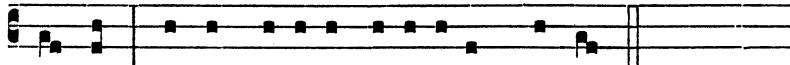
cú-tus est ad patres nostros, * Abraham, et sémi-ni e-jus

in sáecu-la. 11. Gló-ri- a Patri, et Fí-li- o, * et Spi-rí-

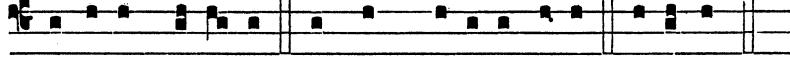

tu- i Sancto: 12. Sic-ut e-rat in princí-pi- o, et nunc, et

semper, * et in sáecu-la sáecu-ló-rum. Amen.

Post Canticum Magnificat, Ant. Et respiciéntes, reincipiatur ab eo qui facit Officium, Cantore ei referente.

Dómi-nus vo-biscum. Et cum spí-ri-tu tu- o. Orémus.

Oratio

D eus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitatis nobis áditum devicta morte reserásti: vota nostra, quæ præveniéndo aspíras & étiam adjuvándo proséquere: Per eúmdem Dóminum nostrum...

R. Amen.

Dum Oratio in Vesperis dicitur, Thuriferarius in Sacristiam vadens, deposito thuribulo, Crucem a Sacrista præparatam accipiat; et in Chorum ante gradus Presbyterii veniat. Dicta Oratione, et responso Amen, Cantores immediate incipiunt Responsorium Christus resúrgens, et Conventu illud prosequente, egrediatur Processio de Choro in Ecclesiam laicorum, hoc ordine: Primo procedant Ceroferarii, et in medio eorum Cruciferarius, qui omnes sint in albis; postea Conventus, junioribus præcedentibus; ultimo Prior cum Libello Processionali.

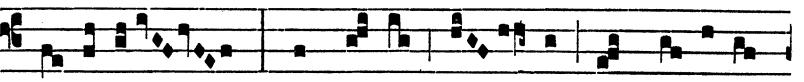
Cum autem Ministri prædicti exierint, Cruciferarius collocet se inter utrumque Chorum in medio a parte juniorum, et juxta eum Ceroferarii hinc et inde stantes versis vultibus ad Altare, et vultu Crucifixi verso ad Conventum. Ceteri vero Fratres ordinent se, sicut in Choro, versis vultibus ad invicem; ultimo stet Prior inter utrumque Chorum.

Finito Responsorio, duo Fratres cantent v. Dicant nunc Iudei, et Chorus resumat: Quod enim, etc.

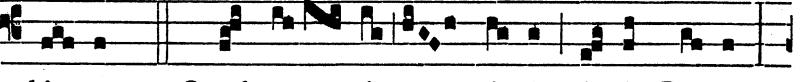
Responsorium

Christus re-súr-gens ex mórtu- is jam non

mō-ri-tur, , mors il- li ul- tra non do-mi-ná-

bi- tur: v. Quod e- nim vi- vit, vi- vit De- o,

al-le-lú-ia, al-le-lú-ia. * Di-cant nunc Ju-
dæ-i, quó-modo mí-li-tes custodi-éntes se-púlcrum
per-di-dé-runt Regem ad lá-pi-dis po-si-ti-6-nem: qua-
re non servábant Pe-tram ju-stí-ti-æ! aut se-
púl-tum reddant, aut re-surgén-tem adó-rent no-bíscum,
di-céntes: * Quod.

Finita post Versum resumptione, qui dicunt Versiculos, dicant (eo modo quo ad memorias in Vesperis et Laudibus dici solent) Versiculum sequentem:

℣. Dícite in natióribus, allelúia. ℥.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúia. ℥.

Et Prior subjungat:
Orémus.

D eus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem ℥ concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiōnis grátiam consequámur: Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℥. Amen.

Postea Cantores incipiunt Antiphonam Regína cæli. Et Fratres, eam prosequendo, revertantur in Chorūm eo ordine quo venerunt; et Ministri ordinantibus se ante gradus Presbyterii modo prædicto, Prior stet ad pulpitum, in quo prima Oratio dicta fuit.

Ant. v Re-gí-na cæ-li læ-tá-re, alle-lú-ia:
qui a quem me-ru-ísti por-tá-re,
alle-lú-ia, resurré-xit sic-ut di-xit, alle-
lú-ia. O-ra pro nobis De-um, alle-
lú-ia.

Qui dicunt Versiculos, eo modo quo 'supra dicant':

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix, allelúia. ℥.
℟. Ut digni efficiámur promissiōnibus Christi, allelúia. ℥.

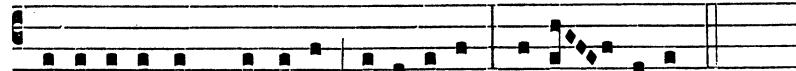
Et Prior subjungat:

Orémus.

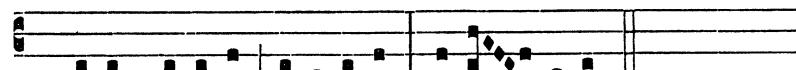
Oratio

G ratiām tuām, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infunde: Ut qui, Angelo nuntiante, Christi Fílli tui Incarnationem cognovimus ℥ per Passiōnēm ejus et Crucem ad resurrectiōnis gloriām perducámur: Per eúmdem Dóminum, etc. ℥. Amen.

Qua Oratione finita et subjuncto Dóminus vobiscum, dicatur ab illis qui dicunt Versiculos:

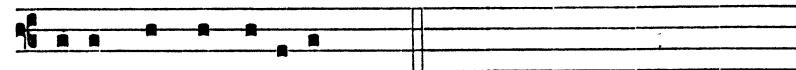
Bene-di-cámus Dómino, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

R. De-o grá-ti-as, alle-lú-ia, alle-lú-ia.
Fidélium ánimæ, Pater noster, Salve Regína, Pie Pater, cum 33. et Oratio-nibus, pag. 335, nisi sequatur immediate Completorium.

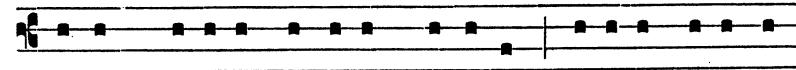
AD COMPLETORIUM

Facto signo a Prælato, dicat Frater qui dicit Versiculos:

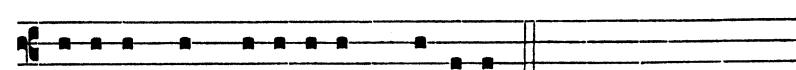

Jube, Domne, bene-dí-ce-re.

Subjugatur ab Hebdomadario Benedictio:

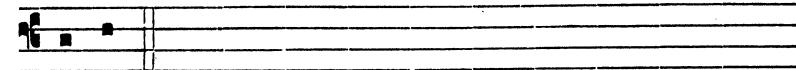

Noctem qui-é-tam et fi-nem perféctum tríbu-at nobis om-

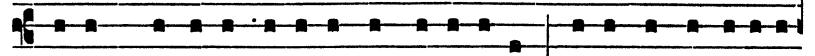
nipo-tens et mi-sé-ri-cors Dómi-nus.

Chorus respondeat:

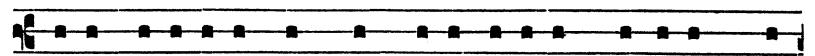

R. Amen.

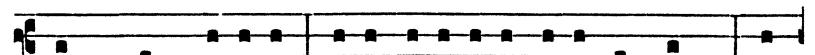
Dicat qui præmisit Jube, Domne:

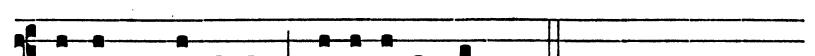
Fratres: sóbri-i estó-te et vi-gi-lá-te: qui-a adversári-us

vester di-ábo-lus tamquam le-o rú-gi-ens círcu-it, quæ-

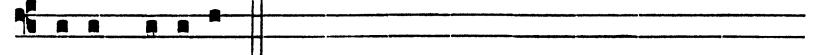

rens quem dé-voret: cu-i re-sísti-te fortes in fi-de. Tu

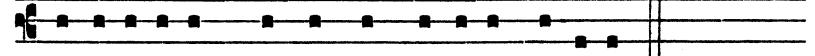
autem, Dómi-ne, ȝ mi-se-ré-re nostri.

Chorus respondeat:

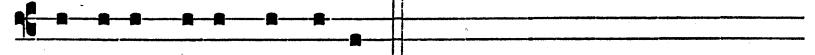
De-o grá-ti-as.

Dicat Prælatus:

Adju-tó-ri-um nostrum in nóm-i-ne Dómi-ni.

Omnes respondeant:

Qui fe-cit cæ-lum et terram.

Dicte Pater noster, secreto, subdatur a Prælato:

C onfiteor Deo omnipoténti, et beátæ Maríæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis, et vobis Fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissione, mea culpa: precor vos oráre pro me.

Chorus autem dicat:

Misereátr tui omnípotens Deus, et dimíttat tibi ómnia peccáta tua: líberet te ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat te ad vitam ætérnam.

Respondeat Prælatus:

Amen.

Postea Chorus replicet:

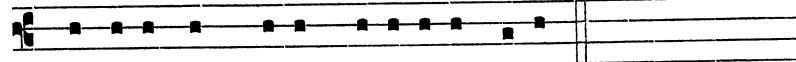
Confiteor Deo omnipoténti, et beátæ Mariæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis, et tibi Pater: quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissione, mea culpa: precor te oráre pro me.

Quo finito, Prælatus dicat Absolutionem:

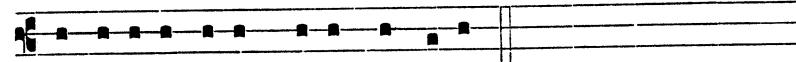
Misereátr vestri omnípotens Deus, et dimíttat vobis ómnia peccáta vestra: líberet vos ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat vos ad vitam ætérnam.

R. Amen.

Erectis omnibus et versis ad Altare, incipiat Hebdomadarius:

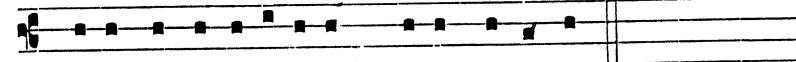

V. Convérite nos, De-us, sa-lu-tá-ris noster.

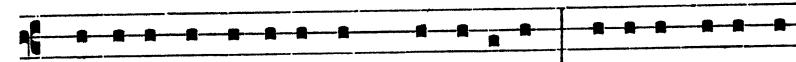

R. Et a-vérte i-ram tu-am a no-bis.

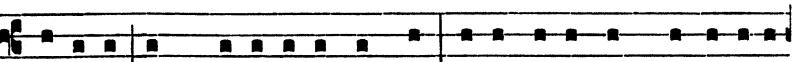
Hebdomadarius:

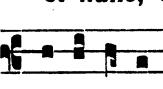
V. De-us, in adju-tó-ri- um me-um inténde.

R. Dómi-ne, ad adjuvándum me festí-na. Gló-ri- a Patri, et

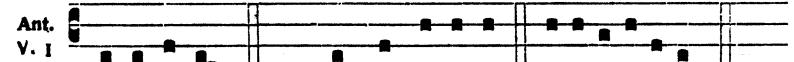

Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Sic-ut e-rat in princípi-o,
et núnc, et semper, et in sácu-la sácu-lo-rum. Amen.

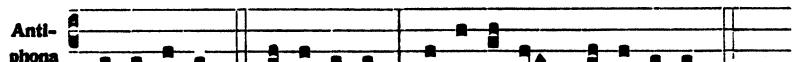
Alle-lú-ia.

Super Psalmos:

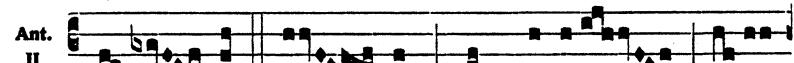
Alle-lú-ia. Ps. 4. Cum invo-cá-re-m. E u o u a e. p. 131.

Psalmus Qui hábitat, et Psalmus Ecce nunc, pag. 131 et 132.

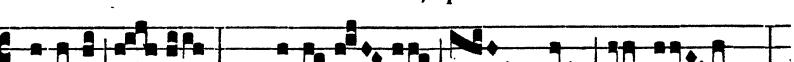

Alle-lú-ia, alle-lú-ia, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

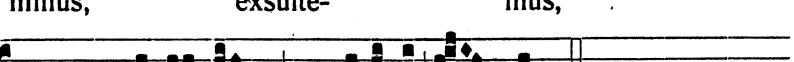
Finita post Psalmos Antiphona Alleluia, dicatur:

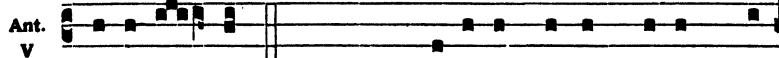
Hæc di-es, quam fe-cit Dó-

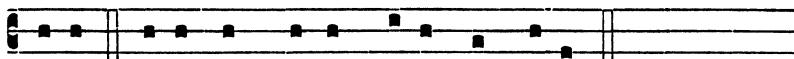
minus, exsulté-mus,

et læ-té-mur in e-a.

Ad Nunc dimittis:

Alle-lú- ia. Cant. Nunc dimít-tis servum tu- um, Dó-

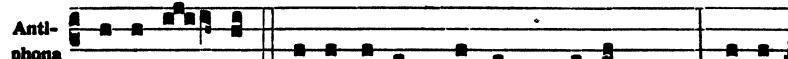

mi-ne, * sé-cúndum verbum tu- um in pa-ce:

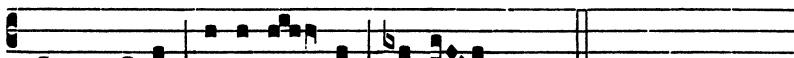
Quia vidérunt óculi mei * Lumen ad revelatióne Gén-
salutáre tuum, tium, * et glóriam plebis tuæ

Quod parásti * ante fáciem Israël.

Glória Patri. Sicut erat.

Alle-lú- ia, Re-surré-xit Dómi-nus, alle-lú- ia: sic-ut

di-xit vo-bis, alle-lú- ia, alle- lú- ia.

¶. Dóminus vobíscum.

¶. Et cum spíritu tuo.

Oratio Spíritum, et cetera quæ sequuntur, ut Sabbato Sancto, pag. 92
et sequentibus, exceptis Litaniis B. M. V. et Prosa Invioláta, cum suis
¶. et Orationibus.

APPENDIX

BENEDICTIO FONTIS BAPTISMALIS IN SABBATO SANCTO.

Si Ecclesia nostra habuerit Fontem baptismalem, Sabbato sancto, dicta post quartam Lectionem Haec est heréditas, Oratione Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper Géntium vocatióne, Sacerdos accipiat pluviale et dum incipitur Tractus Sicut cervus, pag. 275, fiat Processio ad Fontem hoc ordine: Primo præcedat aliquis Frater gestans Cereum Paschalē accensum; post eum Ceroferarii, deinde Cruciferarius, postea reliqui Fratres in ordine suo, junioribus præcedentibus, ultimo Sacerdos cum Diacono a dextris et Subdiacono a sinistris.

Finito Tractu, dicat Sacerdos absque Dóminus vobiscum:

Orémus. *¶.*

Oratio

*C*oncédé, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui festa Paschália ágimus, *¶.* cælestibus desidériis accénsi Fontem vitæ sitiámus: Dóminum nostrum Jesum Christum Filium....

¶. Amen.

Deinde Sacerdos antequam intret ad benedictionem fontis, dicat hanc Orationem juxta fontem.

¶. Dóminus vobiscum. *¶.*

¶. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *¶.*

*O*mnipotens sempiterne Deus, résponce propítius ad devotiónem pôpuli renascéntis, qui sicut cervus aquárum tuárum expedit fontem, *¶.* et concéde propítius ut fidei ipsius sitis,

baptismatis mysterio, animam corpusque sanctificet: Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum. ¶ Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti, Deus: per omnia saecula saeculorum. ¶

R. Amen.

Postea procedit ad benedictionem Fontis, dicens:

¶. Dominus vobiscum. ¶

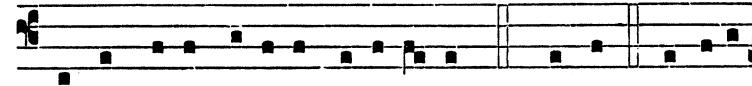
R. Et cum spiritu tuo.

Oramus. ¶

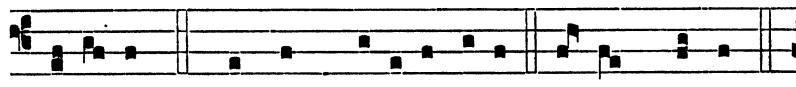
Oratio

Omnipotens semperne Deus, adesto magnae pietatis tuae mysteriis, adesto sacramentis, et ad recreandos novos populos, quos tibi fons baptismatis parturit, spiritum adoptionis emitte: ut quod nostrae humilitatis gerendum est ministerio, et virtutis tuae impleatur effectu: Per Dominum nostrum... in unitate Spiritus Sancti Deus:

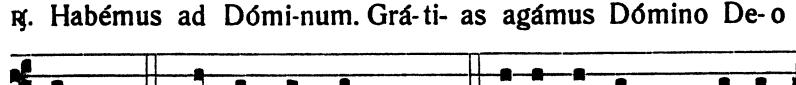
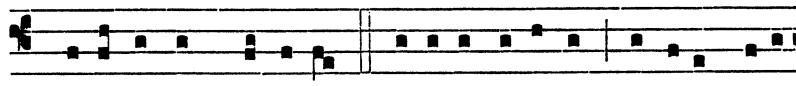
Elevans vocem in modum Praefationis prosequitur junctis manibus:

Per omnia saecula saeculorum. R. Amen. Dominus

vobiscum. R. Et cum spiritu tuo. Sursum corda.

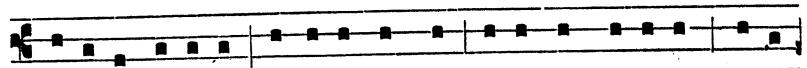

R. Habemus ad Dominum. Gratias agamus Domino Deo

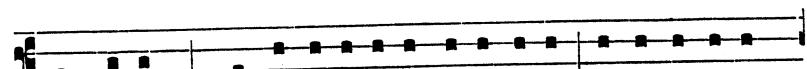

nostro. R. Dignum et justum est. Vere dignum et justum

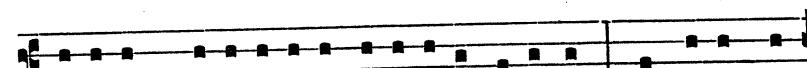
est, aequum et salutare, nos tibi semper et ubique

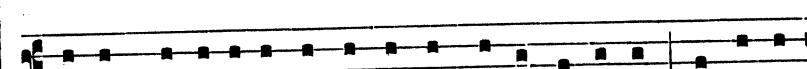
gratias age re, Domine sancte, Pater omnipotens, aeterni

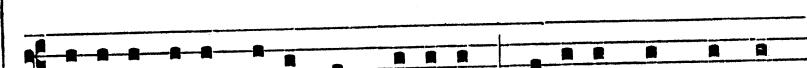
ne Deus. Qui invisiibilis potentia sacramentorum

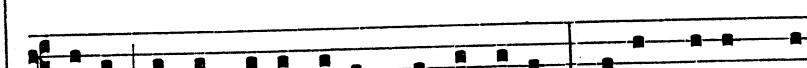
tuorum mirabiliter operaris effectum: Et licet nos

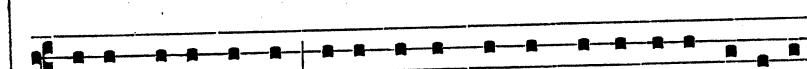
tantis mysteriis exsequendis simus indigni: Tu tamen

gratiae tuae dona non desponsam, etiam ad nostras

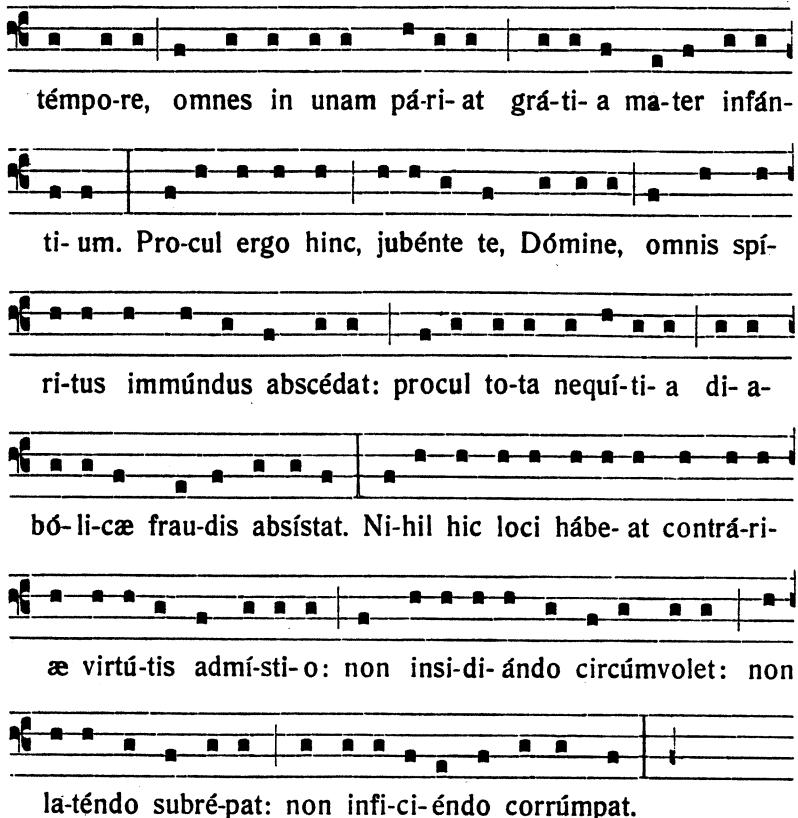
precios aures tae pietatis inclinas. Deus cuius Spiritus

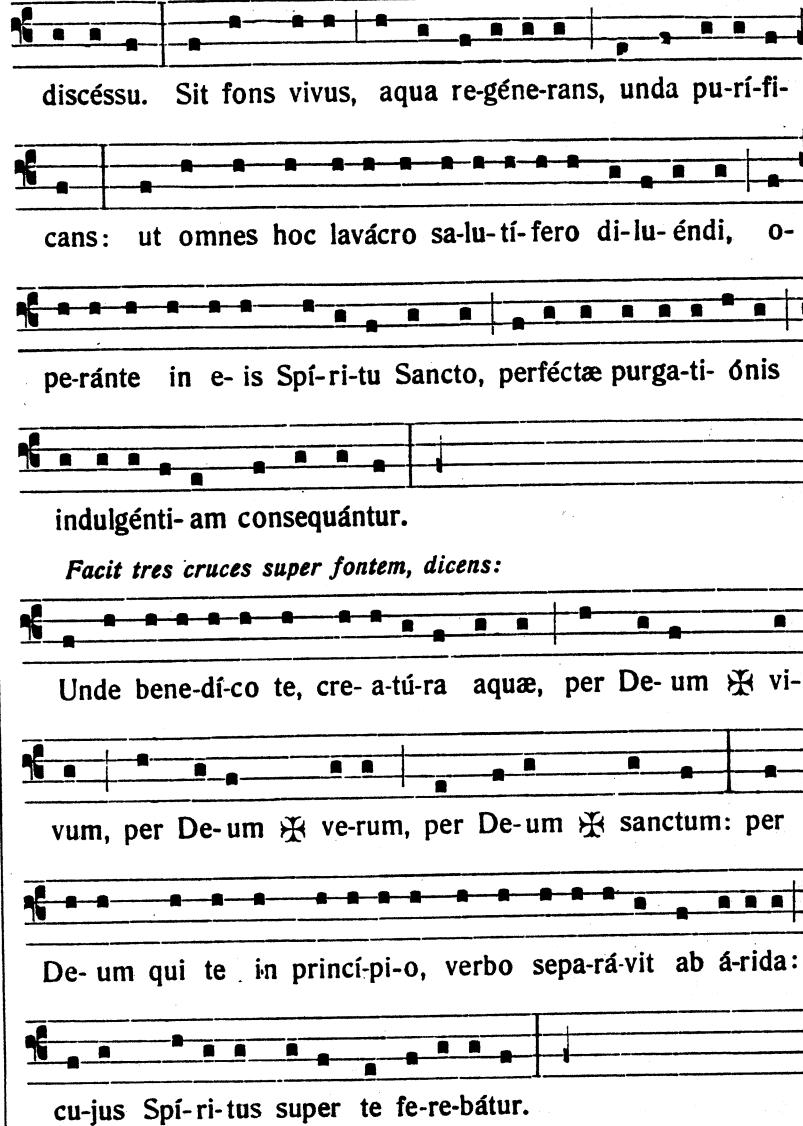
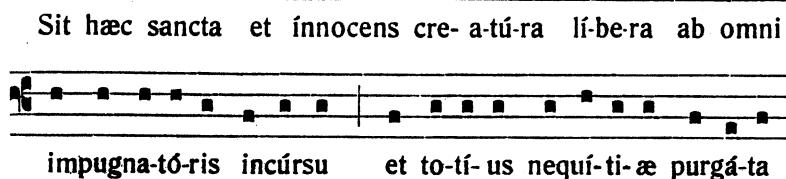
super aquas, inter ipsa mundi primordia ferreba-

tur: ut jam tunc virtú-tem sancti-fi-ca-ti- ónis, aquá-rum
na-tú-ra concí-pe-ret. De-us qui nocéntis mundi crími-na
per aquas áblu-ens, re-gene-ra-ti- ónis spé-ci- em in ipsa
di-lú-vi- i effu-si- one signásti: ut u-ní- us e-jusdémque
e-léménti mysté-ri- o, et fi-nis esset ví-ti- is, et oríg-o
virtú-ti-bus. Réspi-ce, Dómi-ne, in fá-ci- em Ecclé-si- æ tu-
æ, et mul-típli-ca in e- a rege-ne-ra-ti- ónes tu- as, qui
grá-ti- æ tu- æ afflu- éntis ímpe-tu læ-tí- fi-cas ci-vi-tá-tem

tu- am, fontémque baptísma-tis ápe-ris to-to orbe terrá-
rum génti-bus innovándis: ut tu-æ ma-jestá-tis impé-ri- o
sumat Uni-gé-ni- ti tu- i grá-ti- am de Spí-ri-tu Sancto.
Hic Sacerdos manu extensa dividit aquam in modum crucis et eam statim linteo exterget, dicens:
Qui hanc aquam rege-ne-rándis homíni-bus præpa-rá-tam, ar-
cána su- i Númi-nis admisti- óne fecúndet: ut sancti- fi-ca-
ti- óne concépta, ab immaculá-to di-ví- ni fontis útero,
in novam rená-ta cre- a-túram, pro-gé-ni- es cæ-léstis emér-
gat: Et quos aut sexus in córpore, aut ætas discérrit in

Aquam manu tan-git.

Hic manu aquam dividit et effundit eam versus quatuor mundi partes, dicens:

Qui te de Para-dí-si fonte maná-re fe-cit, et in quá-tu-or
flumíni-bus to-tam terram rigá-re præcé-pit. Qui te in de-
sérto amá-ram, su-a-vi-tá-te índi-ta fe-cit esse potá-bi-
lem, et si-ti-énti pópu-lo de petra prodúxit. Be-ne dico
te et per Jesum Christum, Fí-li- um e-jus ú-ni-cum, Dó-
mi-num nostrum: qui te in Cana Ga-li-læ, signo admi-
rá-bi-li, su-a po-ténti-a convértit in vinum: Qui pé-dibus
super te ambu-lávit: et a Jo-ánne in Jordáne in te

bapti-zá-tus est. Qui te una cum ságuine de lá-te-re su-
o prodú-xit: et discípu-lis su-is jussit ut credéntes ba-
pti-za-réntur in te, di-cens: I-te, do-cé-te omnes gentes, ba-
pti-zántes e-os in nómi-ne Patris, et Fí-li-i, et Spí-ri-tus

Sancti.

Mutat vocem et legendo dicit.

Hæc nobis præcépta servántibus tu Deus omnípotens cle-
mens adésto: tu benígnus aspíra.

Halat ter in aquam in modum crucis, dicens:

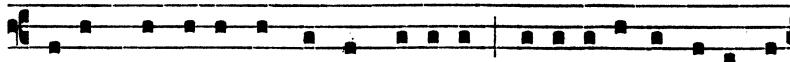
Tu has símplices aquas tuo ore benedícito: ut præter natu-
rálem emundatiónen, quam lavándis possunt adhibére
corpóribus, sint étiam purificándis méntibus efficáces.

*Hic Sacerdos paululum demittit Cereum in aquam, et resumens
tonum Præfationis, dicit:*

Déscéndat in hanc ple-ni-tú-di-nem fontis virtus Spí-ri-tus

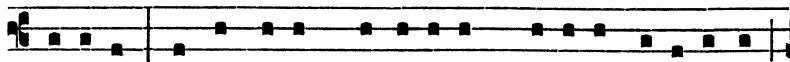
Sancti.

Deinde extractum Cereum de aqua iterum profundius mergit, aliquanto altius repetens: Descéndat in hanc.... Postea Cereum rursus de aqua extractum, tertio immersens usque ad fundum, altiori adhuc voce repetit: Descéndat in hanc, ut supra. Et deinde sufflans ter in aquam secundum hanc figuram Ψ, prosequitur:

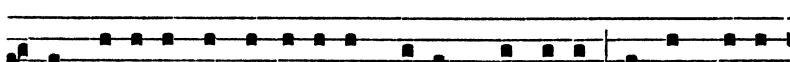

To-támque hujus aquæ substánti- am re-gene-rándi fe-cúndet

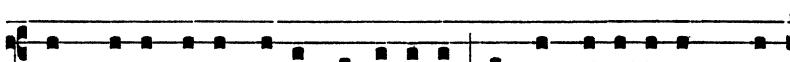
Hic tollitur Cereus de aqua, et prosequitur:

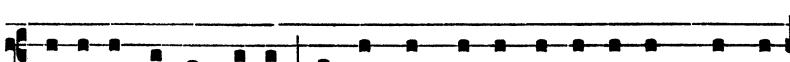
efféctu. Hic ómni- um pecca-tórum mácu-læ de-le- ántur:

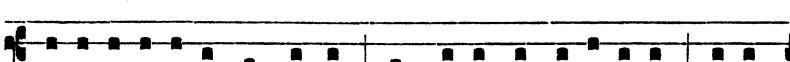
hic na-tú-ra ad imá-ginem tu- am cóndi-ta, et ad honó-

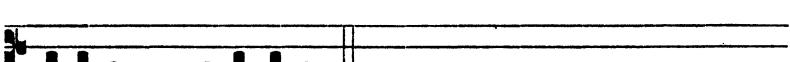
rem su- i re-formá-ta princí-pi- i, cunctis ve-tustá-tis squa-

ló-ri-bus emundé-tur: ut omnis homo sacraméntum hoc re-

ge-ne-ra-ti- ó-nis ingréssus, in veræ innocénti- æ no-vam

infánti- am renascá- tur.

Sequentia dicit legendo:

Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum: qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sǽculum per ignem.
R. Amen.

Deinde per assistentes Sacerdotes spargitur de ipsa Aqua benedicta super populum. Et interim unus ex ministris Ecclesiæ accipit in vase aliquo de eadem Aqua ad aspergendum in domibus et aliis locis.

His peractis, Sacerdos qui benedit Fontem infundit de oleo Cat- chumenorum in Aquam in modum crucis, intelligibili voce dicens:

Sanctificétur et fecundétur Fons iste óleo salútis renascéntibus
ex eo, in vitam ætérnam.

R. Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens:

Infúsio Chrísmatis Dómini nostri Jesu Christi et Spíritus
Sancti Parácliti fiat in nómine sanctæ Trinitatis.

R. Amen.

Postea accipiat ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis et de utroque simul in modum crucis infundendo dicit:

Commístio Chrísmatis sanctificatiónis et Olei unctionis et
Aqua baptísmatis páriter fiat in nómine Pa-
tris, et Fí-
lii, et Spíritus Sancti.

R. Amen.

Tunc miscet ipsum Oleum cum Aqua, et spargit manu sua per omnem Fontem. Si aderunt baptizandi, eos baptizet modo consueto.

*Deinde duo Fratres in superpelliceis cantent Litanias, pag. 276
conventu-respondente et omnes revertantur in Chorum ordine quo vene-
runt. Prior vero, deposita Cappa serica et assumpta Casula, sedeat in
Presbyterio cum Ministris. Finitis autem Litaniis ad Altare accedens
incipiat Missam ut in Missali positum est.*

Cetera fiant ut pag. 281, et sequentibus.

BENEDICTIO DOMORUM IN SABBATO SANCTO PASCHÆ

Parochus, seu alius Sacerdos ab ipso facultatem habens, superpelliceo et stola alba induitus, cum ministro deferente vas Aquæ ex benedictione Fontium ante perfusionem Chrismatis acceptæ, visitat domos suæ parochiaæ, aspergens eas eadæ Aqua benedicta.

Ingrediens domum dicit:

Pax huic dōmui, et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde aspergens loca præcipua domus et eos qui habitant in ea, dicit Antiphonam:

Vidi aquam egrediéntem de templo a látere dextro, allelúia: et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent, allelúia, allelúia. *Ps. Confitémini Dómino quóniam bonus: quóniam in sǽculum misericórdia ejus. Glória Patri... Sicut erat...*

Repetitur Antiphona Vidi aquam, etc.

Deinde dicit:

¶. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúia.

¶. Et salutáre tuum da nobis, allelúia.

¶. Dómine, exáudi oratiórem meam.

¶. Et clamor meus ad te véniat.

¶. Dóminus vobíscum.

¶. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

*E*xáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, æténe Deus: *E*t sicut domos Hebræórum in éxitu de Ægypto, agni sanguine linitas (quod Pascha nostrum, in quo immolátus est Christus, figurábat), ab Angelo percutiente custodísti: ita míttete dignérís sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísit atque deféndat omnes habitántes in hoc habítaculo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

¶. Amen.

BENEDICTIO AGNI PASCHALIS

¶. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

¶. Qui fecit cælum et terram.

¶. Dóminus vobíscum.

¶. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

*D*eus, qui per fámulum tuum Móysen, in liberatióne pópuli tui de Ægypto, agnum occidi jussisti in similitúdinem Dómini nostri Jesu Christi, et utrósque postes domórum de sanguine ejúsdem agni perúngi præcepísti: tu bene ☧ dícere et sancti ☧ fícare dignérís hanc creatúram carnis, quam nos fámuli tui ad láudem tuam súmere desiderámus, per Resurrectiōnem ejúsdem Dómini Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat per ómnia sǽcula sǽculórum.

¶. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO OVORUM

¶. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

¶. Qui fecit cælum et terram.

¶. Dóminus vobíscum.

¶. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

*S*ubvéniat, quæsumus, Dómine, tuæ bene ☧ dictiōnis grátia huic ovórum creatúræ: ut cibus salúbris fiat fidélibus tuis in tuárum gratiárum actiōne suméntibus, ob Resurrectiōnem Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat per ómnia sǽcula sǽculórum.

¶. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO PANIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Dómine Jesu Christe, Panis Angelórum, Panis vivus æternæ
vitæ bene ☧ dícere dignáre panem istum, sicut benedixisti
quinque panes in desérto: ut omnes ex eo gustántes inde cór-
poris et ánimæ percípiant sanitátem. Qui vivis et regnas per
ómnia sǽcula sǽculórum.

℟. Amen.

*Et aspergat Aqua benedicta.*BENEDICTIO
AD QUODCUMQUE COMESTIBILE

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne ☧ dic, Dómine, créaturám istam N., ut sit remédium
salutáre géneri humáno: et præsta per invocationem sancti
nóminalis tui, ut quicúmque ex ea súmpserint, córporis sanitátem
et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

*Et aspergat Aqua benedicta.*IN DILUCULO
RESURRECTIONIS DOMINI
AD PROCESSIONEM

In diluculo festi Resurrectionis Domini, in pluribus Conventibus, immediate post Matutinas, in memoriam tanti beneficii, fit Processio, et deportatur sanctissimum Eucharistiae Sacramentum per claustrum, sicut in die Corporis Christi, cum magna solemnitate. Tunc poterit cantari Sequentia Victimæ Paschali laudes, pag. 347, et Hymni Paschales hic annexi, vel etiam Responsorium Christus resúrgens, pag. 361, et Antiphona Regína cæli, pag. 363, secundum quod ordinaverit Prælatus et Cantor.

Hymnus

IV

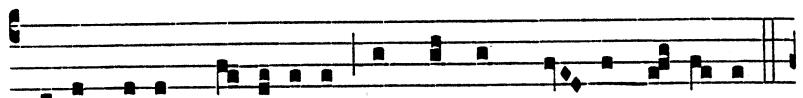
Jesu nostra redemptio, Amor et desiderium,

Deus, Creátor ómni-um, Homo in fi- ne témpo-rum:

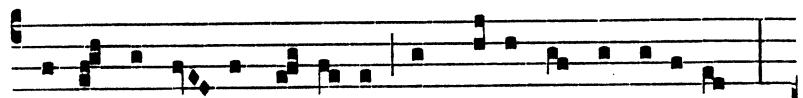
2. Quæ te vi- cit cleménti- a, Ut ferres nostra crímina,

Crudé-lem mortem páti- ens, Ut nos a mor- te tol- le- res?

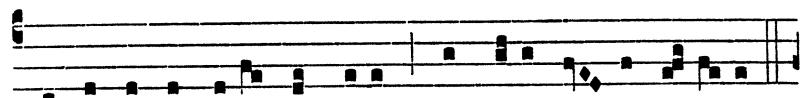
3. Infé- rni cláustra pé-ne-trans, Tu-os captí-vos ré-dimens,

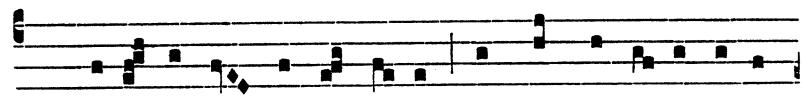
Victor tri-úmpho nóbi- li Ad dextram Pa- tris ré- si- dens:

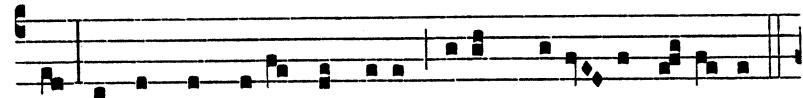
4. Ipsa te co- gat pí- e- tas, Ut ma-la nostra súpe-res,

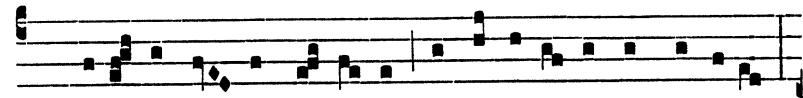
Parcéndo, et voti cómpotes, Nos tu-o vul- tu sá- ti- es.

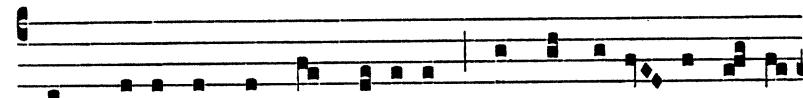
5. Quæsumus Au-ctor ómni- um, In hoc Pascá- li gáudi-

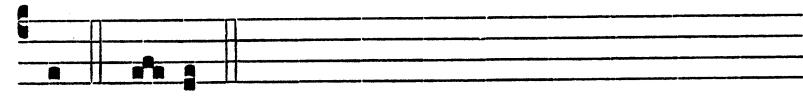
o, Ab omni mortis ímpe-tu Tu-um de-fén-de pó-pu-lum.

6. Gló-ri- a ti- bi Dómi- ne, Qui surrexí- sti a mórtu-is,

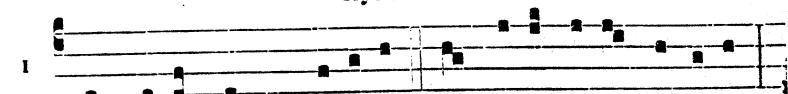
Cum Patre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-tér- na sáe-cu-

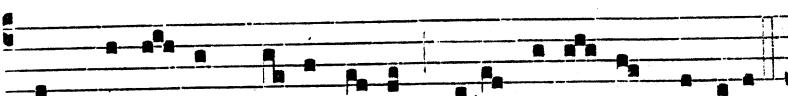
la. A-men.

*¶ Si post Hymnum Jesu nostra redémpcio, immediate cantandus fuerit
Hymnus Ad cenam Agni próvidi, dicto in Hymno Jesu nostra redémpcio,
Versu Nos tuo vultu sáties, dicatur Amen, omissis Strophis Quæsumus,
et Glória.*

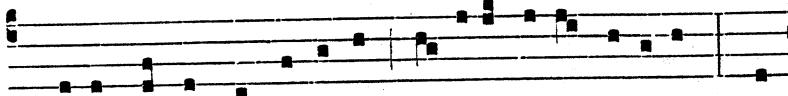
Hymnus

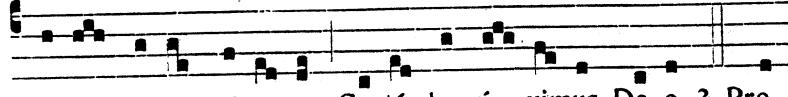
Ad cenam Agni pró-vi-di Et sto-lis albis cándi-di,

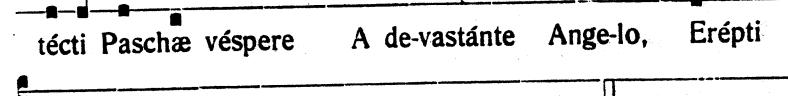
Post tránsi- tum Ma-ris rubri, Christo caná- mus príncipi.

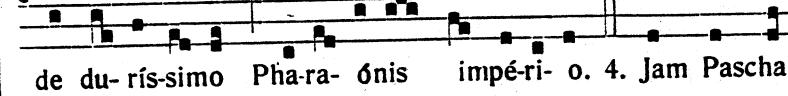
2. Cu-jus corpus sanctíssimum, In ara crucis tórridum: Cru-

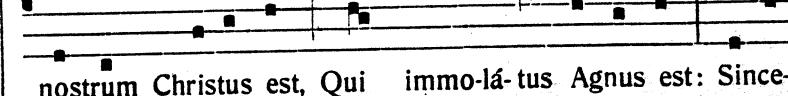
óre e-jus róse- o Gustándo ví- vimus De- o. 3. Pro-

tecti Paschæ véspera A de-vastánte Ange-lo, Erépti

de du-rís-simo Pha-ra- ònis impé-ri- o. 4. Jam Pascha

nostrum Christus est, Qui immo-lá-tus Agnus est: Since-

ri-tá-tis á-zyma Ca-ro e-jus oblá-ta est. 5. O vere
 digna hósti-a, Per quam fracta sunt tárta-ra, Redémpta
 plebs capti-vá-ta, Réddi-ta vi-tæ præmí-al 6. Consúrgit
 Christus túmu-lo, Victor re-dit de bá-rathro, Tyránum tru-
 dens víncu-lo, Et ré-se-rans Pa-ra-dí-sum. 7. Auró-ra lu-
 cis rú-ti-lat, Cæ-lum láudi-bus ítonat, Mundus ex-súltans
 jú-bi-lat, Gemens infér-nus ú-lu-lat: 8. Cum Rex il-le for-
 tíssimus, Mor-tis confráctis ví-ri-bus, Pede con-cúlcans tár-

ta-ra, Solvit a poe-na mí-se-ros. 9. Il-le, qui clausus lápi-
 de, Custo-dí-tur sub mí-li-te, Tri-úmphans pompa nó-bi-
 li Victor surgit de fúne-re. 10. So-lú-tis jam gemí-ti-bus
 Et inférfi do-ló-ri-bus, Qui-a sur-ré-xit Dómi-nus Res-
 pléndens cla-mat Ange-lus. 11. Tri-stes e-rant Apóstoli
 De ne-ce su-i Dómi-ni, Quem pœna mortis cru-dé-li
 Servi damná-rant ímpi-i. 12. Sermóne blando Angelus
 Præ-dí-xit mu-li-é-ri-bus: In Ga-li-læ a Dómi-nus Vi-

déndus est quantó-ci- us. 13. Illae, dum pergunt cónci-tæ
 A-pósto-lis hoc dí-ce-re, Vi-déntes e- um ví-ve- re, Oscu-
 lántur pe-des Dómi-ni. 14. Quo ágni-to, Discípu- li in
 Ga-li-læ- am própe- re Pergunt, vi- dé-re fá-ci- em De-si-
 de-rá- tam Dómi-ni. 15. Claro Paschá-li gáudi-o Sol mun-
 do ni-tet rá-di-o, Cum Christum jam Apósto- li Vi-su-
 cernunt corpó-re-o. 16. Osténsa si-bi vúlnera, In Christi
 carne fúlgi-da, Re-surre- xísse Dómi-num Vo-ce fa-tén-tur

públi-ca. 17. Rex Christe clementíssime, Tu corda nostra
 pôssi-de: Ut ti-bi laudes dé-bi- tas Reddá-mus omni tém-
 pore. 18. Quæsumus, Auctor ómni- um, In hoc Paschá-li
 gáu-di- o, Ab omni mortis ímpe- tu Tu- um de-fén-de
 pôpu-lum. 19. Gló-ri- a ti-bi, Dómine, Qui surre-xísti a
 mórtu- is, Cum Patre et Sancto Spí-ri- tu, In sempí-té-
 na sácu-la. A-men.

In fine Processionis dicatur:

¶. Resurréxit Dóminus, allelúia. զ
 ¶. Sicut dixit vobis, allelúia. զ

Orémus. q

Oratio

Deus, qui hodiérra die per Unigénitum tuum, æternitatis nobis
áditum, devicta morte, reserásti: vota nostra, quæ præve-
niéndo aspíras q etiam adjuvándo proséquere: Per eúmdem
Christum Dóminum nostrum. q

R. Amen.

SABBATO IN VIGILIA PENTECOSTES
AD BENEDICTIONEM FONTIS BAPTISMALIS

*Ubi Fratres habent curam animarum et Ecclesias parœciales in
quibus Fontes benedicuntur, dicta quarta Lectione Audi Israël, et Ora-
tione Deus incommutabilis virtus, fiat Processio ad Fontes ut pag. 369,
et cantetur Tractus Sicut cervus, ut pag. 275.*

Finito Tractu, dicat Sacerdos sine Dóminus vobiscum.

Orémus q

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui solemnitatē
doni Sancti Spíritus cōlimus q cælestibus desidériis accénsi,
Fontem vitæ sentiámus: Per Dóminum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum. q Qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem
Spíritus Sancti, Deus: per omnia sæcula sæculórum. q

R. Amen.

*Deinde Sacerdos, antequam intret ad Benedictionem Fontis, dicat
juxta Fontem:*

$\text{q. Dóminus vobiscum. 2}$

R. Et cum spíritu tuo.

*Orationem Omnipotens, pag. 370, et cetera omnia prosequatur, quæ
pagg. 370-379 notata sunt.*

ORDINARI MISSÆ

*Cantus quibus juxta solemnitatem diei utamur Feria V, in Cena
Domini et Sabbato Sancto et Dominica Resurrectionis. Nota tamen
Sabbato Sancto et in die Sancto Paschæ Kýrie, proprium de Tempore
Paschali, pag. 281, cantandum esse.*

IN FESTIS SOLEMNIBUS

I

K ýri- e, eléi-son. iij.

Christe, e-léison, iij. Ký- ri- e,

e-léison. ij. Ký- ri- e,

e-léison.

IV

Gló- ri- a in excélsis De- o. Et in terra pax ho-

mí-ni- bus bonæ vo-luntá-tis. Laudámus te. Be-ne-dí cimus
 te. Ado-rámus te. Glo-ri-fi-cá- mus te. Grá- ti- as
 agi-mus ti-bi propter magnam gló-ri-am tu- am. Dómi-ne
 De-us, Rex cæ-léstis, De- us Pa- ter omní-po-tens. Dó-
 mine Fi- li u-nigé-ni-te, Je- su Chri- ste. Dómine
 De-us, Agnus De- i, Fí- li- us Pa- tris. Qui tol- lis peccá-
 ta mundi, mi-se-ré-re nobis. Qui tol-lis peccá-ta mundi,
 súscipe depreca-ti- ónem nostram. Qui sedes ad déxteram

Patris, mi-se-ré-re no-bis. Quó-ni- am tu so-lus Sanctus.

Tu so-lus Dó-mi-nus. Tu so-lus Altíssimus, Je- su

Chri- ste. Cum San- cto Spí- ri-tu in gló-ri-a De-

i Pa- tris. A- men.

IV Credo in unum De- um: Patrem omni-po-téntem, factó-

rem cæ- li et terræ, vi-si-bí-li- um ómni- um, et invi-si-

bí-li- um. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fí- li-

um De- i uni-gé-ni-tum. Et ex Patre na-tum ante óm-

ni- a sácu-la: De- um de De-o, lumen de lúmine, De- um
ve-rum de De- o vero: Gé-ni-tum, non factum, consubstanti-
á-lem Patri: per quem ómni- a facta sunt. Qui propter nos
hómi-nes, et propter nostram salútem, descéndit de cæ-lis:
Et incarná-tus est de Spí-ri-tu Sancto ex Ma-rí- a Vírgi-
ne: Et homo factus est. Cru-ci-fíxus éti- am pro no-bis
sub Pónti- o Pi-lá-to, passus, et sepúltus est. Et resurre-xit
térti- a di-e, se-cúndum Scriptú-ras: Et ascéndit in cæ-

lum: se-det ad déxe-ram Patris: Et í-te-rum ventú-rus est
cum gló-ri- a, ju-di-cá-re vivos et mórtu- os: cu-jus regni
non e-rit fi-nis. Et in Spí- ri-tum Sanctum, Dómi-num, et
vi-vi- fi-cántem: qui ex Patre Fi-li- óque procé-dit: Qui cum
Patre et Fi-li- o simul ado-rá-tur et conglo-ri-fi-cá-tur:
qui locú-tus est per Prophé-tas. Et unam, sanctam, Cathó-
li-cam, et Apostó- li-cam Ecclé-si- am. Confí-te- or unum
baptísma in remissi- ónem pecca-tó-rum. Et exspécto

re-surrecti-ónem mortuórum. Et vi-tam ventú-ri sáe-cu-li.

A-men.

VIII

San-ctus, Sanctus, San-ctus Dómi-nus De-

us Sá- ba- oth. Ple-ni sunt cæ-li et terra gló- ri- a tu-

a. Ho-sánnna in ex-cél-sis. Bene-díctus

qui ve-nit in nómine Dó-mi-ni, Ho-sán-na in ex-cél-sis.

VIII

Agnus De-i, qui tollis peccá-ta mundi, mi-se-ré-

re no-bis. A-gnus De-i, qui tol-lis peccá-ta mundi,

mi-se-ré-re no-bis. Agnus De-i, qui tollis peccá-

ta mundi: dona no-bis pa-cem.

I-te, missa est. R. De-o grá-ti-as.

IN TOTIS DUPLICIBUS COMMUNIBUS

VIII

Ký-ri-e, e-léison. iij. Chri-ste,

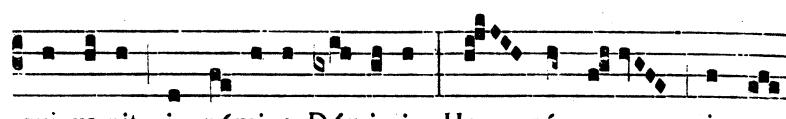
e-léison. iij. Ký-ri-e,

e-léison. ij. Ký-ri-e,

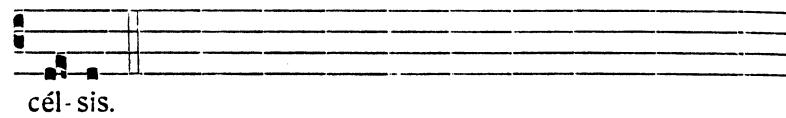
e-léison.

Gló-ri- a in excélsis De- o. Et in terra pax
 ho-mí- ni bus bonæ vo-luntá-tis. Laudá-mus te. Be-
 ne-dí-cimus te. Ado-rámus te. Glo-ri-fi-cámus te. Grá-
 ti- as á-gimus ti-bi propter ma-gnam gló- ri- am tu- am.
 Dómine De-us, Rex cæ- lé-stis, De-us Pa-ter omní-po- tens.
 Dó- mi-ne Fi- li uni- gé- ni-te, Je-su Christe. Dómi-ne
 De-us, Agnus De-i, Fi- li- us Pa-tris. Qui tol- lis
 peccá-ta mundi, mi-se-ré-re no-bis. Qui tol- lis peccá-ta

mundi, súsci-pe depre-ca-ti- ó-nem nostram. Qui sedes ad
 déxte- ram Pa- tris, mi-se-ré-re nobis. Quóni- am tu so-
 lus Sanctus. Tu so-lus Dómi-nus. Tu so-lus Al- tissimus,
 Je- su Chri- ste. Cum Sancto Spí-ri- tu in gló- ri- a
 De- i Pa- tris. A- men.
 v San- ctus, San- ctus, San- ctus, Dómi-nus De- us
 Sá- ba- 'oth. Ple-ni sunt cæ- li et ter-ra gló- ri- a
 tu- a, Ho- sánna in ex- cé-sis. Bene- díctus,

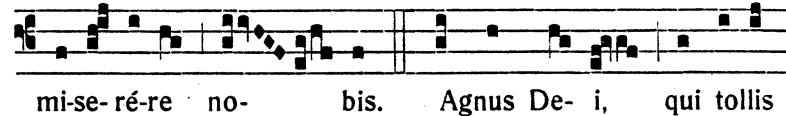
qui ve-nit in nómine Dómi-ni, Ho- sánna in ex-

cél-sis.

Agnus De- i, qui tol- lis peccá-ta mundi,

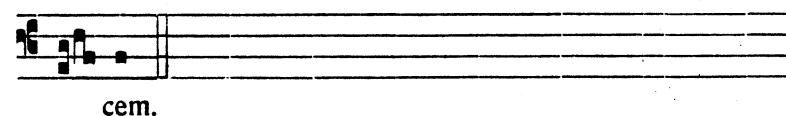
mi-se- ré-re no- bis. Agnus De- i, qui tollis

peccá-ta mun- di, mi-seré- re no- bis. Agnus De- i,

qui tol- lis peccá-ta mun-di, dona nobis pa-

cem.

I- te, mis- sa est. *vel* Be-ne-di-cámus Dó-mino.
R. De- o grá- ti- as.